

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Sisè període

Número 342

Dilluns, 29 de maig de 2006

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes 1.01.01. Lleis

————— Llei de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals (tram. 200-00027/07). Aprovació. p. 9

————— Llei de creació de l'Agència Catalana de la Joventut (tram. 200-00037/07). Aprovació. p. 25

1.10. Resolucions

————— Resolució 402/VII del Parlament de Catalunya, per la qual es crea el Grup de Treball sobre el Seguiment d'Iniciatives Comunitàries (tram. 251-00004/07). Adopció en comissió. p. 28

————— Resolució 403/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls a l'euroregió Pirineus-Mediterrània (tram. 250-01121/07). Adopció en comissió. p. 29

————— Resolució 404/VII del Parlament de Catalunya, per la qual es designa un membre del Consell Consultiu de la Generalitat (tram. 283-00003/07). Adoptada pel Ple del Parlament. p. 30

1.20. Interpellacions

————— Interpellació al Consell Executiu sobre la integració i la protecció de les persones tartamudes (tram. 300-01029/07). Substanciació. p. 30

————— Interpellació al Consell Executiu sobre les campanyes institucionals (tram. 300-01032/07). Substanciació. p. 30

————— Interpellació al Consell Executiu sobre els plans d'usos i de gestió de les zones de protecció especial per als ocells (tram. 300-01033/07). Substanciació. p. 30

————— Interpellació al Consell Executiu sobre la creació de places d'educació infantil (tram. 300-01034/07). Substanciació. p. 30

————— Interpellació al Consell Executiu sobre la protecció i la tutela dels menors (tram. 300-01035/07). Substanciació. p. 30

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions 2.10.25. Propostes de resolució

————— Proposició no de llei sobre la creació d'un hospital de dia per a pacients diabètics a la

regió sanitària de Lleida (Segrià) (tram. 250-00969/07). Rebuig. p. 31

————— Proposició no de llei sobre la creació de més hotels d'entitats i centres cívics als municipis de Catalunya i la informació d'aquests a les associacions d'immigrants (tram. 250-00979/07). Rebuig. p. 31

————— Proposició no de llei sobre la creació d'una targeta o document que acrediti la situació de les persones amb discapacitat (tram. 250-00982/07). Rebuig. p. 31

————— Proposició no de llei sobre la intervenció al carrer del servei d'ambulàncies del 061 per a les persones sense llar amb malalties mentals (tram. 250-00985/07). Retirada. p. 31

————— Proposició no de llei sobre la creació d'un servei d'atenció a llarg termini per a les persones sense llar (tram. 250-00986/07). Retirada. p. 31

————— Proposició no de llei sobre la creació d'un servei a mitjà termini per a les persones sense llar (tram. 250-00987/07). Retirada. p. 31

————— Proposta de resolució sobre l'elaboració del Pla de turisme de Catalunya (tram. 250-01038/07). Rebuig. p. 31

————— Proposta de resolució sobre el millorament del servei de telefonia i d'ADSL de les indústries dels polígons industrials del Garraf i del Penedès (tram. 250-01045/07). Rebuig. p. 32

————— Proposta de resolució sobre la creació d'una nova estació d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) al Montsià (tram. 250-01046/07). Rebuig. p. 32

————— Proposta de resolució sobre el millorament del servei de telefonia al municipi de l'Albiol (Baix Camp) (tram. 250-01054/07). Rebuig. p. 32

————— Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a fer les gestions i les actuacions necessàries perquè el senyal de telefonia mòbil arribi correctament als municipis de Capafonts, la Febró i l'Albiol (Baix Camp) (tram. 250-01060/07). Rebuig. p. 32

————— Proposta de resolució sobre l'establiment d'un espai firal i temàtic dedicat als productes de la vinya i el vi i als atractius del Penedès a la Granada del Penedès (Alt Penedès) (tram. 250-01074/07). Rebuig. p. 32

Proposta de resolució sobre la creació d'un fons tecnològic equivalent a l'u per cent de la inversió (tram. 250-01097/07). Rebuig.

p. 32

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a tenir en compte els efectes que pot tenir la normativa que es desplegui des de la Generalitat sobre les petites i les mitjanes empreses (tram. 250-01098/07). Rebuig.

p. 32

Proposta de resolució sobre el suport al sector productor d'oli d'oliva del Baix Ebre i del Montsià davant la nova fórmula de repartiment dels ajuts (tram. 250-01110/07). Rebuig.

p. 32

Proposta de resolució sobre el desplegament reglamentari de la consideració de municipi turístic (tram. 250-01122/07). Rebuig.

p. 33

Proposta de resolució sobre l'increment dels crèdits de consum en establiments comercials (tram. 250-01123/07). Rebuig.

p. 33

Proposta de resolució sobre el compliment d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya relativa a un centre comercial de Les (Val d'Aran) (tram. 250-01125/07). Rebuig.

p. 33

2.20. Interpellacions

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Programa per a l'Institut Internacional per la Pau (tram. 300-01028/07). Retirada.

p. 33

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 200-00043/07). Ponència per a elaborar l'Informe.

p. 33

Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (ISC) (tram. 200-00044/07). Ponència per a elaborar l'Informe.

p. 33

Projecte de llei de modificació del Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 15/1985, de l'1 de juliol, 6/1989, del 26 de maig, i 13/1993, del 25 de novembre, de caixes d'estalvis de Catalunya (tram. 200-00055/07). Tramesa a la Comissió.

p. 34

Projecte de llei de l'Agència Catalana de Turisme (tram. 200-00056/07). Text presentat. Antecedents.

p. 34

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de reforçament de la independència del Consell Consultiu i de modificació del règim d'incompatibilitats dels seus membres (tram. 202-00077/07). Termini de presentació d'esmenes a la totalitat.

p. 41

Proposició de llei de la taxa per al permís de pesca (tram. 202-00079/07). Termini de presentació d'esmenes a la totalitat.

p. 41

Proposició de llei de modificació dels articles 85 i 86 de la llei 13/1989, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00081/07). Termini de presentació d'esmenes a la totalitat.

p. 41

Proposició de llei de modificació de la llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental (tram. 202-00082/07). Termini de presentació d'esmenes a la totalitat.

p. 41

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat

Proposta d'una terna per al nomenament d'un magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (tram. 284-00027/07). Propostes de candidats.

p. 41

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a tenir en compte els efectes que pot tenir la normativa que es desplegui des de la Generalitat sobre les petites i les mitjanes empreses (tram. 250-01098/07). Correcció d'errades de publicació (BOPC 338).

p. 42

Proposta de resolució sobre la garantia de l'accessibilitat de les persones amb mobilitat reduïda a les estacions de tren de Renfe i Ferrocarrils de la Generalitat (tram. 250-01134/07). Esmenes presentades.

p. 42

Proposta de resolució sobre la protecció dels drets dels animals en el cas dels llebrers del canòdrom de Barcelona (tram. 250-01135/07). Esmenes presentades.

p. 42

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a incorporar el projecte de construcció del camí verd del Vallès Occidental en les seves previsions d'actuació (tram. 250-01139/07). Esmenes presentades.

p. 43

Proposta de resolució sobre el compliment del compromís contret pel Govern de l'Estat de soterrar la línia de tren Barcelona-Portbou al pas per Montcada i Reixac (Vallès Occidental) (tram. 250-01141/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 43

Proposta de resolució sobre les mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes (tram. 250-01142/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 43

Proposta de resolució sobre l'atenció a les persones amb quequeig (tram. 250-01143/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 43

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a obrir una línia específica d'ajuts destinada a l'adquisició del sistema d'estenotípia informatitzada de transcripció immediata a la llengua catalana per a les persones, els grups i les entitats que s'hi vulguin acollir (tram. 250-01144/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 43

Proposta de resolució sobre la inclusió de Sort (Pallars Sobirà) en la senyalització vertical de la carretera C-13, a la cruïlla anomenada de Camarassa (tram. 250-01145/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 44

Proposta de resolució sobre la modificació de l'àmbit territorial de les administracions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pel que fa als municipis de l'Albiol, Capafonts, la Febró i Prades (Baix Camp) (tram. 250-01146/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 44

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a adoptar les mesures necessàries per a facilitar l'accés de les persones sordes oralistes a la comprensió de la programació dels canals de televisió que depenen de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (tram. 250-01147/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 44

Proposta de resolució sobre la restitució del partit judicial de Sort (Pallars Sobirà) (tram. 250-01148/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44	(tram. 250-01161/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 47
Proposta de resolució sobre la creació d'un observatori de les al·lèrgies i la reactivació del Consell Assessor de les Al·lèrgies (tram. 250-01149/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44	Proposta de resolució sobre l'habilitació de mecanismes alternatius per a la presentació dels comptes anuals de les fundacions (tram. 250-01162/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 47
Proposta de resolució sobre trens regionals (tram. 250-01150/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 44	Proposta de resolució sobre l'establiment de mesures de suport a les persones afectades per la intervenció judicial del Forum Filatélico i Afinsa (tram. 250-01163/07). Presentació.	p. 47
Proposta de resolució sobre l'increment dels efectius dels Mossos d'Esquadra a la comissaria del carrer Nou de la Rambla, de Barcelona (tram. 250-01151/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 45	Proposta de resolució sobre la gratuïtat del túnel del Cadí per als residents a les comarques de la Cerdanya, l'Alt Urgell i el Berguedà (tram. 250-01164/07). Presentació.	p. 48
Proposta de resolució sobre l'augment de la freqüència i el servei dels trens de la línia Barcelona-Portbou, a l'estació de Juià-Bordiils (tram. 250-01152/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 45	Proposta de resolució sobre la correcció de les irregularitats denunciades en els acomiadaments autoritzats a l'empresa SEAT el desembre del 2005 (tram. 250-01165/07). Presentació.	p. 49
Proposta de resolució sobre l'execució del Projecte d'instal·lació de reproduccions d'art romànic a les esglésies del Pirineu d'on provenen les peces originals (tram. 250-01153/07). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.	p. 45	Proposta de resolució sobre la millora de la connexió amb Arieja (França), pel port d'Aulà (tram. 250-01166/07). Presentació.	p. 49
Proposta de resolució sobre l'execució de les obres de construcció del passeig marítim de Segur de Calafell (Baix Penedès) (tram. 250-01154/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 45	Proposta de resolució sobre l'execució íntegra dels pressupostos generals de l'Estat amb relació al peatge de l'autopista C-33 a Mollet del Vallès (Vallès Oriental) (tram. 250-01167/07). Presentació.	p. 50
Proposta de resolució sobre la reforma del Casal de Gent Gran de Sants, a Barcelona, i l'elaboració d'un pla d'actuacions de millora dels casals per a la gent gran (tram. 250-01155/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 45	Proposta de resolució sobre les previsions del Pla d'infraestructures del transport de Catalunya per a la carretera C-59 (tram. 250-01168/07). Presentació.	p. 51
Proposta de resolució sobre la línia d'alta tensió que travessa els barris de Sant Salvador i de Sant Ramon, de Tarragona (tram. 250-01156/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 46	Proposta de resolució sobre la creació d'un títol de transport públic per a les famílies nombroses (tram. 250-01169/07). Presentació.	p. 51
Proposta de resolució sobre la creació d'un àmbit funcional de planificació territorial que inclogui l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i els municipis de l'Anoia que ho decideixin, en el marc de la revisió del Pla general territorial de Catalunya (tram. 250-01157/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 46	Proposta de resolució sobre la renovació dels ascensors dels blocs d'habitatges del barri de Can Vilardell, de Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-01170/07). Presentació.	p. 52
Proposta de resolució sobre la creació d'un canal d'informació per a les petites i mitjanes empreses (tram. 250-01158/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 46	Proposta de resolució sobre l'establiment de mesures excepcionals de finançament públic en les obres de construcció de recs per a compensar les persones afectades per expropiacions en la construcció d'embassaments (tram. 250-01171/07). Presentació.	p. 52
Proposta de resolució sobre l'ajustament de les exigències legals a les petites i mitjanes empreses en matèria mediambiental (tram. 250-01159/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 46	3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions, subcomissions i grups de treball	
Proposta de resolució sobre el reequilibrament territorial en termes d'activitat productiva (tram. 250-01160/07). Tramesa a la Comissió. Termini de presentació d'esmenes.	p. 47	Proposta de resolució per la qual es crea un grup de treball sobre el seguiment d'iniciatives comunitàries (tram. 251-00004/07). Presentació.	p. 53
Proposta de resolució sobre la internacionalització de les petites i les mitjanes empreses		Proposta de resolució per la qual es crea la Subcomissió d'Infància (tram. 251-00005/07). Presentació.	p. 54
		3.15. Mocions subsegüents a interpellacions	
		Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la integració i la protecció de les persones tartamudes (tram. 302-00177/07). Presentació.	p. 54
		Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les campanyes institucionals (tram. 302-00178/07). Presentació.	p. 55

<p>———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans d'usos i de gestió de les zones de protecció especial per als ocells (tram. 302-00179/07). Presentació.</p>	p. 55	<p>———— Composició de la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals (tram. 406-00002/07). Substitució de diputats.</p>	p. 60
<p>———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció i la tutela dels menors (tram. 302-00180/07). Presentació.</p>	p. 56	<p>4.50. Compliment de resolucions i de mocions</p>	
<p>———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació de places d'educació infantil (tram. 302-00181/07). Presentació.</p>	p. 56	<p>4.50.01. Compliment de resolucions</p>	
<p>3.20. Interpellacions</p>		<p>———— Control del compliment de la Resolució 288/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'adopció de mesures per a afrontar la crisi de preus de la fruita dolça (tram. 290-00209/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 60
<p>———— Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de seguretat (tram. 300-01036/07). Presentació.</p>	p. 57	<p>———— Control del compliment de la Resolució 289/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi enquesta sobre les pràctiques i el consum culturals de les persones de sis a catorze anys (tram. 290-00210/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 61
<p>———— Interpellació al Consell Executiu sobre la seguretat ciutadana i la lluita contra el crim organitzat (tram. 300-01038/07). Presentació.</p>	p. 57	<p>———— Control del compliment de la Resolució 290/VII del Parlament de Catalunya, sobre el manteniment de l'activitat artística de la sala L'Espai de Dansa i Música, i la continuïtat de l'acció del centre de promoció i difusió musicals Ressonans (tram. 290-00211/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 62
<p>———— Interpellació al Consell Executiu sobre la interinitat de l'acció de govern fins a les properes eleccions (tram. 300-01039/07). Presentació.</p>	p. 57	<p>———— Control del compliment de la Resolució 292/VII del Parlament de Catalunya, sobre la participació de Catalunya en la creació de la Biblioteca Digital Europea (tram. 290-00213/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 62
<p>———— Interpellació al Consell Executiu sobre la deslocalització d'empreses, especialment de l'empresa Braun (tram. 300-01040/07). Presentació.</p>	p. 58	<p>———— Control del compliment de la Resolució 293/VII del Parlament de Catalunya, sobre la promoció de la literatura infantil i juvenil en llengua catalana (tram. 290-00214/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 64
<p>3.30. Altres tramitacions</p>		<p>———— Control del compliment de la Resolució 296/VII del Parlament de Catalunya, sobre la campanya europea «70 cèntims per la cultura» (tram. 290-00220/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 65
<p>3.30.06. Procediments relatius al compte general de les corporacions locals i a altres informes de la Sindicatura de Comptes</p>		<p>———— Control del compliment de la Resolució 318/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció psicològica als familiars de les persones desaparegudes (tram. 290-00228/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 66
<p>———— Memòria i compte de la Sindicatura de Comptes corresponent a l'exercici 2005 (tram. 258-00033/07). Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió. Termini.</p>	p. 58	<p>———— Control del compliment de la Resolució 321/VII del Parlament de Catalunya, sobre els efectius dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i la millora de la seguretat ciutadana a les comarques del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre (tram. 290-00231/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 67
<p>4. INFORMACIÓ</p>		<p>———— Control del compliment de la Resolució 324/VII del Parlament de Catalunya, sobre les condicions d'atorgament de les llicències comercials a les àrees que pretenguin tenir les dimensions establertes pel Pla d'ordenació d'equipaments comercials (POEC) de Badalona (Barcelonès) (tram. 290-00234/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 68
<p>4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la cambra</p>		<p>———— Control del compliment de la Resolució 325/VII del Parlament de Catalunya, sobre les accions per a atreure noves activitats i projectes empresarials alternatius davant la possible pèrdua de llocs de treball de l'empresa AEG Electric Motors, SA (tram. 290-00235/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.</p>	p. 68
<p>———— Delegació de funcions del president del Parlament (tram. 246-00044/07).</p>	p. 59		
<p>4.45. Composició dels òrgans de la cambra</p>			
<p>———— Composició de la Diputació Permanent (tram. 397-00001/07). Substitució de diputats.</p>	p. 59		
<p>———— Composició del Grup Parlamentari Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi (tram. 399-00002/07). Substitució de representants.</p>	p. 59		
<p>———— Composició de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local (tram. 402-00001/07). Substitució de diputats.</p>	p. 59		
<p>———— Composició de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (tram. 402-00005/07). Substitució de diputats.</p>	p. 59		
<p>———— Composició de la Comissió de Política Social (tram. 402-00008/07). Substitució de diputats.</p>	p. 59		
<p>———— Composició de la Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials (tram. 404-00001/07). Substitució de diputats.</p>	p. 60		
<p>———— Composició de la Comissió de Peticions (tram. 405-00006/07). Substitució de diputats.</p>	p. 60		

Control del compliment de la Resolució 317/VII del Parlament de Catalunya, sobre les obres de millorament i d'ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals de Sant Pau de Riusec, a Sabadell (Vallès Occidental) (tram. 290-00244/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.	p. 69	ment de la inseguretat i dels robatoris amb violència en habitatges (tram. 354-00025/07). Sol·licitud i tramitació.	p. 75
Control del compliment de la Resolució 327/VII del Parlament de Catalunya, sobre la dotació econòmica, aplicació i seguiment del Pla de xoc per a modernitzar i millorar les explotacions agrícoles del Maresme (tram. 290-00246/07). Informe relatiu al compliment de la Resolució.	p. 70	Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Social perquè la consellera de Benestar i Família informi sobre les conclusions de l'informe del Síndic de Greuges relatiu a la protecció de menors en casos de maltractaments greus (tram. 354-00026/07). Sol·licitud i tramitació. Retirada de la sol·licitud.	p. 75
4.50.02. Compliment de mocions		Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè la consellera d'Interior informi sobre els robatoris produïts en habitatges unifamiliars durant el mes de maig del 2006 (tram. 354-00028/07). Sol·licitud i tramitació.	p. 76
Control del compliment de la Moció 49/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls de les accions previstes en l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana (tram. 390-00049/07). Informe relatiu al compliment de la Moció.	p. 71	4.53.05. Sol·licituds de compareixença	
Control del compliment de la Moció 50/VII del Parlament de Catalunya, sobre la inclusió en l'escola (tram. 390-00050/07). Informe relatiu al compliment de la Moció.	p. 72	Sol·licitud de compareixença dels signants de la Declaració de Rubí i de la Comissió Cívica contra les Línies d'Alta Tensió davant la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme perquè facin balanç de llurs propostes i de l'evolució de les accions empreses pel Govern per atendre-les (tram. 356-00495/07). Acord sobre la sol·licitud.	p. 76
4.53. Sessions informatives i compareixences		Sol·licitud de compareixença de la Sra. Anna Terron, delegada del Govern a Brussel·les i secretària general del Patronat Català Pro Europa, davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè valori l'aplicació dels acords de la Conferència per a Afers Relacionats amb les Comunitats Europees (CARCE) a Catalunya, pel que fa a la presència de les comunitats autònomes en els consells de la Unió Europea (tram. 356-00543/07). Acord sobre la sol·licitud.	p. 76
4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa		Sol·licitud de compareixença del president de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya (tram. 356-00566/07). Acord sobre la sol·licitud.	p. 76
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió per a la Societat de la Informació perquè el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament (tram. 354-00008/07). Retirada.	p. 74	Sol·licitud de compareixença del president de la Federació Territorial de Confraries de Pescadors de Tarragona davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya (tram. 356-00567/07). Acord sobre la sol·licitud.	p. 77
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè el conseller de Governació i Administracions Públiques doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament (tram. 354-00009/07). Retirada.	p. 74	Sol·licitud de compareixença del Sr. Federico Mayor Zaragoza, copresident del Grup d'Alt Nivell per a l'Aliança de Civilitzacions de les Nacions Unides, perquè informi sobre el projecte Aliança de Civilitzacions (tram. 356-00568/07). Acord sobre la sol·licitud.	p. 77
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Social perquè el conseller de Treball i Indústria doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament (tram. 354-00012/07). Sol·licitud i tramitació. Retirada de la sol·licitud.	p. 74	4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern	
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament (tram. 354-00015/07). Sol·licitud i tramitació. Acord sobre la sol·licitud.	p. 74	Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la decisió de la Unió Europea respecte als ajuts al sector de l'olivera (tram. 355-00088/07). Substanciació.	p. 77
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió per a la Societat de la Informació perquè el conseller de la Presidència informi sobre les seves prioritats d'actuació al capdavant del Departament amb relació a les competències assumides en matèria de societat de la informació i telecomunicacions (tram. 354-00020/07). Sol·licitud i tramitació.	p. 75	Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca proposada pel conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per donar a conèixer les línies principals d'actuació al	
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Social perquè la consellera de Benestar i Família informi sobre les seves prioritats d'actuació al capdavant del Departament (tram. 354-00023/07). Sol·licitud i tramitació. Retirada de la sol·licitud.	p. 75		
Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè la consellera d'Interior informi sobre les mesures que adoptarà el Govern per frenar l'incre-			

capdavant del Departament (tram. 355-00151/07). Substanciació.

p. 77

———— Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial proposada pel conseller de Medi Ambient i Habitatge per a donar a conèixer les línies d'actuació que impulsarà al seu departament (tram. 355-00153/07). Substanciació.

p. 77

———— Sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè la consellera d'Interior informi sobre l'incendi forestal del 10 d'abril de 2006 a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp) (tram. 355-00160/07). Acord de tenir la sessió informativa.

p. 78

———— Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament (tram. 355-00164/07). Acord de tenir la sessió informativa. Substanciació.

p. 78

4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

———— Compareixença de representants de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00038/07). Substanciació.

p. 78

———— Compareixença de representants del Comitè Català de Representants de Minusvàlids amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00039/07). Substanciació.

p. 78

———— Compareixença de representants del Fòrum de vida independent amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00042/07). Substanciació.

p. 78

———— Compareixença de representants de Càritas amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00046/07). Substanciació.

p. 78

———— Compareixença de representants de la Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i a l'Adolescència (FEDAIA) amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00047/07). Substanciació.

p. 79

———— Compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00050/07). Substanciació.

p. 79

———— Compareixença de representants de l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Barcelona (AFAB) amb relació al Projecte de Llei de serveis socials (tram. 353-00051/07). Substanciació.

p. 79

———— Compareixença del Sr. Joan Ganyet davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè informi del Congrés sobre el futur de les muntanyes i del XXIIIè Consell Plenari de la Comunitat de Treball Pirineus (tram. 357-00325/07). Substanciació.

p. 79

———— Compareixença del director general del Medi Natural davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè informi sobre l'incendi forestal del 10 d'abril de 2006 a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp) (tram. 357-00340/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 79

———— Compareixença de la Sra. Anna Terron, delegada del Govern a Brussel·les i secretària ge-

neral del Patronat Català Pro Europa, davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè valori l'aplicació dels acords de la Conferència per a Afers Relacionats amb les Comunitats Europees (CARCE) a Catalunya pel que fa a la presència de les comunitats autònomes en els consells de la Unió Europea (tram. 357-00341/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 79

———— Compareixença del president de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya (tram. 357-00342/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 79

———— Compareixença del president de la Federació Territorial de Confraries de Pescadors de Tarragona davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya (tram. 357-00343/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 80

———— Compareixença del Sr. Federico Mayor Zaragoza, copresident del Grup d'Alt Nivell per a l'Aliança de Civilitzacions de les Nacions Unides, perquè informi sobre el projecte Aliança de Civilitzacions (tram. 357-00344/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 80

———— Compareixença dels signants de la Declaració de Rubí i de la Comissió Cívica contra les Línies d'Alta Tensió davant la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme perquè facin balanç de llurs propostes i de l'evolució de les accions empreses pel Govern per atendre-les (tram. 357-00345/07). Acord de tenir la sessió de compareixença.

p. 80

4.55. Activitat parlamentària **4.55.15. Convocatòries**

———— Sessió plenària núm. 86, convocada per al dia 6 de juny de 2006.

p. 80

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern, i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

———— Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances corresponent al primer trimestre del 2006 (tram. 334-00103/07). Presentació i tramesa a la Comissió.

p. 81

4.70.10. Altres comunicacions

———— Informe sobre l'observança del pluralisme en la televisió i la ràdio, al mes de desembre del 2005, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (tram. 337-00052/07). Presentació.

p. 81

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.05. Recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament

———— Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del Dret d'Associació (tram. 380-00003/06). Sentència del Tribunal Constitucional.

p. 82

———— Recurs d'inconstitucionalitat núm. 3914/97 interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles de la Llei 7/1997, de

18 de juny, d'associacions (tram. 381-00003/05). Sentència del Tribunal Constitucional. p.102

4.89. Comissió de Control de la Iniciativa Legislativa Popular

Composició de la Comissió de Control de la Iniciativa Legislativa Popular p.134

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball d'ajudant de la botiga del Parlament de Catalunya (tram. 500-00034/07). Nomenament d'una funcionària interina. p.134

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de tècnic o tècnica de protocol del Departament de Relacions Parlamentàries i Projectió Institucional (tram. 500-00037/07). Convocatòria. Nomenament de l'òrgan qualificador. p.135

Cessament d'una funcionària interina p.137

Nomenament d'un funcionari interí p.138

4.90.15. Contractació

Contractació de Mediació d'assegurances del Parlament de Catalunya (tram. 600-00002/07). Nomenament de la Mesa de contractació. p.139

NOTES

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya no està necessàriament vinculada a una sola data.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

Llei de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals

Tram. 200-00027/07

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 85, 18.05.2006, DSPP-P 75

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 18 de maig de 2006, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de Llei d'exercici de professions titulades i de col·legis professionals, les esmenes reservades i les subsegüents al dictamen del Consell Consultiu presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE L'EXERCICI DE PROFESSIONS TITULADES I DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

PREÀMBUL

La regulació de l'exercici de les professions titulades és una preocupació actual i comuna dels països del nostre entorn, en la mesura que contribueixen aproximadament a un terç de l'ocupació laboral i constitueixen un dels principals motors de creixement econòmic i progrés del coneixement en les societats avançades. Aquesta llei, que es dicta en exercici de la competència que atribueix a la Generalitat de Catalunya l'article 9.23 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, s'emmarca en aquesta tendència i regula les professions titulades tot fent un tractament conjunt i sistemàtic de l'exercici d'aquestes i de les condicions de llur organització associativa, tant de naturalesa privada com de naturalesa col·legial.

Davant la legislació preexistent que regulava només el règim dels col·legis professionals, en aquesta llei s'ha considerat convenient ampliar l'horitzó de regulació a les professions titulades en general i caracteritzar com a tals les professions per a l'exercici de les quals es requereix tenir un títol universitari. Partint de la vinculació d'aquestes professions al requisit de titulació superior, aspecte que les dota d'una especial transcendència social, el text estableix uns principis bàsics relatius a les condicions d'accés a la professió, les incompatibilitats i els drets i deures dels professionals, que garanteixen

que siguin respectats els interessos generals i els dels destinataris de l'activitat professional. Aquesta normativa no és exhaustiva, perquè ha de conviure forçosament amb l'específica de cada sector professional, però serveix de punt de referència comú al qual s'han d'ajustar les normes pròpies de cada sector.

La Llei posa una cura especial en el respecte del dret comunitari europeu i s'hi adequa. En aquest sentit cal destacar com a novetat important que introdueix a partir d'una tècnica d'incorporació mixta, material i per referència, dues aportacions. En primer lloc, fa la distinció entre l'exercici permanent d'una professió titulada i l'exercici ocasional d'una activitat professional titulada, que queda regulat per l'ordenament del país on s'exerceix habitualment la professió, només amb una vinculació circumstancial a la legislació catalana. En segon lloc, assumeix les condicions de reconeixement professional establertes per la legislació comunitària, i demana, a més, la concertació entre les universitats i els col·legis professionals per a la formació professional prèvia i de caràcter habilitant.

En aquest mateix context de regulació comuna de l'exercici de les professions titulades també s'estableix un règim sancionador general per raó de les infraccions vinculades a l'exercici professional, independentment que es tracti de professions col·legiades o no col·legiades. El tractament que en fa la Llei intenta equilibrar el respecte dels principis de legalitat, tipicitat i proporcionalitat que, conjuntament amb altres garanties procedimentals, s'han d'observar en el règim disciplinari, amb la flexibilitat necessària per a permetre un cert desenvolupament col·legial, si escau, que doni compte de les particularitats de cada professió.

Al marge d'aquest conjunt normatiu, la Llei regula el règim disciplinari col·legial, aplicable només als professionals col·legiats, que es fonamenta en l'incompliment de llurs deures per raó de la pertinença a la corporació respectiva. En aquest àmbit, la Llei és deferent amb l'autonomia organitzativa dels col·legis i es limita a establir criteris bàsics sobre la graduació de les infraccions i els tipus de sancions, sense que aquestes hagin de coincidir necessàriament amb les establertes per a les infraccions de caire professional, tot i que han de guardar-hi la proporcionalitat corresponent.

Una altra novetat important de la Llei, que pretén introduir un element de flexibilitat en el sistema organitzatiu de les professions titulades, és la regulació de les associacions professionals. Aquestes entitats constitueixen una alternativa a l'organització col·legial en els casos en què no s'aprecien motius que justifiquin suficientment la integració obligatòria dels professionals en una corporació de dret públic. A aquestes associacions, de creació voluntària, se'ls reconeixen, entre altres, les funcions de vetllar pel bon exercici de la respectiva professió i de col·laborar activament amb l'Administració en representació i defensa dels interessos dels professionals, i fins i tot poden exercir funcions per delegació d'aquesta.

El règim jurídic dels col·legis professionals s'aborda des d'una perspectiva especialment rigorosa. Davant l'excessiva proliferació d'organitzacions col·legials pro-

duïda en els darrers anys sense l'exigència d'uns requisits mínims i homogenis, aquesta llei estableix que només les professions que requereixen un títol oficial habilitant de caràcter universitari i que, alhora, fan una funció d'especial rellevància social poden quedar integrades en una organització col·legial. Els col·legis professionals, malgrat que tenen una base associativa privada, es constitueixen com a corporacions de dret públic, i aquest fet obliga a establir uns condicionants legals clars per a la creació de nous col·legis professionals, especialment si el règim de col·legiació afecta en gran manera els professionals concernits.

Cal tenir present que la decisió de crear un col·legi professional ha d'estar motivada per un interès social que justifiqui la integració d'un col·lectiu en aquella organització, en la mesura que aquesta decisió s'ha de considerar com una excepció a la llibertat d'associació constitucionalment reconeguda.

Per aquesta mateixa raó, també s'ha cregut convenient establir el principi d'adscripció obligatòria en els col·legis professionals de nova creació, ja que l'opció per l'organització col·legial quedaria desvirtuada en bona part si, a la pràctica, aquests funcionen més com a associacions que com a veritables col·legis professionals. La transparència i la coherència normatives sembla que han de convergir cap a una lògica que associï la creació d'un col·legi professional amb la integració necessària de totes les persones que exerceixen la professió de què es tracti.

Tanmateix, cal tenir en compte la base associativa que hi ha en el substrat dels col·legis professionals, la qual cosa fa que calgui conciliar llur condició de corporacions de dret públic amb aquella realitat. Això justifica l'establiment d'un règim jurídic flexible en el qual ha de coexistir l'exercici de les funcions públiques dels col·legis professionals, pròpiament dites, amb el d'altres funcions privades, amb la corresponent diferenciació del règim jurídic aplicable. Alhora, també cal reconèixer l'existència d'un espai d'autonomia col·legial que s'ha de concretar especialment en l'elaboració dels estatuts i de la resta de la normativa, i en un disseny només general de l'organització interna i les normes de funcionament.

En definitiva, l'organització col·legial ha d'ésser l'expressió legal de la solució d'integrar les professions d'especial rellevància i transcendència social dins un sistema administratiu basat en la participació dels professionals i encarregat directament de gestionar els interessos públics vinculats més estretament a l'exercici de la professió. Per això la llei insisteix a donar una rellevància especial a la funció social que han de tenir els col·legis professionals.

Cal destacar, també, la novetat que el text incorpora respecte al règim de creació dels col·legis professionals. El sistema vigent que remet la creació de col·legis professionals a una llei singular i específica té l'inconvenient de poder exceptuar per via de llei singular el disseny establert per la llei general, la qual cosa pot produir –com ha succeït en algunes ocasions– una desnaturalització i una diversificació no desitjables del model col·legial.

Per tal d'evitar aquest risc, la proposta normativa planteja una opció alternativa que combina la intervenció del Parlament i del Govern. En síntesi, aquesta solució es basa en els principis següents:

a) La determinació en la norma general reguladora dels col·legis professionals dels pressupòsits i els requisits necessaris que han de concórrer per a la creació d'un col·legi professional.

b) L'atribució al Govern de l'aplicació de la norma general reguladora mitjançant un decret, però amb la intervenció prèvia i favorable del Parlament per a verificar la concurrència dels requisits d'interès públic i d'especial rellevància social o econòmica de la professió al cas concret.

Aquest nou model de decisió ofereix avantatges evidents respecte al marc vigent. En primer lloc, garanteix que la decisió s'adopti sempre dins el marc general establert per la llei estatal 2/1974, del 13 de febrer, sobre col·legis professionals. En segon lloc, respecta la reserva de llei establerta per l'article 36 de la Constitució espanyola, ja que el text ara incorpora els paràmetres legals sota els quals es produeix aquesta creació. En tercer lloc, permet una intervenció decisòria del Parlament, que si bé no té naturalesa formal de llei, incorpora materialment els principis de transparència, publicitat i pluralisme propis d'un debat i una decisió parlamentaris. I en quart lloc, dota les persones interessades de més garanties de tutela judicial davant una decisió d'integració obligatòria en un col·legi professional, en la mesura que el decret és susceptible de recurs en via jurisdiccional ordinària.

D'altra banda, cal posar en relleu que aquest model és més coherent amb la funció legislativa, ja que aquesta funció, per la seva mateixa naturalesa, ha d'actuar normalment en el pla de la regulació general i no en el format de llei acte o llei mesura, com fins ara era el cas.

Un tret remarcable de l'organització dels col·legis professionals de Catalunya és la coexistència de diversos models d'articulació territorial. En algunes professions hi ha un col·legi professional que abasta tot el territori de Catalunya i en altres, en canvi, n'hi ha diversos d'àmbit territorial més reduït, fet que confegeix un sistema col·legial més fraccionat i plural. Aquesta llei aposta preferentment, en relació amb els col·legis de nova creació, pel model de col·legi únic a Catalunya i, respectant la situació actual, faculta l'Administració de la Generalitat perquè promogui la fusió voluntària dels col·legis territorials d'una mateixa professió. Tenint present, doncs, aquesta diversitat de models, la llei regula l'agrupació dels col·legis territorials d'una mateixa professió en consells de col·legis i en defineix les funcions i les normes bàsiques d'organització i funcionament.

També presenta una complexitat notable la convivència entre l'organització col·legial i dels consells de col·legis de Catalunya amb els consells d'àmbit estatal. La continuïtat d'aquests, amb funcions que tenen projecció i incidència general, posa en relleu que encara no s'han assumit totes les conseqüències de la distribució de competències en matèria de col·legis professionals. Per aquesta raó és important que la nova llei estableixi el

principi que l'organització col·legial de Catalunya és autònoma respecte a les altres organitzacions d'àmbit estatal, sens perjudici de les relacions que es puguin establir per la via de la cooperació.

Un altre aspecte considerat per la Llei són les relacions dels col·legis professionals i els consells de col·legis professionals amb l'Administració de la Generalitat. En aquest àmbit la Llei es decanta pel principi d'autonomia col·legial pel que fa a les decisions en matèria de llur competència pròpia, tenint en compte, però, la conveniència d'algunes intervencions de la Generalitat en aspectes de transcendència especial, com és el cas de la potestat normativa col·legial o el respecte a la legalitat dels actes i els acords subjectes al dret administratiu, si bé es garanteix que aquestes intervencions es produeixin sempre evitant la utilització de criteris de mera oportunitat.

L'aplicació d'aquest model s'ha d'entendre sens perjudici del foment de canals cooperatius i participatius, que hi són especialment compatibles, i de la previsió d'una funció registral de l'Administració de la Generalitat en relació amb els diversos elements regulats.

La Llei estableix un règim de publicitat de les associacions professionals i les organitzacions col·legials que es fa efectiva per mitjà de sengles registres administratius públics, que compleixen també funcions reglades de verificació de la legalitat. En el Registre d'Associacions Professionals, hi han de constar les associacions professionals a què es refereix el títol IV de la Llei, però, per a evitar duplicitats innecessàries, s'estableix que les funcions de verificació de legalitat, inscripció d'actes i publicitat material i formal es duguin a terme per mitjà del Registre General d'Associacions en què es van inscriure –i en què es continuaran inscrivint– la constitució i les incidències respectives. El Registre de Col·legis Professionals, que inclou els col·legis professionals, els consells de col·legis professionals i les delegacions catalanes de col·legis professionals únics d'àmbit estatal, té per objecte la inscripció d'actes de naturalesa organitzativa i funcional rellevants per al tràfic jurídic, però també de totes les normes reglamentàries adoptades per cada entitat.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE DE LA LLEI

Aquesta llei té per objecte regular l'exercici de les professions titulades en l'àmbit territorial de Catalunya i les associacions professionals, els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals que hi exerceixen llur activitat.

ARTICLE 2. CONCEPTE DE PROFESSIÓ TITULADA

Als efectes d'aquesta llei són professions titulades les que es caracteritzen per l'aplicació de coneixements i tècniques per a l'exercici de les quals cal tenir un títol acadèmic universitari, acreditatiu de la completa superació d'un pla d'estudis, que habiliti per a l'exercici professional d'acord amb la normativa vigent i, si escau, per a complir les altres condicions establertes per llei.

ARTICLE 3. RÈGIM D'EXERCICI

Les professions titulades poden ésser col·legiades o no col·legiades, sens perjudici del dret d'associació. Són col·legiades les professions en les quals, d'acord amb la llei, els professionals que les exerceixen queden integrats en un col·legi professional.

TÍTOL II. EXERCICI DE LES PROFESSIONS TITULADES

ARTICLE 4. EXERCICI PROFESSIONAL

1. L'exercici professional es defineix, als efectes d'aquesta llei, com la prestació al públic, normalment remunerada, dels serveis propis d'una activitat o una professió.

2. L'exercici professional titulat es regeix pel marc general establert per aquesta llei i per les normes particulars que regulen cada professió i pel que el professional o la professional i els receptors dels seus serveis hagin convingut lliurement.

3. Les disposicions d'aquest títol s'apliquen a l'exercici professional de naturalesa permanent, sens perjudici de les disposicions aplicables a l'exercici ocasional de l'activitat.

ARTICLE 5. ACCÉS A L'EXERCICI

1. Per a accedir a l'exercici d'una professió titulada cal tenir el títol acadèmic corresponent i complir, si escau, la resta de condicions habilitants establertes legalment.

2. S'han de respectar en tots els casos les condicions de reconeixement professional de títols i d'equivalència de condicions fixades per la normativa comunitària.

3. L'accés a l'exercici professional pot quedar condicionat, si així ho estableix una llei i en els termes que aquesta disposi, a una formació pràctica prèvia o a l'obtenció d'una acreditació d'aptitud, amb la participació dels col·legis professionals i de les universitats.

ARTICLE 6. REQUISITS D'EXERCICI

1. Poden exercir una activitat professional titulada les persones que compleixen els requisits següents:

- Tenir el títol acadèmic i les condicions que determina l'article 5.
- No estar en situació d'inhabilitació professional.
- No estar subjectes a cap de les causes d'incompatibilitat o de prohibició establertes per les lleis.
- Complir, si escau, les normes de col·legiació corresponents.

2. Els professionals titulats exerceixen llur activitat amb llibertat i independència, servint l'interès dels destinataris i de la societat, d'acord amb la capacitat i l'habilitat que determina la bona pràctica professional i complint les normes deontològiques corresponents, amb referència a l'àmbit estrictament professional, independentment dels drets i els deures propis de la relació jurídica en virtut de la qual s'exerceix la professió.

ARTICLE 7. INCOMPATIBILITATS

1. L'exercici de les professions titulades resta subjecte al règim d'incompatibilitats que en cada cas estableixi la llei.

2. En el cas de les professions titulades col·legiades, els consells de col·legis professionals o, si escau, els col·legis professionals, han d'incloure en la normativa respectiva les normes que calgui per a assegurar en l'àmbit de cada professió que els col·legiats compleixin les disposicions legals aplicables en matèria d'incompatibilitats, i especialment el deure d'abstenció en els casos de conflicte d'interessos amb els destinataris de llurs serveis.

3. Els col·legis professionals han de comunicar a l'Administració les actuacions irregulars, sempre que en tinguin coneixement, que considerin contràries a la legislació vigent en matèria d'incompatibilitats dels professionals vinculats a aquella mitjançant una relació administrativa o laboral, o qualsevol relació de prestació de serveis.

ARTICLE 8. DRETS I DEURES

1. Els professionals titulats tenen el dret i el deure d'actuar segons les normes i les tècniques pròpies del coneixement de la professió, prenent en consideració les experiències pròpies del sector. També tenen el dret i el deure de seguir una formació contínua.

2. Els col·legis professionals i les universitats, d'acord amb aquests, poden col·laborar en la formació contínua dels professionals col·legiats, i amb aquesta finalitat poden subscriure els acords pertinents.

3. Els col·legis professionals han d'organitzar de manera permanent activitats formatives d'actualització professional dels col·legiats i expedir certificacions acreditatives de la participació dels assistents en aquestes activitats, conjuntament, si s'escau, amb les universitats que hi hagin participat.

ARTICLE 9. ASSEGURANÇA

1. Els professionals titulats tenen el deure de cobrir mitjançant una assegurança els riscos de responsabilitat en què puguin incórrer a causa de l'exercici de llur professió.

2. En el supòsit de professions col·legiades, els col·legis professionals han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure i facilitar el compliment suficient del deure d'assegurança de llurs col·legiats.

3. Els professionals que actuïn exclusivament al servei d'una administració pública no han de complir el requisit de l'assegurança per responsabilitat. Aquesta assegurança tampoc no és obligatòria en el cas que l'activitat professional s'exerceixi exclusivament per compte d'altri que ja tingui assegurada la cobertura pels riscos de l'activitat que comprèn l'exercici de la professió.

4. Les disposicions d'aquest article s'han de desenvolupar per reglament en funció de les característiques pròpies de cada professió titulada i del seu caràcter col·legiat, amb la participació, si escau, dels col·legis i les associacions professionals corresponents.

ARTICLE 10. SECRET PROFESSIONAL

Els professionals titulats tenen el deure del secret professional, d'acord amb la Constitució espanyola i la legislació específica aplicable.

ARTICLE 11. INTRUSISME I ACTUACIONS PROFESSIONALS IRREGULARS

1. Als efectes d'aquesta llei, és intrusisme la realització d'actuacions professionals sense complir els requisits establerts legalment per a l'exercici de la professió, i és actuació professional irregular la que vulnera les normes deontològiques, s'exerceix sense la diligència professional deguda o incorre en competència deslleial.

2. Els actes d'intrusisme i les actuacions professionals irregulars han d'ésser posats en coneixement de l'Administració de la Generalitat o, en el cas de professions col·legiades, del col·legi professional pertinent, als efectes d'adoptar les mesures administratives que calgui per a corregir aquestes conductes. Aquesta responsabilitat administrativa s'entén sens perjudici de la responsabilitat penal que pugui correspondre.

ARTICLE 12. PRESTACIONS PROFESSIONALS OBLIGATÒRIES

En l'exercici de la funció social que comporta l'exercici de les professions titulades, els professionals titulats han de fer les prestacions que es determinin per llei. En aquest cas, s'ha d'establir un sistema de retribució o de compensació econòmica, que ha d'ésser just i proporcional a les prestacions fetes.

ARTICLE 13. SERVEIS I PRESTACIONS EXIGITS EN SITUACIONS EXCEPCIONALS

1. En els supòsits de risc greu, de catàstrofe o de calamitat pública, es pot imposar als professionals titulats el deure de l'exercici professional, en els termes establerts legalment. La imposició d'aquest deure afecta tots els professionals titulats de la professió de què es tracti dins l'àmbit territorial, total o parcial, de Catalunya, en funció de l'extensió i de la gravetat del supòsit pel qual es reclama. Aquest deure només és exigible si els mitjans a disposició de l'Administració no són suficients per a cobrir els requeriments que demana la situació de necessitat. En tots els casos s'ha d'aplicar el principi de proporcionalitat. El compliment d'aquest deure ha d'ésser compensat d'acord amb la normativa vigent.

2. Als efectes d'aplicar el que disposa l'apartat 1, els col·legis professionals han de donar l'auxili necessari a l'autoritat competent per a coordinar les prestacions de llurs col·legiats.

ARTICLE 14. EXERCICI OCASIONAL D'UNA ACTIVITAT PROFESSIONAL

1. L'exercici no permanent a Catalunya d'una activitat professional amb caràcter transnacional per a nacionals dels estats membres de la Unió Europea, o qualsevol altre dels beneficiaris que estableixi la legalitat comunitària, queda sotmès a les exigències de col·legiació pròpies del país on s'exerceix regularment la professió.

2. En el supòsit establert per l'apartat 1 les exigències locals mínimes d'ordre col·legial o professional, i espe-

cialment les deontològiques, són aplicables si són estrictament necessàries en funció de la naturalesa dels serveis professionals que es prestin, aplicant sempre el principi de proporcionalitat tal com disposa la normativa comunitària.

TÍTOL III. RÈGIM DISCIPLINARI DE L'EXERCICI DE LES PROFESSIONS TITULADES

ARTICLE 15. POTESTAT DISCIPLINÀRIA

1. Les actuacions professionals que no compleixin les disposicions d'aquesta llei i les normes específiques que regulen l'exercici de la professió de què es tracti poden ésser sancionades en els termes establerts per aquest títol.

2. El règim disciplinari de les professions titulades no col·legiades és exercit per l'Administració de la Generalitat. També hi és exercit en el cas de professionals que tinguin l'obligació d'estar col·legiats i no la compleixin, o de les empreses i les entitats que contractin professionals en aquest supòsit.

3. Els col·legis professionals i, si s'escau, els consells de col·legis professionals tenen competència per a sancionar els col·legiats que infringeixin les disposicions col·legials i professionals, de conformitat amb el que disposen aquest títol i el títol V.

ARTICLE 16. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

Les infraccions en què es pot incórrer en l'exercici de les professions titulades es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

ARTICLE 17. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus:

- a) L'exercici d'una professió sense tenir el títol professional habilitant.
- b) L'incompliment dels deures professionals quan d'això en resulti un perjudici greu per a les persones destinatàries del servei del professional o la professional o per a terceres persones.
- c) La vulneració del secret professional.
- d) L'exercici de la professió que vulneri una resolució administrativa o judicial ferma d'inhabilitació professional, de declaració d'incompatibilitat administrativa o professional o de conflicte d'interessos, o una disposició legal en què s'estableixi la prohibició d'exercir.
- e) La comissió de delictes amb dol, en qualsevol grau de participació, que es produeixin en l'exercici de la professió.
- f) L'exercici d'una professió col·legiada per qui no compleix l'obligació de col·legiació.
- g) La contractació per empreses i entitats de treballadors no col·legiats en el cas que l'objecte de llur contracte de treball compregui, totalment o parcialment, la realització de tasques pròpies de la professió.

ARTICLE 18. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus:

- a) La vulneració de les normes essencials de l'exercici i la deontologia professionals.
- b) L'incompliment dels deures professionals quan d'això en resulti un perjudici per a les persones destinatàries del servei del professional o la professional.
- c) L'incompliment de l'obligació que tenen les persones col·legiades de comunicar els supòsits d'intrusisme professional dels quals siguin coneixedores.
- d) L'incompliment del deure d'assegurança, si és obligatòria.
- e) L'incompliment del deure de prestació obligatòria establert per aquesta llei o per les normes que així ho disposin, llevat de l'acreditació de causa justificada que faci impossible la prestació del servei, després d'haver estat requerida degudament.
- f) Els actes que tinguin la consideració de competència deslleial d'acord amb el que estableixin les lleis.
- g) Les actuacions professionals que vulnerin els principis constitucionals i internacionals d'igualtat i de no discriminació.

ARTICLE 19. INFRACCIONS LLEUS

És infracció lleu la vulneració de qualsevol norma que reguli l'activitat professional, sempre que no sigui una infracció greu o molt greu.

ARTICLE 20. POTESTAT NORMATIVA DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

Les normes col·legials poden desenvolupar el règim disciplinari establert per aquest títol, sense introduir nous supòsits d'infracció diferents dels establerts pels articles 17, 18 i 19.

ARTICLE 21. SANCIONS

1. Les infraccions molt greus poden ésser objecte de les sancions següents:

- a) Inhabilitació professional durant un temps no superior a cinc anys.
- b) Multa d'entre 5.001 euros i 50.000 euros.

2. Les infraccions greus poden ésser objecte de les sancions següents:

- a) Inhabilitació professional durant un temps no superior a un any.
- b) Multa d'entre 1.001 euros i 5.000 euros.

3. Les infraccions lleus poden ésser objecte de les sancions següents:

- a) Amonestació.
- b) Multa d'una quantitat no superior a 1.000 euros.

4. Com a sanció complementària també es pot imposar l'obligació de fer activitats de formació professional o deontològica si la infracció s'ha produït a causa de l'incompliment de deures que afectin l'exercici o la deontologia professionals.

5. Si la persona que ha comès una infracció n'ha obtingut un guany econòmic, es pot afegir a la sanció que estableix aquest article una quantia addicional fins a

l'import del profit que n'hagi obtingut el professional o la professional.

ARTICLE 22. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorrin en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts per a la potestat sancionadora en la legislació de règim jurídic i procediment administratiu.

ARTICLE 23. INHABILITACIÓ PROFESSIONAL

1. La sanció d'inhabilitació impedeix l'exercici professional durant el temps pel qual hagi estat imposada.

2. L'òrgan que té potestat per a imposar la sanció ha de comunicar la seva decisió a les administracions competents i al consell de col·legis professionals que correspongui.

3. La inhabilitació professional és efectiva a partir del moment en què la resolució que la decideix posa fi a la via administrativa. En el cas que concorrin en una mateixa persona diverses resolucions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna es comença a comptar a partir del compliment definitiu de l'anterior.

ARTICLE 24. PRESCRIPCIÓ

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus prescriuen al cap de dos anys i les lleus prescriuen al cap d'un any, a comptar d'ençà del dia en què la infracció es va cometre.

2. La prescripció queda interrompuda per l'inici, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador. El termini de prescripció es torna a iniciar si l'expedient sancionador ha estat aturat durant un mes per una causa no imputable a la presumpta persona infractora.

3. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys d'haver estat imposades, les sancions per faltes greus prescriuen al cap de dos anys i les sancions per faltes lleus prescriuen al cap d'un any.

4. Les sancions que comporten una inhabilitació professional per un període igual o superior a tres anys prescriuen un cop transcorregut el mateix termini pel qual van ésser imposades.

5. Els terminis de prescripció de les sancions es comencen a comptar a partir de l'endemà del dia en què esdevingui ferma la resolució que les imposa.

6. La prescripció queda interrompuda per l'inici, amb coneixement de la persona interessada, del procediment d'execució. El termini de prescripció es torna a iniciar si el procediment d'execució resta aturat durant més de sis mesos per una causa no imputable a la persona infractora.

ARTICLE 25. PROCEDIMENT

1. El règim sancionador establert per aquesta llei resta sotmès als principis de legalitat, irretroactivitat, tipicitat, proporcionalitat i no-concurrencia de sancions.

2. La imposició de tota sanció establerta per aquesta llei s'ha d'haver dictat en el marc d'un expedient previ. En

la tramitació d'aquest expedient s'han de garantir, almenys, els principis de presumpció d'innocència, d'audiència de la persona afectada, de motivació de la resolució final i de separació dels òrgans instructor i decisor.

3. Les normes dels col·legis, en el cas de professions col·legiades, i les disposicions reglamentàries dictades en aplicació d'aquesta llei han de desenvolupar el procediment sancionador.

4. Són aplicables al procediment sancionador establert per aquesta llei les previsions sobre la potestat sancionadora de la legislació de règim jurídic i procediment administratiu.

ARTICLE 26. ÒRGANS COMPETENTS

La potestat disciplinària correspon:

a) Al departament de la Generalitat pertinent en els casos a què fa referència l'article 15.2.

b) Als òrgans de govern dels col·legis professionals respecte als professionals col·legiats o, com a excepció, als consells de col·legis professionals, si n'hi ha, si la persona afectada té la condició de membre d'un òrgan de govern d'un col·legi professional o del mateix consell.

ARTICLE 27. RÈGIM DE RECURSOS

1. Contra les resolucions dictades en matèria sancionadora per l'Administració de la Generalitat es poden interposar els recursos establerts per la legislació de règim jurídic i procediment administratiu i, si escau, un recurs contenciós administratiu.

2. Contra les resolucions dictades pels col·legis professionals i els consells de col·legis professionals es poden interposar els recursos establerts pel títol VII i, si escau, un recurs contenciós administratiu.

ARTICLE 28. MESURES PROVISIONALS

Durant la tramitació de l'expedient sancionador es poden adoptar les mesures cautelars provisionals que siguin imprescindibles per a assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure. L'adopció d'aquestes mesures requereix un acord motivat i l'audiència prèvia de la persona afectada.

ARTICLE 29. EXECUTIVITAT

1. Les resolucions sancionadores només són executives si posen fi a la via administrativa.

2. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals tenen competència per a executar per ells mateixos llurs resolucions sancionadores, de conformitat amb el que estableixen les normes aplicables.

TÍTOL IV. ASSOCIACIONS PROFESSIONALS

ARTICLE 30. CONSTITUCIÓ I RÈGIM JURÍDIC

1. Les persones que exerceixen professions titulades no subjectes a col·legiació poden constituir, als efectes d'aquesta llei, associacions professionals sense ànim de lucre amb la finalitat principal de vetllar pel bon exercici de la professió respecte als destinataris dels serveis

i per a la representació i la defensa de llurs interessos i els interessos generals de la professió. Als efectes d'aquesta llei les associacions empresarials i els sindicats no tenen la consideració d'associacions professionals.

2. Les associacions professionals poden constituir consells o federacions i, eventualment, confederacions, i integrar-s'hi.

3. Les associacions professionals i llurs federacions o confederacions es regeixen, en tot el que no sigui establert per aquesta llei o altres lleis, per la legislació sobre associacions.

ARTICLE 31. FUNCIONS PRÒPIES

1. Les associacions professionals poden exercir, entre altres, les funcions següents:

a) Vetllar pel bon exercici de la professió i pel respecte dels drets de les persones destinatàries dels serveis professionals i, a aquest efecte, denunciar a l'Administració la comissió de les infraccions regulades pel títol III.

b) Representar les persones associades i exercir accions en defensa de llurs drets i interessos, els de l'associació i els generals vinculats a l'exercici de la professió.

c) Prestar serveis a les persones associades i, en especial, promoure la formació contínua.

d) Facilitar informació en matèria d'honoraris professionals, respectant sempre el règim de lliure competència.

e) Intervenir, per via de mediació o d'arbitratge, en els conflictes professionals que es puguin produir entre persones associades o entre aquestes i terceres persones, sempre que ho sollicitin de comú acord les parts implicades.

f) Col·laborar amb els col·legis professionals d'àmbits afins i amb altres entitats representatives d'interessos ciutadans directament vinculades a l'exercici de la professió.

g) Participar en òrgans consultius de l'Administració, intervenir en procediments administratius d'acord amb la llei i, en especial, ésser escoltades en l'elaboració de les disposicions de caràcter general que afectin directament l'exercici de la professió.

h) Emetre informes i dictàmens sobre matèries rellevants per a la professió, a petició de l'Administració o dels tribunals.

ARTICLE 32. FUNCIONS DELEGADES

Les associacions professionals poden exercir per delegació de l'Administració de la Generalitat funcions i activitats que no impliquin exercici d'autoritat. Per a aquesta delegació s'ha de tenir en compte la implantació i la representativitat de les associacions existents en l'àmbit professional de què es tracti i, si s'escau, s'ha de dur a terme mitjançant un concurs si hi ha diverses associacions amb característiques idèntiques o semblants, o per conveni amb totes elles.

ARTICLE 33. BENEFICIS PÚBLICS I DRETS DE PARTICIPACIÓ

1. Les associacions professionals i llurs federacions o confederacions poden ésser declarades d'utilitat pública, d'acord amb la legislació aplicable, i accedir a les mesures de suport econòmic, tècnic o d'altra índole que l'Administració estableixi per a les associacions d'interès social.

2. Per a gaudir dels beneficis públics i participar en organismes administratius, les associacions professionals i llurs federacions o confederacions han d'estar inscrites en el Registre d'Associacions Professionals i complir les condicions que per llei o reglament s'estableixin en cada cas. En la determinació d'aquestes condicions s'han de tenir en compte criteris d'implantació territorial i de nombre de persones associades, entre altres.

ARTICLE 34. IMPUGNACIÓ DELS ACTES

Els actes de les associacions professionals en relació amb llurs associats són impugnables d'acord amb el que estableix la legislació vigent en matèria d'associacions.

TÍTOL V. COL·LEGIS PROFESSIONALS

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 35. NATURALESA JURÍDICA

Els col·legis professionals són corporacions de dret públic, dotades de personalitat jurídica pròpia i amb plena capacitat d'obrar per al compliment de llurs finalitats, que es configuren com a instàncies de gestió dels interessos públics vinculats a l'exercici d'una professió determinada i com a vehicle de participació dels col·legiats en l'administració d'aquests interessos, sens perjudici que puguin exercir activitats i prestar serveis als col·legiats en règim de dret privat.

ARTICLE 36. FINALITATS

1. Els col·legis professionals tenen com a finalitat essencial vetllar perquè l'actuació de llurs col·legiats respongui als interessos i a les necessitats de la societat en relació amb l'exercici professional de què es tracti, i especialment garantir el compliment de la bona pràctica i de les obligacions deontològiques de la professió. També tenen com a finalitat l'ordenació, la representació i la defensa de la professió i dels interessos professionals de les persones col·legiades.

2. En llur condició de corporacions de dret públic els col·legis professionals estan subjectes al règim de responsabilitat patrimonial de les administracions públiques pel que fa a l'exercici de les funcions públiques que els atribueix la llei.

ARTICLE 37. REQUISITS DE CREACIÓ

1. Només poden quedar subjectes a col·legiació les professions per a l'exercici de les quals es requereix un títol universitari oficial i en les quals concorrin motius d'interès públic que ho justifiquin i, a més, una especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió.

2. Es consideren d'interès públic i d'especial rellevància social o econòmica les professions la titulació de les quals habilita específicament per a l'exercici d'actes o la realització de prestacions essencials que afecten:

- a) La preservació de la salut de les persones, la garantia de les condicions sanitàries i la preservació del medi.
- b) La seguretat de les persones.
- c) La garantia de la conservació i administració dels béns i del patrimoni.
- d) L'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals i estatutaris.
- e) La tutela dels drets i dels interessos de les persones i dels grups socials davant l'Administració de justícia i en els procediments de prevenció, negociació i solució de conflictes.
- f) El disseny i la direcció d'obres i d'infraestructures.
- g) El disseny de béns, mitjans i serveis destinats a l'ús públic.

3. Els col·legis professionals es creen per decret del Govern. A aquests efectes, a més dels requisits que estableixen els apartats 1 i 2, s'han de complir els següents:

- a) Que hi hagi un nombre de professionals en exercici lliure suficientment ampli que ho justifiqui.
- b) Que el col·lectiu sol·licitant no es pugui integrar en un col·legi professional existent.
- c) Que ho demani un nombre suficientment representatiu dels professionals afectats.

4. El que estableix l'apartat 3 es pot desplegar i concretar per reglament.

5. Correspon al Parlament apreciar el compliment del requisit a què fa referència l'apartat 2, que és una condició prèvia i necessària per a l'aprovació del decret del Govern.

ARTICLE 38. RÈGIM DE COL·LEGIACIÓ

1. La incorporació al col·legi professional corresponent és un requisit necessari per a l'exercici de les professions col·legiades, en els termes establerts per la legislació vigent.

2. El requisit de col·legiació no és necessari si es tracta de personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, pel que fa a l'exercici amb caràcter exclusiu de les funcions i les activitats pròpies de llur professió que exerceixen per compte d'aquelles.

CAPÍTOL II. FUNCIONS DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

ARTICLE 39. FUNCIONS PÚBLIQUES DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

Són funcions públiques dels col·legis professionals:

- a) Garantir que l'exercici professional s'adeqüi a la normativa, la deontologia i les bones pràctiques, i que es respectin els drets i els interessos de les persones destinatàries de l'actuació professional. A aquest efecte,

els col·legis professionals han d'ordenar en l'àmbit de llur competència l'exercici de les professions d'acord amb el marc legal aplicable, vetllant pel compliment dels deures i de les obligacions de les persones col·legiades, per la dignitat professional i pel respecte dels drets dels ciutadans, i proposar a l'Administració l'adopció de mesures en relació amb l'ordenació i la regulació de l'accés i l'exercici de la professió.

- b) Vetllar pels drets i pel compliment dels deures i les obligacions dels col·legiats i perquè no es produeixin actes d'intrusisme, de competència deslleial o altres actuacions irregulars en relació amb la professió col·legiada, adoptant, si s'escau, les mesures i les accions establertes per l'ordenament jurídic.

- c) Exercir la potestat disciplinària sobre llurs col·legiats, en els termes establerts per la llei i les normes pròpies dels col·legis professionals.

- d) Visar els projectes i els treballs de les persones col·legiades en els termes i amb els efectes que estableix la normativa corresponent.

- e) Participar en el procediment d'obtenció de l'acreditació d'aptitud per a l'exercici de la professió col·legiada, en el cas que la llei estableixi aquest requisit.

- f) Promoure i facilitar la formació contínua de les persones col·legiades que permeti garantir llur competència professional.

- g) Adoptar les mesures necessàries per a facilitar l'exercici professional no permanent, en compliment del que estableixen la normativa de la Unió Europea i les lleis.

- h) Col·laborar amb l'Administració pública mitjançant la participació en òrgans administratius quan així es prevegi legalment i emetre els informes que els siguin requerits per òrgans o autoritats administratius i judicials.

- i) Informar sobre els projectes de disposicions generals que afectin l'exercici de la professió o la institució col·legial.

- j) Fomentar l'ús de la llengua catalana entre les persones col·legiades i en els àmbits institucionals i socials en els quals s'exerceix la professió.

- k) Informar en els processos judicials i administratius en els quals es discuteixin qüestions relatives a honoraris i aranzels professionals.

- l) Aprovar llurs pressupostos i regular i fixar les aportacions dels col·legiats.

- m) Les altres funcions de naturalesa pública que els atribueix la legislació vigent.

ARTICLE 40. ALTRES FUNCIONS

Com a entitats de base associativa privada, els col·legis professionals exerceixen les activitats següents:

- a) Fomentar i prestar serveis en interès de les persones col·legiades i de la professió en general.

- b) Gestionar el cobrament de les remuneracions i dels honoraris professionals a petició de les persones col·legiades, d'acord amb el que estableixin els estatuts respectius.

c) Intervenir, per via de mediació o d'arbitratge, en els conflictes professionals que es puguin donar entre persones col·legiades o entre aquestes i terceres persones, sempre que ho sol·licitin de comú acord les parts implicades.

d) Col·laborar amb les associacions i altres entitats representatives dels interessos ciutadans directament vinculades amb l'exercici de la professió col·legiada.

e) Facilitar informació en matèria d'honoraris professionals, respectant sempre el règim de lliure competència.

f) Custodiar, a petició del professional o la professional i d'acord amb els estatuts, la documentació pròpia de la seva activitat que es vegin obligats a guardar de conformitat amb la normativa vigent.

ARTICLE 41. RÈGIM DE LES FUNCIONS PÚBLIQUES

1. Les funcions dels col·legis professionals atribuïdes per l'article 39 tenen la condició de pròpies. Aquestes funcions s'exerceixen en règim d'autonomia sens perjudici dels controls per motius de legalitat establerts específicament per aquesta llei o per altres normes amb rang de llei.

2. Els col·legis professionals també poden exercir funcions pròpies de l'Administració de la Generalitat i de les administracions locals de Catalunya per via de delegació.

3. La delegació de funcions requereix la formalització d'un conveni, en el qual s'han de determinar l'abast i les condicions de la delegació, i també els mitjans i els recursos necessaris per a l'exercici de les funcions. Els convenis de delegació han d'ésser publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ARTICLE 42. POTESTAT NORMATIVA DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

1. Els col·legis professionals tenen capacitat normativa en relació amb les funcions públiques que els atribueix aquesta llei, independentment de llur àmbit de regulació estatutària.

2. La potestat reglamentària dels col·legis professionals s'ha d'ajustar, en tots els casos, al que estableixen les lleis i les disposicions de caràcter general. El procediment d'elaboració dels reglaments s'ha d'ajustar al que disposen els estatuts i ha d'incloure, en tots els casos, un període d'informació pública col·legial per un termini no inferior a un mes, a fi que els col·legiats puguin conèixer la memòria justificativa del projecte, els informes, les consultes i el contingut del mateix projecte, i formular les alegacions, els suggeriments o les esmenes que considerin convenients, a les quals s'ha de donar resposta abans de la presentació del projecte a l'òrgan competent per a l'aprovació del reglament.

3. Pel que fa als reglaments dels col·legis professionals s'han d'aplicar les disposicions de l'article 46.3 i 4.

CAPÍTOL III. ÀMBIT TERRITORIAL I NORMES D'INCORPORACIÓ I BAIXA DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

ARTICLE 43. ÀMBIT TERRITORIAL DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

1. Els col·legis professionals tenen l'àmbit territorial que determina la disposició de creació respectiva.

2. Els col·legis professionals de nova creació tenen normalment l'àmbit territorial de Catalunya. Tanmateix, amb caràcter excepcional, la disposició de creació pot establir un àmbit territorial diferent.

3. En cap cas no es pot constituir més d'un col·legi professional d'identica professió dins d'un mateix àmbit territorial.

ARTICLE 44. INCORPORACIÓ I BAIXA

1. Tothom que tingui la titulació acadèmica exigida i compleixi els altres requisits que estableixen les lleis té dret a ésser admès en el col·legi professional corresponent.

2. Les persones col·legiades poden ésser exerceixents o no exerceixents. Totes les persones col·legiades són membres de ple dret del col·legi, sens perjudici dels drets i les obligacions específics que derivin del règim de col·legiació.

3. Els estatuts poden establir altres modalitats d'integració en els col·legis professionals i de participació en llurs activitats, i han de regular, en aquest cas, els drets i els deures de les persones que s'hi acullin.

4. La incorporació en el col·legi on el professional o la professional té el domicili únic o principal l'habilita per a exercir la professió a tot el territori de l'Estat, llevat del cas que una llei ho disposi altrament a causa de l'exigència del deure de residència per a prestar els serveis professionals. Els professionals col·legiats només poden restar subjectes al deure de comunicació al col·legi professional del lloc on hagin de prestar llurs serveis quan així s'estableixi legalment.

5. La incorporació al col·legi professional no és necessària si es tracta de professionals de la Unió Europea, establerts amb caràcter permanent i col·legiats en qualsevol país de la Unió, que vulguin exercir la professió amb caràcter ocasional a Catalunya. En aquest cas, s'apliquen les normes comunitàries que correspongui.

6. La baixa en el col·legi professional es pot produir, entre altres causes, per l'incompliment reiterat del pagament de les quotes col·legials en els termes establerts pels estatuts, per la pèrdua dels requisits exigits per a la col·legiació, per expulsió de conformitat amb el que disposa l'article 48, per l'incompliment de les sancions econòmiques imposades o a petició de la persona col·legiada. Els col·legis professionals poden establir en llurs estatuts la suspensió de l'exercici professional per incompliment reiterat del pagament de les quotes col·legials. En el cas de baixa per impagament, l'abonament de les quotes col·legials pendents, amb l'interès legal meritat, comporta la rehabilitació automàtica de l'alta col·legial, llevat dels supòsits en què subsisteixi algun altre motiu de baixa.

CAPÍTOL IV. NORMES D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

ARTICLE 45. AUTONOMIA ESTATUTÀRIA I DEMOCRÀCIA INTERNA

1. Els col·legis professionals elaboren i aproven autònomament els estatuts d'organització i funcionament respectius.

2. L'organització interna i el funcionament dels col·legis professionals han d'ésser democràtics. A aquest efecte, els col·legis professionals han de tenir unes normes d'organització i de funcionament interns que permetin la participació dels col·legiats en la gestió i el control dels òrgans de govern i han de reconèixer als col·legiats els drets i les facultats necessaris per a garantir-la. Són nuls de ple dret les disposicions estatutàries o de règim intern i els acords o els actes adoptats pels òrgans dels col·legis professionals que contravinguin aquest principi.

ARTICLE 46. APROVACIÓ I MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS

1. Els promotors d'un col·legi professional o les persones que la disposició de creació d'aquest disegni a aquest efecte han d'acordar el procediment de convocatòria i constitució de l'assemblea que n'ha d'aprovar els estatuts.

2. L'aprovació i la modificació dels estatuts han d'ésser acordades per la junta o l'assemblea general extraordinària, convocada especialment a aquest efecte. Se n'exceptua l'acord de canvi de domicili en la mateixa localitat, que pot ésser aprovat per la junta o l'assemblea ordinària.

3. Els estatuts aprovats i llurs modificacions s'han de trametre al departament de la Generalitat amb competència en matèria de col·legis professionals, perquè en qualifiqui l'adequació a la legalitat, en disposi la inscripció en el Registre de Col·legis Professionals i n'ordini la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. Si no es produeix cap resolució expressa, els estatuts i llurs modificacions s'entenen aprovats per silenci positiu transcorregut el termini de sis mesos.

4. Els estatuts dels col·legis professionals i les modificacions respectives entren en vigor l'endemà d'haver estat publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat que estableixin una data d'entrada en vigor posterior.

ARTICLE 47. CONTINGUT DELS ESTATUTS

Els estatuts dels col·legis professionals han de regular, com a mínim:

- a) La denominació, que ha d'incloure l'expressió *Col·legi*, la professió corresponent i l'àmbit territorial.
- b) El domicili.
- c) Les finalitats, les funcions i les activitats.
- d) Els requisits que s'han de complir per a adquirir la condició de col·legiat o col·legiada, fent constar el títol o els títols corresponents i les causes de suspensió i pèrdua d'aquesta condició.
- e) La denominació, el règim de convocatòria i de constitució, la composició i el funcionament de l'òrgan de

govern; la manera de designar, destituir i renovar llurs membres, i la durada del mandat d'aquests, d'acord amb l'article 51.1

f) La denominació, el règim de convocatòria i de constitució, la composició i el funcionament de l'òrgan plenari.

g) El règim de deliberació i de presa d'acords dels òrgans col·legiats i el procediment d'aprovació de les actes.

h) Els drets i les obligacions de les persones col·legiades.

i) El règim disciplinari per raó de l'exercici professional i de l'incompliment de deures col·legials, en el marc dels articles 20 i 25 i de l'article 48, respectivament.

j) Els recursos dels col·legiats davant les resolucions del col·legi professional.

k) El procediment i els requisits per a la modificació dels estatuts, la fusió i la segregació.

l) El règim econòmic.

m) Les causes i el procediment de dissolució i el règim de liquidació.

ARTICLE 48. RÈGIM DISCIPLINARI COL·LEGIAL

1. Sens perjudici del règim disciplinari regulat pel títol III, el col·legi professional pot adoptar també mesures disciplinàries contra les persones col·legiades fonamentades en l'incompliment dels deures col·legials.

2. Els estatuts han de tipificar les infraccions i les sancions i regular el procediment disciplinari, amb subjecció al que disposa l'article 25.

3. Les infraccions s'han de graduar en molt greus, greus i lleus. Només poden constituir infracció col·legial:

a) L'incompliment d'obligacions establertes per les lleis, pels estatuts o per altres normes col·legials.

b) L'incompliment d'acords o decisions adoptats per òrgans del col·legi professional sobre matèries que s'especifiquin estatutàriament.

c) La realització d'actes que impedeixin o alterin el funcionament normal del col·legi professional o dels seus òrgans.

d) L'ofensa o la desconsideració envers altres professionals col·legiats de la mateixa professió o envers els membres dels òrgans de govern del col·legi professional o el consell de col·legis professionals respectiu.

4. Les sancions poden consistir en l'amonestació, la multa o l'expulsió, i es regulen d'acord amb els criteris següents:

a) La quantia de les multes no pot excedir el que disposa l'article 21.

b) La sanció d'expulsió només es pot imposar per reiteració en la comissió de les infraccions molt greus a què fa referència l'apartat 3.a i b i sempre s'ha de tenir en compte el dret de la persona sancionada de sol·licitar la rehabilitació en el termini de tres anys a comptar de l'efectivitat de la sanció. La sanció d'expulsió no-

més és executiva si la resolució que la imposa posa fi a la via administrativa.

ARTICLE 49. ÒRGAN PLENARI

1. La junta o assemblea general és l'òrgan sobirà del col·legi professional. Aquest òrgan delibera sobre qualsevol assumpte d'interès per al col·legi, adopta acords en l'àmbit de la seva competència i controla l'activitat de l'òrgan de govern.

2. La junta o assemblea general, com a òrgan plenari, és integrada per totes les persones col·legiades de ple dret, exercents i no exercents.

3. Corresponen a la junta o assemblea general les funcions següents:

a) Aprovar i modificar els estatuts del col·legi professional.

b) Elegir els membres de l'òrgan de govern de la manera que estableix l'article 51 i decidir-ne la destitució.

c) Aprovar la gestió feta per l'òrgan de govern, el pressupost, els comptes anuals i les quotes col·legials.

d) Acordar la fusió, la segregació o la dissolució del col·legi professional.

e) Aprovar i modificar el reglament de règim interior.

f) Resoldre sobre qualsevol qüestió que li atribueixin les lleis, els reglaments o els estatuts o que no sigui reservada a l'òrgan de govern.

g) Aprovar i modificar les normes de deontologia professional quan no sigui competència del consell de col·legis professionals o quan aquest no existeixi.

4. Totes les persones col·legiades no suspeses en l'exercici de llurs drets tenen dret de vot en l'òrgan plenari. Els estatuts han de regular les modalitats d'exercici d'aquest dret i poden establir normes de ponderació del vot de les persones col·legiades exercents i no exercents.

5. L'òrgan plenari s'ha de reunir almenys una vegada l'any amb caràcter ordinari. També es pot reunir amb caràcter extraordinari a iniciativa de l'òrgan de govern, o a petició del nombre de persones col·legiades que s'estableixi estatutàriament. En tots els casos, l'òrgan plenari ha d'ésser convocat si ho demana un nombre de persones col·legiades exercents superior al 5% del total o un nombre de delegats o representants superior al 20% del total.

6. Els estatuts han d'establir mitjans que facilitin la participació de les persones col·legiades en la deliberació i la presa d'acords en l'òrgan plenari. Especialment, si escau per raó de l'elevat nombre de persones col·legiades, han de regular la possibilitat de recórrer a procediments telemàtics per a l'exercici del dret de vot en els procediments electorals, i establir-ne els requisits i les garanties d'ús. La votació per via telemàtica ha de permetre acreditar la identitat i la condició de col·legiat o col·legiada de la persona emissora, la condició d'exercent o no exercent, si s'escau, i la inalterabilitat del contingut del missatge.

ARTICLE 50. ÒRGAN DE GOVERN

1. L'òrgan de govern, que es pot identificar amb la denominació de *junta de govern*, *junta directiva* o una altra de similar, administra el col·legi, executa els acords de l'òrgan plenari, designa, si escau, els representants del col·legi en el consell de col·legis respectiu i exerceix la potestat disciplinària i la resta de funcions que li atribueixin els estatuts, seguint les directrius de l'òrgan plenari.

2. Les facultats de l'òrgan de govern s'estenen amb caràcter general a tots els actes propis de les finalitats del col·legi professional, sens perjudici que els estatuts en puguin determinar d'altres per als quals es requereixi l'autorització expressa de l'òrgan plenari.

3. L'òrgan de govern pot delegar l'exercici de les seves funcions públiques d'acord amb les normes de procediment administratiu. Per a les funcions de naturalesa privada, pot delegar en un o una dels seus membres o en més d'un, o nomenar apoderats generals o especials. No són delegables els actes que hagin d'ésser autoritzats o aprovats per l'òrgan plenari.

4. Els estatuts han d'establir i regular les causes i els procediments de suspensió o destitució dels membres dels òrgans de govern per incompliment de llurs obligacions, sens perjudici de l'exercici d'accions de responsabilitat.

ARTICLE 51. COMPOSICIÓ I CÀRRECS DE L'ÒRGAN DE GOVERN

1. L'òrgan de govern té caràcter col·legiat. Els seus membres han d'ésser elegits, en una reunió de l'assemblea o seguint el sistema electoral que alternativament regulin els estatuts, mitjançant sufragi universal, lliure, directe i secret de totes les persones col·legiades. El mandat dels membres de l'òrgan de govern no pot excedir de quatre anys, i l'exercici d'un mateix càrrec en aquest òrgan queda limitat, comptant les reeleccions que es puguin produir, a un màxim de dotze anys consecutius.

2. Els estatuts han d'establir mesures que facilitin la participació proporcionada de dones i homes en la composició dels òrgans de govern.

3. L'òrgan de govern ha d'ésser integrat, com a mínim, per tres persones, amb els càrrecs de president o presidenta –que pot tenir també la denominació de *degà* o *degana*, *síndic* o *síndica*, o una de similar–, de secretari o secretària i de tresorer o tresorera.

4. Correspon al president o presidenta d'exercir les funcions de representació ordinària del col·legi professional i les altres que els estatuts, la llei i els reglaments li atorguin.

5. Correspon al secretari o secretària d'exercir les funcions de fedatari o fedatària dels actes i els acords del col·legi professional.

CAPÍTOL V. MODIFICACIONS DE L'ESTRUCTURA I DISSOLUCIÓ DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

ARTICLE 52. MODIFICACIONS D'ÀMBIT TERRITORIAL PER VIA DE FUSIÓ

1. La fusió de dos o més col·legis professionals de la mateixa professió i de diferent àmbit territorial es pot dur a terme per mitjà de l'extinció dels col·legis professionals que hi participen i la constitució d'un nou col·legi professional, amb transmissió a aquest de llur patrimoni, o bé per mitjà de l'absorció d'un col·legi professional o de diversos per un altre, que n'ha de modificar la denominació i l'àmbit territorial.

2. L'acord de fusió de dos col·legis professionals o més ha d'ésser adoptat per la junta o l'assemblea general extraordinària dels col·legiats que pretenguin fusionar-se, adoptat per majoria simple dels col·legiats assistents, i ha d'ésser aprovat per mitjà d'un decret del Govern, amb l'informe previ del consell de col·legis professionals corresponent.

ARTICLE 53. MODIFICACIONS D'ÀMBIT TERRITORIAL PER VIA D'ESCISSIÓ

1. L'escissió territorial de col·legis professionals té caràcter excepcional i només es permet per raons, justificades degudament, de millor compliment de les funcions públiques que tenen encomanades.

2. L'acord d'escissió ha d'ésser adoptat per la junta o l'assemblea general extraordinària del col·legi professional afectat, tant si es produeix per divisió com per segregació, i requereix el vot favorable de la majoria absoluta dels col·legiats de ple dret, llevat que els estatuts estableixin una majoria més qualificada. L'acord ha d'ésser aprovat, amb l'informe previ del consell de col·legis professionals corresponent, per mitjà d'un decret del Govern, que n'ha de valorar l'oportunitat i la conveniència, atenent l'impacte en l'organització col·legial corresponent.

3. En el cas de segregació, cal una petició prèvia, adreçada a l'òrgan de govern del col·legi professional, de la meitat més un dels professionals col·legiats residents en l'àmbit territorial del col·legi professional projectat.

ARTICLE 54. FUSIÓ O SEGREGACIÓ

1. La fusió de col·legis de diferents professions i la segregació d'un col·legi professional, si comporta la creació d'un de nou per a l'exercici d'una professió que requereixi una titulació diferent de la del col·legi professional d'origen, s'han d'aprovar per llei del Parlament, amb els requisits i els efectes regulats per l'article 37, amb l'informe previ del consell o els consells de col·legis professionals corresponents.

2. L'acord de fusió o de segregació ha d'ésser adoptat per la junta o l'assemblea general extraordinària dels col·legis professionals que pretenguin fusionar-se o del col·legi professional afectat per la segregació, amb la forma i els requisits que estableixin els estatuts.

ARTICLE 55. CAUSES DE DISSOLUCIÓ

Els col·legis professionals es poden dissoldre per les causes següents:

a) La pèrdua dels requisits legals necessaris perquè la professió tingui caràcter col·legial.

b) L'acord de la junta o l'assemblea general, adoptat amb la forma i els requisits que estableixin els estatuts.

c) La baixa de les persones col·legiades, si el nombre d'aquestes queda reduït a un nombre inferior al de les persones necessàries per a proveir tots els càrrecs de l'òrgan de govern, d'acord amb els estatuts.

d) La fusió mitjançant la constitució d'un nou col·legi professional o l'absorció per un altre col·legi professional.

e) L'escissió mitjançant la divisió.

f) Altres causes establertes pels estatuts.

ARTICLE 56. PROCEDIMENT DE DISSOLUCIÓ

1. En el cas que es doni alguna de les causes de dissolució a què fa referència l'article 55 i el col·legi professional no hagi iniciat el procediment de dissolució, tot i haver estat requerit pel departament de la Generalitat competent en matèria de col·legis professionals, aquest pot iniciar el procediment de dissolució. En aquest cas ha de donar audiència al col·legi professional afectat i requerir l'informe del consell de col·legis professionals corresponent.

2. Si la iniciativa de dissolució prové del departament de la Generalitat competent en matèria de col·legis professionals, perquè s'hi dona alguna de les causes legals de dissolució, aquest ha de donar audiència al col·legi afectat i requerir l'informe del consell de col·legis professionals corresponent.

3. La dissolució d'un col·legi professional requereix un decret del Govern, el qual ha d'establir el procediment per a la liquidació del patrimoni, el nomenament de les persones o de la comissió encarregades de dur-la a terme i la destinació del romanent, d'acord amb els estatuts del col·legi professional dissolt i la llei.

TÍTOL VI. CONSELLS DE COL·LEGIS PROFESSIONALS

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 57. CREACIÓ DELS CONSELLS DE COL·LEGIS PROFESSIONALS

1. Si l'organització col·legial d'una professió titulada és formada per diferents col·legis territorials, aquests s'han d'integrar necessàriament en un consell català de la professió, mitjançant l'agrupació dels col·legis professionals corresponents.

2. Els consells de col·legis professionals són creats per decret del Govern.

3. No cal crear un consell de col·legis professionals si la professió titulada només té un únic col·legi professional d'àmbit català. En aquest cas, el col·legi professional també exerceix les funcions atribuïdes al consell.

ARTICLE 58. NATURALESA I PERSONALITAT JURÍDIQUES

1. Els consells de col·legis professionals són entitats amb personalitat jurídica pròpia i amb plena capacitat

d'obrar per al compliment de llurs finalitats. La personalitat jurídica dels consells de col·legis professionals s'adquireix d'ençà de l'entrada en vigor del decret de creació, i la capacitat d'obrar, d'ençà de la constitució de llurs òrgans, que ha d'ésser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Els consells de col·legis professionals tenen la condició de corporacions de dret públic per a complir les funcions públiques que els atribueix la llei.

ARTICLE 59. FINALITAT

Els consells de col·legis professionals tenen com a finalitat la representació i la defensa generals de la professió, d'acord amb els interessos i les necessitats de la societat en relació amb l'exercici professional.

CAPÍTOL II. FUNCIONS DELS CONSELLS DE COL·LEGIS PROFESSIONALS

ARTICLE 60. FUNCIONS

1. Els consells de col·legis professionals tenen les funcions públiques següents:

a) Exercir la representació i la defensa generals de la professió en l'àmbit de Catalunya i la coordinació dels col·legis professionals que els integren.

b) Elaborar les normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió.

c) Informar sobre els projectes normatius que els trameï el Govern o un departament de la Generalitat.

d) Mitjançar en els conflictes que puguin sorgir entre els col·legis professionals o, si escau, resoldre'ls per via arbitral, i exercir les funcions disciplinàries en relació amb els membres dels òrgans de govern dels col·legis professionals.

e) Aprovar llur pressupost i fixar equitativament la participació dels col·legis professionals en les despeses del consell.

f) Vetllar perquè l'actuació dels col·legis professionals s'ajusti a les normes que regulen l'exercici de la professió i perquè l'actuació col·legial s'ajusti al principi d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes de manera que no es produeixi cap tipus de discriminació.

g) Les altres funcions que els atribueix la llei.

2. És funció dels consells de col·legis professionals elaborar un codi deontològic i de bones pràctiques, per al bon exercici de la professió, i mantenir-lo actualitzat. Aquesta funció s'ha d'exercir respectant les disposicions generals establertes en aquests àmbits.

3. Els consells de col·legis professionals també poden exercir altres funcions públiques per delegació del Govern.

4. Els consells de col·legis professionals poden exercir altres activitats de naturalesa privada, especialment en relació amb el foment, la creació i l'organització de serveis i prestacions en interès dels col·legis professionals i dels professionals col·legiats.

ARTICLE 61. POTESTAT NORMATIVA

Els consells de col·legis professionals tenen capacitat normativa en relació amb l'aprovació de llurs estatuts i l'exercici de les funcions que els atribueix l'article 60.1.b i f i 2. L'exercici d'aquesta potestat s'ha d'ajustar a les disposicions generals establertes.

CAPÍTOL III. NORMES D'ORGANITZACIÓ I DE FUNCIONAMENT

ARTICLE 62. AUTONOMIA ESTATUTÀRIA I CONTINGUT DELS ESTATUTS

1. Els consells de col·legis professionals elaboren i aproven autònomament llurs estatuts.

2. Els estatuts dels consells de col·legis professionals han de regular:

a) La denominació, que ha d'incloure l'expressió *Consell de Col·legis*, la professió corresponent i la menció de Catalunya com a àmbit territorial.

b) El domicili.

c) Les finalitats, les funcions i les activitats respectives.

d) La denominació, el règim de convocatòria i de constitució, el funcionament i la composició de llur òrgan plenari, i també la manera de designar, destituir i renovar-ne els membres, i la durada de llur mandat.

e) El règim de deliberació i d'adopció d'acords de llur òrgan plenari i el procediment d'aprovació de les actes.

f) El procediment i els requisits de modificació dels estatuts.

g) El règim econòmic.

h) Els altres aspectes necessaris per a l'exercici de llurs funcions en relació amb els col·legis professionals.

ARTICLE 63. ORGANITZACIÓ

1. Cada consell de col·legis professionals ha de tenir un òrgan plenari, en el qual han d'estar representats tots els col·legis professionals que l'integren. Si així ho estableixen els estatuts, l'òrgan plenari pot delegar funcions d'execució dels acords i el despatx d'afers de tràmit en una comissió permanent o en alguns dels seus membres.

2. L'òrgan plenari ha de tenir com a mínim un president o presidenta, amb la denominació que eventualment s'estableixi, un secretari o secretària i un tresorer o tresorera. Llevat que els estatuts ho disposin altrament, la presidència del consell és assumida de manera rotatòria per representants de cadascun dels col·legis professionals integrats en el consell de col·legis professionals, seguint l'ordre i la periodicitat acordats pel mateix consell o, si no hi ha acord, per ordre de major a menor nombre de persones col·legiades i per un període de dos anys.

3. Corresponen al president o presidenta la representació ordinària del consell de col·legis professionals i la resta de funcions que els estatuts, la llei i els reglaments li atorguin.

ARTICLE 64. ADOPCIÓ D'ACORDS

1. Els acords de l'òrgan plenari del consell de col·legis professionals s'adopten per majoria simple de vots dels membres presents o representats, seguint el sistema de vot ponderat establert per l'apartat 2.
2. Correspon a cada col·legi professional integrat en el consell de col·legis professionals, d'acord amb el sistema de vot ponderat, un nombre de vots igual al nombre de les persones col·legiades. Tanmateix, per a l'adopció d'acords també cal el vot favorable de més d'una quarta part de la representació dels col·legis professionals presents.
3. El còmput del nombre de persones col·legiades als efectes de la ponderació regulada per l'apartat 2 s'ha de fer a 31 de desembre de cada any, sens perjudici d'altres requisits que puguin exigir els estatuts.
4. Als efectes de l'exercici del dret de vot, els membres del consell de col·legis professionals designats per elecció d'un col·legi professional o per raó de llur pertinença a aquest han d'actuar en el mateix sentit.
5. Els estatuts del consell de col·legis professionals poden establir, per a qüestions determinades, règims de majoria qualificada, de proporcionalitat o de vot personal no ponderat.

CAPÍTOL IV. CAUSES DE DISSOLUCIÓ

ARTICLE 65. DISSOLUCIÓ

1. Els consells de col·legis professionals es poden dissoldre per raó de la dissolució de tots els col·legis professionals que els integren, la reducció d'aquests a un de sol o llur fusió en un sol col·legi professional d'àmbit català.
2. L'extinció dels consells de col·legis professionals es fa per mitjà d'un decret del Govern.

TÍTOL VII. DISPOSICIONS COMUNES ALS COL·LEGIS PROFESSIONALS I ALS CONSELLS DE COL·LEGIS PROFESSIONALS

ARTICLE 66. RÈGIM JURÍDIC

1. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals, en llur condició de corporacions de dret públic i en l'àmbit de llurs funcions públiques, actuen d'acord amb el dret administratiu i exerceixen les potestats inherents a l'Administració pública.
2. En l'exercici de llurs funcions públiques, els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals han d'aplicar en llurs relacions amb les persones col·legiades i els ciutadans els drets i les garanties procedimentals que estableix la legislació de règim jurídic i procediment administratiu.
3. En l'exercici de llurs funcions privades, els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals resten sotmesos al dret privat. També queden inclosos en aquest àmbit els aspectes relatius al patrimoni, a la contractació i a les relacions amb llur personal, que es regeixen per la legislació laboral.

ARTICLE 67. RECURSOS CONTRA ACTES I ACORDS

1. Els actes i els acords dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals subjectes al dret administratiu posen fi a la via administrativa i poden ésser objecte de recurs directament davant la jurisdicció contenciosa administrativa per les persones afectades i l'Administració de la Generalitat. No obstant això, poden ésser objecte de recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que els ha dictat.
2. Els acords i els actes dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals dictats en exercici de funcions delegades poden ésser objecte de recurs davant l'administració delegant. La resolució d'aquest recurs posa fi a la via administrativa.

ARTICLE 68. RÈGIM ECONÒMIC

1. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals elaboren i aproven els pressupostos respectius.
2. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals poden percebre taxes o altres contraprestacions per la prestació dels serveis que corresponen a llurs funcions públiques en els termes que determini la llei.
3. Els estatuts dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals han d'establir un règim d'auditoria per a controlar la gestió financera i pressupostària respectiva.
4. El règim que determina l'apartat 3 s'entén sens perjudici de la funció fiscalitzadora de la Sindicatura de Comptes pel que fa a l'aplicació dels recursos pressupostaris que, si s'escau, hagin estat transferits per l'Administració de la Generalitat o per l'Administració local.

ARTICLE 69. RELACIONS AMB L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

1. Les relacions dels col·legis professionals i els consells de col·legis professionals amb l'Administració de la Generalitat es regeixen pels principis de coordinació i cooperació.
2. La intervenció de l'Administració de la Generalitat sobre l'actuació i el funcionament dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals només es pot produir en els supòsits establerts per la llei i té caràcter reglat.
3. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals es relacionen amb l'Administració de la Generalitat per mitjà del departament competent en aquesta matèria. El Govern ha d'establir els mecanismes de coordinació interdepartamental necessaris per a les qüestions relatives als diversos continguts de les professions col·legiades.
4. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals tenen el deure de lliurar a la Generalitat la informació que aquesta els requereixi en relació amb l'exercici de llurs funcions públiques. També tenen el deure d'elaborar i trametre a la Generalitat una memòria anual de la gestió econòmica, de les activitats realitzades, de les altes i les baixes produïdes i de les altres

dades d'interès general que es desprenen del funcionament i de l'actuació dels col·legis professionals. S'han d'establir per reglament els requisits de compliment d'aquest deure i de publicitat de la memòria.

5. L'Administració de la Generalitat pot adoptar les mesures d'execució subsidiària necessàries en cas d'incompliment greu pels col·legis professionals i els consells de col·legis professionals de les funcions i les obligacions de caràcter públic que aquesta llei els assigna. L'exercici d'aquesta potestat correspon al Govern a instància del departament competent en matèria de col·legis professionals, sempre que el col·legi professional o el consell de col·legis professionals afectat no hagi resolt la situació d'incompliment dins el termini assenyalat en el requeriment previ que li ha de fer el departament esmentat, el qual no pot ésser inferior a un mes.

6. Els col·legis professionals, els consells de col·legis professionals i l'Administració de la Generalitat han de promoure iniciatives per a fer efectiva la igualtat d'oportunitats entre les dones i els homes en l'àmbit d'actuacions dels col·legis professionals i els consells de col·legis professionals.

ARTICLE 70. RELACIONS AMB ALTRES ENTITATS DE LA MATEIXA PROFESSION

1. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals de Catalunya són autònoms respecte a les altres entitats de la mateixa professió de fora de llur àmbit territorial.

2. Les relacions dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals amb les entitats a què es refereix l'apartat 1 es regeixen pels principis de col·laboració i cooperació voluntàries i es formalitzen mitjançant un acord o un conveni, sens perjudici del dret d'accés, d'acció i de representació directa dels col·legis professionals i consells de col·legis professionals davant totes les institucions de l'Estat i de les funcions de representació general que puguin complir.

TÍTOL VIII. REGISTRES DE COL·LEGIS I D'ASSOCIACIONS PROFESSIONALS

ARTICLE 71. CREACIÓ I RÈGIM JURÍDIC

1. Es creen el Registre de Col·legis Professionals i el Registre d'Associacions Professionals, adscrits al departament de la Generalitat amb competència en matèria de col·legis professionals i altres entitats jurídiques, en els quals s'inscriuen les entitats subjectes a aquesta llei.

2. En tot el que no estableixi aquesta llei, l'estructura i el funcionament dels registres s'ha de determinar per reglament.

ARTICLE 72. ESTRUCTURA DEL REGISTRE DE COL·LEGIS PROFESSIONALS

El Registre de Col·legis Professionals té tres seccions:

- a) La secció de col·legis professionals.
- b) La secció de consells de col·legis professionals.

c) La secció de delegacions d'àmbit territorial català dels col·legis únics d'àmbit estatal.

ARTICLE 73. OBJECTE DEL REGISTRE DE COL·LEGIS PROFESSIONALS

S'han d'inscriure en el Registre de Col·legis Professionals els actes següents:

- a) La constitució dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals.
- b) Els estatuts dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals i llur modificació.
- c) Les normes reglamentàries acordades pels col·legis professionals i pels consells de col·legis professionals.
- d) El nomenament, la suspensió i el cessament dels membres dels òrgans de govern.
- e) Les delegacions de funcions, els apoderaments generals i llur modificació, revocació o substitució.
- f) L'obertura i el tancament de delegacions territorials.
- g) Els actes de fusió i d'escissió, tant d'abast territorial com funcional.
- h) La dissolució.
- i) Les resolucions judicials que afectin actes susceptibles de constància registral.
- j) En el cas de delegacions catalanes de col·legi únic d'àmbit estatal, l'obertura i el tancament, el domicili, les normes d'organització i la identitat de llurs representants.

ARTICLE 74. DEURE D'INSTAR A LA INSCRIPCIÓ

1. L'òrgan de govern dels col·legis professionals i dels consells de col·legis professionals té el deure d'instar a la inscripció dels actes i les resolucions relatius a l'entitat que en siguin susceptibles.

2. La inscripció dels actes que hagin d'ésser aprovats per una resolució administrativa i de les resolucions judicials que afectin actes susceptibles de constància registral pot ésser acordada d'ofici per l'òrgan encarregat del Registre, tan bon punt s'hagi dictat la resolució o li consti la fermesa d'aquesta. També pot instar a la inscripció de les resolucions judicials tota persona que hagi estat part en el procés.

ARTICLE 75. REGISTRE D'ASSOCIACIONS PROFESSIONALS

1. En el Registre d'Associacions Professionals s'inscriuen:

- a) L'acord, adoptat per l'òrgan competent, en virtut del qual una associació, inscrita prèviament en el Registre General d'Associacions, decideix acollir-se a aquesta llei, en el qual han de constar les dades identificatives d'aquesta.
- b) Tot fet o acte en virtut del qual una associació professional inscrita en aquest registre deixa d'estar subjecta a aquesta llei.

2. Les funcions de verificació de legalitat, d'inscripció i de certificació d'actes que siguin pertinents d'acord amb la legislació d'associacions es duen a terme per mitjà del Registre General d'Associacions.

ARTICLE 76. FUNCIONS REGISTRALS

1. L'òrgan encarregat dels registres de col·legis professionals i d'associacions professionals verifica la legalitat del contingut dels actes objecte d'inscripció, d'acord amb el que resulta dels documents en virtut dels quals se sol·licita la inscripció i dels assentaments registrals.

2. No es pot denegar la inscripció de cap acte que sigui objecte d'inscripció i que compleixi els requisits establerts per la llei.

3. La inscripció s'ha de fer, si no hi ha defectes que hagin d'ésser esmenats, en el termini de tres mesos d'ençà de la sol·licitud. Transcorregut el termini, s'ha de considerar que la legalitat del contingut de l'acte objecte d'inscripció ha quedat verificada per silenci positiu, amb l'obligació consegüent de l'òrgan encarregat dels registres de practicar la inscripció.

4. Contra els actes de denegació de la inscripció es poden interposar els recursos ordinaris establerts per les lleis.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. ACTUALITZACIÓ DE SANCIIONS

La quantia de les sancions establertes per aquesta llei pot ésser actualitzada per la llei anual de pressupostos.

SEGONA. COL·LEGIS PROFESSIONALS INTEGRATS PER PROFESSIONALS QUE EXERCIXEN FUNCIONS PÚBLIQUES

Aquesta llei és aplicable als col·legis de l'àmbit territorial de Catalunya integrats per professionals que exerceixen funcions públiques. Aquests col·legis es regeixen pel que estableix aquesta llei en tot allò que no afecta la legislació específica en matèria d'ordenació dels instruments públics i de l'exercici de la funció pública corresponent.

TERCERA. INTEGRACIÓ TERRITORIAL DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

L'Administració de la Generalitat ha de promoure la fusió voluntària dels col·legis territorials d'una mateixa professió i dels col·legis de professions anàlogues.

QUARTA. EFECTIVITAT DE LA COL·LEGIACIÓ VOLUNTÀRIA PER ALS PROFESSIONALS METGES, ODONTÒLEGS, FARMACÈUTICS I D'INFERMERIA VINCULATS EN EXCLUSIVA AMB L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

1. Per als professionals metges, odontòlegs, farmacèutics i d'infermeria al servei de les administracions públiques les funcions dels quals compreguin la realització d'actes professionals que tenen com a destinataris immediats els ciutadans, l'efectivitat del que estableix l'article 38.2 requereix la declaració prèvia del Govern mitjançant un decret a proposta dels departaments de la Generalitat competents en la matèria.

2. El Govern ha de dictar el decret a què fa referència l'apartat 1 després d'haver analitzat la incidència que la mesura que estableix l'article 38.2 pot implicar per a l'interès públic i el funcionament del sistema català de salut.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. ADAPTACIÓ D'ESTATUTS I ALTRES NORMES COL·LEGIALS

Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals han d'adaptar llurs estatuts i les altres normes col·legials a aquesta llei en el termini màxim de dos anys d'ençà que entri en vigor. Mentre aquesta adaptació no es produeixi, continuen vigents en allò que no contradiguin la llei i s'han d'interpretar en tots els casos d'acord amb els nous principis legals.

SEGONA. EXEMPCIÓ DEL REQUISIT DE COL·LEGIACIÓ OBLIGATÒRIA

No és exigible la col·legiació obligatòria en relació amb els col·legis professionals creats abans d'aquesta llei respecte als quals aquell requisit no s'ha establert, sens perjudici de la disposició transitòria sisena.

TERCERA. PROCEDIMENTS EN TRÀMIT

1. Els recursos en tràmit relatiu a actuacions dels col·legis professionals, dels consells de col·legis professionals i de l'Administració de la Generalitat en matèries regulades per aquesta llei s'han de continuar tramitant d'acord amb el que estableix la normativa aplicable en el moment de la interposició d'aquests.

2. Els procediments iniciats d'acord amb la normativa anterior a aquesta llei continuen llur tramitació d'acord amb aquesta llei, sens perjudici de la validesa i l'efectivitat de les actuacions ja realitzades.

3. Els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals continuen exercint les funcions delegades de l'Administració de la Generalitat mentre no s'estableixi altrament, d'acord amb les disposicions d'aquesta llei.

QUARTA. COMPLIMENT DE LES OBLIGACIONS REGISTRALS

Les obligacions registrals establertes per aquesta llei s'han de complir en els terminis fixats pel reglament que regula l'organització i el funcionament del Registre de Col·legis Professionals.

CINQUENA. PROFESSIONALS INTEGRATS EN UN COL·LEGI ÚNIC D'ÀMBIT ESTATAL

Els professionals integrats en un col·legi únic d'àmbit estatal, incorporats a aquest per mitjà de qualsevol de les seves delegacions radicades a Catalunya, sens perjudici de poder mantenir la col·legiació actual, poden formar un sol col·legi professional d'àmbit català d'acord amb el que estableix aquesta llei. L'acord de constitució del col·legi professional s'ha d'aprovar per la majoria de vots de les persones assistents en una assemblea general, a la qual han d'ésser convocats tots els professionals amb domicili professional únic o principal a Catalunya i que es pot convocar a iniciativa del delegat o delegada o si ho demana un nombre dels col·legiats esmentats anteriorment igual o superior al 10%.

SISENA. PROCÉS DE REVISIÓ DE L'ORGANITZACIÓ COL·LEGIAL

El Govern pot obrir un procés de revisió de l'organització col·legial de Catalunya atenent els nous requisits que estableix aquesta llei per a la creació de col·legis professionals. A aquests efectes, el Govern ha d'adoptar mesures de suport i de foment per a la conversió voluntària dels col·legis professionals en associacions professionals o per a facilitar el procés de fusió entre col·legis professionals.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades la Llei 13/1982, del 17 de desembre, de col·legis professionals, i les disposicions del mateix rang o de rang inferior en tot el que contradiguin els preceptes d'aquesta llei.

DISPOSICIÓ FINAL

1. S'habilita el Govern perquè dicti les disposicions de desenvolupament necessàries per a aplicar aquesta llei.
2. Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 18 de maig de 2006

El secretari tercer Rafel Luna i Vivas	El president del Parlament Ernest Benach i Pascual
---	---

Llei de creació de l'Agència Catalana de la Joventut

Tram. 200-00037/07

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 85, 18.05.2006, DSPC-P 75

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 18 de maig de 2006, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de llei de creació de l'Agència Catalana de Serveis a la Joventut (tram. 200-00037/07) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE CREACIÓ DE L'AGÈNCIA CATALANA DE LA JOVENTUT

PREÀMBUL

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, a l'article 9.26, la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de joventut. En desenvolupament d'aquesta disposició estatutària, el Govern de la Generalitat creà

mitjançant el Decret 179/1992, de l'1 de setembre, la Secretaria General de Joventut, a la qual correspon, entre les matèries pròpies de la seva competència, l'elaboració i la proposta de les directrius sobre política juvenil, el disseny, l'execució i l'avaluació de programes d'actuació d'acord amb les directrius aprovades pel Govern i la coordinació, el seguiment i la supervisió dels programes i les actuacions interdepartamentals en l'àmbit de la joventut.

Històricament, en l'àmbit de les polítiques de joventut s'ha buscat l'equilibri entre la representació i l'elaboració de directrius i la necessitat d'una execució àgil, eficaç i eficient. En els inicis de la configuració administrativa de la Generalitat, la Llei 10/1981, del 2 de desembre, creà, per a executar les polítiques de joventut, l'Institut Català de Serveis a la Joventut, posteriorment extingit en aplicació de la disposició addicional tretzena de la Llei 12/1994, del 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1995. En el marc del procés de dissolució de l'Institut, es constituí la societat pública Turisme Juvenil de Catalunya, SA per acord del Govern del 14 de setembre de 1993, i se subscribí amb l'Institut el Conveni del 24 d'abril de 1995, en virtut del qual s'encomanava a Turisme Juvenil de Catalunya, SA l'execució de la gestió, l'explotació i el manteniment de les instal·lacions de la Generalitat al servei de la joventut, la Xarxa d'Albergs de Joventut de la Generalitat. Posteriorment, en el desenvolupament de la societat pública des de la seva creació, Turisme Juvenil de Catalunya, SA va obtenir nous encàrrecs de gestió per al desplegament de programes d'interès per a la joventut.

A l'Administració de la Generalitat l'interessa dotar les polítiques de joventut, a més de la Secretaria General de Joventut, d'un ens públic que executi programes que afavoreixin l'emancipació del jovent, en facilitar-li l'accés al món laboral i a l'habitatge perquè pugui desenvolupar el seu propi projecte de vida i participar en igualtat de drets i deures en la vida social i laboral. Aquests programes han d'incorporar, particularment, els àmbits de l'habitatge, la salut, el treball, la formació, la cultura, el carnet jove, el foment de la participació juvenil i el diàleg intercultural, l'assessorament als ens locals en matèria juvenil, els punts i les oficines de la Xarxa Catalana de Serveis d'Informació Juvenil, i els serveis de turisme juvenil i l'intercanvi de joves, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional. Així mateix, aquest ens ha de promoure l'alberguisme juvenil mitjançant la gestió, l'explotació i el manteniment de la Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya.

D'aquest interès, neix la necessitat de dissoldre Turisme Juvenil de Catalunya, SA, de crear l'Agència Catalana de la Joventut i d'integrar en aquest nou ens els serveis prestats per aquella societat mercantil, sobre els principis de l'optimització del patrimoni públic, l'estabilitat, la formació i la seguretat laboral en la gestió dels recursos humans, la vocació social dels serveis públics i l'eficiència, l'eficàcia i la transparència en l'administració dels recursos.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CREACIÓ DE L'AGÈNCIA CATALANA DE LA JOVENTUT

Es crea l'Agència Catalana de la Joventut, adscrita al departament competent en matèria de joventut, amb l'objecte de prestar serveis a la joventut.

ARTICLE 2. NATURALESA I RÈGIM JURÍDIC

L'Agència Catalana de la Joventut és una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, de les regulades per l'article 1.1.b del Text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre. L'Agència ha d'ajustar la seva activitat al dret privat, sens perjudici dels àmbits en què, segons la legislació vigent, s'ha de sotmetre al dret públic.

ARTICLE 3. CONTRACTE PROGRAMA

1. Les relacions de l'Agència Catalana de la Joventut amb el departament competent en matèria de joventut, sens perjudici del que estableix l'article 53 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, s'articulen per mitjà d'un contracte programa de caràcter temporal. El contracte programa ha d'incloure, almenys, la definició dels objectius que ha d'assolir l'Agència, la previsió de resultats que ha d'obtenir en la seva gestió i els instruments de seguiment i control a què ha de sotmetre la seva activitat.

2. La Secretaria General de la Joventut, en el marc del contracte programa a què es refereix l'apartat 1, ha de supervisar, controlar i aprovar l'activitat de l'Agència.

CAPÍTOL II. OBJECTE I FUNCIONS

ARTICLE 4. OBJECTE

L'Agència Catalana de la Joventut té per objecte prestar serveis a la joventut, executar programes d'interès per a la joventut i gestionar els serveis que l'Administració de la Generalitat desplegui en aquesta matèria, a més d'assessorar els ens locals en polítiques de joventut.

ARTICLE 5. FUNCIONS

1. Són funcions de l'Agència Catalana de la Joventut:

a) Executar els programes per a l'emancipació de les persones joves per encàrrec del departament competent en matèria de joventut, d'acord amb el Pla nacional de joventut i en coordinació amb els departaments competents. Aquests programes han d'ésser, en tot cas, els que afectin l'habitatge, la salut, el treball, la formació i la cultura destinats a les persones joves.

b) Executar programes de foment de la participació juvenil i del diàleg intercultural, per encàrrec del departament competent en matèria de joventut, d'acord amb el Pla nacional de joventut.

c) Assessorar els ens locals en matèria de polítiques de joventut i en el desplegament dels plans locals de joventut en el territori.

d) Impulsar els punts i les oficines de la Xarxa Catalana de Serveis d'Informació Juvenil, autoritzar-los, donar-los suport, fer-ne el seguiment i vetllar per llur coordinació general.

e) Organitzar seminaris, tallers i conferències sobre la joventut i participar-hi.

f) Promoure i facilitar els serveis de turisme juvenil i d'intercanvi de joves, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional.

g) Facilitar l'accés a la informació, la consulta i l'assessorament turístic per a joves.

h) Gestionar, explotar i mantenir la Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya.

i) Gestionar, representar i comercialitzar el Carnet Jove i, si escau, el Carnet+25.

2. L'Agència Catalana de la Joventut ha de promoure la cultura de la pau, la solidaritat, el respecte per la sostenibilitat, la igualtat d'oportunitats dels joves discapacitats i la igualtat entre dones i homes per mitjà dels seus programes i en el desenvolupament de les seves funcions i activitats.

3. L'Agència Catalana de la Joventut, per a complir les seves funcions, pot portar a terme les accions següents:

a) Establir convenis amb entitats públiques i privades, especialment amb les que poden ajudar a assolir els objectius de l'Agència.

b) Concedir ajuts relacionats amb el seu objecte social, amb subjecció a la normativa sobre subvencions aplicable a l'Administració de la Generalitat.

c) Establir formes de col·laboració amb altres organismes i ens de l'Administració de la Generalitat, amb els ens locals i amb altres administracions públiques.

CAPÍTOL III. RÈGIM DE PERSONAL, FINANCER, PATRIMONIAL I DE CONTRACTACIÓ

ARTICLE 6. RÈGIM DE PERSONAL

1. El personal de l'Agència Catalana de la Joventut es regeix pel dret laboral.

2. La selecció del personal s'ha de fer d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

3. L'Agència Catalana de la Joventut ha de vetllar pel compliment del principi d'igualtat entre dones i homes en l'accés al treball, la formació i la promoció professionals i en les condicions de treball del personal al seu servei.

ARTICLE 7. RÈGIM FINANCER

1. L'Agència Catalana de la Joventut, per a complir les seves finalitats, compta amb els béns i els recursos econòmics següents:

a) Les dotacions que es consignen en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

b) Els rendiments dels béns que li són adscrits i dels que adquireixi en exercici de les seves funcions.

- c) Els ingressos que obtingui per la prestació dels seus serveis.
- d) Les subvencions, les aportacions i les donacions que li concedeixin les persones i les entitats públiques o privades.
- e) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, d'acord amb els termes i les condicions establerts per la normativa vigent.
- f) Qualsevol altre recurs que la llei permeti.

2. El règim pressupostari, de control i comptable de l'Agència Catalana de la Joventut és el que s'aplica d'acord amb la normativa reguladora dels ens públics de la Generalitat.

ARTICLE 8. RÈGIM PATRIMONIAL

L'Agència Catalana de la Joventut, per a complir les seves funcions, disposa dels béns que li són adscrits i és titular d'un patrimoni propi integrat pels béns, els drets i les obligacions que adquireixi per qualsevol títol.

ARTICLE 9. RÈGIM DE CONTRACTACIÓ

El règim jurídic de contractació de l'Agència Catalana de la Joventut és el que s'aplica de conformitat amb la normativa reguladora de la contractació de les administracions públiques.

CAPÍTOL IV. ELS ÒRGANS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE LA JOVENTUT

ARTICLE 10. ELS ÒRGANS DE GOVERN

Els òrgans de govern de l'Agència Catalana de la Joventut són el Consell d'Administració i el director o directora general.

ARTICLE 11. EL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. Integren el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de la Joventut:

- a) La persona titular de la Secretaria General de Joventut, que n'és el president o presidenta.
- b) El director o directora general de l'Agència, que n'és el vicepresident o vicepresidenta.
- c) Cinc membres segons la composició que es determini per reglament, que, en tot cas, ha de tendir a assolir la paritat de sexes.

2. Són funcions del Consell d'Administració:

- a) Fixar les directrius generals de l'actuació de l'Agència.
- b) Aprovar anualment els comptes i la memòria de l'exercici precedent i el pla d'actuació de l'exercici següent.
- c) Aprovar l'avantprojecte de pressupost anual i elevar-lo al conseller o consellera del departament competent en matèria de joventut.
- d) Aprovar la participació de l'Agència en societats mercantils, sens perjudici de les autoritzacions legalment establertes.

- e) Supervisar la gestió del director o directora general.
- f) Proposar els canvis d'organització que afecten l'estructura de l'Agència.
- g) Aprovar els contractes d'un import superior al 5% del pressupost de l'Agència i els que impliquen una despesa plurianual de caràcter no recurrent.
- h) Aprovar l'adquisició de béns immobles.
- i) Aprovar la sollicitud de crèdits o préstecs d'un import superior al 5% del pressupost de l'Agència.
- j) Establir convenis amb entitats públiques i privades per a assolir els fins de l'Agència quan impliquen una despesa superior al 5% del seu pressupost.

3. Les propostes al Consell d'Administració es fan per mitjà del director o directora general de l'Agència.

ARTICLE 12. EL DIRECTOR O DIRECTORA GENERAL

1. El director o directora general de l'Agència Catalana de la Joventut dirigeix l'Agència, n'exerceix la representació i té atribuïdes les funcions que es determinin per reglament. És nomenat pel Govern a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de joventut.

2. Són funcions bàsiques del director o directora general de l'Agència:

- a) Executar els acords del Consell d'Administració.
- b) Dirigir, coordinar i supervisar tots els serveis de l'Agència.
- c) Controlar i supervisar la gestió pressupostària i econòmica de l'Agència i fer-ne el seguiment.
- d) Adjudicar i formalitzar els contractes que requereix la gestió de l'Agència i vigilar-ne el compliment i l'execució.
- e) Aprovar les despeses i ordenar els pagaments dins els límits dels crèdits del pressupost de despeses de l'Agència.
- f) Elaborar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència.
- g) Exercir la direcció, la contractació i el règim disciplinari del personal.
- h) Representar judicialment i extrajudicialment l'Agència en les actuacions pròpies de la seva administració.
- i) Exercir qualsevol altra funció necessària per a la direcció de l'administració de l'Agència, sens perjudici de les competències pròpies i les que li delegui el Consell d'Administració.

3. El director o directora general de l'Agència és sotmès al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de la Generalitat.

4. Les funcions descrites per l'apartat 2, excepte les que li hagin estat delegades pel Consell d'Administració i les que es determinin per reglament, poden ésser delegades totalment o parcialment pel director o directora general en una persona que en depengui o en més d'una.

ARTICLE 13. COMPAREIXENÇA DAVANT EL PARLAMENT

El president o presidenta de l'Agència Catalana de la Joventut, acompanyat pel personal que consideri adequat, ha de comparèixer anualment davant el Parlament de Catalunya per a donar compte del grau d'execució dels objectius establerts pel Govern quant a l'actuació de l'Agència.

ARTICLE 14. CONSELL ASSESSOR

1. Es crea el Consell Assessor de l'Agència Catalana de la Joventut com a òrgan de participació, consulta i assessorament de l'Agència en les matèries de les quals és competent.

2. Les funcions i la composició del Consell Assessor són determinades per reglament, que ha d'assegurar, en tot cas, la representació del Consell Nacional de la Joventut i dels ens locals per mitjà de les entitats municipalistes més representatives.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. DISSOLUCIÓ DE TURISME JUVENIL DE CATALUNYA, SA

S'autoritza el Departament d'Economia i Finances a dissoldre i liquidar Turisme Juvenil de Catalunya, SA.

SEGONA. PERSONAL LABORAL I FUNCIONARI DINS L'ÀMBIT FUNCIONAL DE L'AGÈNCIA

1. El personal de Turisme Juvenil de Catalunya, SA s'ha d'integrar en l'estructura administrativa de l'Agència Catalana de la Joventut, la qual se subroga en totes les relacions jurídiques en què Turisme Juvenil de Catalunya, SA sigui subjecte actiu o passiu.

2. El personal laboral de l'Administració de la Generalitat que en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei estigui adscrit a una plaça de la relació de llocs de treball de la Secretaria General de Joventut i que porti a terme funcions que, d'acord amb aquesta llei i amb la normativa que la desplegui, siguin assumides per l'Agència Catalana de la Joventut s'ha d'integrar a l'Agència, i se li ha d'aplicar el règim laboral del personal de l'Administració de la Generalitat.

3. El personal funcionari que en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei presti serveis a la Secretaria General de Joventut i que porti a terme funcions que, d'acord amb aquesta llei i amb la normativa que la desplegui, siguin assumides per l'Agència Catalana de la Joventut pot optar per:

a) Integrar-se a l'Agència com a personal laboral amb reconeixement a tots els efectes de l'antiguitat reconeguda a l'Administració de la Generalitat i restar en aquesta en situació d'excedència voluntària per incompatibilitat.

b) Mantenir la seva condició de funcionari o funcionària a l'Agència i ocupar-hi un lloc a extingir. Aquest lloc s'ha de declarar extingit quan el funcionari o funcionària obtingui una altra plaça amb caràcter definitiu o quan el lloc resti vacant per qualsevol causa que no comporti reserva del lloc.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El conveni laboral aplicable a l'Agència Catalana de la Joventut és el vigent, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, a Turisme Juvenil de Catalunya, SA. El dit conveni és vigent fins a la data d'expiració o fins a l'entrada en vigor d'un nou conveni col·lectiu que sigui aplicable a l'entitat.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. ADAPTACIONS PRESSUPOSTÀRIES

Es faculta el conseller o consellera d'Economia i Finances perquè faci les modificacions pressupostàries necessàries per a dotar l'Agència Catalana de la Joventut dels recursos econòmics resultants de la liquidació de Turisme Juvenil de Catalunya, SA, sense que això comporti un augment de la despesa pública.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 18 de maig de 2006

La secretària
Bet Font i Montanyà

El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual

1.10. RESOLUCIONS

Resolució 402/VII del Parlament de Catalunya, per la qual es crea el Grup de Treball sobre el Seguiment d'Iniciatives Comunitàries

Tram. 251-00004/07

Adopció: Comissió sobre la Unió Europea
Sessió núm. 14, 17.05.2006, DSPC-C 350

COMISSIÓ SOBRE LA UNIÓ EUROPEA

La Comissió sobre la Unió Europea, en sessió tinguda el dia 17 de maig de 2006, ha debatut la Proposta de resolució per la qual es crea un grup de treball sobre seguiment d'iniciatives comunitàries (tram. 251-00004/07), proposada per tots els grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 47 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

Es crea el Grup de Treball sobre el Seguiment d'Iniciatives Comunitàries, amb els objectius, el calendari i la composició següents:

OBJECTIUS

1. Conèixer i estudiar la normativa europea i altres iniciatives comunitàries que es tramiten a la Unió Euro-

pea, especialment les que afecten més directament Catalunya.

2. Treballar conjuntament amb els eurodiputats catalans presents al Parlament Europeu i els membres catalans de la Comissió Mixta per la Unió Europea del Congrés per a coordinar els debats.

3. Convocar tècnics especialitzats en dret i polítiques comunitaris i fer comparèixer els representants dels col·lectius afectats, si s'escau, perquè expliquin llurs demandes i facin propostes.

4. Conèixer el captament del Govern amb relació a les accions que preveu dur a terme en el sí de les institucions europees per a defensar els interessos de Catalunya.

5. Elaborar, si s'escau, les recomanacions que han d'ésser lliurades al plenari de la Comissió.

CALENDARI D'ACTIVITATS

Per a dur a terme els objectius proposats, el Grup de Treball ha d'establir un calendari de trobades periòdiques amb els eurodiputats catalans (reunions trimestrals que tindrien lloc alternativament a Barcelona i a Brussel·les) i també de trobades amb els membres catalans de la Comissió Mixta per la Unió Europea del Congrés.

A més, el Grup de Treball ha de consensuar la normativa europea i les iniciatives comunitàries que vol sotmetre a estudi i debat i, si escau, fixar un calendari de compareixences.

Les sessions s'han de dur a terme, amb convocatòria prèvia, des de l'1 de juny fins al final de la legislatura. Les recomanacions a què fa referència el punt cinquè dels objectius s'han de lliurar semestralment, abans del 30 de novembre i del 30 de juny.

MEMBRES DEL GRUP DE TREBALL

Francesc Xavier Boya i Alòs, president de la Comissió sobre la Unió Europea

Josefina Cambra i Giné, vicepresidenta de la Comissió sobre la Unió Europea

Carles Pellicer i Punyed, G. P. de Convergència i Unió

Josep Casajuana i Pladellourens, G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Pilar Dellunde i Clavé, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Manel Ibarz i Casadevall, G. P. del Partit Popular de Catalunya

Dolors Camats i Luis, G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

Palau del Parlament, 17 de maig de 2006

La secretària El president de la Comissió
Dolors Camats i Luis Francesc Xavier Boya i Alòs

Resolució 403/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls a l'euroregió Pirineus-Mediterrània

Tram. 250-01121/07

Adopció: Comissió sobre la Unió Europea
Sessió núm. 14, 17.05.2006, DSPC-C 350

COMISSIÓ SOBRE LA UNIÓ EUROPEA

La Comissió sobre la Unió Europea, en sessió tinguda el dia 17 de maig de 2006, ha estudiat el text de la Proposta de resolució sobre l'impuls a l'euroregió Pirineus-Mediterrània (tram. 250-01121/07), presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar, en el marc de l'euroregió Pirineus-Mediterrània:

a) L'elaboració d'una nova projecció d'infraestructures i serveis de transport i comunicacions estratègics a l'euroregió, partint dels esquemes i les prioritats acordats per la Comunitat de Treball dels Pirineus (CTP) l'any 2000, en el marc de la qual es pugui donar suport a una actuació concertada davant les administracions francesa, espanyola i de la Unió Europea.

b) El disseny d'estratègies euroregionals per als sectors de la biotecnologia, l'aeronàutica civil, les tecnologies de la informació i els que requereixen un nou impuls i una reorientació productiva.

c) El desenvolupament de l'euroregió universitària i científica, entesa com un àmbit de cooperació reforçada ben inserit en els contextos europeu i global, amb l'inici, des de Catalunya, d'actuacions selectives en formació de postgrau i recerca.

d) La posada en servei del 'Observatori Socioeconòmic de l'Euroregió com a instrument comú per a l'anàlisi aprofundit de la realitat econòmica euroregional.

e) El desenvolupament i la promoció d'un espai cultural euroregional de qualitat des del Portal Cultura de l'euroregió

f) El desenvolupament progressiu d'un espai comunicatiu compartit, tot prestant una especial atenció a les noves possibilitats que ofereix la tecnologia digital terrestre i, en general, les tecnologies de la informació i la comunicació.

Palau del Parlament, 17 de maig de 2006

La secretària El president de la Comissió
Dolors Camats i Luis Francesc Xavier Boya i Alòs

Resolució 404/VII del Parlament de Catalunya, per la qual es designa un membre del Consell Consultiu de la Generalitat

Tram. 283-00003/07

Adopció: Ple del Parlament
Sessió núm. 85, 19.05.2006, DSPC-P 76

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de maig de 2006, d'acord amb el que disposen els articles 3.1.a i 4.3 de la Llei 1/1981, del 25 de febrer, de creació del Consell Consultiu de la Generalitat, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya designa consellera del Consell Consultiu de la Generalitat la senyora Antònia Agulló i Agüero.

Palau del Parlament, 19 de maig de 2006

El secretari tercer
Rafel Luna i Vivas

El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual

1.20. INTERPELLACIONS

Interpellació al Consell Executiu sobre la integració i la protecció de les persones tartamudes

Tram. 300-01029/07

Substanciació

Sessió plenària núm. 85, tinguda el dia 19.05.2006 (DSPC-P 76).

Interpellació al Consell Executiu sobre les campanyes institucionals

Tram. 300-01032/07

Substanciació

Sessió plenària núm. 85, tinguda el dia 19.05.2006 (DSPC-P 76).

Interpellació al Consell Executiu sobre els plans d'usos i de gestió de les zones de protecció especial per als ocells

Tram. 300-01033/07

Substanciació

Sessió plenària núm. 85, tinguda el dia 19.05.2006 (DSPC-P 76).

Interpellació al Consell Executiu sobre la creació de places d'educació infantil

Tram. 300-01034/07

Substanciació

Sessió plenària núm. 85, tinguda el dia 19.05.2006 (DSPC-P 76).

Interpellació al Consell Executiu sobre la protecció i la tutela dels menors

Tram. 300-01035/07

Substanciació

Sessió plenària núm. 85, tinguda el dia 19.05.2006 (DSPC-P 76).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG,
RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB
L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

2.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

**Proposició no de llei sobre la creació
d'un hospital de dia per a pacients di-
abètics a la regió sanitària de Lleida
(Segrià)**

Tram. 250-00969/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Social en la ses-
sió núm. 46, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

**Proposició no de llei sobre la creació
de més hotels d'entitats i centres cí-
vics als municipis de Catalunya i la in-
formació d'aquests a les associacions
d'immigrants**

Tram. 250-00979/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Social en la ses-
sió núm. 46, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

**Proposició no de llei sobre la creació
d'una targeta o document que acrediti
la situació de les persones amb disca-
pacitat**

Tram. 250-00982/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió de Política Social en la ses-
sió núm. 46, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

**Proposició no de llei sobre la interven-
ció al carrer del servei d'ambulàncies
del 061 per a les persones sense llar
amb malalties mentals**

Tram. 250-00985/07

Retirada

Retirada en la sessió núm. 46 de la Comissió de Polí-
tica Social, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

**Proposició no de llei sobre la creació
d'un servei d'atenció a llarg termini per
a les persones sense llar**

Tram. 250-00986/07

Retirada

Retirada en la sessió núm. 46 de la Comissió de Polí-
tica Social, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

**Proposició no de llei sobre la creació
d'un servei a mitjà termini per a les
persones sense llar**

Tram. 250-00987/07

Retirada

Retirada en la sessió núm. 46 de la Comissió de Polí-
tica Social, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

**Proposta de resolució sobre l'elabora-
ció del Pla de turisme de Catalunya**

Tram. 250-01038/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Co-
merç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia
24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre el millorament del servei de telefonia i d'ADSL de les indústries dels polígons industrials del Garraf i del Penedès

Tram. 250-01045/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre la creació d'una nova estació d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) al Montsià

Tram. 250-01046/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre el millorament del servei de telefonia al municipi de l'Albiol (Baix Camp)

Tram. 250-01054/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a fer les gestions i les actuacions necessàries perquè el senyal de telefonia mòbil arribi correctament als municipis de Capafonts, la Febró i l'Albiol (Baix Camp)

Tram. 250-01060/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un espai firal i temàtic dedicat als productes de la vinya i el vi i als atractius del Penedès a la Granada del Penedès (Alt Penedès)

Tram. 250-01074/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre la creació d'un fons tecnològic equivalent a l'u per cent de la inversió

Tram. 250-01097/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a tenir en compte els efectes que pot tenir la normativa que es desplegui des de la Generalitat sobre les petites i les mitjanes empreses

Tram. 250-01098/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre el suport al sector productor d'oli d'oliva del Baix Ebre i del Montsià davant la nova fórmula de repartiment dels ajuts

Tram. 250-01110/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en la sessió núm. 21, tinguda el dia 25.05.2006 (DSPC-C 356).

Proposta de resolució sobre el desplegament reglamentari de la consideració de municipi turístic

Tram. 250-01122/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre l'increment dels crèdits de consum en establiments comercials

Tram. 250-01123/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Proposta de resolució sobre el compliment d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya relativa a un centre comercial de Les (Val d'Aran)

Tram. 250-01125/07

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

2.20. INTERPELLACIONS

Interpellació al Consell Executiu sobre el Programa per a l'Institut Internacional per la Pau

Tram. 300-01028/07

Retirada

Retirada en la sessió plenària núm. 85, tinguda el dia 18.05.2006 (DSPC-P 75).

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social

Tram. 200-00043/07

Ponència per a elaborar l'Informe

COMISSIÓ DE POLÍTICA SOCIAL

La Comissió de Política Social, en sessió tinguda el dia 16 de maig de 2006, d'acord amb l'article 109.1 i concordants del Reglament, ha nomenat la Ponència per a elaborar l'Informe sobre el Projecte de llei de prestacions econòmiques d'assistència social (tram. 200-00043/07) i les esmenes presentades, que resta constituïda pels membres següents:

Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Sr. Josep Lluís Cleries i González

Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Sr. Antoni Comín Oliveres

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Sra. Carme Porta i Abad

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

Sra. Dolors Comas d'Argemir i Cendra

Palau del Parlament, 16 de maig de 2006

Secretari de la Comissió

Esteve Vilanova i Vilà

Presidenta de la Comissió

Carme Capdevila i Palau

Projecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (ISC)

Tram. 200-00044/07

Ponència per a elaborar l'Informe

COMISSIÓ DE JUSTÍCIA, DRET I SEGURETAT CIUTADANA

La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en sessió tinguda el dia 17 de maig de 2006, d'acord amb l'article 109.1 i concordants del Reglament, ha nomenat la Ponència per a elaborar l'Informe sobre el Pro-

jecte de llei de creació de l'Institut de Seguretat de Catalunya (ISC) i les esmenes presentades, que resta constituïda pels membres següents:

Grup Parlamentari de Convergència i Unió:

Sr. Esteve Orriols i Sendra

Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi:

Sr. Joan Galceran i Margarit

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya:

Sr. Oriol Amorós i March

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya:

Sr. Daniel Sirera i Bellés

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa:

Sr. Jaume Bosch i Mestres

Palau del Parlament, 17 de maig de 2006

La secretària en funcions
M. Àngela Gassó i Closa

La presidenta de la Comissió
Núria de Gispert i Català

————— **Projecte de llei de modificació del Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 15/1985, de l'1 de juliol, 6/1989, del 26 de maig, i 13/1993, del 25 de novembre, de caixes d'estalvis de Catalunya**

Tram. 200-00055/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

————— **Projecte de llei de l'Agència Catalana de Turisme**

Tram. 200-00056/07

Text presentat

Reg. 41537 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ernest Maragall i Mira, Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya, celebrada el dia 9 de maig de 2006, es va prendre, entre d'altres, l'acord que es produeix a continuació:

«A proposta del conseller de Comerç, Turisme i Consum s'aprova l'Avantprojecte de llei de l'Agència Catalana de Turisme i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat a Barcelona, el deu de maig de dos mil sis.

Ernest Maragall i Mira

Secretari del Govern

PROJECTE DE LLEI DE L'AGÈNCIA CATALANA DE TURISME

PREÀMBUL

I. Catalunya és actualment una de les principals potències turístiques del món. L'activitat turística té per a Catalunya una gran importància no només econòmica, sinó també social, cultural i ambiental. La transversalitat d'aquesta activitat, que desplega els seus efectes sobre un amplíssim ventall de sectors, territoris i agents, fan que el turisme precisi d'un tractament diferenciat al d'altres tipus de productes o indústries.

Tanmateix l'activitat turística es desenvolupa en un entorn cada cop més competitiu. Una gran quantitat de destinacions han arribat a quotes de maduresa i estancament importants degut a què els canvis en el comportament de la demanda són cada cop més dinàmics. Aquesta situació planteja la necessitat ineludible de potenciar les tasques de promoció turística.

En aquest context en els darrers anys s'ha obert un ampli debat sobre quin és el model de promoció turística que respon amb més eficiència i agilitat a les noves coordenades de l'actual situació. En concret, una de les principals qüestions que es plantegen és la relativa al paper del sector públic i del sector privat en les tasques de promoció turística. En el model tradicional el sector públic ha assumit la major part del finançament i, per tant, de la gestió de la promoció turística. A aquest model respon l'actual consorci Turisme de Catalunya.

Tot i que en el seu moment el model tradicional va suposar un important pas endavant en la promoció turística i ha aconseguit destacats objectius en aquest àmbit, les noves circumstàncies aconsellen adoptar un nou model que fomenti una major participació del sector privat en la promoció turística. Es tracta de posar a disposició d'aquest sector privat una eina que faciliti la seva major implicació en les tasques promocionals, sens perjudici de l'important paper de garants de l'interès general que han de continuar desenvolupant les administracions públiques en aquest àmbit.

En aquesta línia, la present Llei té per objecte crear l'Agència Catalana de Turisme, un nou ens de promoció turística que permeti donar un impuls quantitatiu i qualitatiu al turisme de Catalunya. L'Agència, adscrita al departament competent en matèria de turisme, adopta la forma jurídica d'una entitat de dret públic sotmesa al dret privat, instrument àgil, flexible, eficient i modern, que facilita la col·laboració del sector públic i privat, la descentralització de la gestió i, en definitiva, la màxima rendibilitat i racionalització dels recursos destinats a la promoció turística.

II. La Llei s'estructura en tres capítols. En el primer d'ells s'estableixen els objectius i les funcions de l'Agència, que giren al voltant de la promoció turística. L'objectiu general del nou ens és la promoció de Catalunya com a destí de referència internacional basat en la seva qualitat i rendibilitat social i econòmica. A més, entre d'altres múltiples objectius específics, destaca el de posicionar i desenvolupar la marca «Catalunya» com a referent de destí turístic de qualitat amb identitat pròpia.

En el segon capítol es regula l'estructura organitzativa del nou ens, en la que destaquen dos òrgans. Per una banda, el Consell General, òrgan de participació, consulta, debat i proposta, que integra representants de totes les administracions públiques competents en matèria de turisme i de tots els sectors econòmics i socials interessats, de forma directa o indirecta, en aquesta matèria. Aquest òrgan neix amb la vocació de servir de fòrum de trobada, de reflexió i d'impuls, orientat a promoure la màxima participació i col·laboració del sector públic i privat. Per altra banda, el Consell de Direcció és l'òrgan de decisió, direcció i control, que desenvolupa el paper de motor de la gestió de l'Agència mitjançant el disseny i l'execució d'un programa d'actuació en matèria de promoció turística. Una de les novetats més destacades de la Llei consisteix en vincular la participació en el Consell de Direcció a la realització d'una aportació econòmica al nou ens. D'aquesta manera es pretén fomentar una major implicació financera i decisòria dels sectors públics i privats en la promoció turística, en la línia de les propostes de coresponsabilització i cofinançament plantejades des del propi sector privat.

El tercer capítol s'ocupa el règim jurídic i econòmic de l'Agència i, en particular, explicita la normativa aplicable, els recursos econòmics disponibles, el control financer i el règim patrimonial, de contractació i del personal. Completen la Llei diverses disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals, que entre d'altres aspectes pretenen assegurar una correcta i eficaç transició de l'actual consorci Turisme de Catalunya a la nova Agència Catalana de Turisme.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CREACIÓ I NATURESA JURÍDICA

1. Es crea l'Agència Catalana de Turisme, com a entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya que ajusta la seva activitat al dret privat, adscrita al departament competent en matèria de turisme, amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves finalitats de manera que garanteixi l'eficàcia i la diligència màximes en el compliment de les seves funcions i en la prestació del seus serveis.

2. L'Agència Catalana de Turisme actua sota les directrius del departament competent en matèria de turisme, el qual exerceix el control d'eficàcia i d'eficiència sobre la seva activitat.

ARTICLE 2. OBJECTIUS

L'Agència Catalana de Turisme té com a objectiu general la promoció de Catalunya com a destí turístic de referència internacional basat en la seva qualitat i rendibilitat social i econòmica. A més, l'Agència té els següents objectius específics:

a) Posicionar i desenvolupar la marca «Catalunya» com a referent de destí turístic de qualitat amb identitat pròpia, així com altres denominacions, marques o signes que identifiquin la realitat turística de Catalunya.

b) Promoure l'oferta adaptada a les necessitats dels turistes actuals i potencials, dels professionals i intermediaris en general.

c) Cercar la màxima col·laboració entre tots els agents turístics vinculats amb la promoció turística, tant des de la perspectiva de les administracions com del sector privat, així com la coordinació amb els organismes supralocals.

d) Prioritzar els segments i mercats prioritaris atenent als interessos socials, econòmics i territorials de Catalunya.

e) Optimitzar les accions de promoció des de la perspectiva de la recerca de l'eficiència en els resultats promocionals.

f) Cercar la màxima notorietat en les accions de comunicació i publicitat.

g) Facilitar al conjunt dels agents turístics i, en especial, a les empreses proveïdores de béns i serveis al turista, la informació de mercat i comercial i l'assistència tècnica adequada per optimitzar la seva penetració i desenvolupament empresarials en els mercats emissors, sens perjudici de les funcions de la unitat directiva competent en matèria de turisme i en coordinació entre aquesta i l'Agència.

h) Analitzar i modular la presència i realització d'accions promocionals en els diferents mercats emissors de curta, mitja i llarga distància, atenent a la importància quantitativa i qualitativa dels respectius mercats.

i) Potenciar la promoció dels productes i serveis, segments de mercat i territoris que afavoreixin l'equilibri territorial, socioeconòmic i medioambiental de Catalunya.

j) Realitzar totes aquelles accions de promoció que contribueixin a l'objectiu general.

ARTICLE 3. FUNCIONS

1. Per a la consecució dels seus objectius, l'Agència Catalana de Turisme pot exercir les funcions següents:

a) La planificació operativa, l'execució, la coordinació i l'impuls de les accions de promoció de l'activitat turística de Catalunya.

b) El foment de les interrelacions entre administracions turístiques, ajustades als principis de coordinació, col·laboració, cooperació, informació mútua i ple respecte als àmbits competencials respectius, i entre aquestes i els subjectes turístics privats.

c) La gestió i explotació d'establiments o d'altres recursos, productes i serveis turístics que se li encomanin o

se li adscriuin per qualsevol de les formes de gestió previstes per l'ordenament jurídic, i la participació en la gestió d'establiments, recursos, productes i serveis que siguin titularitat d'altres ens públics o privats.

d) L'impuls de la comercialització dels productes i serveis turístics de Catalunya, comunicant la millor imatge, l'eficàcia i la competitivitat d'aquells que, en conjunt, componen l'oferta del sector turístic català, i la cooperació en les iniciatives públiques i privades que persegueixen aquestes mateixes finalitats.

e) La comercialització, informació i difusió dels productes turístics de Catalunya.

f) L'impuls de la creació i millora dels recursos, productes i serveis turístics, i la cooperació en les iniciatives públiques i privades que persegueixen aquestes mateixes finalitats. La creació de producte serà en col·laboració amb la unitat directiva competent en matèria de turisme.

g) Qualsevol altra funció que contribueixi als objectius esmentats a l'article anterior.

2. En els termes que resulten del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana i resta de la normativa que li és d'aplicació, i amb l'autorització prèvia del Govern de la Generalitat, l'Agència Catalana de Turisme pot desenvolupar les seves activitats a través de convenis, societats, fundacions o altres fórmules de col·laboració amb entitats públiques i privades. Així mateix, pot constituir o participar en el capital de tota classe d'entitats que adoptin la forma de societat mercantil i l'objecte social de les quals estigui vinculat amb les seves finalitats i objectius.

El Govern de la Generalitat pot delegar en l'Agència Catalana de Turisme la seva representació en els consorcis, els ens o els òrgans mixtos, ja constituïts o que es constitueixin, l'objecte dels quals estigui directament relacionat amb l'activitat turística i, en especial, la promoció turística.

CAPÍTOL II. ESTRUCTURA ORGÀNICA

ARTICLE 4. ÒRGANS

1. Els òrgans de l'Agència Catalana de Turisme són:

- a) El Consell General
- b) El Consell de Direcció
- c) La Presidència
- d) La Direcció

2. La composició, les funcions i les relacions entre els òrgans de l'Agència Catalana de Turisme es desenvoluparan mitjançant decret, d'acord amb les prescripcions d'aquesta Llei.

ARTICLE 5. CONSELL GENERAL

1. El Consell General és l'òrgan de participació, consulta, debat i proposta de les Administracions competents

i dels sectors interessats en matèria de turisme a Catalunya.

2. El Consell General està integrat pels següents membres:

a) El conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, en qualitat de president o presidenta.

b) El director o directora general de Turisme, en qualitat de vicepresident o vicepresidenta executiu/executiva.

c) El director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.

d) Representants del departament competent en matèria de turisme, nomenats pel conseller o consellera de l'esmentat departament.

e) Representants d'altres departaments o organismes interessats en matèria de turisme.

f) Representants de les entitats més representatives de promoció turística de caràcter zonal i local.

g) Representants del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya.

h) Representants dels col·lectius professionals, empreses i entitats més representatives del sector turístic.

i) Representants dels agents socials més representatius vinculats al sector turístic.

j) Un secretari o secretària amb veu però sense vot, nomenat pel president o presidenta del Consell General.

3. Els representants de la Generalitat de Catalunya tindran igual nombre de vots que la resta de membres del Consell General. En cas d'empat el president o presidenta tindrà vot de qualitat.

4. Mitjançant decret es determinarà la composició i el funcionament del Consell General. Aquest decret podrà preveure la incorporació com a membres del Consell General de representants de les empreses o les associacions d'empreses interessades en la promoció turística a través d'entitats sense ànim de lucre.

5. Les funcions del Consell General són les següents:

a) Assessorar al departament competent en matèria de promoció del turisme de Catalunya.

b) Debatre i informar sobre la proposta de programa d'actuació, d'inversions i de finançament de l'Agència Catalana de Turisme abans de la seva aprovació.

c) Debatre i informar sobre la proposta de pressupost d'explotació i de capital de l'Agència Catalana de Turisme abans de la seva aprovació.

d) Debatre i informar sobre els comptes anuals i la liquidació del pressupost de l'Agència Catalana de Turisme abans de la seva aprovació.

e) Formular propostes i recomanacions en matèria de promoció del turisme de Catalunya.

f) Emetre informes i atendre les consultes que li sol·liciti el president o presidenta de l'Agència Catalana de Turisme.

g) Exercir les funcions que li siguin atribuïdes per reglament o encomanades pel president o presidenta de l'Agència Catalana de Turisme.

6. El Consell General es reunirà, amb caràcter ordinari, almenys dues vegades l'any, convocat pel president o presidenta, i extraordinàriament sempre que sigui convocat pel president o presidenta o ho sol·licitin la meitat com a mínim, dels membres amb dret a vot.

ARTICLE 6. CONSELL DE DIRECCIÓ

1. El Consell de Direcció és l'òrgan de decisió, direcció i control de l'activitat de l'Agència.

2. El Consell de Direcció està integrat pels següents membres, que seran un mínim de deu i un màxim de divuit:

a) El conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, en qualitat de president o presidenta.

b) El director o directora general de Turisme, en qualitat de vicepresident o vicepresidenta executiu/executiva.

c) El director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.

d) Representants del departament competent en matèria de turisme, nomenats pel conseller o consellera de l'esmentat departament.

e) Representants de les entitats més representatives de promoció turística de caràcter zonal i local.

f) Representants del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya en representació de les principals branques del sector turístic.

g) Un secretari o secretària amb veu però sense vot, nomenat pel president o presidenta del Consell de Direcció.

3. Els representants de la Generalitat de Catalunya tindran igual nombre de vots que la resta de membres del Consell de Direcció. En cas d'empat el president o presidenta tindrà vot de qualitat.

4. Mitjançant decret es determinarà la composició i el funcionament del Consell de Direcció que podrà preveure la incorporació com a membres del Consell de Direcció de representants de les empreses o les associacions d'empreses interessades en la promoció turística a través d'entitats sense ànim de lucre.

5. La participació com a membres del Consell de Direcció de representants de les entitats no pertanyents a la Generalitat de Catalunya vindrà condicionada a la realització, per part de les mateixes, d'una aportació econòmica a l'Agència en els termes establerts en l'esmentat decret. La quantia de la referida aportació econòmica es determinarà mitjançant decret tenint com a referència els següents criteris: Els recursos econòmics i financers de les entitats; la vinculació, directa o indirecta, a l'activitat turística en funció del que es despenngui de la comptabilitat del turisme a Catalunya i el pes de l'activitat turística del territori sobre el qual operin les entitats, mesurada en funció de ratis d'especialització o concentració.

6. Les funcions del Consell de Direcció són les següents:

a) Establir les directrius generals d'actuació de l'Agència de conformitat amb els objectius generals de política turística del Govern de la Generalitat.

b) Aprovar el programa d'actuació, d'inversions i de finançament.

c) Aprovar el pressupost d'explotació i de capital.

d) Aprovar els comptes anuals i la liquidació del pressupost.

e) Aprovar la plantilla i el règim retributiu del personal.

f) Proposar al departament competent en matèria de turisme l'aprovació, el desplegament i l'execució de mesures de promoció del turisme.

g) Exercir totes les altres funcions de promoció que no estiguin expressament atribuïdes a un altre òrgan de l'Agència.

7. El Consell de Direcció es reunirà, amb caràcter ordinari, almenys sis vegades a l'any, convocat pel president o presidenta, i extraordinàriament sempre que sigui convocat pel president o presidenta o ho sol·licitin la meitat com a mínim, dels membres amb dret a vot.

ARTICLE 7. PRESIDÈNCIA

1. La Presidència de l'Agència Catalana de Turisme, que és també la del Consell General i del Consell de Direcció, correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme.

2. El president o presidenta exerceix les funcions que li corresponen d'acord amb la normativa reguladora d'òrgans col·legiats i, en particular, les següents:

a) Exercir la més alta representació de l'Agència Catalana de Turisme.

b) Presidir i dirigir els debats del Consell General i del Consell de Direcció.

c) Convocar les sessions del Consell General i del Consell de Direcció.

d) Ostentar, si s'escau, vot de qualitat en la presa de decisions del Consell General i del Consell de Direcció.

3. El president o presidenta pot delegar l'exercici de les seves funcions en el vicepresident o vicepresidenta executiu/executiva del Consell General i del Consell de Direcció o en el director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.

ARTICLE 8. DIRECCIÓ

1. La direcció de l'Agència Catalana de Turisme correspon a la persona nomenada pel conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme.

2. El director o directora de l'Agència Catalana de Turisme exerceix totes les funcions directives i gerencials de l'ens i totes les que li siguin encomanades o delegades pel Consell de Direcció. En particular exerceix les següents funcions:

a) Elaborar les propostes de programa d'actuació, d'inversions i de finançament, i trametre-les al departament

competent en matèria de turisme una vegada hagin estat aprovades pel Consell de Direcció.

b) Elaborar la proposta de pressupost d'exploració i de capital, i trametre-la al departament competent en matèria de turisme una vegada hagi estat aprovada pel Consell de Direcció.

c) Elaborar la proposta de comptes anuals i de liquidació del pressupost i trametre-la al departament competent en matèria de turisme una vegada hagi estat aprovada pel Consell de Direcció.

d) Elaborar la proposta de la plantilla i el règim retributiu del personal de l'Agència Catalana de Turisme.

e) Executar el programa d'actuació.

f) Proposar, quan correspongui, les mesures que cregui oportunes per a la bona marxa de l'entitat als òrgans superiors que siguin competents.

g) Exercir les funcions d'òrgan de contractació de l'Agència i de cap de personal.

h) Autoritzar les despeses d'acord amb els límits que fixi el Consell de Direcció.

i) Proposar al president o presidenta del Consell General i del Consell de Direcció la llista d'assumptes de l'ordre del dia d'aquests òrgans.

j) Executar els acords del Consell General i del Consell de Direcció, llevat dels que siguin competència de la seva Presidència.

k) Donar compte de la seva gestió al Consell de Direcció.

l) Assumir la representació legal ordinària de l'Agència, tant judicial com extrajudicial.

CAPÍTOL III. RÈGIM JURÍDIC I ECONÒMIC

ARTICLE 9. RÈGIM JURÍDIC

1. L'Agència Catalana de Turisme es regeix per la present Llei, per les previsions del Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, pels seus Estatuts i per la resta de lleis i disposicions que li siguin d'aplicació.

2. L'Agència Catalana de Turisme sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes de dret civil, mercantil i laboral que li siguin aplicables.

3. No obstant això, resten sotmesos al dret públic:

a) El règim d'acords i funcionament del Consell General i del Consell de Direcció, que se sotmet a la normativa general sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

b) Les relacions de l'Agència amb el Departament competent en matèria de turisme i amb altres ens públics.

ARTICLE 10. RECURSOS ECONÒMICS

1. Els recursos econòmics de l'Agència Catalana de Turisme són integrats per:

a) Els que li assignin amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

b) Les aportacions dels seus membres.

c) Els rendiments procedents de les tarifes percebudes per serveis que presti directament, que tenen la consideració de preus privats.

d) Les quantitats obtingudes per l'alienació d'actius fixos i pel rendiment dels béns i els valors que constitueixin el seu patrimoni.

e) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats públiques i privades o de particulars.

f) Els procedents dels crèdits, els préstecs i les altres operacions financeres que es puguin concertar i estiguin reflectides en la Llei de pressupostos de la Generalitat.

g) Qualsevol altre ingrés compatible amb la naturalesa i les finalitats de l'Agència.

h) La resta d'ingressos que s'autoritzin.

2. Els recursos de l'Agència Catalana de Turisme tenen caràcter finalista, atès que són destinats a la consecució dels objectius de l'entitat.

ARTICLE 11. PRESSUPOST, COMPTABILITAT I CONTROL ECONÒMIC

1. El pressupost de l'Agència Catalana de Turisme és anual i se subjecta al Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de finances públiques de Catalunya, al Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana; i les successives lleis de pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

2. L'Agència Catalana de Turisme ha d'ordenar la seva comptabilitat d'acord amb el Pla general comptable i resta sotmesa al control financer mitjançant auditories, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de finances públiques.

ARTICLE 12. PATRIMONI

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència Catalana de Turisme els béns i drets de tota mena que li siguin adscrits per la Generalitat de Catalunya, i els béns i els drets propis, de qualsevol naturalesa, que adquireixi per qualsevol títol, d'acord amb aquesta Llei.

2. L'Agència Catalana de Turisme ha d'establir la comptabilitat i els registres que permetin conèixer la naturalesa, titularitat i destinació dels seus béns i drets, propis o adscrits, sens perjudici de les competències dels altres ens i organismes en la matèria.

3. Els béns i drets que la Generalitat adscriu a l'Agència Catalana de Turisme s'hauran d'incorporar al patrimoni de la Generalitat en les mateixes condicions que tenien en el moment de produir-se l'adscripció, en el supòsit que l'Agència s'extingeixi o modifiqui la naturalesa de les seves funcions, i sempre que aquesta modificació tingui incidència en els béns i drets esmentats, així com en el supòsit que els béns i drets adscrits no es

dediquin al compliment de les finalitats previstes. En aquest supòsit, la Generalitat, amb la taxació del seu valor pericial, n'ha d'exigir els detriments avaluats.

4. Els béns adscrits a l'Agència Catalana de Turisme que tinguin la consideració de domini públic gaudiran de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa. La resta de béns adquirits d'una altra manera s'han d'incorporar al seu patrimoni.

5. La gestió del patrimoni de l'Agència Catalana de Turisme s'ha d'ajustar al que disposa el Decret Legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, i pel Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i a la legislació de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 13. CONTRACTACIÓ

1. La contractació de l'Agència Catalana de Turisme s'ha de regir pel que estableix la Llei de contractes de les administracions públiques, i ha de garantir els principis de publicitat i de lliure concurrència.

2. L'òrgan de contractació de l'Agència Catalana de Turisme és el director o directora.

ARTICLE 14. RECURSOS I RECLAMACIONS

1. Els actes de l'Agència Catalana del Turisme sotmesos al dret administratiu són susceptibles de recurs d'alçada davant del conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, en la forma i terminis previstos a la legislació administrativa.

2. Els recursos extraordinaris de revisió s'han d'interposar d'acord amb la normativa vigent en matèria de procediment administratiu.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix pel que disposa la normativa vigent.

4. Els actes dictats en aplicació del règim econòmico-financer establert en aquesta Llei poden ser objecte de reclamació davant dels òrgans de la Generalitat competents per a conèixer les reclamacions econòmico-administratives, en la forma i terminis establerts en la legislació que sigui aplicable.

ARTICLE 15. PERSONAL

1. El personal de l'Agència es regeix pel dret laboral.

2. La selecció de personal de l'Agència es realitzarà d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. CONSTITUCIÓ I INICI D'ACTIVITAT DE L'AGÈNCIA CATALANA DE TURISME

1. La constitució i l'inici de les activitats de l'Agència Catalana de Turisme resten sotmesos a l'aprovació dels seus estatuts per decret del Govern, el qual ha de desenvolupar i completar les previsions organitzatives, funcionals i de règim jurídic establertes per aquesta

Llei, i es prestarà especial observança a l'article 26 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, així com a l'article 11 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. S'autoritza als òrgans competents per raó de la matèria a realitzar les modificacions en els crèdits i les aplicacions pressupostàries que siguin necessàries per a la constitució i entrada en funcionament de l'Agència Catalana de Turisme.

SEGONA. RELACIONS AMB EL DEPARTAMENT D'ADSCRIPCIÓ

Sense perjudici del que preveu l'article 53 del decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de finances públiques de Catalunya, les relacions entre l'Agència Catalana de Turisme i el departament d'adscripció s'articulen mitjançant un contracte-programa que tindrà caràcter temporal. El contracte-programa haurà d'incloure, almenys la definició dels objectius que s'han d'assolir, la previsió dels resultats a obtenir en la seva gestió i els instruments de seguiment i control a què ha de sotmetre la seva activitat.

Dins el contracte-programa, juntament amb el departament d'adscripció, poden participar i subscriure conjuntament el contracte-programa amb l'Agència Catalana de Turisme aquells departaments que el departament d'adscripció consideri que, per la seva presència en els òrgans de govern de l'organisme o pels seus àmbits competencials, siguin adients.

TERCERA. RELACIONS AMB LA UNITAT DIRECTIVA COMPETENT EN MATÈRIA DE TURISME

Les funcions de l'Agència Catalana de Turisme s'entenen sense perjudici de l'estructura i funcions de la unitat directiva competent en matèria de turisme. L'Agència Catalana de Turisme desenvoluparà les seves funcions sota la coordinació de la unitat directiva competent en matèria de turisme.

QUARTA. BÉNS I MITJANS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE TURISME

El Govern i el departament competent en matèria de turisme han d'adscriure a l'Agència Catalana de Turisme els béns, els mitjans materials i pressupostaris necessaris per al seu funcionament que, en el seu cas, mantindran la seva qualificació jurídica originària. A partir de l'entrada en vigor de la Llei i de la constitució de l'Agència Catalana de Turisme se'ls aplicarà el règim que correspongui d'acord amb aquesta Llei.

CINQUENA. COMITÈ EXECUTIU

Mitjançant decret es podrà crear un nou òrgan amb la denominació de Comitè Executiu, amb una composició més restringida que la del Consell de Direcció i, amb les funcions de proposta i execució de les decisions del Consell de Direcció i totes les que aquest li delegui.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. DISSOLUCIÓ DEL CONSORCI TURISME DE CATALUNYA

Previ acord del seu Consell General, el consorci Turisme de Catalunya es dissoldrà en el moment de constitució de l'Agència Catalana de Turisme, la qual se subrogarà en la titularitat dels béns, drets i obligacions del consorci, tant a l'interior com a l'exterior de Catalunya. El consorci Turisme de Catalunya manté l'estructura, la composició i les funcions actuals fins que no es constituirà efectivament l'Agència Catalana de Turisme.

SEGONA. ADSCRIPCIÓ DEL PERSONAL

El personal laboral que, en la data de constitució de l'Agència Catalana de Turisme de Catalunya, es trobi prestant serveis en el consorci Turisme de Catalunya s'integrarà a l'Agència pel mecanisme de successió d'empresa, la qual quedarà subrogada en els drets i obligacions laborals en els termes que estableix l'article 44 de l'Estatut dels treballadors. El personal continuarà exercint llurs funcions mentre no es desplegui l'estructura orgànica de l'Agència Catalana de Turisme i es defineixin i s'adaptin els llocs de treball corresponents a la nova estructura de l'ens.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

En el moment en què es constitueixi l'Agència Catalana de Turisme quedaran derogades les disposicions legals i reglamentàries següents:

- a) Decret 13/1986, de 16 de gener, de constitució del Consorci de Promoció Turística de Catalunya.
- b) Decret 40/1990, de 23 de gener, de modificació dels seus estatuts.
- c) Decret 83/1997, d'1 d'abril, pel qual es canvia la denominació del Consorci de Promoció Turística de Catalunya per Turisme de Catalunya i se'n modifiquen els estatuts.
- d) Decret 110/2000, de 6 de març, pel qual es modifiquen els Estatuts del Consorci Turisme de Catalunya.

En general, es deroguen totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT NORMATIU

En el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar els estatuts de l'Agència i les normes necessàries per al desplegament de l'esmentada Llei.

SEGONA. MODIFICACIONS PRESSUPOSTÀRIES

S'autoritza el Govern a dur a terme les modificacions pressupostàries necessàries per a traspassar a l'Agència Catalana de Turisme els recursos del consorci de Turisme de Catalunya

TERCERA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Memòria

- justificació de la disposició
- marc normatiu
- disposicions afectades
- taula de vigències
- estudi econòmic

2. Aprovació pel Consell Executiu i el Consell General del Consorci Turisme de Catalunya de la Proposta de creació de l'Agència Catalana de Turisme

3. Avantprojecte de llei de l'Agència Catalana de Turisme de 27.9.05

4. Notes i informes sobre l'avantprojecte

5. Avantprojecte versió 2.11.05

6. Avantprojecte versió 8.11.05

7. Comunicació i sollicitud d'informe i dictàmens

8. Text sotmès a Informació del Consell Tècnic de 23.11.05

9. Informes, notes, certificats, alegacions i dictamen

10. Avantprojecte de llei, versió de 31.3.06

11. Annex a la Memòria

12. Informe jurídic

13. Nota i informe

14. Avantprojecte sotmès a la consideració del Consell Tècnic de 26.4.06

15. Avantprojecte sotmès a l'aprovació del Govern de 9.5.06

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI**Proposició de llei de reforçament de la independència del Consell Consultiu i de modificació del règim d'incompatibilitats dels seus membres**

Tram. 202-00077/07

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: 10 dies hàbils (del 30.05.2006 al 13.06.2006).

Finiment del termini: 14.06.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006.

Proposició de llei de la taxa per al permís de pesca

Tram. 202-00079/07

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: 10 dies hàbils (del 30.05.2006 al 13.06.2006).

Finiment del termini: 14.06.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006.

Proposició de llei de modificació dels articles 85 i 86 de la Llei 13/1989, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

Tram. 202-00081/07

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: 10 dies hàbils (del 30.05.2006 al 13.06.2006).

Finiment del termini: 14.06.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006.

Proposició de llei de modificació de la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental

Tram. 202-00082/07

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: 10 dies hàbils (del 30.05.2006 al 13.06.2006).

Finiment del termini: 14.06.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006.

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.20. ALTRES ELECCIONS I PROPOSTES DE NOMENAMENT O DE CONFORMITAT**Proposta d'una terna per al nomenament d'un magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya**

Tram. 284-00027/07

Propostes de candidats

Reg. 41736 / Admissió a tràmit: , 23.05.2006

PROPOSTA DE CANDIDATS PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ; PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI; PEL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA; PEL GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA; PEL GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA ALTERNATIVA (REG. 41736)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els grups parlamentaris sotasignats, atès el que disposen l'article 330.4 de la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial, i altres normes concordants, i d'acord amb el que estableix l'article 157 del Reglament del Parlament de Catalunya, proposen la següent terna ordenada de juristes per a proveir una plaça de magistrat de la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, integrada per les persones següents:

- Teresa Cervelló i Nadal
- Eva Labarta i Ferrer
- Eudald Vendrell Ferrer

Palau del Parlament, 17 de maig de 2006

Felip Puig i Godes, G. P. CiU; Miquel Iceta i Llorens, G. P. SCC; Joan Ridaó i Martín, G. P. ERC; Francesc Vendrell i Bayona, G. P. PPC; Joan Boada i Masoliver, G. P. ICV - EA

N. de la R.: El currículum dels candidats poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a tenir en compte els efectes que pot tenir la normativa que es desplegui des de la Generalitat sobre les petites i les mitjanes empreses
Tram. 250-01098/07

Correcció d'errades de publicació (BOPC 338)

Al BOPC 338, de 22 de maig de 2006, a la pàgina 62, On diu:

1

ESMENA NÚM. 1
D'addició
G. P. de Convergència i Unió

Ha de dir:

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

Proposta de resolució sobre la garantia de l'accessibilitat de les persones amb mobilitat reduïda a les estacions de tren de Renfe i Ferrocarrils de la Generalitat

Tram. 250-01134/07

Esmenes presentades
Admissió a tràmit: Mesa de la CPT, 24.05.2006

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI I PEL GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA ALTERNATIVA (REG. 41542)

1

ESMENA NÚM. 1
De supressió
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi i G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

«[...] de la Generalitat a les seves estacions i trens per, entre d'altres funcions, garantir [...]»

Proposta de resolució sobre la protecció dels drets dels animals en el cas dels llebrers del canòdrom de Barcelona

Tram. 250-01135/07

Esmenes presentades
Admissió a tràmit: Mesa de la CPT, 24.05.2006

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI I PEL GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA ALTERNATIVA (REG. 41690)

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

«*El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a continuar actuant com fins ara en el sentit de supervisar el tancament de les instal·lacions del canòdrom de la Meridiana en l'àmbit de les seves competències i amb l'objectiu de garantir el compliment de la normativa vigent i, en especial, la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.*»

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a incorporar el projecte de construcció del camí verd del Vallès Occidental en les seves previsions d'actuació

Tram. 250-01139/07

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa de la CPT, 24.05.2006

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI I PEL GRUP PARLAMENTARI D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS - ESQUERRA ALTERNATIVA (REG. 41691)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a estudiar el projecte de construcció del camí verd del Vallès Occidental, incorporant-lo, si és el cas, en les seves previsions d'actuació i dins les competències dels departaments implicats, així com la seva compatibilitat amb la xarxa viària prevista en el planejament vigent.»

Proposta de resolució sobre el compliment del compromís contret pel Govern de l'Estat de soterrar la línia de tren Barcelona-Portbou al pas per Montcada i Reixac (Vallès Occidental)

Tram. 250-01141/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre les mesures per a facilitar la investigació relacionada amb les persones desaparegudes

Tram. 250-01142/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'atenció a les persones amb quequeig

Tram. 250-01143/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a obrir una línia específica d'ajuts destinada a l'adquisició del sistema d'estenotípia informatitzada de transcripció immediata a la llengua catalana per a les persones, els grups i les entitats que s'hi vulguin acollir

Tram. 250-01144/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre la inclusió de Sort (Pallars Sobirà) en la senyalització vertical de la carretera C-13, a la cruïlla anomenada de Camarassa

Tram. 250-01145/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre la modificació de l'àmbit territorial de les administracions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pel que fa als municipis de l'Albiol, Capafonts, la Febró i Prades (Baix Camp)

Tram. 250-01146/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a adoptar les mesures necessàries per a facilitar l'accés de les persones sordes oralistes a la programació dels canals de televisió que depenen de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Tram. 250-01147/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre la restitució del partit judicial de Sort (Pallars Sobirà)

Tram. 250-01148/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre la creació d'un observatori de les al·lèrgies i la reactivació del Consell Assessor de les Al·lèrgies

Tram. 250-01149/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre trens regionals

Tram. 250-01150/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'increment dels efectius dels Mossos d'Esquadra a la comissaria del carrer Nou de la Rambla, de Barcelona

Tram. 250-01151/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'augment de la freqüència i el servei dels trens de la línia Barcelona-Portbou, a l'estació de Juià-Bordils

Tram. 250-01152/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'execució del Projecte d'instal·lació de reproduccions d'art romànic a les esglésies del Pirineu d'on provenen les peces originals

Tram. 250-01153/07

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41760).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 25.05.2006 al 30.05.2006).

Finiment del termini: 31.05.2006; 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 24.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'execució de les obres de construcció del passeig marítim de Segur de Calafell (Baix Penedès)

Tram. 250-01154/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre la reforma del Casal de Gent Gran de Sants, a Barcelona, i l'elaboració d'un pla d'actuacions de millora dels casals per a la gent gran

Tram. 250-01155/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió de Política Social.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre la línia d'alta tensió que travessa els barris de Sant Salvador i de Sant Ramon, de Tarragona

Tram. 250-01156/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre la creació d'un àmbit funcional de planificació territorial que inclogui l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i els municipis de l'Anoia que ho decideixin, en el marc de la revisió del Pla general territorial de Catalunya

Tram. 250-01157/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre la creació d'un canal d'informació per a les petites i mitjanes empreses

Tram. 250-01158/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'ajustament de les exigències legals a les petites i mitjanes empreses en matèria mediambiental

Tram. 250-01159/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre el reequilibrament territorial en termes d'activitat productiva

Tram. 250-01160/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre la internacionalització de les petites i les mitjanes empreses

Tram. 250-01161/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'habilitació de mecanismes alternatius per a la presentació dels comptes anuals de les fundacions

Tram. 250-01162/07

Tramesa a la Comissió

Comissió competent: Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 23.05.2006.

Termini de presentació d'esmenes

Termini: 7 dies hàbils (del 30.05.2006 al 08.06.2006).

Finiment del termini: 09.06.2006, 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, 23.05.2006.

Proposta de resolució sobre l'establiment de mesures de suport a les persones afectades per la intervenció judicial del Forum Filatélico i Afinsa

Tram. 250-01163/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41349 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i Albert Batalla i Siscart, Diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL S'INSTA EL GOVERN A ESTABLIR MESURES DE SUPORT PER A LES PERSONES AFECTADES PER LA INTERVENCIÓ JUDICIAL DEL FÓRUM FILATÉLICO I AFINSA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El passat 9 de maig de 2006 va tenir lloc una operació policial a tot l'Estat contra dues societats d'inversió, Fórum Filatélico i AFINSA, especialitzades en inversions a través de valors filatèlics, acusades entre d'altres conceptes, d'estafa, blanqueig de capital i administració deslleial.

Proposta de resolució sobre la correcció de les irregularitats denunciades en els acomiadaments autoritzats a l'empresa SEAT el desembre del 2005

Tram. 250-01165/07

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 41501/ Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari sotassignant, d'acord amb allò que preveuen els articles 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent proposta de resolució.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En el darrer trimestre de l'any 2005, va tenir lloc un important conflicte a l'empresa SEAT que va concloure amb la Resolució del Departament de Treball de la Generalitat de 19 de desembre la qual autoritzava l'extinció de contracte de 660 treballadors/es de la planta.

Amb posterioritat, s'han anat acumulant una sèrie d'esdeveniments i de declaracions de directius del Grup VW-SEAT molt preocupants en relació al futur industrial, productiu i comercial els seus centres a Espanya, la qual cosa ha creat una lògica preocupació a la ciutadania, donada la importància logística de SEAT per al conjunt de l'economia catalana i especial alarma entre el conjunt dels treballadors/es de l'empresa, particularment a aquells/es acomiadats/es que es van acollir a l'opció de reingrés en el marc dels termes de dita Resolució.

Actualment el conflicte de SEAT no ha conclòs, l'activitat dels propis treballadors/es acomiadats/es i les sentències de nul i improcedent obtingudes en les seves demandes, han posat de relleu que la direcció de SEAT va cometre greus abusos de discriminació en la confecció de la llista d'acomiadats/es, que varen ser denunciats pels propis sindicats signants de l'acord en declaració conjunta de 10 de gener d'enguany. De tot això se'n deriva, tal com es fa constar en alguna sentència dels jutjats socials, greus responsabilitats de l'administració en la tutela de drets com a conseqüència de les carencies de la pròpia Resolució.

Per tot això, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de Catalunya a:

1. Adoptar les iniciatives i actuacions necessàries davant la direcció de l'empresa SEAT per corregir els fets denunciats en la confecció de la llista d'acomiadats/es que van ser denunciats per tots els sindicats en declaració conjunta de 10 de gener del 2006.

2. Prendre les mesures necessàries per a garantir la reincorporació a SEAT, en condicions dignes, de tots els treballadors/es acomiadats/es que varen senyalar l'opció de reingrés en el marc de l'acord entre empresa i sindicats, singularment, i de forma immediata, d'aquells/es que han obtingut sentències d'acomiadament nul i improcedent.

3. Fer el seguiment de les diferents resolucions administratives que hagin obtingut sentència d'acomiadament nul o improcedent, per tal de reparar els danys que s'hagin pogut ocasionar per les eventuais mancances que puguin derivar de les mateixes.

Palau del Parlament, 17 de maig de 2006

Joan Ridao i Martin
Portaveu G. P. ERC

Carme Porta i Abad
Diputada G. P. ERC

Proposta de resolució sobre la millora de la connexió amb Arieja (França), pel port d'Aulà

Tram. 250-01166/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41594 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Agustí López i Pla, Josep Grau i Seris, Albert Batalla i Siscart, diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER A LA MILLORA DE LA CONNEXIÓ AMB L'ARIEJA, FRANÇA, A TRAVÉS DEL PORT D'AULÀ

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Comarca del Pallars Sobirà i la seva capital, Sort, tenen una molt dolenta comunicació cap al nord, a la Vall d'Aran i als estats d'Andorra i de França. Cal esmentar també que els estats espanyol i francès no tenen cap connexió directa a través del veí Departament francès de l'Arieja.

La relació tradicional dels pallaresos amb l'Arieja s'efectuava a través de passos de muntanya, en els que s'arribaven a congregar autèntiques multituds amb ocasions com aplecs conjunts, pagaments de tributs d'origen medieval i altres. Durant la primera meitat del segle xx es va produir una gran emigració de pallaresos cap a l'Arieja, i principalment després de la Guerra Civil s'hi van establir en gran nombre a poblacions com Saint Giron, capital del Couserans, o Seix, capital del Canton d'Oust, Alt Couserans, des de les que encara avui mantenen contactes amb les seves poblacions d'origen.

L'estat francès va construir en el seu moment una carretera de comunicació amb el Pallars Sobirà pel Port

d'Aulà, un dels tradicionals punts de pas, que des de la capital de l'Arieja, Saint Giron, i passant per Seix i Couflents finalitza al mateix port, sense continuïtat cap al Pallars Sobirà. Igualment, la Diputació de Lleida, al seu torn, va redactar a primers dels anys 90 els estudis previs i un avantprojecte per a l'obertura d'una carretera de muntanya cap al Port d'Aulà.

Considerant l'orientació eminentment turística del Pallars Sobirà, que disposa de grans atractius per a tota mena de visitants, cosa que recomana facilitar el trànsit de persones des de tots els orígens.

Considerant que el Port d'Aulà està situat a una altura de 2.270 metres s.n.m., per la qual cosa està exposat a una climatologia d'alta muntanya.

Considerant que el sector Bordes de Perosa - Port d'Aulà està inclòs a l'àmbit del Parc Natural de l'Alt Pirineu.

Per tot això, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Redactar abans de la fi de l'any 2006 el projecte de construcció d'una pista de muntanya sense asfaltar que connecti la carretera C-13, tram d'Esterrí d'Àneu a Alós d'Isil, i la pista de les Bordes de Perosa amb el Port d'Aulà.
2. Preveure la construcció de la pista projectada durant l'any 2007, amb ple respecte a la legislació vigent en matèria de protecció del medi ambient.

Palau del Parlament, 18 de maig de 2006

Felip Puig i Godes, Portaveu G. P. de CiU; Agustí López i Pla, Diputat G. P. de CiU; Josep Grau i Seris, Diputat G. P. de CiU; Albert Batalla i Siscart, Diputat G. P. de CiU

Proposta de resolució sobre l'execució íntegra dels pressupostos generals de l'Estat amb relació al peatge de l'autopista C-33 a Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

Tram. 250-01167/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41595 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Josep Rull i Andreu i Jordi Turull i Negre, diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que es preveu a l'article 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE L'EXECUCIÓ ÍNTEGRA DELS PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT AMB RELACIÓ AL PEATGE DE MOLLET, A L'AUTOPISTA C-33

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 30/2005, de 29 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2006 va incorporar una esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió amb un import de 12 milions d'euros per tal de procedir a desplegar mesures d'ampliació de la gratuïtat del Peatge de Mollet, a l'autopista C-33.

El dia 20 d'abril d'enguany, el Ministeri de Foment i l'Empresa Abertis van signar un conveni per realitzar l'ampliació a tres carrils de l'autopista AP-7 i procedir a la reforma del sistema de peatge en alguns trams. En aquest conveni s'inclou el pagament de la part estatal del peatge de Mollet per als usuaris habituals que suposarà un cost anual per a l'Estat d'uns 600.000 euros, tal i com va explicar la ministra Margarita Álvarez.

És absolutament inaudit que l'Estat només empri el 5% d'allò que ja està pressupostat a l'hora de plantejar mesures adreçades a la progressiva eliminació d'aquesta barrera. Aquesta situació és més greu si es té en compte el greuge comparatiu existent a Catalunya quant al desequilibri entre autopistes de peatge i auto-vies lliures de pagament.

Segons dades del Ministeri de Foment, la mesura que proposa pot beneficiar 15.000 usuaris, concretament els habituals que empren la primera sortida immediatament posterior a la barrera. Amb els 11.400.000 d'euros que el Ministeri de Foment no té previst d'invertir es podrien ampliar les mesures de gratuïtat a d'altres itineraris.

Davant d'aquests esdeveniments, el Govern simplement ha romàs en silenci, renunciant a fer una defensa ferma dels usuaris d'aquest corredor, que hom ha qualificat de «mobilitat obligada».

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a instar el Govern de l'Estat a exhaurir íntegrament la partida de 12 milions d'euros, continguda a la Llei 30/2005, de 29 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2006, destinada a ampliar les mesures de gratuïtat en el peatge de Mollet a l'autopista C-33, per tal que s'avanci en l'eliminació progressiva d'aquesta barrera.»

Parlament de Catalunya, 10 de maig de 2006

Felip Puig i Godes, Portaveu del G. P. de CiU; Josep Rull i Andreu, Diputat del G. P. de CiU; Jordi Turull i Negre, Diputat del G. P. de CiU

Proposta de resolució sobre les previsions del Pla d'infraestructures del transport de Catalunya per a la carretera C-59

Tram. 250-01168/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41596 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Josep Rull i Andreu i Jordi Turull i Negre, diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que es preveu a l'article 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE LES PREVISIONS DEL PLA D'INFRAESTRUCTURES DEL TRANSPORT DE CATALUNYA AMB RELACIÓ A LA C-59

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Projecte de Pla d'Infraestructures del Transport, elaborat pel Departament de Política Territorial i obres Públiques i en fase de tramitació, planteja la transformació de la C-59 en una via desdoblada des de Caldes de Montbui a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental) i en una autopista, de fins a cinc carrils, en el tram comprès entre Sant Feliu de Codines i Centelles (Osona).

D'aquesta manera, es canvia el plantejament impulsat per l'anterior Govern en el sentit de concebre la C-59 com un reforçament en la connexió d'aquesta àrea geogràfica amb l'Eix Transversal (C-25). En aquest context, la C-59 hauria d'esdevenir una via prioritària amb la concreció de variants, com la de Sant Feliu de Codines, que alliberés els centres urbans del trànsit de pas.

Des de l'entorn de l'actual Govern, es justifica el canvi d'enfoc amb l'argument que la nova C-59 ha de ser una via que arrenqui de Barcelona i que estigui concebuda per descongestionar la C-17. Per tant, ja no és una variant sinó una autopista pensada per desviar el trànsit de l'Autovia de l'Ametlla, amb una visió clarament centralista, metropolitana i desconnectada de la resta de la via. A més, des d'un punt de vista d'impacte ambiental, no sembla que tingui massa lògica fer pujar camions l'alt tonatge a més de 700 metres per tornar a baixar a la plana de Vic a 400.

La proposta continguda en el Projecte de Pla d'Infraestructures del Transport ha estat caracteritzada per la nul·la voluntat de pacte i diàleg amb el territori afectat, des d'una imposició sense matisos.

Ens trobem, doncs, davant d'un projecte mal orientat quant a objectius i amb un impacte territorial innecessari. En efecte, una cosa és la connexió necessària per facilitar el progrés i el reequilibri del territori, que permeti esponjar i integrar urbanísticament una carretera que actualment travessa nuclis urbans, i una altra cosa

és construir una autèntica autopista concebuda d'esquenes als municipis afectats.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari de CiU presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Suprimir de les previsions del projecte de Pla d'Infraestructures del Transport la proposta de desdoblament de la C-59 des de Caldes de Montbui a Sant Feliu de Codines i de transformar-la en autopista en el tram comprès entre Sant Feliu de Codines i Centelles.

2. Recuperar l'anterior projecte per a la C-59, en el sentit d'articular-la com a via preferent, amb les corresponents variants i amb l'objectiu de garantir-ne una adequada connexió amb l'Eix Transversal».

Parlament de Catalunya, 16 de maig de 2006

Felip Puig i Godes, Portaveu del G. P. de CiU; Josep Rull i Andreu, Diputat del G. P. de CiU; Jordi Turull i Negre, Diputat del G. P. de CiU

Proposta de resolució sobre la creació d'un títol de transport públic per a les famílies nombroses

Tram. 250-01169/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41597 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Carles Puigdomènech i Cantó, diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que es preveu a l'article 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 40/2003 de Protecció a les Famílies Nombroses estableix un règim d'exempcions i bonificacions per als membres de les famílies en aquesta situació en el pagament de taxes i prestació de serveis de transport públic i per l'accés a bens i serveis socials, culturals, esportius, d'oci i en l'àmbit educatiu.

En l'àmbit de l'Entitat Catalana del Transport (EMT) actualment hi ha diferents títols de transport públic però no n'hi ha cap d'específic per a les famílies nombroses. Per això, el Consell Metropolità de l'EMT va instar, recollint una proposta de CiU, a la l'Autoritat del Transport Metropolità a estudiar la possibilitat d'implementar un nou títol de transport específic per a les famílies nombroses en aplicació de la Llei 40/2003 de protecció a les famílies nombroses.

No consta que fins a la data s'hagi implementat aquesta mesura. La mateixa per altra banda hauria de ser d'aplicació al conjunt del transport públic de Catalunya. Per

aquest motiu el grup parlamentari de CiU formula la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament insta el Govern a fer les gestions oportunes davant les entitats que corresponguin per tal d'implementar un títol específic de transport públic per les famílies nombroses en els diferents mitjans de transport públic de Catalunya, en especial davant l'Autoritat del Transport Metropolità, tal com va instar l'Entitat Metropolitana del Transport en el seu dia.»

Parlament de Catalunya, 10 de maig de 2006

Felip Puig i Godes Carles Puigdomènech i Cantó
Portaveu del G. P. de CiU Diputat del G. P. de CiU

Proposta de resolució sobre la renovació dels ascensors dels blocs d'habitatges del barri de Can Vilardell, de Terrassa (Vallès Occidental)

Tram. 250-01170/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41598 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, Josep Rull i Andreu, diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que es preveu a l'article 145 i 146 del Reglament de la Cambra, presenten la següent Proposta de resolució

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ SOBRE LA RENOVACIÓ DELS ASCENSORS AL BARRI DE CAN VILARDELL DE TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El barri de Can Vilardell forma part, junt amb els barris de Montserrat, Ca n'Anglada i Torre-sana, del districte II de Terrassa (Vallès Occidental). Al costat esquerre de la carretera de Montcada que va a Sabadell, es troba el polígon de Vilardell, a pocs metres d'on llueix el cartell que anuncia el límit de la ciutat. Vilardell és una illa de set blocs edificats entre els anys 1975 i 1976 al bell mig de terrenys rústics i té una població de 874 habitants d'acord amb dades de l'Anuari Estadístic 2005 de l'Ajuntament de Terrassa.

ADIGSA és la titular de tots els habitatges que conformen el barri, amb la qual cosa combina la doble dimensió de gestor però també de propietari, amb tot el que això comporta.

Per bé que des de l'any 1985 s'han anat duent a terme actuacions de rehabilitació del barri, especialment dels habitatges, un dels elements que requereix una actuació inajornable són els ascensors. En efecte, tot i que són sotmesos a les preceptives revisions periòdiques, llur antiguitat (la darrera adequació es va produir l'any

1993) provoca constants avaries, a banda d'un increment del risc quant a la seguretat dels usuaris. Atesa l'alçada dels blocs, els ascensors esdevenen una eina imprescindible per garantir una correcta accessibilitat per part de tots els veïns, independentment de la seva condició física. Darrerament hi ha hagut massa casos en què els dos ascensors d'un bloc han quedat inutilitzats durant períodes força dilatats, amb el corresponent perjudici i indefensió per part dels membres de la comunitat.

Cal, doncs, procedir a una renovació integral de tots els ascensors dels blocs del barri de Can Vilardell amb la màxima celeritat possible.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a renovar tots els ascensors dels blocs que conformen el barri de Can Vilardell a Terrassa (Vallès Occidental) durant l'any 2006».

Parlament de Catalunya, 16 de maig de 2006

Felip Puig i Godes Josep Rull i Andreu
Portaveu del G. P. de CiU Diputat del G. P. de CiU

Proposta de resolució sobre l'establiment de mesures excepcionals de finançament públic en les obres de construcció de recs per a compensar les persones afectades per expropiacions en la construcció d'embassaments

Tram. 250-01171/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41599 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, i Josep Grau i Seris, Diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER A L'ESTABLIMENT DE MESURES EXCEPCIONALS DE FINANÇAMENT PÚBLIC DE LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ DE REGS DE COMPENSACIÓ PER A LES PERSONES AFECTADES PER EXPROPIACIONS EN LA CONSTRUCCIÓ D'EMBASSAMENTS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La construcció de grans infraestructures hidràuliques, com són els embassaments, comporten una modificació molt substancial de l'aprofitament i dels usos del sòl que es veu afectat per aquesta infraestructura, la qual cosa obliga a les administracions implicades a realitzar importants inversions per tal de minimitzar l'impacte

dels embassaments sobre el territori i la població afectats.

Certament la construcció d'un nou embassament pot comportar molts beneficis per a una part important del territori, però no és menys cert que té efectes importants per aquells que fins al moment venien desenvolupant la seva activitat dins de l'àrea afectada per l'embassament.

Aquest, per exemple, és el cas en què es troben els agricultors i ramaders afectats per l'embassament de Rialb. En efecte, la construcció del pantà de Rialb va suposar per als pagesos i, especialment, els ramaders, dels municipis d'Oliana, Peramola, Bassella i Pinell, la renúncia a les millors terres agrícoles i de pastura de la zona, totes de reg, perquè s'inundaven i la necessitat d'haver de buscar terrenys alternatius a la comarca. Tanmateix però, la pràctica totalitat de terres que han quedat al territori són de secà, amb la qual cosa és molt difícil continuar desenvolupant l'activitat agrícola i ramadera que es venia fent fins al moment de la construcció del pantà, per falta de reg.

En aquest sentit, sembla lògic que, com a contrapartida a la pèrdua d'hectàrees de reg que els hi va comportar la construcció del pantà es construeixi un canal de reg de compensació en aquests municipis, que els hi permeti continuar desenvolupant la seva activitat agrària a la zona.

El cost de la transformació de secà a regadiu mitjançant una nova xarxa de reg –a diferència del que està establert per a la xarxa de conducció d'aigua, el cost de construcció de la qual s'assumeix íntegrament per la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre– d'acord amb la legislació existent a Catalunya (Llei 5/1990, de 9 de març) ha de sufragar-se mitjançant una aportació dels beneficiaris del 30% del cost total de la inversió.

La llei catalana imposa aquesta contribució per als beneficiaris dels nous regadius en tots els casos, és a dir, no té en compte les causes que han originat la necessitat de construir un nou reg.

En opinió de Convergència i Unió aquesta norma tan genèrica pot esdevenir injusta quan es tracta de transformar les terres d'uns pagesos i ramaders que han suportat prèviament l'expropiació de les millors terres de regadiu i ara, si volen continuar amb la seva explotació, es veuen obligats a afrontar una part important del cost de transformació d'unes terres de secà en unes de regadiu, essent ells els més perjudicats per unes obres que comportaran grans beneficis i guanys aigües avall.

És per aquest motiu que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a impulsar la presentació, en el termini de 6 mesos, d'un projecte de llei de reforma de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, en què s'estableixi amb caràcter excepcional, l'exempció de l'aportació econòmica a càrrec dels beneficiaris en aquells casos de construcció de regs de compensació de transformació de secà a regadiu de ter-

res per a pagesos i ramaders que s'han vist afectats per processos expropiatoris a causa de la construcció d'un embassament.

Així mateix, el Parlament de Catalunya insta el Govern a aplicar aquesta nova regulació a la construcció del reg de compensació per als pagesos i ramaders d'Oliana, Bassella, Peramola i Madrona afectats per la construcció de la presa de Rialb.

Parlament de Catalunya, 17 de maig de 2006

Felip Puig i Godes

Josep Grau i Seris

Portaveu del G. P. de CIU

Diputat del G. P. de CiU

3.10.85.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PER A CREAR COMISSIONS, SUBCOMISSIONS I GRUPS DE TREBALL

Proposta de resolució per la qual es crea un grup de treball sobre el seguiment d'iniciatives comunitàries

Tram. 251-00004/07

Presentació: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

Reg. 40764 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió sobre la Unió Europea, 08.05.2006

A LA MESA DE LA COMISSIÓ SOBRE LA UNIÓ EUROPEA

Els grups parlamentaris sotasignats, d'acord amb el que estableix l'article 47.1 del Reglament del Parlament, solliciten la creació d'un grup de treball sobre seguiment d'iniciatives comunitàries.

Palau del Parlament, 28 d'abril de 2006

Josep Casajuna i Pladellorens, diputat del G. P. SCC; Carles Pellicer i Punyed, diputat del G. P. CiU; Pilar Dellunde i Clavé, diputada del G. P. d'ERC; Manel Ibarz i Casadevall, diputat del G. P. PPC; Dolors Camats i Luis, diputada del G. P. ICV - EA

Proposta de resolució per la qual es crea la Subcomissió d'Infància

Tram. 251-00005/07

Presentació: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Justícia, 15.05.2006

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE JUSTÍCIA

Honorable Sra. Núria de Gispert
Presidenta de la Comissió de Justícia
Dret i Seguretat Ciutadana

En data 25 d'abril d'enguany, l'associació Justícia i Pau ens va fer arribar un escrit sol·licitant la creació d'una Comissió Parlamentària d'Infància, carta de la qual us adjunto fotocòpia.

Atès que el nou Reglament de la Cambra permet la creació de subcomissions i donada la importància que els temes relacionats amb la infància tenen pel nostre grup parlamentari i pel conjunt de la societat catalana, crec que seria del tot necessari la seva constitució.

És per aquest motiu que sol·licito que prengueu les mesures necessàries per fer efectiva aquesta petició.

Rebeu una cordial salutació

Palau del Parlament, 12 de maig de 2006

Daniel Sirera i Bellés

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'arxiu del Parlament.

3.15.

MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la integració i la protecció de les persones tartamudes

Tram. 302-00177/07

Presentació: Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 41656 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 22.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maria Dolors Montserrat i Culleré, Diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb allò que disposa l'article 139 del Reglament de la Cambra, presenta la següent moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la integració i la protecció de les persones tartamudes (N.T. 300-01029/07).

1. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a que, en compliment de l'Acord del Consell de Ministres, de data 21 d'octubre de 2005, aprovat a proposta del Ministre de Treball i Afers Socials, adopti les mesures necessàries per tal d'eliminar dels quadres mèdics d'exclusions per accedir a la condició de funcionari públic o de personal al servei de les administracions públiques catalanes, sigui quin sigui el cos, escala o categoria d'accés, la quequesa considerada com a tal causa específica d'exclusió en els processos de selecció, amb la finalitat de garantir el principi d'igualtat en l'accés a la funció pública i impulsar la plena integració de les persones que formen aquest col·lectiu en l'àmbit laboral del sector públic.

2. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a que, en compliment de l'Acord del Consell de Ministres de data 21 d'octubre de 2005, promogui si s'escau la modificació de les disposicions reglamentàries vigents que contemplin la quequesa com a causa d'exclusió en els processos selectius d'accés als llocs de treball del sector públic o que impliquin o continguin qualsevol circumstància d'exclusió, discriminació o impediment per a la seva integració en el món laboral.

3. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a garantir una assistència sanitària integral a les persones que pateixen quequesa a Catalunya, tot prioritant els serveis d'atenció precoç, els serveis de pediatria i les línies de tractament específic per corregir aquest tipus de disfunció. A aquests efectes el Departament de Salut haurà d'incloure el servei d'assistència a les persones amb aquesta disfunció en la cartera de serveis de salut.

4. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a què, a través del Departament de Benestar i Família,

inclogui l'assistència a les persones que pateixen quequesa en la Cartera de Serveis Socials.

5. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a dotar de forma progressiva en tots els centres d'ensenyament públic de Catalunya un servei de suport i reforç pedagògic específic per als infants que pateixen tartamudesa, amb l'objectiu de garantir la seva plena integració escolar i evitar qualsevol conducta discriminatòria envers ells per causa de la seva disfunció.

Palau del Parlament, 19 de maig de 2006

Maria Dolors Montserrat i Culleré

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les campanyes institucionals

Tram. 302-00178/07

Presentació: Sr. Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 41664 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 22.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Daniel Sirera i Bellés, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb allò que preveu l'article 139 del Reglament de la Cambra, presenta la següent moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les campanyes institucionals (Núm. Tram. 300-01032/07).

1. El Parlament de Catalunya reprova el Govern de Catalunya per haver utilitzat recursos públics per dur a terme una campanya institucional sobre el nou Estatut en benefici de determinades opcions polítiques.

2. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a complir amb el contingut de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya que estableix clarament que «les administracions públiques de Catalunya, durant els períodes electorals només poder fer campanyes de caràcter institucional adreçades a informar els ciutadans sobre la data del referèndum, el procediment per votar, i els requisits i els tràmits de vot per correu. Aquestes campanyes en cap cas poden suggerir directa o indirectament, opció de vot.

3. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a retirar dels carrers tota la publicitat institucional de la campanya «Nou Estatut, d'ara endavant» que no hagi estat retirada amb anterioritat a la convocatòria del referèndum.

Palau del Parlament, 19 de maig de 2006

Daniel Sirera i Bellés

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans d'usos i de gestió de les zones de protecció especial per als ocells

Tram. 302-00179/07

Presentació: Sr. Carmel Mòdol i Bresolí, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 41708 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Carmel Mòdol i Bresolí, Diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que preveu l'article 139 del Reglament presenta la següent moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans d'usos i de gestió de les zones de protecció especial per als ocells (Tram. 300-01033/07).

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern:

a) Prorrogar el termini d'exposició al públic de la Proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000, pel que fa a les zones ubicades en àrees agrícoles, un mínim de 15 dies més, a comptar des de la publicació dels plans d'usos i gestió d'aquestes àrees i les compensacions econòmiques que han de percebre els titulars de les explotacions per la gestió de les àrees protegides.

b) Assumir el compromís de fer front a les compensacions econòmiques que s'acordin pel conjunt dels afectats amb independència de les assignacions pressupostàries que la Unió Europea pugui preveure pel finançament de la Proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000. El compromís inclou l'obligatorietat d'actualitzar anualment el valor de les compensacions d'acord amb l'IPC de Catalunya i que la vigència de les compensacions sigui la mateixa que la vigència de la Proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000.

c) Assegurar que les pràctiques de conservació i el pagament de les compensacions esmentades comencin durant el primer any a partir de l'aprovació definitiva a Catalunya de Xarxa Natura 2000.

d) Buscar l'acord amb l'Ajuntament d'Almenar, com a condició prèvia i necessària per delimitar la ZEPA (Zona d'Especial Protecció per les Aus) coneguda com Pla de la Unilla, al terme municipal d'Almenar.

e) Anular la proposta d'ampliació de la zona de protecció situada al terme municipal d'Aitona coneguda com Paratge de Sant Miquel o Ventafarines.

f) Buscar l'acord en la ZEPA coneguda per Preixana/Belianes amb la participació consensuada de tots els ajuntaments de la zona que finalment s'acordi delimitar.

g) Aprovar abans del 30 de novembre de 2006 la definitiva constitució del Consorci de la ZEPA coneguda

com Mas de Melons-Alfes per fer efectiva la gestió conjunta de la zona de protecció i desenvolupament per part de la Generalitat, els ajuntaments i els propietaris de les terres afectades, de tal manera que es respectin els acords verbals ja existents entre la Direcció General de Medi Natural i els interlocutors del territori.

h) Crear un grup de reflexió i estudi al que, amb la participació de les organitzacions i institucions implicades i singularment la Universitat de Lleida, se li encarregui la elaboració d'un dictamen sobre la creació d'un Parc Natural de les Zones Estèpiques a les planes de Lleida.

i) Encarregar a la Fundació de la Universitat de Lleida, mitjançant la figura de conveni, un projecte de desenvolupament complementari del Canal Segarra-Garrigues que reculli les propostes contingudes al document conegut com Manifest de Vallbona. Propostes que han estat àmpliament acceptades pel conjunt de la societat de les comarques lleidatanes. El conveni haurà d'especificar el termini màxim de dos anys per la redacció de l'esmentat projecte.

Palau del Parlament, 22 de maig de 2006

Carmel Mòdol i Bresolí
Diputat del G. P. d'ERC

b. Revisar de manera aprofundida els protocols d'actuació en els casos de presumpció de maltractaments a menors, i fer-ne de nous si escau, per tal d'eradicar-los i donar les màximes garanties en l'actuació de l'administració en aquests casos.

c. Establir els mecanismes necessaris entre les diferents administracions implicades en actuacions de prevenció de maltractaments a menors, per tal d'augmentar-ne la col·laboració i la coordinació en totes les seves actuacions i evitar la repetició de les disfuncions que es van produir en aquest cas.

Així mateix, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat, i de manera especial al Departament de Benestar i Família, per a què en el que resta de Legislatura es limiti a gestionar de manera eficient la situació de provisionalitat, atengui únicament els afers ordinaris, i en conseqüència, eviti, qualsevol actuació que comporti la transferència a les corporacions locals dels equipaments i el personal vinculats a les Oficines de Benestar i Família i a la resta d'equipaments cívics (casals de gent gran, casals cívics, hotels d'entitats, cases del mar...) que són de titularitat del Departament de Benestar i Família.

Palau del Parlament, 19 de maig de 2006

Felip Puig i Godes Josep Lluís Cleries i González
Portaveu del G. P. de CiU Diputat del G. P. de CiU

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció i la tutela dels menors

Tram. 302-00180/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41719 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu i Josep Lluís Cleries i González Diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent Moció subsegüent a la Interpel·lació al Consell Executiu sobre la protecció i la tutela dels menors (tram. 300-01035/07)

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya, conscient de l'especial sensibilitat que ha desvetllat en la societat catalana el cas de maltractaments d'una menor, i amb la voluntat d'evitar que aquesta situació es repeteixi en el futur, insta el Govern de la Generalitat a:

a. Augmentar la dotació de recursos humans i econòmics del Sistema de Protecció de la Infància i l'Adolescència (Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), Equips d'atenció a la infància i l'adolescència (EAIA), serveis socials d'atenció primària...) per tal de continuar millorant les actuacions de prevenció, detecció i seguiment dels maltractaments a menors.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació de places d'educació infantil

Tram. 302-00181/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41721 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, Portaveu, i Irene Rigau i Oliver, Diputada del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent Moció subsegüent a la Interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació de places d'educació infantil (tram. 300-01034/07).

MOCIÓ

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Trametre al Parlament abans del proper 1 de juliol un informe relatiu a:

– Terminis de compliment de creació de les 16.533 places signades en els convenis amb ajuntaments, el mes de maig de 2006.

– Terminis de compliment de les 23.713 places contestades per part dels ajuntaments derivades del mapa de llars d'infants municipals 2004-2008.

– Oferta neta derivada de les convocatòries publicades a partir de juliol de 2004.

– Mecanismes per garantir la creació de les 7.500 places pendents de concreció i previstes en el nou pla.

2. Establir concerts i/o subvencions amb centres d'educació infantil ubicats en poblacions i/o barris on no hi ha prevista la creació de places públiques de llars d'infants, per tal de poder arribar a les 30.000 noves places previstes en el mapa de llars d'infants 2004-2008.

3. Preveure una convocatòria especial d'ajuts per a les famílies que no disposen en la seva població i/o barri d'oferta subvencionada de llars d'infants.»

Palau del Parlament, 22 de maig de 2006

Felip Puig i Godes Irene Rigau i Oliver
Portaveu del G. P. de CiU Diputada del G. P. de CiU

3.20. INTERPELLACIONS

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de seguretat

Tram. 300-01036/07

Presentació: Sr. Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Daniel Sirera i Bellés, Diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb el que disposa l'article 138 del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació al Govern per tal que sigui substanciada en el Ple que s'ha de celebrar el proper dia 1 de juny d'enguany:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu de la Generalitat pel que fa a les polítiques de seguretat?

Palau del Parlament, 25 de maig de 2006

Daniel Sirera i Bellés

Interpellació al Consell Executiu sobre la seguretat ciutadana i la lluita contra el crim organitzat

Tram. 300-01038/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41924 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que preveu l'article 138 del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació.

– Quin és el capteniment del Govern en matèria de seguretat ciutadana i lluita contra el crim organitzat?

Palau del Parlament, 26 de maig de 2006

Felip Puig i Godes
Portaveu del G. P. de CiU

Interpellació al Consell Executiu sobre la interinitat del Govern fins a les eleccions al Parlament vinents

Tram. 300-01039/07

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 41925 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Felip Puig i Godes, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que preveu l'article 138 del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació.

– Quin és el capteniment del Govern pel que fa a la interinitat del Consell Executiu i de l'acció del Govern fins a la celebració de les properes eleccions al Parlament de Catalunya?

Palau del Parlament, 26 de maig de 2006

Felip Puig i Godes
Portaveu del G. P. de CiU

Interpellació al Consell Executiu sobre la deslocalització d'empreses, especialment de l'empresa Braun

Tram. 300-01040/07

Presentació: Sra. Carme Porta i Abad, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 41933 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Carme Porta i Abad, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que s'estableix a l'article 138 del Reglament del Parlament de Catalunya, presenta la següent interpellació:

Davant de la progressiva pèrdua de llocs de treball i tancament d'empreses, especialment, pel que respecte a l'empresa Braun situada a Esplugues del Llobregat i que afectarà a un 700 treballadors de forma directa i a uns 2.000 de forma indirecte.

– Quin és el capteniment del Govern davant de la progressiva deslocalització d'empreses que pateix Catalunya, i en especial de l'empresa Braun?

Palau del Parlament, 26 de maig de 2006

Carme Porta i Abad
Diputada

3.30. ALTRES TRAMITACIONS

3.30.06. PROCEDIMENTS RELATIUS AL COMPTE GENERAL DE LES CORPORACIONS LOCALS I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Memòria i compte de la Sindicatura de Comptes corresponent a l'exercici 2005

Tram. 258-00033/07

Obertura del procediment i encàrrec a la Comissió

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006.

Termini per a proposar compareixences

Termini per a sol·licitar la compareixença del síndic major i els altres membres de la Sindicatura perquè presentin la Memòria i el Compte davant la Comissió, d'acord amb l'article 167 del Reglament del Parlament.

Termini: 15 dies hàbils (del 30.05.2006 al 20.06.2006)

Finiment del termini: 21.06.2006; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006.

N. de la R.: la Memòria i Compte de la Sindicatura de Comptes poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

4. INFORMACIÓ

4.40. ACORDS, RESOLUCIONS I COMUNICACIONS DELS ÒRGANS DE LA CAMBRA**Delegació de funcions del president del Parlament**

Tram. 246-00044/07

RESOLUCIÓ

D'acord amb el que disposa l'article 32 del Reglament, atès que he d'absentar-me de Catalunya els dies 25 i 26 de maig de 2006.

RESOLC:

Delegar les funcions que em corresponen com a President del Parlament, en el vicepresident segon, Sr. Ramon Camp i Batalla, els dies 25 i 26 de maig de 2006, o eventualment fins al meu retorn (tram. 246-00044/07).

Palau del Parlament, 24 de maig de 2006

Ernest Benach i Pascual

4.45. COMPOSICIÓ DELS ÒRGANS DE LA CAMBRA**Composició de la Diputació Permanent**

Tram. 397-00001/07

Substitució de diputats

Reg. 41376 i 41377 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Carme Figueras i Siñol

Alta: Sra. Carme Valls i Llobet

Composició del Grup Parlamentari Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi

Tram. 399-00002/07

Substitució de diputats

Reg. 41375 i 41374 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Carme Figueras i Siñol

Alta: Sr. David Pérez Ibáñez

Composició de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

Tram. 402-00001/07

Substitució de diputats

Reg. 41373 i 41372 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Carme Figueras i Siñol

Alta: Sr. Lluís Miquel Pérez i Segura

Composició de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Tram. 402-00005/07

Substitució de diputats

Reg. 41366 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Alta: Sra. Manuela González Griñán

Composició de la Comissió de Política Social

Tram. 402-00008/07

Substitució de diputats

Reg. 41353 i 41354 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Carme Figueras i Siñol

Alta: Sra. Manuela González Griñán

Composició de la Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials

Tram. 404-00001/07

Substitució de diputats
Reg. 41368 i 41367 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Carme Figueras i Siñol

Alta: Sra. Maite Josa de Riu

Composició de la Comissió de Peticions

Tram. 405-00006/07

Substitució de diputats
Reg. 41370 i 41369 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Carme Figueras i Siñol

Alta: Sr. Àlex Masllorens i Escubós

Composició de la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals

Tram. 406-00002/07

Substitució de diputats
Reg. 41061 i 41062 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

Baixa: Sra. Pilar Dellunde i Clavé

Alta: Sra. Isabel Nonell Torras

4.50. COMPLIMENT DE RESOLUCIONS I DE MOCIIONS

4.50.01. COMPLIMENT DE RESOLUCIONS

Control del compliment de la Resolució 288/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'adopció de mesures per a afrontar la crisi de preus de la fruita dolça

Tram. 290-00209/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41239 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00209/07

Sobre: Resolució 288/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'adopció de mesures per a afrontar la crisi de preus de la fruita dolça

Comissió competent: Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

En compliment de la resolució 288/VII del Parlament de Catalunya i d'acord amb el que disposen els articles 140 i 146 del reglament de la Cambra, us informo del següent:

D'ençà la publicació en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya de la Resolució 288/VII sobre l'adequació de mesures per a afrontar la crisi de preus de la fruita dolça i en concret les dues accions contemplades en l'esmentada Resolució, les actuacions portades a terme pel Govern de Catalunya han estat les següents:

1. En el marc del contemplat en el Full de ruta del sector de la fruita dolça, s'han efectuat tota una sèrie de contactes entre el DARP el DCTC per tal de reforçar la col·laboració en temes com les inspeccions, els controls i les promocions.
2. Pel que respecta als controls, el DCTC ha iniciat, en el marc del pla de controls del 2006, les actuacions previstes en els punts de venda, especialment en les mitjanes i grans superfícies, les quals han proporcionat fins al moment un total de 33 inspeccions que han generat 26 expedients sancionadors.
3. S'han dut a terme actuacions en l'àmbit de la publicitat enganyosa pel fet d'haver utilitzat inadecuadament la fruita com a reclam d'altres productes alimentaris.
4. S'ha començat a treballar en l'estudi de l'elaboració d'una guia per a les bones pràctiques de comerç adreçades als punts de venda de fruita fresca.
5. S'ha enllestit la documentació de l'expedient de creació de la DOP Pera de Lleida que properament s'en-

viarà al MAPA per tal que pugui estar aprovat pel començament de la propera campanya.

6. En l'àmbit de la protecció de la fruita catalana, des del DARP s'ha iniciat un estudi per tal d'articular normativament una restricció d'oferta en moments d'excés, tot garantint un millor preu als productors catalans. La solució passaria per elevar les exigències en matèria de qualitat i identificació en destí, obligant per norma a que en l'etiquetatge del producte s'hi especifiqui, a banda del que ja preveu la normativa actual, la data de collita.

7. El dia 26 d'abril de 2006, Catalunya, juntament amb les Comunitats Autònomes d'Andalusia, Aragó, Extremadura, Comunitat Valenciana i Regió de Múrcia, va signar un document de posicionament conjunt al respecte de la futura Reforma de l'OCM de fruites i hortalisses fresques i transformades. En aquest document es fa una anàlisi de la situació actual i es proposen mesures per:

- a) Assolir una més gran concentració de l'oferta fomentant la figura de les OPs.
- b) Assolir una més gran eficàcia en la gestió, execució i seguiment dels programes operatius, reforçant financerament els fons operatius i simplificant la gestió.
- c) Introduir millores substancials en els mecanismes de retirada per aconseguir estabilitzar els preus i regular el mercat, establint a més un nou sistema de gestió de «crisis greu».
- d) Millorar el sistema d'ajudes per la transformació.
- e) Minimitzar els efectes de les relacions comercials de la Unió Europea amb Països Tercers.

8. Dins del punt c) es contempla la necessitat d'incrementar els fons per la promoció i realització de campanyes de promoció del consum, i dins del punt e) es fa èmfasi en l'increment dels controls, de les importacions i en la implantació de mecanismes de reciprocitat per les fruites i hortalisses amb respecte als Països Tercers i els seus productes.

Barcelona, 12 de maig de 2006

Jordi William Carnes i Ayats
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Control del compliment de la Resolució 289/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi enquesta sobre les pràctiques i el consum culturals de les persones de sis a catorze anys

Tram. 290-00210/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41728 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00210/07

Sobre: Resolució 289/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi enquesta sobre les pràctiques i el consum culturals de les persones de sis a catorze anys

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment de la Resolució 289/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un estudi enquesta sobre les pràctiques i el consum culturals de les persones de sis a catorze anys, i d'acord amb el que disposen els articles 140.3 i 146.4 del Reglament del Parlament, en nom del consell executiu, em correspon informar del següent:

El Departament de Cultura va proposar a l'Institut d'Estadística de Catalunya la inclusió de l'Estadística de consum i pràctiques culturals de Catalunya (6 a 14 anys) en el Programa anual d'actuació estadística 2006 i 2007, que està pendent d'aprovació.

Prèviament però, a l'execució de l'estadística per al tram de 6 a 14 anys, el Departament de Cultura i l'Institut d'Estadística de Catalunya realitzaran un treball de preparació que tingui en compte, després d'una cerca d'estadística comparable en altres països i camps temàtics d'aquest col·lectiu de persones, les consideracions i característiques següents:

- L'abast i el tipus de dades i informacions a obtenir.
- El tipus de qüestionaris a proposar d'acord amb els diferents subgrups de trams d'edat dels menors i la participació dels seus tutors legals.
- L'adequació a les condicions específiques dels infants i dels joves pel que fa al redactat de les preguntes i a la formació dels enquestadors.
- Els procediments que garanteixin la defensa dels drets de protecció dels menors.
- La veracitat i fiabilitat de la informació recollida, tant per tractar-se d'una operació nova com per la complexitat dels subgrups de població a estudiar.

Aquesta preparació donarà pas a una avantprojecte tècnic que, en forma de manual, recollirà els resultats de les consideracions esmentades i es complementarà amb

un test sobre la comprensió i adequació dels qüestionaris i unes proves pilot tant per ajustar la qualitat de les respostes obtingudes com per validar la coherència dels plans d'explotació.

Els resultats finals i la seva difusió es preveuen per a l'any 2007.

Des del Departament de Cultura, s'està treballant conjuntament amb l'Institut d'Estadística de Catalunya i el Departament d'Educació per elaborar el treball previ a l'elaboració de l'estudi enquesta i, per altra banda, també s'han iniciat contactes amb el Departament d'Estudis i Recerca del Ministeri de Cultura i Comunicació de França, que ha elaborat un estudi similar, per acordar un seminari de formació.

Barcelona, 22 de maig de 2006

Ferran Mascarell i Canalda
Conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 290/VII del Parlament de Catalunya, sobre el manteniment de l'activitat artística de la sala L'Espai de Dansa i Música, i la continuïtat de l'acció del centre de promoció i difusió musicals Ressonns

Tram. 290-00211/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41726 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00211/07

Sobre: Resolució 290/VII del Parlament de Catalunya, sobre el manteniment de l'activitat artística de la sala L'Espai de Dansa i Música, i la continuïtat de l'acció del centre de promoció i difusió musicals Ressonns

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment de la Resolució 290/VII del Parlament de Catalunya, sobre el manteniment de l'activitat artística de la sala L'Espai de Dansa i Música, i la continuïtat de l'acció del centre de promoció i difusió musicals Ressonns, i d'acord amb el que disposen els articles 140.3 i 146.4 del Reglament del Parlament, en nom del consell executiu, em correspon informar del següent:

El passat 31 de desembre de 2005 es va iniciar el procés de traspàs de l'activitat de l'Espai de Dansa i Música de la Generalitat a d'altres centres d'activitat que poden donar les garanties suficients per mantenir l'activitat que l'Espai estava oferint. Pel que fa a l'activitat musical, l'equip que la desenvolupava i els concerts pròpiament de l'Espai van ser traspassats a l'Auditori de Barcelona, el 30 de març de 2006, incorporant aquesta activitat com a permanent dins del Pla Estratègic de l'Auditori pels propers anys 2006-2009. Respec-

te a l'activitat de Dansa, aquesta ha estat traspassada al Mercat de les Flors durant l'any 2006. Al mateix temps, es signarà molt properament un conveni de col·laboració entre l'ICUB (Ajuntament de Barcelona), l'NAEM (Ministerio de Cultura) i l'EADC (Departament de Cultura de la Generalitat) per a la creació d'un Centre de les Arts de Moviment en el qual quedarà immersa l'activitat de Dansa que oferia l'Espai.

Pel que fa a la continuïtat de l'acció del centre de promoció i difusió musicals Ressonns, el circuit Ressonns Catalunya va fer efectiu el seu traspàs a la Direcció General de Cooperació Cultural a tots els efectes el dia 1 de gener de 2006. A principis d'any, doncs, es van assumir les gires que estaven en funcionament i les noves. En relació amb Ressonns JAZZ també es va fer efectiu el traspàs a tots els efectes el dia 1 de gener de 2006. De tota manera, els concerts del primer semestre ja estaven tots organitzats, per això es va assumir només la publicitat i la part administrativa. Per al segon semestre es treballa amb l'Associació de Músics de Música Moderna i Jazz per tal de recollir les propostes dels músics i grups i decidir quins seran els tres grups de jazz que enguany aniran de gira pel territori.

Barcelona, 22 de maig de 2006

Ferran Mascarell i Canalda
Conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 292/VII del Parlament de Catalunya, sobre la participació de Catalunya en la creació de la Biblioteca Digital Europea

Tram. 290-00213/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41723 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00213/07

Sobre: Resolució 292/VII del Parlament de Catalunya, sobre la participació de Catalunya en la creació de la Biblioteca Digital Europea

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment de la Resolució 292/VII del Parlament de Catalunya, sobre la participació de Catalunya en la creació de la Biblioteca Digital Europea, i d'acord amb el que disposen els articles 140.3 i 146.4 del Reglament del Parlament, en nom del consell executiu, em correspon informar del següent:

En relació amb el punt a), el Departament de Cultura ha iniciat les actuacions institucionals i polítiques pertinents davant el Govern de l'Estat espanyol i la Unió Europea perquè el patrimoni literari i científic català formi part de la futura Biblioteca Digital Europea.

En la reunió del 4 de novembre del Grup de Treball de la Sectorial de Cultura, dins el marc dels Acords de la Conferència d'Assumptes Relacionats amb les Comunitats Europees (Resolució de 28 de febrer de 2005), preparatòria per a l'assistència al Consell de Ministres de 14 i 15 de novembre de 2005, el Departament de Cultura va proposar a les altres comunitats autònomes i al Ministeri de Cultura que el patrimoni literari i científic català formi part de la futura Biblioteca Digital Europea.

La posició comuna de les comunitats autònomes davant el Consell del 14 i 15 de novembre va ser aquesta:

«Donem suport a la necessitat de crear les bases d'una Biblioteca Digital Europea per millorar el coneixement del patrimoni cultural europeu i facilitar a tots els ciutadans l'accés a aquesta diversitat històrica, cultural i lingüística, atenent les llengües oficials i cooficials des Estats membres.

Tanmateix, la tasca de digitalització del patrimoni bibliogràfic europeu demana determinar amb claredat les prioritats de treball, com també una harmonització tecnològica que contribueixi a un procés de digitalització uniforme, coordinat i sostenible del nostre patrimoni.

Aquesta coordinació s'ha d'afavorir, no solament entre els Estats membres i entre aquests i la Comissió, sinó molt especialment entre les diferents regions europees i aquestes amb els seus Estats respectius, atenent l'enorme riquesa patrimonial existent dins d'elles i la seva competència en la gestió de llurs col·leccions».

Més endavant, el Departament de Cultura ha fet el seguiment del projecte de Biblioteca Digital Europea, que és un projecte encara no del tot definit. Durant el Comitè d'Assumptes Culturals de 27 de març de 2006, en el seu punt cinquè de l'ordre del dia, la Comissió Europea informava de l'estat de desenvolupament del projecte de Biblioteca Digital Europea. La Comissió informava sobre les actuacions de la presidència britànica del consell durant el segon semestre de 2005, el procés de consulta sobre biblioteques digitals engegat per la Comissió Europea i les activitats del Grup d'Alt Nivell sobre biblioteques digitals. La conclusió és que falta resoldre tant la qüestió del contingut com la dels formats.

En aquest sentit, properament està previst un seminari sobre digitalització del patrimoni els dies 21 i 22 de juny a Salzburg, organitzat per la presidència austríaca del Consell, que continuarà abordant les característiques que ha de tenir la Biblioteca Digital Europea. Hi és prevista prevista la participació del Departament de Cultura.

Finalment, en el marc de les relacions amb el Ministeri de Cultura i, també, de la Unió Europea, es desenvoluparan al llarg de l'any activitats que es desenvoluparan al llarg de l'any 2006 per tal d'anar caracteritzant la forma i els continguts de la Biblioteca Digital Europea.

Pel que fa al punt b), disposem de la Biblioteca Digital de Catalunya (BDC), amb patrimoni literari i científic català, homologable a altres països europeus. L'entitat que el gestiona és Consorci de Biblioteques Universi-

tàries de Catalunya (CBUC). Hi forma part la Biblioteca de Catalunya. També el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació hi consta com a membre. El Departament de Cultura és en tràmits per ser-ne membre associat. Per tant, hi és formalitzada la responsabilitat i el protagonisme d'incloure els continguts, responsabilitat i protagonisme que adquiriran properament un grau superior de formalització en vista a incloure els continguts del patrimoni literari i científic digital català dins la Biblioteca Digital Europea.

En relació amb el punt c), el Departament de Cultura té en compte totes aquestes institucions pel que fa a les activitats i criteris en relació a la futura Biblioteca Digital Europea.

En aquests moments participa en la Biblioteca Digital Catalana amb, entre altres, aquests projectes:

BDC <http://www.bnc.es/digital/index.php> – que formaria part de la BDE – consisteixen en el desenvolupament dels projectes:

– Portal RACO <http://sumaris.cbuc.es/raco/> (BC, CBUC, CESCO) finançat pel DURSI per a posar a la xarxa revistes catalanes en curs de publicació a text complet, revistes científiques o culturals, born digital o no, comercials o no, però sempre per a ser ofertes en accés obert. Formen part de RACÓ ja el 25% de les revistes del nostre país (80 sobre unes 300 identificades com a tals)

– ARCA revistes que s'han deixat de publicar i que han estat representatives en la cultura i societat catalana, siguin d'àmbit local, nacional o internacional. <http://www.bnc.es/digital/col.php?id=dc686062-408d-727a-07ea-dc10f7b25ab&pag=/digital/cercacat.php?categoria=FDIG>

– Magatzem electrònic RecerCat (CBUC, CESCO) per a materials de recerca no publicats <http://www.recercat.net/index.jsp>

– Obres clau de la cultura catalana (BC) 384, subdividides en incunables (12), manuscrits (71), partitures (68), documents gràfics i cartogràfics (10), enregistraments sonors (4) i impresos des del segle XVI al XX (155); actualment estan en procés 17 cançoners, la col·lecció de 30 cròniques i els portolans catalans

– Projecte PADICAT:

<http://www.mitjansdigitals.org/presentacions/llueca.pdf>

– Iniciativa CLACA (BC, CBUC) per a crear biblioteques virtuals de clàssics catalans.

– Bases de dades catalanes (22) de les que cal destacar la Ramon Llull, Lexicometria, BIGPI, Habitat, Enovit etc.

– Servidor TDX <http://www.tesisexarxa.net/> de tesis doctorals a text complet: 3024 tesis (CBUC + les de Castelló i les Illes Balears)

En referència al punt d), el Departament de Cultura està fent un seguiment dels programes espanyols i europeus que contribueixen o poden contribuir a la digitalització dels fons bibliotecaris o als processos de digitalització, tals com eContentplus, el Programa Marc de Recerca de la Unió Europea o bé el Plan Avanza del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, per tal d'aconseguir

incloure dins les seves activitats projectes de digitalització d'obres catalanes.

Respecte del punt e), d'acord amb el «Acord per la internacionalització i la competitivitat de l'economia catalana», la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació ha elaborat i definit el «Pla de Serveis i Continguts» (PSiC) que complementa el «Pla Director de Infraestructures» (PDIT). Aquests dos plans donen forma a la «Estratègia per la Societat de la Informació» (ESI) que impulsa el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI).

El Pla de Serveis i Continguts fa una reflexió en profunditat sobre els aspectes relacionats amb la disponibilitat i qualitat dels continguts que han de conformar el sistema informacional català. Fruit d'aquesta reflexió el PSiC identifica com un dels seus àmbits estratègics el que anomena Catalunya Digital.

La societat del coneixement es nodreix i fonamenta en la disponibilitat i accés a la informació en un entorn globalitzat. Els països i les cultures han de ser presents a la xarxa de forma visible si volen garantir la seva identitat digital. Cal assegurar per tant l'existència a la xarxa dels continguts necessaris per satisfer les necessitats creixents d'informació de la societat del coneixement. Hem de disposar d'un entorn ric en informació que sigui útil i d'interès per la ciutadania, des de l'escola i la universitat fins a l'empresa. Un entorn global fonamentat en la informació de gestió, la informació de base i la informació cultural i científica.

Aquesta necessitat es transforma en una aposta molt forta que ha d'assumir l'administració com a principal impulsora. Implica la virtualització de la informació del país a tots els nivells, i la creació del clima necessari per afavorir tant les iniciatives institucionals, com les privades i les mixtes.

No n'hi ha prou amb assegurar la digitalització dels continguts. La virtualització de la informació implica també disposar dels serveis i aplicacions que donin utilitat a aquests continguts, que en permetin una distribució eficaç i que assegurin la seva correcta indexació en una xarxa global.

El PSiC proposa un model de gestió per impulsar i dinamitzar les línies d'actuació que proposa. En relació amb l'àmbit Catalunya Digital (o el que es el mateix, la virtualització del sistema informacional català) es planteja la iniciativa Aliança Digital.

Aliança Digital pretén ser un punt estable que treballi per la cohesió de les iniciatives que a l'entorn dels continguts hi ha en marxa a Catalunya, i al mateix temps, permeti identificar nous projectes i iniciatives que es puguin sumar a aquest procés.

Es contarà amb un grup de treball estable format per els principals actors implicats en els continguts digitals del país. En ell hi estaran representades les Administracions públiques, les Universitats, les institucions i el sector privat.

DURSI	Barcelona Media UPF
Dep. Cultura	Creative Commons
Dep. Justícia	Collegi de Bibliotecaris
Dep. Presidència	SDAE
Dep. Ensenyament	CCRTV
STSI	Infonomia
DURSI	Vilaweb
CESCA	Gran Enciclopèdia Catalana
Universitat Digital	Barcelona Multimèdia
FOBSIC	Grupo Planeta
I2CAT	La Vanguardia Digital
AOC	Zeta Multimèdia
IEC	Mediapro
Biblioteca de Catalunya	Grup Enderrock
CBUC	ICC
TD – COM	

Aliança Digital treballarà estretament amb la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació (STSI) a qui reportarà les reflexions i aportacions dels grups de treball. Aquestes aportacions han de servir tan a la STSI de manera específica, com a l'administració en general per conèixer de primera ma les impressions del sector TIC i dels principals actors de la SIC a Catalunya en matèria de continguts i serveis relacionats amb aquests. Aquest coneixement ha de revertir en la millora de la cohesió dels principals projectes i iniciatives del país d'una banda, i d'una altra en la millora de les polítiques públiques en relació a l'adopció de la Societat del Coneixement.

Barcelona, 22 de maig de 2006

Ferran Mascarell i Canalda
Conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 293/VII del Parlament de Catalunya, sobre la promoció de la literatura infantil i juvenil en llengua catalana

Tram. 290-00214/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41725 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00214/07

Sobre: Resolució 293/VII del Parlament de Catalunya, sobre la promoció de la literatura infantil i juvenil en llengua catalana

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment de la Resolució 293/VII del Parlament de Catalunya, sobre la promoció de la literatura infantil i juvenil en llengua catalana, i d'acord amb el que disposen els articles 140.3 i 146.4 del Reglament del

Parlament, en nom del consell executiu, em correspon informar del següent:

Pel que fa al punt a), la Institució de les Lletres Catalanes treballa en la promoció de la literatura infantil i juvenil en llengua catalana per mitjà d'accions de suport i programes específics.

El programa Itineraris de Lectura, organitzat per la Institució de les Lletres Catalanes, amb el suport del Departament d'Educació, és una activitat de promoció de la literatura catalana infantil i juvenil en l'àmbit de l'ensenyament primari, secundari i d'adults. Des del curs 1997-1998, escriptors i escriptores de literatura infantil i juvenil, en llengua catalana, visiten centres educatius i comenten amb l'alumnat els seus llibres. Els participants es beneficien, doncs, del contacte directe entre autors i lectors; comenten, des d'una perspectiva oberta i dinàmica, els textos prèviament treballats a classe i comparteixen experiències, dubtes i propostes al voltant de la creació i de la lectura.

A partir de l'any 2005, amb motiu de l'Any del Llibre i la Lectura, s'ha incrementat el nombre d'escriptors participants i de xerrades anuals. Actualment, comptem amb la participació de 50 escriptors i s'han fet 210 actes als centres d'ensenyament de 115 poblacions.

Un altra programa de la Institució per promoure la literatura infantil i juvenil és la campanya «Al vostre gust» que incideix directament en el territori, organitzant i/o coordinant trobades, col·loquis, taules rodones, conferències o altres activitats vinculades a les lletres catalanes, en tots aquells centres cívics, ateneus, llibreries, biblioteques i universitats que vetllen per la difusió de la literatura catalana, el llibre i la lectura. Durant l'any 2005 aquesta campanya ha mobilitzat a 113 escriptors en diferents entitats culturals de 86 poblacions.

En el marc de l'Any del Llibre i la Lectura, la Institució de les Lletres Catalanes ha impulsat el joc Què llegeixes?, un joc a internet que ha permès fomentar la lectura al públic infantil i juvenil. En aquests moments, s'està preparant la segona edició del joc Què llegeixes?, atesa la bona acollida que va tenir la primera edició, amb una participació de 2.202 inscrits juvenils i 2.107 infantils.

En relació amb el punt b), la literatura infantil i juvenil catalana té un pes molt important en la indústria editorial del nostre país, i en aquest sentit la Fira Internacional de Frankfurt 2007 representa una oportunitat única per a la projecció internacional d'aquest sector editorial. El passat 19 de maig va tenir lloc la primera reunió de la nova Comissió de Continguts de Frankfurt 2007, dirigida per la comissària del Projecte Frankfurt 2007, que està treballant en la definició del programa que presentarà el proper mes d'octubre d'aquest any. En aquesta primera reunió, ja es va tractar la necessitat que la literatura infantil i juvenil rebessin una dedicació especial a la Fira. Així, es va acordar una iniciativa que consisteix en organitzar una trobada o congrés de literatura infantil i juvenil, que tindria lloc a Barcelona a la primavera, uns dies abans de la Fira de Bolonya de l'any 2007. Aquestes jornades s'organitzaran en col·laboració amb el Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil. Des de la Institució de les Lletres Catalanes ja

estan treballant en l'organització d'aquestes jornades, que s'integraran en el marc del projecte Frankfurt 2007.

Barcelona, 22 de maig de 2006

Ferran Mascarell i Canalda
Conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 296/VII del Parlament de Catalunya, sobre la campanya europea «70 cèntims per la cultura»

Tram. 290-00220/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41724 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00220/07

Sobre: Resolució 296/VII del Parlament de Catalunya, sobre la campanya europea «70 cèntims per la cultura»

Comissió competent: Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea

En compliment de la Resolució 296/VII del Parlament de Catalunya, sobre la campanya europea «70 cèntims per la cultura», i d'acord amb el que disposen els articles 140.3 i 146.4 del Reglament del Parlament, en nom del consell executiu, em correspon informar del següent:

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha donat suport a la campanya «70 cèntims per la cultura» davant el Ministeri de Cultura d'Espanya i de les Comunitats Autònomes, dins el marc de la participació de les Comunitats Autònomes en el Consell de la Unió Europea.

En la reunió del 4 de novembre del Grup de Treball de la Sectorial de Cultura, dins el marc dels Acords de la Conferència d'Assumptes Relacionats amb les Comunitats Europees (Resolució de 28 de febrer de 2005), preparatòria per a l'assistència al Consell de Ministres de 14 i 15 de novembre de 2005, el Departament de Cultura va fer conèixer a les altres comunitats autònomes i al Ministeri de Cultura el suport que hi dóna a la campanya, atesa la limitació del pressupost cultural europeu.

De resultes del debat sobre aquestes limitacions pressupostàries, la Sectorial de Cultura va presentar com a posició comuna aquesta valoració sobre dos dels programes culturals europeus més emblemàtics:

1. «[Les comunitats autònomes] insisteixen en la necessitat que no es redueixi el pressupost inicialment plantejat per al programa Media 2007, que es discutirà una vegada aprovades les perspectives financeres».
2. «[Les comunitats autònomes] insisteixen finalment en la necessitat de plantejar un pressupost més elevat

per al Programa Cultura 2007 i d'acord amb les seves necessitats, una vegada siguin aprovades les perspectives financeres».

En les reunions del 23 de febrer i del 9 de maig del Grup de Treball de la Sectorial de Cultura, el Departament de Cultura va tornar a plantejar el sentit de la campanya «70 cèntims per la cultura». En la «Posició comuna» de les comunitats autònomes es torna a mostra la disconformitat amb els pressupostos culturals europeus en aquest punt, que estava previst debatre en el Consell de Ministres de Cultura del 18 de maig de 2006:

«[...] les comunitats autònomes celebren l'aprovació del nou programa (Cultura 2007-2013), centrat en la mobilitat dels artistes, dels béns culturals i en el diàleg intercultural i consideren que la dotació prevista de 400 milions d'euros no és suficient per cobrir els objectius que el programa té marcats».

Així mateix, en la reunió del Grup de Treball de la Sectorial de Cultura de 9 de maig de 2006, consta en l'acta la posició del Departament de Cultura favorable a l'increment dels pressupostos culturals europeus:

«El Departament de Cultura dona suport a la campanya 70 cèntims per la cultura impulsada per la Fundació Europea de la Cultura i pel Fòrum Europeu per a les Arts i el Patrimoni. En aquesta línia de millora del pressupost cultural europeu, demana que el Programa MEDIA 2007 estigui dotat amb el 1.055 milions d'euros com va demanar el Parlament Europeu i no els 671 que proposa la Comissió ara. Igualment, demana que el Programa Cultura 2007-2013 estigui dotat dels 600 milions d'euros com va proposar el Parlament Europeu i no pas els 400 milions que proposa la Comissió ara».

Finalment, cal dir que el Departament de Cultura està representant durant aquest primer semestre de 2006 les comunitats autònomes davant el Consell de la Unió Europea en matèria de cultura i participa tant en els grups de treball del Consell com en el Consell de ministres de Cultura. Per facilitar el coneixement de les polítiques culturals europees a totes les comunitats autònomes i definir una posició comuna davant Europa, ha construït i administra una comunitat virtual, que s'ha mostrat com una eina fonamental de cooperació cultural, d'intercanvi i participació de les comunitats autònomes. Entenent que el pressupost cultural europeu és indispensable per a la construcció d'una Europa unida en la ciutadania i diversa en la cultura, ha creat una secció destacada dins d'aquesta Comunitat Virtual dedicada a difondre específicament la campanya «70 cèntims per la cultura».

Amb tot i això, la possibilitat d'increment dels pressupostos culturals europeus avui per avui va estretament lligada a la inclusió de la cultura com una prioritat dins l'estratègia de Lisboa. Efectivament, l'estratègia de Lisboa, durant aquests mesos sotmesa a revisió, estableix un objectiu estratègic de la Unió Europea en vista a l'any 2010: esdevenir l'economia basada en el coneixement més competitiva i dinàmica del món, capaç de créixer econòmicament de manera sostenible amb més i millors llocs de treball i amb una major cohesió social.

En aquest sentit, és oportú destacar la intervenció del conseller de cultura al Consell del dia 18 de maig de 2006 a Brussel·les, en català, qui entre altres consideracions, afirmava:

«[...] la nostra convicció sobre el paper de les indústries creatives. Considerem molt oportú que siguin una prioritat de la Unió Europea i que siguin incorporades a l'estratègia de Lisboa».

Barcelona, 22 de maig de 2006

Ferran Mascarell i Canalda
Conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 318/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció psicològica als familiars de les persones desaparegudes
Tram. 290-00228/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució
Reg. 41527 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00228/07

Sobre: Resolució 318/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció psicològica als familiars de les persones desaparegudes

Comissió competent: Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

D'acord amb allò que disposa l'article 140.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 318/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció psicològica als familiars de les persones desaparegudes, us informo del següent:

El Departament de Salut, mitjançant el Pla director de salut mental i addiccions, està elaborant el Protocol d'atenció en salut mental en situacions d'emergències, catàstrofes i estrès posttraumàtic.

En aquest marc, el Departament de Salut ja ha impulsat la signatura d'un conveni de col·laboració entre l'empresa pública Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) i el Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya.

L'objectiu d'aquest conveni és desenvolupar i implantar un esquema de col·laboració que permeti la participació de professionals del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya, en el Pla d'assistència del SEM/061 en l'atenció especialitzada tant a les víctimes de les emergències com als professionals que les atenen.

En el marc d'aquest conveni està previst:

–Definir el paper del psicòleg en situacions d'emergències i la seva integració en equips sanitaris d'emergències, tant pel que fa a les estructures de coordinació com assistencials.

– Definir tots els procediments necessaris a seguir en una situació d'emergència: avaluació de la situació de crisi, implementació d'estratègies d'intervenció psicològica integrada en els equips sanitaris.

– Plantejar propostes de formació.

– Proposar actuacions de suport al personal assistencial.

– Propiciar la normalització de l'assistència en els dispositius de la xarxa sanitària (centres d'atenció primària de salut, centres de salut mental i altres recursos assistencials).

D'altra banda, el Pla director de salut mental i addiccions ha establert com una de les intervencions prioritàries, la millora de l'oferta d'intervencions psicoterapèutiques des de la xarxa de centres de salut mental. S'han definit els problemes de salut i grups de població prioritàris entre els quals està la població amb estrès post-traumàtic motivat per una emergència i situacions de catàstrofes, incloent-hi els familiars de les persones desaparegudes.

En les situacions d'emergències que s'han produït en aquest darrer any, els serveis especialitzats de salut mental de referència ja s'han posat a disposició del SEM per a l'atenció psiquiàtrica i psicològica en el lloc on s'ha produït l'emergència i han habilitat uns espais de consulta preferent en els centres de salut mental.

El desplegament del cos de Mossos d'Esquadra a la ciutat de Barcelona, l'1 de novembre de l'any passat, ha permès confeccionar el primer estudi sobre desapareguts a Catalunya amb dades del 2005.

El Protocol de tractament de persones desaparegudes estableix els períodes mínims de contacte amb els familiars de les persones denunciades com a desaparegudes, concretament:

– Des de la recepció inicial de la denúncia, i per un període màxim de cinc dies des de la Unitat de Seguretat Ciutadana es fa càrrec de totes les gestions possibles del seu àmbit, mantenint un contacte directe amb l'entorn familiar del desaparegut per tal d'obtenir les màximes dades sobre la persona interessada, com ara fotografies, costums i característiques personals.

– Un cop finalitzat aquest primer termini des de la recepció de la denúncia, la Unitat d'Investigació de l'Àrea Bàsica Policial corresponent designa la persona que es fa càrrec del cas i ho comunica al familiar del desaparegut. Com a mínim es farà un contacte setmanal.

– Transcorregut un màxim d'un mes l'Àrea Regional d'Investigació corresponent es fa càrrec de les actuacions fins a la resolució del cas.

Cada vegada que apareixen noves restes humanes per identificar, les seves dades es creuen amb les fitxes d'aquells desapareguts de qui es pot obtenir l'ADN gràcies a les famílies. La coordinació amb el Cos Nacional de Policia, la Guàrdia Civil i les policies locals és absoluta. Cada denúncia que es rep es comunica a la sala de coordinació.

Barcelona, 17 de maig de 2006

Montserrat Tura i Camafreita
Consellera d'Interior

Control del compliment de la Resolució 321/VII del Parlament de Catalunya, sobre els efectius dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i la millora de la seguretat ciutadana a les comarques del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre

Tram. 290-00231/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41528 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00231/07

Sobre: Resolució 321/VII del Parlament de Catalunya, sobre els efectius dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i la millora de la seguretat ciutadana a les comarques del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre

Comissió competent: Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

D'acord amb allò que disposa l'article 140.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 321/VII del Parlament de Catalunya, sobre els efectius dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i la millora de la seguretat ciutadana a les comarques del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre, us faig avinent que en compliment d'aquesta resolució s'ha traslladat la integritat del text al Govern de l'Estat a través, del Ministeri de l'Interior i de la Delegació del Govern a Catalunya.

Barcelona, 17 de maig de 2006

Montserrat Tura i Camafreita
Consellera d'Interior

Control del compliment de la Resolució 324/VII del Parlament de Catalunya, sobre les condicions d'atorgament de les llicències comercials a les àrees que pretenguin tenir les dimensions establertes pel Pla d'ordenació d'equipaments comercials (POEC) de Badalona (Barcelonès)

Tram. 290-00234/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41335 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00234/07

Sobre: Resolució 324/VII del Parlament de Catalunya, sobre les condicions d'atorgament de les llicències comercials a les àrees que pretenguin tenir les dimensions establertes pel Pla d'ordenació d'equipaments comercials (POEC) de Badalona (Barcelonès)

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 324/VII del Parlament de Catalunya, sobre les condicions d'atorgament de les llicències comercials a les àrees que pretenguin tenir les dimensions establertes pel Pla d'ordenació d'equipaments comercials (POEC) de Badalona (Barcelonès), i d'acord amb el que disposen els articles 140 i 146 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos que, en data d'avui, no consta a la Direcció General de Comerç la presentació de cap sol·licitud de llicència comercial de la Generalitat relativa als establiments previstos en el POEC. Serà en el moment de la seva presentació que s'haurà d'estudiar el compliment de tots els requisits per part de l'Ajuntament de Badalona com a condició per al seu atorgament.

Barcelona, 10 de maig de 2006

Josep Huguet i Biosca
Conseller de Comerç, Turisme i Consum

Control del compliment de la Resolució 325/VII del Parlament de Catalunya, sobre les accions per a atreure noves activitats i projectes empresarials alternatius davant la possible pèrdua de llocs de treball de l'empresa AEG Electric Motors, SA

Tram. 290-00235/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41427 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00235/07

Sobre: Resolució 325/VII del Parlament de Catalunya, sobre les accions per a atreure noves activitats i projectes empresarials alternatius davant la possible pèrdua de llocs de treball de l'empresa AEG Electric Motors, SA

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Moció 325/VII del Parlament de Catalunya, les accions per a atreure noves activitats i projectes empresarials alternatius davant la possible pèrdua de llocs de treball de l'empresa AEG Electric Motors, SA, adoptada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme el 30 de novembre de 2005, i d'acord amb el que disposa l'article 140 del Reglament del Parlament de Catalunya, i en nom del Consell Executiu, em correspon informar del següent:

En primer lloc, pel que fa als antecedents de la situació de l'empresa AEG, cal indicar que l'actual grup propietari és el grup Lafert, que va adquirir l'empresa el 1998, després d'una suspensió de pagaments. L'any 2003, Lafert va decidir vendre les instal·lacions fabrils d'AEG a Immobiliària Colonial, amb el compromís (no escrit) a l'Ajuntament de continuar l'activitat en una nova nau en la mateixa població de Terrassa i de mantenir la plantilla.

L'operació urbanística va valorar-se en 27 milions d'euros. Amb els ingressos procedents de la venda dels edificis es varen liquidar els deutes, entre ells un préstec concedit per l'ICF de 5,4 milions d'euros i el deute a la Seguretat Social.

La nova planta s'inaugura el 2004 amb una superfície total de 13.000 m², inferior als 50.000 m² que tenien les instal·lacions originals. A partir d'aquest moment, s'inicia el descens de l'empresa que passa per una reducció progressiva del volum de producció i l'inici de les pèrdues acumulades. Finalment, l'empresa arriba a una situació de procés concursal.

Davant aquesta situació, l'Agència Catalana d'Inversions ha realitzat diverses gestions amb l'objectiu de cercar inversors o compradors de la planta. En aquest sentit, l'ACI ha treballat en aquest projecte amb l'objectiu

de trobar un comprador que garanteixi la continuïtat de l'activitat productiva a la planta, que considerem viable.

Des de l'ACI s'ha elaborat la documentació necessària sobre l'empresa, les seves instal·lacions i els seus productes i s'han contactat possibles inversors.

- 1) Empreses especialitzades en cercar inversors.
- 2) Empreses inversores (del sector, clients d'AEG, competidors, distribuïdors) tant espanyoles com estrangeres. Se'n contacten tretze.

D'altra banda, l'empresa compta amb un laboratori de proves que, per les seves característiques, és susceptible de continuïtat independent de la part productiva. El laboratori està a punt de funcionament i només n'hi ha un altre igual a Nottingham, que està col·lapsat. Aquest tenia com a clients a Siemens, Repsol, etc. que ara els costa trobar qui els fa les proves. Pot fer proves amb motors grans i proves d'eficiència energètica, controls de qualitat de motors. També proves amb motors hidràulics.

En quant a les instal·lacions, els bancs no son traslladables perquè estan muntats de manera flotant per temes de vibració. Té accés directe des del carrer i energèticament és autònoma de la planta. Té transformadors regulables per les necessitats de les diferents proves. La previsió amb la qual es va fer perquè pogués anar sense la fàbrica és molt bona. Les oficines del laboratori també són autònomes de la fàbrica i l'arxiu (plànols, etc.). Des de l'ACI també s'ha estudiat la possibilitat d'explotació del laboratori com a centre de serveis a empreses.

Pel que fa a possibles compradors, després dels contactes i gestions realitzades, una empresa alemanya es mostra interessada en adquirir AEG (amb el Laboratori inclòs) i mantenir part de l'activitat productiva a Terrassa sempre i quan es pugui quedar la marca, que té molt prestigi dins el sector dels motors elèctrics.

La marca AEG per la fabricació de motors és propietat de Litentia Patent Verwaltung, filial d'Electrolux. AEG la tenia llogada fins el 2006. Lafert renova el contracte el 2006 per 30 anys (en exclusiva) i en virtut d'aquest contracte estàn a tot el grup la marca AEG. La fàbrica de Terrassa AEG Electric Motors passa de tenir la marca a tenir, tan sols, l'autorització de Lafert per usar-la, com la resta d'empreses del grup.

Per aquest motiu, s'ha mantingut una reunió entre l'ACI i els administradors concursals per garantir que la compra de la marca per part de Lafert no suposaria problemes de viabilitat per a l'adquisició.

Barcelona, 15 de maig de 2005

Jordi Valls i Riera
Conseller de Treball i Indústria

Control del compliment de la Resolució 317/VII del Parlament de Catalunya, sobre les obres de millorament i d'ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals de Sant Pau de Riu-sec, a Sabadell (Vallès Occidental)

Tram. 290-00244/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41348 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00244/07

Sobre: Resolució 317/VII del Parlament de Catalunya, sobre les obres de millorament i d'ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals de Sant Pau de Riu Sec, a Sabadell (Vallès Occidental)

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb el que disposa l'article 146 del Reglament del Parlament, s'emet l'informe de compliment de la Resolució 317/VII, el text de la qual insta el Govern a:

Iniciar mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, les actuacions d'ampliació i d'eliminació de nutrients de l'estació depuradora d'aigües residuals de Sant Pau de Riu Sec, a Sabadell (Vallès Occidental), un cop aprovat el projecte de construcció que hi incorpori una línia de tractament de nutrients.

L'Agència Catalana de l'Aigua ha finalitzat, recentment, la redacció del projecte d'ampliació de l'estació depuradora d'aigües residuals de Sabadell riu Sec 1ª fase, incorporant una línia de tractament per a la reducció de nutrients. S'estan a punt d'iniciar els tràmits reglamentaris per a la seva aprovació, pas previ per tal de poder procedir a l'execució de les obres, donant així compliment a la Resolució.

Barcelona, 15 de maig de 2006

Francesc Baltasar i Albesa
Conseller de Medi Ambient i Habitatge

Control del compliment de la Resolució 327/VII del Parlament de Catalunya, sobre la dotació econòmica, aplicació i seguiment del Pla de xoc per a modernitzar i millorar les explotacions agrícoles del Maresme

Tram. 290-00246/07

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 41240 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00246/07

Sobre: Resolució 327/VII del Parlament de Catalunya, sobre la dotació econòmica, l'aplicació i el seguiment del Pla de xoc per a modernitzar i millorar les explotacions agrícoles del Maresme

Comissió competent: Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

En compliment de la resolució 327/VII del Parlament de Catalunya i d'acord amb el que disposen els articles 140 i 146 del reglament de la Cambra, us informo del següent:

D'ençà la publicació en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya de la Resolució 327/VII, les actuacions portades a terme pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca han estat les següents:

1. S'han programat i finançat dotze cursos, acordats amb la comissió del Pla Estratègic del Maresme, per tal de modernitzar i millorar les explotacions agrícoles, amb un cost total de 35.395 euros.

2. S'han impulsat les bones pràctiques agràries i la fertilització nitrogenada, mitjançant la creació de basses pluvials i la millora de la producció integrada:

– Basses fluvials: s'està redactant la proposta, que una bassa fluvial, a nivell de finca, esdevingui una mesura agroambiental.

A nivell més gran (de petita conca) l'ACA ha encarregat un estudi a l'IRTA per veure la viabilitat i l'interès, en el qual també s'hi inclouran aspectes més globals de l'ús de l'aigua per a reg: volums necessaris, dessalació, contaminació, etc.

– Producció integrada: s'ha elaborat un model de quadern d'explotació per unitat de superfície més adaptat a la realitat agrícola de la zona (en preparació; contactes amb SELMAR). També ha de servir com a Llibre de gestió de fertilitzants nitrogenats per a Zones Vulnerables.

A més, s'han revisat les quantitats de Nitrogen les Normes Tècniques de Producció Integrada.

3. S'ha treballat en l'àmbit de les assegurances agràries:

El dia 6 de febrer de 2006 es va celebrar a l'Oficina Comarcal del Maresme la reunió del grup de treball d'assegurances de flor, planta ornamental i maduixa a la qual van assistir els representants del sector, d'AGROSEGURO, d'ENESA i el DARP.

En aquest grup de treball, el sector va realitzar diverses demandes bàsicament per a la millora de la línia d'assegurança de planta ornamental, que van ser recollides per ENESA i AGROSEGURO, que es van comprometre a estudiar-les i introduir en la nova de contractació tot allò que fos possible.

A data d'avui, les modificacions que es faran efectives per la línia d'assegurança d'aquest any, fruit de la reunió que va tenir lloc el dia 6 de febrer de 2006 es va celebrar a l'Oficina Comarcal del Maresme la reunió del grup de treball d'assegurances de flor, planta ornamental i maduixa a la qual van assistir els representants del sector, d'AGROSEGURO, d'ENESA i el DARP, són les següents:

– Es dividirà la línia en 2 modalitats:

Estiu:

- El final de garanties serà el 31 de març.
- El període de subscripció anirà de l'1 de juny al 15 de setembre.

Primavera:

- El final de garanties serà el 30 de juny.
- El període de subscripció anirà de l'1 al 31 de març.

– Pel que fa a les despeses de salvament en els hivernacles multitúnel on fins ara per considerar que havia danys indemnitzables calia que s'haguessin doblegat els perimetrals, ara només caldrà que existeixin doblegaments i abatiment dels arcs zenitals.

– S'han inclòs dins el risc de gelada algunes espècies a l'aire lliure de plantes aquàtiques i lacustres.

– Pel cas dels hivernacles per ser indemnitzables cal que el rovellament no afecti a la secció.

– Pels hivernacles on cal fer sollicitud prèvia d'assegurament perquè tenen una antiguitat superior a la seva vida útil, s'amplia el termini de sollicitud de 10 a 20 dies.

– S'ha inclòs la gespa com a conreu assecurable, ja que abans estava a la tarifa general. S'han pet dos grups el de gespa càlida i gespa temperada, en funció del preu de la llavor.

– Finalment, les cícaes s'han separat de les palmàcies.

També s'ha modificat el límit màxim de subvenció per la línia de planta ornamental, fins a arribar als 4.500 euros. Aquest límit ja és el que queda fixat a l'Ordre ARP/107/2006, de 9 de març, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions per al foment de l'ús de les assegurances agràries i es convoquen les corresponents a l'any 2006.

4. Pel que fa el tema de l'energia, s'han dut a terme diverses gestions amb l'Institut Català de l'Energia (ICAEN). D'elles se n'ha derivat la possibilitat de dur a terme uns estudis de eficiència energètica als hiverna-

cles que s'hi vulguin acollir, per posteriorment poder finançar un percentatge de les inversions derivades de les millores que calguessin arrel de la diagnosi resultant de l'estudi.

Aquest estudis es podran iniciar el mes de juny amb la selecció de les instal·lacions.

Igualment, l'ICAEN arrel de la pujada dels costos del gas està treballant per tal de poder disposar d'un sistema tarifari més adequat.

5. S'està realitzant amb coordinació amb la Direcció General de Desenvolupament Rural, un estudi per analitzar la necessitat dels camins en la comarca i plantejar-ne l'execució, a més a més dels arranjament que ja s'estan fent actualment.

Barcelona, 12 de maig de 2006

Jordi William Carnes i Ayats
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

4.50.02. COMPLIMENT DE MOCIONS

Control del compliment de la Moció 49/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls de les accions previstes en l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana
Tram. 390-00049/07

Informe relatiu al compliment de la Moció Reg. 41426 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de moció: 390-00049/07

Sobre: Moció 49/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls de les accions previstes en l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana

En compliment de la Moció 49/VII del Parlament de Catalunya, sobre l'impuls de les accions previstes en l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, adoptada pel Ple del Parlament el 15 de desembre de 2005, i d'acord amb el que disposa l'article 140 del Reglament del Parlament de Catalunya, i en nom del Consell Executiu, em correspon informar del següent:

En primer lloc, en relació al foment indústria de base tecnològica, cal indicar que l'any 2006 els recursos destinats a ajuts a R+D+i per a projectes empresarials és de més de 34,5 milions d'euros. Aquest pressupost representa un 6% més que l'any anterior, i un 23% més que el 2004, fet que demostra l'aposta del govern per la recerca i la innovació empresarial. Així mateix, pel

que fa als centres tecnològics, aquest any s'ha integrat a la xarxa de difusió tecnològica un nou centre dedicat als materials de la construcció, ubicat a Lleida, al qual s'ha destinat 1,5 milions d'euros. A més, el CIDEM ha donat suport al nou centre tecnològic de conducció automàtica de metros, iniciativa liderada per Siemens i amb la participació de la Universitat Politècnica de Catalunya i Transports Metropolitans de Barcelona, que té com a objectiu desenvolupar i estendre sistemes d'operació automatizada.

Pel que fa al disseny i implementació del Pla General d'Ocupació de Catalunya, cal indicar que durant el segon semestre de 2005 es van dur a terme els treballs d'elaboració del Pla General d'Ocupació de Catalunya, comptant amb participació intra i interdepartamental, dels agents socials i econòmics, i dels agents del territori (administració local, etc.), que han fet aportacions en diferents grups de treball, d'acord amb els criteris que estableix l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana.

Els treballs han estat conduïts i impulsats per un Comitè Científic constituït ad hoc, dirigit pel professor Eduardo Rojo i coordinat per Joan Miquel Piqué, i que ha comptat igualment amb la participació del professor Josep Oliver, del professor Luis Toharia, i del Professor Joaquim Novella. Els treballs d'elaboració han conclòs amb el lliurament d'un primer esborrany del Pla al Consell de Direcció del SOC; aquest document es troba actualment en procés de deliberació, previ a l'aprovació.

En relació a la descentralització del Servei d'ocupació de Catalunya, l'element central d'aquest procés són els consorcis. Pel que fa a la seva composició, s'ha definit la participació de la Generalitat de Catalunya (40%) i les entitats cooperadores del SOC que ho desitgin (administracions locals (30%), organitzacions sindicals (15%) i empresarials (15%)). D'altra banda, també cal tenir en compte que els consorcis no tenen predefinit un àmbit territorial concret, ja que la delimitació territorial dels Consorcis és un procés autònom. Pel que fa a les funcions, els consorcis desenvoluparan la programació, gestió, justificació i avaluació de polítiques actives d'ocupació i afins, dins del desenvolupament territorial. Així mateix, el seu finançament serà a partir d'aportacions dels consorciats, ajuts i subvencions i d'altres ingressos previstos a la normativa de finances públiques. Concretament, pel que fa a la seva relació amb el Servei Públic de Catalunya, s'establiran convenis amb programació plurianual i anual, per a la prestació de serveis ocupacionals, per part de les entitats cooperadores i col·laboradores del seu àmbit territorial.

Concretament, pel que fa a la situació actual, cal informar que han estat aprovats pel Consell de Direcció del SOC els consorcis de l'Hospitalet i el Vallès Occidental i que properament seran aprovats pel Govern.

A més, es presentaran properament 6 consorcis més al Consell de Direcció del SOC per a ser aprovats, són els consorcis del Bages, el Berguedà, el Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre i el Vallès Oriental. Finalment, s'està treballant en 8 consorcis més que es troben en dife-

rent grau de maduració. Són els següents: Anoia, Alt Penedès i Garraf, Baix Llobregat, Barcelonès Nord, Girona, Lleida-Segrià, Maresme i Osona.

Un cop constituïts aquests consorcis, el grau de cobertura de la població serà del 85%.

Pel que fa al desenvolupament el Pla de Qualitat Integral del Servei Públic d'Ocupació, està en la fase més avançada del seu disseny, havent-se realitzat completament la sistematització dels seus continguts, en termes tant d'indicadors quantitius com qualitius. Han estat completament diagramats i reordenats tots els sistemes i procediments relatius a l'organització i l'administració del servei. Igualment, aquest procés s'ha desenvolupat de manera paral·lela a l'elaboració del Pla de Sistemes d'Informació del Servei d'Ocupació de Catalunya, que haurà de constituir també un element fonamental per a la implementació del Pla de Qualitat Integral.

Finalment, en relació a l'avaluació dels resultats assolits per la implementació de l'Acord estratègic, aquesta tasca està sent desenvolupada per la Comissió de Seguiment. Aquesta Comissió de Seguiment, en la qual participen tots els signants, recull i publica periòdicament informació detallada per a l'avaluació de les mesures. Pròximament entrarà en funcionament una pàgina web pública i contínuament actualitzada amb aquesta informació. El Departament de Treball i Indústria participa activament en aquesta Comissió, així com en la Comissió Interdepartamental, aportant tota la informació necessària.

Barcelona, 15 de maig de 2005

Jordi Valls i Riera
Conseller de Treball i Indústria

Control del compliment de la Moció 50/ VII del Parlament de Catalunya, sobre la inclusió en l'escola

Tram. 390-00050/07

Informe relatiu al compliment de la Moció
Reg. 41547 / Admissió a tràmit i tramesa a la
Comissió competent: Mesa del Parlament,
23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de moció: 390-00050/07

Sobre: Moció 50/VII del Parlament de Catalunya, sobre la inclusió en l'escola

D'acord amb allò que disposa l'article 131 del Reglament del Parlament de Catalunya, en compliment de la moció 50/VII del Parlament de Catalunya, sobre la inclusió en l'escola, em correspon informar del següent:

Des del curs 2004-2005 el Departament d'Educació ha posat en funcionament diverses mesures per potenciar la participació en entorns escolars ordinaris de l'alumnat amb necessitats educatives especials vinculades a discapacitats. S'ha incrementat en un 1,5% (69% el

curs 2004-2005 i 70,5% el curs 2005-2006) la proporció d'alumnat amb necessitats educatives especials, vinculades a discapacitats, que s'escolaritzen en centres ordinaris. D'entre les mesures principals cal assenyalar les següents:

1. Creació d'unitats de suport a l'educació especial (USEE)

Les USEE són concebudes com unitats de recursos per donar suport a l'escolarització en centres ordinaris d'alumnat amb necessitats educatives especials greus i permanents, susceptibles d'ésser escolaritzats en centres específics. Les USEE es doten amb recursos humans (1 mestre/a i 1 educador/a als centres de primària, i 2 professors/es i 1 educador/a als centres de secundària) i recursos informàtics (4 ordinadors i una impressora per a cada unitat).

Els professionals assignats a les USEE han de prioritzar la coordinació amb el professorat del grup ordinari per tal d'adaptar les activitats i elaborar els materials específics necessaris que facilitin la participació d'aquest alumnat en les activitats generals del grup, i l'acompanyament d'aquests alumnes, quan calgui, en les activitats a l'aula ordinària, col·laborant en el procés educatiu de l'alumnat. Així mateix, han de desenvolupar activitats específiques, individuals o en petit grup, quan els alumnes ho requereixin.

L'experiència es va iniciar el curs 2004-2005 amb 18 unitats, 9 en centres d'infantil i primària i 9 en centres de secundària, i el curs 2005-2006 s'ha ampliat a 36 centres més, 15 d'infantil i primària, 17 d'educació secundària i 4 centres concertats.

2. Regulació de l'escolaritat compartida

La Resolució de preinscripció i matrícula del curs 2005-2006 ha regulat per primera vegada l'escolarització compartida entre un centre ordinari i un centre d'educació especial com una possibilitat d'escolarització dels alumnes amb necessitats educatives especials. El present curs escolar hi ha un total de 640 alumnes amb necessitats educatives especials que realitzen escolaritat compartida.

3. Increment de professionals als serveis i programes educatius

El Departament d'Educació compta amb serveis educatius que donen suport a l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials: equips d'assessorament psicopedagògic (EAP), centres de recursos per a deficients auditius (CREDA), centre de recursos per a deficients visuals (CREC). Els dos darrers cursos escolars s'ha fet un increment significatiu dels professionals que componen aquests serveis.

4. Incorporació de tècnics d'integració social (TIS)

El curs 2004-2005 es va iniciar la incorporació de TIS a diferents centres educatius. La funció de l'integrador és col·laborar amb el professorat en el desenvolupament d'habilitats socials i d'autonomia personal amb alumnes en situació d'alt risc d'exclusió social. Els tècnics d'integració social desenvolupen la seva funció atenent l'àmbit escolar, familiar i social. Els TIS atenen prioritàriament alumnes que viuen en situacions econòmi-

ques i dificultats socials i familiars greus, alumnat que mostra conductes agressives envers l'entorn proper, amb dificultats per acceptar les normes i que en ocasions exerceix un lideratge negatiu, alumnes que pateixen fracàs escolar amb problemes de manca d'atenció i d'adhesió al centre, alumnes que pateixen dèficits en els hàbits d'higiene i autonomia personal.

El curs 2004-2005 es van assignar tècnics en integració social a 14 centres (9 d'educació infantil i primària i 5 d'educació secundària), els quals van atendre un total de 70 alumnes. El curs 2005-2006 el nombre de tècnics en integració social s'ha incrementat en 21 (2 en centres d'educació infantil i primària i 19 en centres d'educació secundària). En total atenen 170 alumnes.

5. Programa salut i escola

Per acord entre el Departament d'Educació i el Departament de Salut, el curs 2004-2005 s'ha iniciat la incorporació de personal sanitari als centres d'educació secundària. El programa incideix principalment en quatre eixos: els trastorns de salut, els trastorns alimentaris, l'educació afectiva i sexual i les addiccions. El curs 2004-2005 el Programa es va iniciar en un total de 103 centres, el curs escolar 2005-06 s'ha ampliat en 152 centres més.

6. Programa de suport sanitari

En el marc de l'acord de col·laboració entre el Departament d'Educació i el Departament de Salut es facilita suport sanitari als centres que escolaritzen alumnat amb greus disminucions físiques i malalties cròniques que precisa d'ajuts per a l'alimentació assistida i les cures sanitàries, per a dur a terme aquesta atenció. El curs 2005-2005 es va atendre 4 alumnes amb 20 hores d'infermeria. El curs 2005-2006 se n'ha atès 140, amb 168 hores.

7. Programa d'atenció a l'alumnat amb problemes de salut mental

En el marc de l'acord de col·laboració entre el Departament d'Educació i el Departament de Salut es dona suport psicoeducatiu i terapèutic a l'alumnat amb trastorns generalitzats del desenvolupament i a d'altre alumnat amb patologies mentals. El curs 2005-2006 18 centres d'educació especial (CEE) i 5 unitats de suport a l'Educació Especial (USEE) en centres ordinarijs reben aquest suport donant atenció a un total de 214 alumnes Així mateix hi ha 15 Hospitals de dia per a adolescents (HDA), que donen atenció a un total de 270 alumnes.

Pel que fa a l'atenció a l'alumnat nouvingut, cal indicar que el curs 2004-2005 es van crear 603 aules d'acollida en centres públics i 46 en centres concertats, els quals van atendre un total de 12.247 alumnes (7.837 de primària i 4.410 de secundària).

Per a l'adjudicació d'una aula d'acollida és imprescindible que ho sol·liciti el centre educatiu mitjançant un protocol en què manifesta el compromís d'adaptar els documents de gestió del centre a les noves necessitats, de seleccionar un tutor/a d'acollida adequat entre el professorat del centre, de nomenar un/a coordinador/a de llengua, interculturalitat i cohesió social (LIC) de

centre, de garantir que l'aula d'acollida sigui un espai adequat i de participar en activitats de formació /assessorament.

L'assignació d'una aula d'acollida representa per al centre:

- L'adjudicació d'un tutor/a d'acollida.
- La dotació de material informàtic i de programari específic per atendre aquest alumnat (4 ordinadors multimèdia, 1 escàner, 1 impressora, 1 concentrador de xarxa local).
- Dotació econòmica per fer front a les despeses d'adquisició de material didàctic per a l'aula.
- Formació per al tutor/a de l'aula i per als altres professionals que intervenen en l'acollida.
- Assessorament per part dels assessors de Llengua, Interculturalitat i Cohesió Social.

A fi i efecte de donar el suport i l'assessorament necessaris als centres, es van crear a tots els serveis territorials del Departament d'Educació equips d'assessors en llengua, interculturalitat i cohesió social. Amb aquesta finalitat, es van destinar 158 professionals a aquests equips.

Per al present curs escolar s'ha ampliat el nombre d'aules d'acollida fins a 938 aules (556 de primària, 310 de secundària i 72 als centres concertats) i s'ha ampliat el nombre d'assessors/es en 25. Així mateix, per a l'alumnat amb risc de marginació o que viu en situacions socioculturals precàries, s'han implementat un seguit d'actuacions per prevenir la seva exclusió social.

Entre aquestes actuacions cal remarcar les següents:

- Estudi assistit. L'actuació d'estudi assistit vol proporcionar a l'alumnat que viu en un entorn socioculturalment desfavorit, unes condicions que l'ajudin al seguiment del currículum escolar, a adquirir hàbits d'organització i d'estudi, a planificar el treball escolar i a aprofitar totes les oportunitats que té al seu voltant en el seu procés de desenvolupament personal. El desenvolupament de l'actuació comporta l'atenció mínima a l'alumnat d'una hora diària, fora de l'horari lectiu (5 hores setmanals).
- Ampliació de les dotacions econòmiques per a beques i ajuts de menjador i transport.
- Material escolar per a tothom. Assignació als centres de dotacions econòmiques per fer front a les despeses ocasionades per l'adquisició de material didàctic per a ser cedit a l'alumnat que ho necessiti.
- Dotació econòmica per a projectes específics de centres que afavoreixin actuacions positives per a l'èxit educatiu de tot l'alumnat.
- Participació en les actuacions que es deriven del Pla Integral del Poble Gitano.

Barcelona, 16 de maig de 2006

Joan Manuel del Pozo i Àlvarez
Conseller d'Educació i Universitats

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES

4.53.03. SOL·LICITUDS DE SESSIÓ INFORMATIVA

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió per a la Societat de la Informació perquè el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament

Tram. 354-00008/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 41299).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió per a la Societat de la Informació, sessió del 18.05.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local perquè el conseller de Governació i Administracions Públiques doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament

Tram. 354-00009/07

Retirada de la sol·licitud

Retirada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 41299).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, sessió del 18.05.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Social perquè el conseller de Treball i Indústria doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament

Tram. 354-00012/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Sr. Francesc Vendrell i Bayona, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 40313).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Social, sessió del 18.05.2006.

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 46 de la Comissió de Política Social, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament

Tram. 354-00015/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Sr. Francesc Vendrell i Bayona, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 40316).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sessió del 27.04.2006.

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en la sessió núm. 21, del 25.05.2006 (DSPC-C 356).

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió per a la Societat de la Informació perquè el conseller de la Presidència informi sobre les seves prioritats d'actuació al capdavant del Departament amb relació a les competències assumides en matèria de societat de la informació i telecomunicacions

Tram. 354-00020/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Sr. Francesc Vendrell i Bayona, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 41301).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió per a la Societat de la Informació, sessió del 18.05.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Social perquè la consellera de Benestar i Família informi sobre les seves prioritats d'actuació al capdavant del Departament

Tram. 354-00023/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Sr. Francesc Vendrell i Bayona, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 41304).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Social, sessió del 18.05.2006.

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 46 de la Comissió de Política Social, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè la consellera d'Interior informi sobre les mesures que adoptarà el Govern per frenar l'increment de la inseguretat i dels robatoris amb violència en habitatges

Tram. 354-00025/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Sr. Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 41380).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, sessió del 19.05.2006.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Política Social perquè la consellera de Benestar i Família informi sobre les conclusions de l'informe del Síndic de Greuges relatiu a la protecció de menors en casos de maltractaments greus

Tram. 354-00026/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Sra. Dolors Comas d'Argemir i Cendra, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (reg. 41381).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Política Social, sessió del 18.05.2006.

Retirada de la sol·licitud

Retirada en la sessió núm. 46 de la Comissió de Política Social, tinguda el dia 23.05.2006 (DSPC-C 352).

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè la consellera d'Interior informi sobre els robatoris produïts en habitatges unifamiliars durant el mes de maig del 2006

Tram. 354-00028/07

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat (reg. 41591).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, sessió del 19.05.2006.

Sol·licitud de compareixença de la Sra. Anna Terron, delegada del Govern a Brussel·les i secretària general del Patronat Català Pro Europa, davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè valori l'aplicació dels acords de la Conferència per a Afers Relacionats amb les Comunitats Europees (CARCE) a Catalunya, pel que fa a la presència de les comunitats autònomes en els consells de la Unió Europea

Tram. 356-00543/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió sobre la Unió Europea, en la sessió núm. 14, tinguda el dia 17.05.2006 (DSPC-C 350).

4.53.05. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENÇA

Sol·licitud de compareixença dels signants de la Declaració de Rubí i de la Comissió Cívica contra les Línies d'Alta Tensió davant la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme perquè facin balanç de llurs propostes i de l'evolució de les accions empreses pel Govern per atendre-les

Tram. 356-00495/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

Sol·licitud de compareixença del president de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya

Tram. 356-00566/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya, en la sessió núm. 3, tinguda el dia 27.04.2006 (DSPC-C 342).

Sol·licitud de compareixença del president de la Federació Territorial de Confraries de Pescadors de Tarragona davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya

Tram. 356-00567/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya, en la sessió núm. 3, tinguda el dia 27.04.2006 (DSPC-C 342).

Sol·licitud de compareixença del Sr. Federico Mayor Zaragoza, copresident del Grup d'Alt Nivell per a l'Aliança de Civilitzacions de les Nacions Unides, perquè informi sobre el projecte Aliança de Civilitzacions

Tram. 356-00568/07

Acord sobre la sol·licitud

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals, en la sessió núm. 3, tinguda el dia 15.11.2004.

4.53.10. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES DE MEMBRES DEL GOVERN

Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la decisió de la Unió Europea respecte als ajuts al sector de l'olivera

Tram. 355-00088/07

Substanciació

Sessió informativa feta en la sessió núm. 21 de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del 25.05.2006 (DSPC-C 356).

Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca proposada pel conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per donar a conèixer les línies principals d'actuació al capdavant del Departament

Tram. 355-00151/07

Substanciació

Sessió informativa feta en la sessió núm. 21 de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del 25.05.2006 (DSPC-C 356).

Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial proposada pel conseller de Medi Ambient i Habitatge per a donar a conèixer les línies d'actuació que impulsarà al seu departament

Tram. 355-00153/07

Substanciació

Sessió informativa feta en la sessió núm. 35 de la Comissió de Política Territorial, del 24.05.2006 (DSPC-C 353).

Sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè la consellera d'Interior informi sobre l'incendi forestal del 10 d'abril de 2006 a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp)

Tram. 355-00160/07

Acord de tenir la sessió informativa

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en la sessió núm. 35, del 17.05.2006 (DSPC-C 351).

Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca doni a conèixer les seves prioritats d'actuació al capdavant del departament

Tram. 355-00164/07

Acord de tenir la sessió informativa

Acord de tenir la sessió informativa adoptat per la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en la sessió núm. 21, del 25.05.2006 (DSPC-C 356).

Substanciació

Sessió informativa feta en la sessió núm. 21 de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del 25.05.2006 (DSPC-C 356).

4.53.15.

SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES D'AUTORITATS, DE FUNCIONARIS I D'ALTRES PERSONES

Compareixença de representants de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social amb relació al Projecte de llei de serveis socials

Tram. 353-00038/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 47 de la Comissió de Política Social, del 24.05.2006 (DSPC-C 354).

Compareixença de representants del Comitè Català de Representants de Minusvàlids amb relació al Projecte de llei de serveis socials

Tram. 353-00039/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 47 de la Comissió de Política Social, del 24.05.2006 (DSPC-C 354).

Compareixença de representants del Fòrum de vida independent amb relació al Projecte de llei de serveis socials

Tram. 353-00042/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 47 de la Comissió de Política Social, del 24.05.2006 (DSPC-C 354).

Compareixença de representants de Càritas amb relació al Projecte de llei de serveis socials

Tram. 353-00046/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 46 de la Comissió de Política Social, del 23.05.2006 (DSPC-C 352).

— **Compareixença de representants de la Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i a l'Adolescència (FEDAIA) amb relació al Projecte de llei de serveis socials**

Tram. 353-00047/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 46 de la Comissió de Política Social, del 23.05.2006 (DSPC-C 352).

— **Compareixença de representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) amb relació al Projecte de llei de serveis socials**

Tram. 353-00050/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 47 de la Comissió de Política Social, del 24.05.2006 (DSPC-C 354).

— **Compareixença de representants de l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Barcelona (AFAB) amb relació al Projecte de llei de serveis socials**

Tram. 353-00051/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 47 de la Comissió de Política Social, del 24.05.2006 (DSPC-C 354).

— **Compareixença del Sr. Joan Ganyet davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè informi del Congrés sobre el futur de les muntanyes i del XXIIIè Consell Plenari de la Comunitat de Treball Pirineus**

Tram. 357-00325/07

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 14 de la Comissió sobre la Unió Europea, del 17.05.2006 (DSPC-C 350).

— **Compareixença del director general del Medi Natural davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè informi sobre l'incendi forestal del 10 d'abril de 2006 a Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp)**

Tram. 357-00340/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana en la sessió núm. 35, tinguda el dia 17.05.2006 (DSPC-C 351).

— **Compareixença de la Sra. Anna Terron, delegada del Govern a Brussel·les i secretària general del Patronat Català Pro Europa, davant la Comissió sobre la Unió Europea perquè valori l'aplicació dels acords de la Conferència per a Afers Relacionats amb les Comunitats Europees (CARCE) a Catalunya pel que fa a la presència de les comunitats autònomes en els consells de la Unió Europea**

Tram. 357-00341/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió sobre la Unió Europea en la sessió núm. 14, tinguda el dia 17.05.2006 (DSPC-C 350).

— **Compareixença del president de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya**

Tram. 357-00342/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya en la sessió núm. 3, tinguda el dia 27.04.2006 (DSPC-C 342).

Compareixença del president de la Federació Territorial de Confraries de Pescadors de Tarragona davant la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya perquè informi sobre les conseqüències de les sancions imposades pel Govern de l'Estat pels actes de protesta de l'octubre del 2005 i sobre la situació de la pesca a Catalunya

Tram. 357-00343/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi de la Situació de la Pesca a Catalunya en la sessió núm. 3, tinguda el dia 27.04.2006 (DSPC-C 342).

Compareixença del Sr. Federico Mayor Zaragoza, copresident del Grup d'Alt Nivell per a l'Aliança de Civilitzacions de les Nacions Unides, perquè informi sobre el projecte Aliança de Civilitzacions

Tram. 357-00344/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Estudi del Procés de Mundialització de l'Economia i de les Repercussions en les Relacions Internacionals en la sessió núm. 3, tinguda el dia 15.11.2004.

Compareixença dels signants de la Declaració de Rubí i de la Comissió Cívica contra les Línies d'Alta Tensió davant la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme perquè facin balanç de llurs propostes i de l'evolució de les accions empreses pel Govern per atendre-les

Tram. 357-00345/07

Acord de tenir la sessió de compareixença

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 16, tinguda el dia 24.05.2006 (DSPC-C 355).

4.55. ACTIVITAT PARLAMENTÀRIA

4.55.15. CONVOCATÒRIES

Sessió plenària núm. 86

Convocada per al dia 1 de juny de 2006

CONVOCATÒRIA

D'acord amb l'article 63.2 i 3 del Reglament, es convoca la sessió següent del:

PLE DEL PARLAMENT

Dia 1 de juny de 2006

10:00 hores

Saló de sessions

ORDRE DEL DIA

1. Homenatge en memòria de l'exdiputat Sr. Joaquim Pujol i Figa. Tram. 401-00026/07. Junta de Portaveus. Substanciació.

2. Projecte de llei de modificació del Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 15/1985, de l'1 de juliol, 6/1989, del 26 de maig, i 13/1993, del 25 de novembre, de caixes d'estalvis de Catalunya. Tram. 200-00055/07. Govern de la Generalitat. Debat de totalitat.

3. Proposta d'una terna per al nomenament d'un magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Tram. 284-00027/07. Grups parlamentaris. Designació.

4. Interpellació al Consell Executiu sobre la seguretat ciutadana i la lluita contra el crim organitzat. Tram. 300-01038/07. Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

5. Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de seguretat. Tram. 300-01036/07. Sr. Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

6. Interpellació al Consell Executiu sobre la interinitat del Govern fins a les eleccions al Parlament vinent. Tram. 300-01039/07. Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

7. Interpellació al Consell Executiu sobre la deslocalització d'empreses, especialment de l'empresa Braun. Tram. 300-01040/07. Sra. Carme Porta i Abad, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la integració i la protecció de les persones tartamudes. Tram. 302-00177/07. Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

9. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les campanyes institucionals. Tram. 302-00178/07. Sr. Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

10. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els plans d'usos i de gestió de les zones de protecció especial per als ocells. Tram. 302-00179/07. Sr. Carmel Mòdol i Bresolí, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

11. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la protecció i la tutela dels menors. Tram. 302-00180/07. Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

12. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació de places d'educació infantil. Tram. 302-00181/07. Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

13. Preguntes amb resposta oral. (Seran substanciades el dia 1 de juny, a les 16:00 hores).

Palau del Parlament, 26 de maig de 2006

Ramon Camp i Batalla
Vicepresident en funcions de President

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN, I D'ALTRES ÒRGANS

4.70.05. DOCUMENTACIÓ TRAMESA EN COMPLIMENT DE LLEIS I ALTRES NORMES

Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances corresponent al primer trimestre del 2006

Tram. 334-00103/07

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 41689 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 23.05.2006

A LA MESA DEL PARLAMENT

Antoni Castells, Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 29.13 de la Llei 11/2004, de 27 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2005, tramet, adjunta, la Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances corresponent al primer trimestre de l'exercici 2006.

Barcelona, 9 de maig de 2006

Antoni Castells

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.70.10. ALTRES COMUNICACIONS

Informe sobre l'observança del pluralisme en la televisió i la ràdio, al mes de desembre del 2005, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Tram. 337-00052/07

Presentació: President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Molt Honorable senyor Ernest Benach i Pascual
President del Parlament de Catalunya

Benvolgut president,

Em plau de fer-vos a mans l'Informe sobre l'observança del pluralisme a la televisió i la ràdio, mes de desembre de 2005 (dades del trimestre octubre-desembre de 2005) perquè en tingueu coneixement i als efectes oportuns.

Ben cordialment,

Barcelona, 22 de maig de 2006

Josep Maria Carbonell i Abelló
President del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.87. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

4.87.05. RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSATS PEL PARLAMENT

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del Dret d'Associació

Tram. 380-00003/06

Sentència del Tribunal Constitucional
Reg. 41092 i 41275 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

PLENO

Excmos. Sres.:

Casas Baamonde

Jiménez Sánchez

Conde Martín de Hijas

Delgado Barrio

Pérez Vera

Gay Montalvo

Rodríguez-Zapata Pérez

Rodríguez Arribas

Sala Sánchez

Aragón Reyes

Pérez Tremps

Número de registro: 3974/2002

Asunto: Recurso de inconstitucionalidad promovido por el Parlamento de Cataluña.

Sobre: Determinados preceptos de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación.

El Pleno, en su reunión de esta fecha, acuerda señalar el próximo día 27 de abril, para la deliberación y votación de la Sentencia del presente recurso de inconstitucionalidad, y que se haga entrega al Abogado del Estado y a las representaciones procesales del Parlamento de Cataluña y del Senado de la respectiva copia de los escritos de alegaciones que en su día se formularon.

Se nombra Ponente a la Magistrada de este Tribunal Excm. Sra. Doña Elisa Pérez Vera.

Madrid, a veinticinco de abril de dos mil seis

Lo que se notifica a Vd. por medio de la presente.

El secretario de Justicia

Annexo: Copia de escrito

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

A efectos de notificación, adjunta tengo el honor de remitir a Vd. Copia de la Resolución dictada por el Pleno de este Tribunal en el recurso de inconstitucionalidad número 3974/02.

Madrid, 27 de abril de 2006

El secretario de Justicia

ANNEX

El Pleno del Tribunal Constitucional, compuesto por doña María Emilia Casas Baamonde, Presidenta, don Guillermo Jiménez Sánchez, don Vicente Conde Martín de Hijas, don Javier Delgado Barrio, doña Elisa Pérez Vera, don Eugeni Gay Montalvo, don Jorge Rodríguez-Zapata Pérez, don Ramón Rodríguez Arribas, don Pascual Sala Sánchez, don Manuel Aragón Reyes y don Pablo Pérez Tremps, Magistrados, ha pronunciado

EN NOMBRE DEL REY

la siguiente

SENTENCIA

En el recurso de inconstitucionalidad núm. 3.974-2002, interpuesto por el Letrado del Parlamento de Cataluña contra diversos preceptos de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación. Han comparecido el Abogado del Estado y el Letrado de las Cortes Generales, en nombre del Senado. Ha sido Ponente la Magistrada doña Elisa Pérez Vera, quien expresa el parecer del Tribunal.

I. ANTECEDENTES

1. Mediante escrito registrado en este Tribunal Constitucional el 26 de junio de 2002, el Letrado del Parlamento de Cataluña, actuando en nombre y representación de la Cámara, en virtud de los Acuerdos del Pleno y de la Mesa de 13 y 18 de junio de 2002, respectivamente, interpuso recurso de inconstitucionalidad contra la disposición final primera, apartado segundo de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación, en tanto que declara aplicables directamente a todo el Estado los siguiente preceptos: art. 7.1 h) desde «su composición, reglas y procedimientos» hasta el final; art. 7.1 i) y j), en la cita hecha al «patrimonio inicial»; art. 8.2 y 3; del art. 11.2 el inciso final donde se dice «y con las disposiciones reglamentarias que se dicten para la aplicación de la misma»; art. 28.1 f) y 2 c); del art. 30.1 el inciso «en todo caso» y el apartado segundo de la disposición transitoria primera. Asimismo, se impugna el inciso «a efectos de aplicar los beneficios establecidos en sus respectivos ordenamientos jurídicos» del art. 36 de la mencionada Ley Orgánica.

Sucintamente expuestas, éstas son las razones que se aducen en la demanda en defensa de la pretensión anulatoria deducida:

A) El escrito de demanda se abre con unas «consideraciones de carácter general», en las que se hace hincapié en la voluntad codificadora de la Ley Orgánica 1/2002,

de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación (en adelante, LODA), pues, según su Exposición de Motivos, con ella se persigue establecer un régimen mínimo y de carácter general, que abarca todos los aspectos relacionados con el derecho de asociación y al cual deben ajustarse todas las asociaciones sin afán de lucro, que no estén contempladas en la legislación especial.

Bajo la rúbrica «carácter de la ley», en la disposición final primera se enumeran los preceptos que tienen carácter orgánico, al desarrollar el derecho fundamental de asociación del art. 22 CE; los que son de directa aplicación al amparo del art. 149.1.1 CE; aquellos que constituyen legislación procesal en virtud del art. 149.1.6 CE; los que se dictan en ejercicio de la competencia estatal sobre Hacienda General y Deuda del Estado (art. 149.1.14 CE) y, finalmente, los preceptos aplicables únicamente a las asociaciones de ámbito estatal. En opinión del representante del Parlamento de Cataluña, «el legislador estatal ha excedido su título competencial» en esta disposición final primera al establecer la aplicabilidad directa de normas que no constituyen un «requisito mínimo indispensable en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación», invadiendo, en los preceptos concretamente impugnados, la competencia asumida por la Generalidad de Cataluña *ex* art. 9.24 EAC.

B) Seguidamente se examina la articulación de las competencias del Estado y de la Generalidad de Cataluña en materia de asociaciones, sobre la premisa de que el art. 149.1 CE no contiene una atribución expresa de competencias a favor del Estado en este ámbito material, «lo que implica que se trata de una competencia que puede corresponder a las comunidades autónomas, de acuerdo con lo que establezcan sus estatutos (artículo 149.3 CE)». Éste es el caso de Cataluña, que ha asumido competencia exclusiva sobre «asociaciones de carácter docente, cultural, artístico, benéfico-asistenciales y similares, que ejerzan principalmente sus funciones en Cataluña» (art. 9.24 EAC). Para el Letrado parlamentario, la definición del ámbito de aplicación de la Ley 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones de Cataluña, contenida en su art. 1.2, se acomoda perfectamente a lo dispuesto en este precepto estatutario, al tiempo que «añade al criterio estatutario de desarrollo de funciones, el requisito de que las asociaciones tengan el domicilio establecido en el territorio de Cataluña, y excluye de su ámbito las que estén sometidas a alguna normativa específica que establezca la inscripción de la asociación en un registro especial».

Con respecto a las asociaciones comprendidas en el título competencial autonómico, se invoca la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio, FF JJ 3 y 5, pero se recuerda igualmente que el carácter exclusivo de esta competencia no es óbice para afirmar que, según ha establecido este Tribunal Constitucional, su ejercicio se encuentra condicionado por una serie de preceptos constitucionales.

Es el caso del art. 81 CE, donde se encuentra una reserva de ley orgánica para el desarrollo directo de los elementos esenciales del derecho fundamental de asociación (STC 173/1998, FJ 7). No obstante, esta limitación constitucional debe acotarse conforme a las pautas es-

tablecidas por la doctrina constitucional: la reserva de ley orgánica no representa un título competencial habilitante a favor del Estado, pues rige el «criterio general de que, en el Estado de autonomías territoriales, las normas entronizadoras de reservas a determinadas fuentes no son, sólo por ello, atributivas de competencia a un cierto ente» (SSTC 37/1981, de 16 de febrero, FJ 2, y 173/1998, FJ 7); la necesidad de aplicar un criterio estricto o restrictivo para determinar el alcance de la reserva y, finalmente, la importancia de adecuar el ámbito de la reserva al orden de distribución de competencias pues, conforme se declaró en la ya citada STC 173/1998, «el ámbito de la reserva de Ley Orgánica no es coextenso al de las competencias atribuidas al Estado [...] y, [...] en aplicación de un elemental criterio de interpretación sistemática, al fijar el alcance de la reserva de Ley Orgánica debe cohonestarse con el contenido de los preceptos del llamado bloque de la constitucionalidad que distribuyen las competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas» (FJ 7).

Como segundo límite se menciona la competencia estatal del art. 149.1.1 CE, cuya delimitación tanto negativa como positiva ha llevado a cabo este Tribunal Constitucional. Desde la primera vertiente se ha considerado que el alcance de la competencia no se corresponde con otros preceptos constitucionales como los arts. 14, 138.2 y 139.1 CE ni con el esquema competencial bases-desarrollo. Desde la segunda se ha afirmado que «las ‘condiciones básicas’ hacen referencia al contenido primario (STC 154/1988) del derecho, a las posiciones jurídicas fundamentales (facultades elementales, límites esenciales, deberes fundamentales, prestaciones básicas, ciertas premisas o presupuestos previos...). En todo caso, las condiciones básicas han de ser las imprescindibles o necesarias para garantizar esa igualdad, que no puede consistir en una igualdad formal absoluta. Como hemos insistido, si por ‘condiciones básicas’ hubiera de entenderse cualquier condición ‘material’, obligado sería concluir que esa interpretación tan amplia habría de conducir a un solapamiento con otras competencias estatales explicitadas en el art. 149.1 CE o, lo que es peor, a una invasión de las competencias autonómicas» (STC 61/1997, de 20 de marzo, FJ 8). Para el concreto ámbito de las asociaciones, se ha afirmado que «por su conexión con el derecho de asociación y por su carácter de ‘requisitos mínimos indispensables’ que posibilitan su ejercicio, el legislador estatal podrá considerar ‘condiciones básicas’ *ex* art. 149.1.1 CE, tanto lo que podríamos denominar la definición del concepto legal de asociación, como aquellos aspectos concretos de lo que hemos llamado régimen jurídico externo de las asociaciones (nacimiento de la personalidad, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad y causas y efectos de la disolución), que resulten ‘imprescindibles o necesarios’ en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación y, en cuanto tales, requieren un tratamiento uniforme» (STC 173/1998, FJ 9). En todo caso, conforme se recuerda en la STC 61/1997, FJ 7 b), «el art. 149.1.1 CE no debe ser entendido como una prohibición de divergencia autonómica, ni tampoco como un título residual, aunque la normación del derecho por virtud de esta competencia

sea limitada, no ya sólo porque no se inscriba en la dinámica de las bases-desarrollo, en la que siempre ha de restar un espacio normativo para las Comunidades Autónomas, sino, más exactamente, como ha quedado razonado, porque las condiciones básicas que garantizan la igualdad, por definición, no pueden consistir en un régimen jurídico acabado y completo de los derechos y deberes constitucionales afectados. La regulación de esas condiciones básicas sí corresponde por entero y en exclusiva al Estado, pero con tal normación, como es evidente, no se determina ni se agota su entero régimen jurídico. En tal contexto, no debe olvidarse que la 'igualdad de todos los españoles' representa el elemento teleológico o finalista del título competencial que aquí se considera, el único que justifica y ampara el ejercicio de la competencia estatal».

Finalmente, con carácter general, el Tribunal Constitucional entiende que sobre las asociaciones de competencia autonómica pueden incidir otros títulos competenciales del Estado (STC 173/1998, FJ 6).

C) Sentado esto, se examinan los concretos preceptos que la disposición final primera, apartado segundo, encuadra en el art. 149.1.1 CE y que, en opinión del Parlamento de Cataluña, no constituyen un requisito mínimo indispensable para asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación.

En el art. 7 se regulan los estatutos de las asociaciones y en su apartado primero se define el contenido mínimo de los mismos. De este apartado se impugnan las letras h), i) y j) porque «se configuran como normas de un detallismo que poco tiene que ver con requisitos imprescindibles o necesarios en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación». Concretamente, «la letra h impone una regulación de los órganos de gobierno y administración de las asociaciones que no resulta en absoluto imprescindible para asegurar la igualdad de derechos y deberes de todos los españoles, sino 'un diseño completo y acabado de su régimen jurídico', no admisible de acuerdo con la citada STC 173/1998. Lo mismo puede afirmarse respecto a la letra i. Con respecto a la letra j, la determinación del patrimonio inicial como contenido mínimo de los estatutos de las asociaciones poco tiene que ver con el derecho fundamental, en la medida que, al contrario de las fundaciones, las asociaciones no necesitan disponer de patrimonio propio».

Por lo que hace al art. 8, relativo a la «denominación» de las asociaciones, se impugnan sus apartados segundo y tercero. El primero de ellos porque contiene «una obviedad» que no sólo debe predicarse de las asociaciones sino de cualquier sujeto de derecho, «lo que implica que no conforma una condición básica e imprescindible para el desarrollo del derecho fundamental». En cuanto al apartado tercero, no hace otra cosa que desarrollar una regulación completa y acabada del principio general de que la denominación de las asociaciones no puede incluir ningún término o expresión que pueda inducir a error sobre su identidad o naturaleza, principio ya formulado en el apartado primero del precepto.

Se impugna igualmente el art. 11.2 puesto que «la referencia al reglamento en el sistema de fuentes aplicable a las asociaciones implica la exclusión de la legislación autonómica y no explicita si la reglamentación es estatal o autonómica, lo que rompe el principio en que se basa la competencia estatal del artículo 149.1.1 CE».

También son objeto del recurso los apartados 1 f) y 2 c) del art. 28, referidos a la inscripción y certificación ante el registro de los cambios que se produzcan en la apertura y cierre de establecimientos o delegaciones de la entidad, pues entiende el Parlamento de Cataluña que no resultan imprescindibles ni necesarias para garantizar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación.

Del art. 30.1 se recurre el inciso «en todo caso» ya que «si bien puede ser admisible que la ley establezca un plazo máximo único, eso no tendría que impedir que el legislador autonómico pudiera establecer plazos inferiores y, por lo tanto, más beneficiosos para los interesados, en ejercicio de su competencia para establecer las especialidades del procedimiento administrativo frente a sus propios registros. En consecuencia, la expresión 'en todo caso' no puede actuar como norma de general aplicación, en los términos fijados por la disposición final primera de la Ley».

En cuanto al apartado segundo de la disposición transitoria primera, se impugna porque en él se impone a las asociaciones ya inscritas una obligación de declarar determinados extremos en los que resulta difícil ver su carácter de imprescindibles para garantizar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de sus derechos constitucionales.

D) Seguidamente se exponen los motivos en los que se basa la impugnación del inciso «a efectos de aplicar los beneficios establecidos en sus respectivos ordenamientos jurídicos» del art. 36 LODA.

Como punto de partida se señala que «parece abusivo utilizar el título competencial [...] sobre Hacienda General y Deuda del Estado para imponer un régimen uniforme en la regulación de las asociaciones declaradas de utilidad pública. Con las declaraciones administrativas de 'utilidad pública' se pretende fomentar el asociacionismo y la participación de las asociaciones en la promoción del interés general, no resolver cuestiones atinentes al funcionamiento de la Hacienda Pública y a los ingresos y gastos del Estado. Por consiguiente, el título específico 'asociaciones' del art. 9.24 EAC debería prevalecer sobre el genérico 'Hacienda general' del art. 149.1.14 CE».

Y seguidamente se añade que la mencionada declaración no se limita, como claramente se aprecia en el art. 33 LODA, al disfrute de beneficios y exacciones fiscales. En realidad «el mencionado precepto tiene que ser interpretado de acuerdo con el artículo 36, según el cual la regulación establecida en los preceptos citados en la expresada disposición final sólo será aplicable a la declaración de utilidad pública de asociaciones de ámbito supracomunitario, así como también a la de aquellas que pretendan acogerse a beneficios relativos a las competencias del Estado». Ahora bien, cuando una aso-

ciación pretenda disfrutar de beneficios establecidos en el Ordenamiento jurídico de la Generalidad de Cataluña y desarrolle su actividad principalmente en el territorio autonómico, la correspondiente declaración corresponde a la Administración de la Generalidad. Consecuentemente, «lo que se desprende del citado artículo 36 es la existencia de dos regímenes diferenciados de declaración de utilidad pública, aunque la noción jurídica, los objetivos y los medios propios de esta institución son los mismos en ambos casos».

Esta regulación es disfuncional para las propias asociaciones afectadas, que se verán obligadas a solicitar sendas declaraciones de utilidad pública, siendo así que los principios de colaboración y cooperación entre Administraciones y la eficacia de su actuación (art. 103 CE) aconsejaría decantarse por una declaración única. En el caso de las asociaciones incluidas en el ámbito del art. 9.24 EAC, la Generalidad de Cataluña sería la instancia competente para efectuar esa declaración. Ciertamente, la misma produce efectos inmediatos sobre la Hacienda Pública, aunque de entidad menor y que, en todo caso, legitiman el ejercicio de las funciones normativas por el Estado «dado que en caso contrario podría producirse un uso injustificado y abusivo de la función ejecutiva de declaración por parte de los órganos de las comunidades autónomas», a las que debe corresponder la actividad ejecutiva. En defensa de la tesis ahora expuesta se invoca la doctrina sentada en la STC 152/1988, de 20 de julio, acerca de la competencia para la declaración de viviendas de protección oficial, que corresponde a las Comunidades Autónomas aunque sea necesaria para el disfrute de beneficios fiscales estatales.

E) El escrito del recurso concluye solicitando que se dicte Sentencia por la que se declare la inconstitucionalidad y nulidad de los preceptos legales impugnados.

2. Mediante providencia de 12 de noviembre de 2002, la Sección Cuarta de este Tribunal acordó admitir a trámite el presente recurso de inconstitucionalidad; dar traslado de la demanda y documentos presentados, conforme establece el art. 34 LOTC, al Congreso de los Diputados y al Senado, por conducto de sus Presidentes y al Gobierno, a través del Ministro de Justicia, al objeto de que en el plazo de quince días pudieran personarse en el proceso y formular las alegaciones que estimasen pertinentes y, finalmente, publicar la incoación del recurso en el «Boletín Oficial del Estado».

Dicha publicación se llevó a efecto en el «Boletín Oficial del Estado» núm. 280, de 22 de noviembre de 2002.

3. El 2 de diciembre de 2002 la Presidenta del Congreso de los Diputados comunicó que la Mesa de la Cámara había acordado, en la reunión celebrada el 26 de noviembre anterior, no personarse ni formular alegaciones en el presente proceso constitucional, poniendo a disposición del Tribunal las actuaciones de la Cámara que pudiera precisar.

4. El día 3 de diciembre de 2002 se recibieron las alegaciones efectuadas por el Abogado del Estado en defensa de la constitucionalidad de los preceptos de la LODA impugnados por el Parlamento de Cataluña.

A) Así, tras consignar que en el presente recurso no se discute el contenido de la LODA al que se atribuye «rango de ley orgánica» en el apartado primero de su disposición final primera, el Abogado del Estado aborda el análisis del concepto de «condición básica» en relación con el derecho de asociación.

Dicho análisis remite esencialmente a la doctrina establecida en la STC 61/1997, de 20 de marzo, a la que se remite la STC 173/1998. Desde el punto de vista negativo, estas resoluciones han establecido que la competencia del art. 149.1.1 CE no puede identificarse con el contenido de los arts. 138.2 y 139.1 CE, en tanto que éste es presupuesto o límite pero no título competencial; que no es trasunto en el plano competencial del art. 14 CE; que el término «condiciones básicas» no es sinónimo de «legislación básica», «bases» o «normas básicas» ni se mueve en la lógica dentro de la que se encuadran estas nociones; que no se identifica con el contenido esencial de los derechos y que no supone una técnica para determinar lo que corresponde al Estado o a las Comunidades Autónomas. En positivo, se ha dicho que las condiciones básicas que garantizan la igualdad se predicen de los derechos y deberes constitucionales en sí mismos considerados, de suerte que el art. 149.1.1 CE presta cobertura a aquellas condiciones que guarden relación estrecha, directa e inmediata con los derechos que la Constitución reconoce; que constituye un título competencial autónomo, positivo o habilitante, bien que ceñido al ámbito normativo; que las condiciones básicas hacen referencia al «contenido primario del derecho, a las posiciones jurídicas fundamentales, siendo las imprescindibles o necesarias para garantizar la igualdad», que no puede ser una igualdad formal absoluta y que, en fin, los criterios sobre los que se fundamenta la «condición básica» han de guardar una relación necesaria e inmediata con aquellas materias, tales como el objeto o ámbito material sobre el que recaen las facultades que integran el derecho, los deberes, requisitos o condiciones básicas en que ha de ejercerse el derecho, o los requisitos indispensables o el marco organizativo que posibilitan el ejercicio mismo del derecho.

A su vez, en la STC 56/1995, de 6 de marzo, se han identificado las cuatro dimensiones del derecho fundamental de asociación: positiva o libertad de creación de asociaciones y de adscripción a las ya creadas; negativa o libertad de no asociarse y dejar de pertenecer a las mismas; libertad de autoorganización y funcionamiento interno sin injerencias públicas e «*inter privatos*», que hace referencia al haz de garantías de los asociados considerados individualmente frente a las asociaciones a las que pertenecen o a las que pretendan incorporarse. En consecuencia, cualquier condición básica ligada directa e inmediatamente a una de estas manifestaciones del contenido esencial del derecho encontraría amparo competencial en el art. 149.1.1 CE, al garantizar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes. Lo que supone que el Estado, no sólo mediante la reserva de ley orgánica sino también a través del ejercicio de sus competencias, debe asegurar una determinada uniformidad normativa en todo el territorio nacional y preservar también, de este modo, una posición igual o co-

mún de todos los españoles, más allá de las diferencias de régimen jurídico que resultan inexcusablemente del ejercicio legítimo de la autonomía (SSTC 319/1993 y 173/1998).

B) Sentadas estas premisas, defiende el Abogado del Estado la plena constitucionalidad de las letras h), i) y j) del art. 7.1 LODA.

Al respecto, recuerda que, según se prevé en el art. 5 LODA, la constitución de la asociación, a la que califica como «acto esencial por antonomasia en el ejercicio del derecho de asociación», se formaliza mediante un acuerdo de quienes ejercen el derecho prestando su consentimiento para el nacimiento de la asociación y la aprobación de los Estatutos que deben regir el funcionamiento del nuevo ente. Por tanto, los Estatutos forman parte del contenido del acuerdo de constitución y del acta fundacional, según se exige en el art. 6 LODA.

Reseñados estos extremos, recuerda el Abogado del Estado que en el art. 22 CE se establecen dos prescripciones que configuran el derecho de asociación: la obligación de inscripción de la asociación a los solos efectos de publicidad y la prohibición de asociaciones secretas. Se trata de prescripciones que afectan de manera directa e inmediata a las relaciones de los ciudadanos con la asociación en la medida en que la publicidad y, en concreto, la publicidad de los estatutos y la posibilidad de conocimiento de los mismos forman parte esencial del ámbito de autonomía de la voluntad de los distintos sujetos para ejercer el derecho de asociación. A su vez, el art. 2.5 LODA establece la obligación de que la organización interna y el funcionamiento de las asociaciones sean democráticos, con pleno respeto al pluralismo. Sostiene el Abogado del Estado que «este precepto forma parte del núcleo esencial del derecho de asociación, pues como ya dijo la sentencia 56/1995 del Tribunal Constitucional, los artículos 6 y 22 de la Constitución (podría incluirse el 7), deben interpretarse conjuntamente y sistemáticamente, sin separaciones artificiosas y, en consecuencia, debe reconocerse que el principio de organización y funcionamiento interno democráticos y los derechos que de él se derivan integran el derecho de asociación».

El art. 7 LODA no impone un determinado desarrollo del contenido de los estatutos, que puede ser regulado por las Comunidades Autónomas con competencia sobre asociaciones sino que se limita a establecer qué extremos deben formar necesariamente parte de su contenido. El ejercicio del derecho de asociación exige el conocimiento público de los estatutos y de su preciso contenido para que pueda examinarse si la asociación tiene una organización y funcionamiento democráticos, límite constitucional al ejercicio de la competencia legislativa autonómica. La publicidad de los extremos consignados en el precepto legal garantiza que los ciudadanos puedan conocer el cumplimiento de los requisitos constitucionales. No sería concebible la regulación de las condiciones básicas de un derecho como el de asociación sin límite o deber de ningún género, «siquiera fuera como afirma el artículo 149.1.1 de la Constitución, para regular las condiciones básicas de su ejercicio y cumplimiento (STC 61/1997)».

C) Se razona seguidamente la constitucionalidad de los apartados segundo y tercero del art. 8 LODA, relativo a la denominación de las asociaciones.

Por lo que se refiere al reproche específicamente dirigido contra el art. 8.2, cuyo contenido se tilda de obviedad en la demanda, apunta el Abogado del Estado que este alegato debe desestimarse puesto que el recurso de inconstitucionalidad no es el cauce adecuado para corregir la técnica del legislador. Además, la prohibición de denominaciones que incluyan expresiones contrarias a las leyes o que vulneren derechos fundamentales constituye una condición básica anudada al derecho de asociación.

Con respecto al art. 8.3, concreta la previsión general del art. 8.1 LODA y debe ponerse en conexión con el art. 30.2, que, al hilo de la regulación del régimen de inscripción en el registro, prevé la suspensión del plazo de inscripción con apertura de nuevo plazo «cuando se adviertan defectos formales en la solicitud o en la documentación que la acompaña, o cuando la denominación coincida con otra inscrita o pueda inducir a error o confusión con ella, o cuando la denominación coincida con una marca registrada notoria», supuestos coincidentes con los del art. 8.3 LODA ahora impugnado y que, al decir del Abogado del Estado, constituye «una injerencia del poder público en el ejercicio del derecho de asociación y su fundamentación debe estar dotada, como límite a dicha potestad, de la máxima concreción». Los principios de legalidad, seguridad jurídica e interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos (art. 9.3 CE), exigen que el fundamento de la potestad administrativa de suspensión de la inscripción tenga una predeterminación suficiente que excluya la discrecionalidad excesiva, constitucionalmente insostenible.

D) La remisión a las disposiciones reglamentarias que se contiene en el art. 11.2 LODA tampoco puede estimarse incurso en ningún motivo de invalidez puesto que con ella no se alude sólo a las disposiciones que apruebe el Gobierno en virtud de la habilitación contenida en la disposición final tercera LODA, ni al reglamento ejecutivo de la misma, sino a todas aquellas que se dicten, en su caso, en aplicación de la LODA, incluso por las Comunidades Autónomas con competencia en la materia. De tal suerte que, «de ser dictadas las disposiciones reglamentarias autonómicas se integrarán en el ordenamiento jurídico al cual deben ajustarse, en todo caso, los Estatutos (artículo 7.3)».

E) Reitera el Abogado del Estado que la publicidad y la organización y funcionamiento democráticos de las asociaciones forman parte esencial del derecho fundamental, especialmente en su vertiente «*inter privados*». Por ello, al amparo del art. 149.1.1 CE, se someten a inscripción en el Registro de asociaciones la apertura, traslado o cierre de delegaciones o establecimientos de la entidad [art. 28.1 f) y 2 c)].

F) Tampoco resulta inconstitucional el inciso «en todo caso» del art. 30.1 LODA toda vez que el establecimiento de límites al ejercicio de las potestades administrativas y, consecuentemente, la fijación de barreras a la injerencia de los poderes públicos en el ejercicio del

derecho fundamental desarrolla el núcleo esencial del derecho. En este caso, se recuerda que en la STC 291/1993, de 8 de octubre, se ha señalado que el incumplimiento del deber genérico de resolver por la Administración, al no satisfacer la carga de inscripción registral que la Constitución impone, entraña una lesión del derecho fundamental de asociación. Por otro lado, la supresión del inciso carecería de efecto práctico toda vez que el plazo de tres meses es el general del art. 42.2 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre.

G) Al principio de publicidad alude nuevamente el Abogado del Estado en relación con la obligación establecida en el apartado segundo de la disposición transitoria primera pues con ella se trata de satisfacer las exigencias que dimanarían del citado principio respecto del domicilio y la identidad de los titulares de los órganos de gobierno y representación de las asociaciones ya inscritas.

H) Por último, defiende el Abogado del Estado la plena constitucionalidad del art. 36 LODA y su adecuación al título competencial Hacienda General. En su opinión, de la interpretación del sentido propio de las palabras del precepto y del contexto del capítulo en el que se integra se desprende claramente que nos encontramos ante otros beneficios distintos de los que el art. 33 LODA denomina derechos de las asociaciones de utilidad pública y que permite a las Comunidades Autónomas aplicar otros beneficios distintos a las asociaciones de su ámbito territorial.

La atribución de los derechos del art. 33 LODA viene ligada a la exigencia de una declaración de utilidad pública estatal, con intervención en todo caso del Ministerio de Hacienda. El art. 149.1.14 CE atribuye la competencia exclusiva en materia de Hacienda General al Estado, una competencia que debe entenderse ligada al art. 133 CE, donde se hace referencia a los beneficios fiscales, «entre los que se cuentan, sin duda, las exenciones y bonificaciones, como señala la STC 6/1983, de 4 de febrero». La atribución del derecho a disfrutar de exenciones y beneficios fiscales o económicos de conformidad con las leyes vigentes a las asociaciones declaradas de utilidad pública es competencia exclusiva del Estado, aun cuando el beneficio de justicia gratuita se incardine en otros títulos competenciales (art. 149.1.5 y 6 CE, puesto que se regula el acceso al proceso disfrutando de dicho beneficio).

Tras exponer la evolución de la legislación en esta materia, con especial referencia a la Ley 30/1994, de 24 de noviembre, reguladora de las fundaciones y de los incentivos fiscales a la participación privada en actividades de interés general y a la Ley 1/1996, de 10 de enero, de Asistencia Jurídica Gratuita, añade el Abogado del Estado que no es de aplicación la doctrina establecida en la STC 152/1988, de 20 de julio. Antes bien, sostiene la necesidad de acudir a la STC 13/1992, de 6 de febrero, donde se procede al deslinde de competencias en relación con la facultad de gasto del Estado. En su opinión, «la regulación del acceso de las asociaciones al disfrute de los distintos incentivos en forma de exenciones y beneficios fiscales o económicos y del derecho de asistencia jurídica gratuita corresponde al Estado y, por ello, goza de amparo competencial para

establecer por ley los requisitos de acceso a los mismos, sin que ello signifique la lesión de la competencia autonómica, cuando estatutariamente esté prevista, de otorgar otros beneficios a las asociaciones y regular los requisitos de acceso a estos últimos».

5. Con fecha 4 de diciembre de 2002 se registró en este Tribunal el escrito de alegaciones del Letrado de las Cortes Generales, actuando en nombre y representación del Senado, conforme al Acuerdo de la Mesa de la Cámara de 20 de marzo de 2002.

A) Tras una pormenorizada exposición de las tesis defendidas en el escrito de demanda, se apunta que en el recurso se «mezcla la regulación del derecho de asociación como derecho fundamental con las concreciones materiales del derecho que son las asociaciones y, más aún, con determinada clase de asociaciones», como son las expresamente mencionadas en el art. 9.24 EAC, «es decir, una clase de asociaciones, dentro de la especie asociaciones comunes en un concreto ámbito territorial». Este error acaso se explica por la propia denominación de la Ley impugnada, pero debe repararse prestando atención al hecho de que estamos ante un supuesto de concurrencia imperfecta de títulos competenciales.

El origen de la LODA debe buscarse en la proclamación del derecho fundamental de asociación (art. 22 CE) y, como tal derecho fundamental, la Constitución dispone en su art. 149.1.1 que la regulación de las condiciones básicas de ejercicio del derecho y cumplimiento de los deberes constitucionales que le atañen, de modo que se garantice la igualdad de todos los españoles, corresponde en exclusiva al Estado. Por su parte, el origen de la normativa catalana ha de buscarse en el juego de distribución competencial de los arts. 148 y 149 CE, a tenor de los cuales –y del art. 9.24 EAC– Cataluña ostenta competencia exclusiva sobre un determinado tipo de asociaciones, abierto pero no universal y circunscrito, en todo caso, al territorio autonómico.

Para una mayor concreción del alcance de los títulos se apunta la conveniencia de acudir a la STC 173/1998, donde expresamente se rechazó la pretensión de erigir el título autonómico en título universal y se identificaron los límites constitucionales al ejercicio de la competencia. Tales límites resultan de la reserva de ley orgánica para el desarrollo directo de los elementos esenciales del derecho (art. 81 CE) y de los elementos civiles, administrativos, procesales y fiscales que inciden en la vida asociativa y cuya regulación corresponde al Estado.

Con respecto a la reserva de ley orgánica, siendo cierto que la doctrina de este Tribunal ha negado que en el art. 81 CE se contenga en puridad ningún título competencial, señala el Letrado de las Cortes Generales que no lo es menos que en virtud de dicho precepto sólo el Estado puede dictar este tipo de leyes en desarrollo de los derechos fundamentales. Desde la STC 5/1981, el Tribunal ha ido perfilando su doctrina sobre la reserva de ley orgánica, haciendo hincapié en la interpretación restrictiva de su ámbito y en que éste no es coextenso al de las competencias del Estado.

En lo atinente a la competencia atribuida al Estado por el art. 149.1.1 CE, en la STC 61/1997 se afirmó que se trata de un título competencial con contenido propio, que habilita para regular «el contenido primario del derecho, las posiciones jurídicas fundamentales (facultades elementales, límites esenciales, deberes fundamentales, prestaciones básicas, ciertas premisas o presupuestos previos...)».

B) Seguidamente, el Letrado de las Cortes Generales expresa su plena coincidencia con las afirmaciones implícitas de transitoriedad de la normativa autonómica y prevalencia de la ley orgánica estatal y de las condiciones básicas que definen un ejercicio igual para todos del derecho de asociación, que entiende hechas en la demanda. Idéntica coincidencia manifiesta con la delimitación del alcance de la competencia de la Generalidad de Cataluña a la luz de la STC 173/1998.

Igualmente, reconoce que la competencia autonómica no sólo faculta para regular los aspectos administrativos sino también el régimen jurídico de las asociaciones tanto en su vertiente externa –participación en el tráfico jurídico– como interna –organización y funcionamiento–. Ahora bien, ello no debe impedir la adecuada ponderación del aspecto cooperativo propio del funcionamiento de un Estado compuesto y del necesario principio de proporcionalidad en la regulación de instituciones que son reflejo material del ejercicio de derechos en los que el exceso normativo puede interferir en la regulación del derecho propiciando una intervención por exceso de injerencia en un derecho esencialmente de libertad, aunque no exento de la naturaleza de derecho de participación.

C) Antes de exponer las razones concretas sobre las que funda la constitucionalidad de los diversos preceptos de la LODA recurridos, el Letrado de las Cortes Generales señala que en el proceso se plantean algunos temas de extraordinaria importancia para la delimitación competencial. Son asuntos tales como «la reserva de ley en relación con el desarrollo de derechos fundamentales, la reserva de ley orgánica o el concepto y alcance de lo básico».

Acerca de la reserva de ley, recuerda que este Tribunal la ha conceptualizado como «una fundamentación garantista en materia de regulación del ejercicio de derechos (STC 83/1984, o STC 49/1999); más aún reserva de ley estatal por cuanto ‘esta norma sólo ha de emanar de las Cortes Generales cuando afecta a las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales’ (STC 37/1981); considerando contenido esencial de un derecho subjetivo ‘aquellas facultades o posibilidades de actuación necesarias para que el derecho sea reconocible’ (STC 11/1981)».

Con respecto al alcance de la regla del art. 149.1.1 CE, recuerda que el término «condiciones básicas» no es sinónimo de «legislación básica», «bases» o «normas básicas» puesto que el art. 149.1.1 CE «no ha atribuido al Estado la fijación de las condiciones básicas para garantizar la igualdad en el ejercicio de los derechos y libertades constitucionales, sino sólo el establecimiento

–eso sí, entero– de aquellas condiciones básicas que tiendan a garantizar la igualdad. [...] En otras palabras, el Estado tiene la competencia exclusiva para incidir sobre los derechos y deberes constitucionales desde una concreta perspectiva, la de la garantía de la igualdad en las posiciones jurídicas fundamentales, dimensión que no es, en rigor, susceptible de desarrollo como si de unas bases se tratara; será luego el legislador competente, estatal y autonómico, el que respetando tales condiciones básicas establezca su régimen jurídico, de acuerdo con el orden constitucional de competencias». Para el Letrado de las Cortes Generales, la línea jurisprudencial de este Tribunal parece marcar una deriva interpretativa hacia una concepción material-funcional de las condiciones básicas como elementos de inspiración teleológica orientados hacia la igualdad en el ejercicio de derechos que corresponde determinar según el orden constitucional de competencia, por más que se le reconozca al legislador estatal un cierto margen de apreciación en cuanto a la fijación inicial de tales condiciones básicas en todo el territorio.

Por otro lado, sostiene que la referencia a elementos con valor de condiciones básicas contenida en la STC 173/1998 no es una enumeración exhaustiva sino sólo aproximativa, puesto que al definirse *pro futuro*, no podía este Tribunal definir un esquema cerrado. Además, resulta indudable que los arts. 53.1 y 81.1 CE establecen una reserva legal mediante ley orgánica, manifestación normativa que corresponde exclusivamente al Estado, para las decisiones normativas de singular relevancia. En estos casos, las Cortes Generales manifiestan una opción normativa exclusiva por mor de la igualdad de todos los ciudadanos en el ejercicio de los derechos, con independencia de opciones sectoriales –por el territorio o la materia– que se adopten en cuestiones conexas.

Antes de responder a los motivos de inconstitucionalidad esgrimidos en la demanda contra los preceptos de la LODA impugnados, el Letrado de las Cortes Generales realiza dos precisiones de orden lógico y cronológico. La primera, que la citada reiteradamente STC 173/1998 es anterior a la LODA «y también a la Ley catalana 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones, pendiente de Sentencia en Recurso de Inconstitucionalidad planteado por el Presidente del Gobierno»; la segunda, que las menciones que en esa resolución se hacen a las condiciones básicas tienen carácter ejemplificativo, no exhaustivo.

D) Sostiene el Letrado de las Cortes Generales que las condiciones previstas en el art. 7.1 h) LODA como extremos necesarios a consignar en los estatutos hacen referencia a la elección de los órganos de gobierno y representación y a sus competencias, lo que enlaza directamente con la previsión de que la organización interna y el funcionamiento de las asociaciones deban ser democráticos, con pleno respeto al pluralismo (art. 2.5 LODA). A ello se añade el hecho de que el contenido de esta letra fue incorporado mediante enmienda aprobada en fase de debate en la Comisión Constitucional del Senado, al aprobarse la enmienda núm. 26 del Grupo Entesa Catalana de Progrés, justificada en la necesidad de «regular bien los estatutos e impedir las decisiones arbitrarias». Por último recuerda que en la ley

catalana se contiene una regulación estatutaria de materias semejantes, bastante más prolija.

Con respecto al art. 7.1 i) LODA, apunta el Letrado de las Cortes Generales que «nuevamente nos encontramos con condiciones básicas estatutarias a juicio del legislador que son garantías de los derechos de los asociados».

En defensa de la inclusión del patrimonio inicial en el art. 7.1 j) LODA aduce que guarda relación con los arts. 14, 15 y 18 del mismo texto legal, relativos a las obligaciones contables de las asociaciones, responsabilidad patrimonial asociativa y liquidación en su caso de la asociación. Además, esta inclusión estatutaria es elemento probatorio, en su caso, del carácter no lucrativo de la entidad –art. 1.2 LODA– que es requisito esencial de las asociaciones reguladas por esta Ley.

E) En defensa de la constitucionalidad del art. 8.2 y 3 LODA señala en primer lugar el representante del Senado que el establecimiento, en el art. 8.1, del principio de identificación asociativa y singularidad nominal es un elemento básico y por ende parte esencial del régimen jurídico de ejercicio del derecho, amén de que resulta una condición básica, precisamente en su extensión territorial al representar una garantía en todo el ámbito de aplicación del régimen jurídico del derecho.

En desarrollo de este principio, el art. 8.2 LODA establece un criterio de orden público básico y no redundante porque si bien es cierto que el art. 22.2 CE prohíbe las asociaciones que persigan fines o utilicen medios tipificados como delito y también las de carácter secreto o paramilitar, no es menos cierto que podría haber espacios entre la ilegalidad y la legalidad en los que el Ordenamiento debe velar por que no se dé el paso hacia la primera. Es en la LODA, norma de desarrollo del derecho, donde este tipo de cautelas debe recogerse.

A su vez, en el art. 8.3 LODA se trata de evitar la confusión con la denominación de otras asociaciones previamente inscritas en el registro territorialmente competente. Igualmente, con este precepto se persigue el «objetivo de preservar otro derecho fundamental como es el dimanante del art. 18 de la Constitución Española; esto es el derecho a la identidad personal y familiar y a la propia imagen de la que el nombre o denominación forma parte».

F) También se postula la desestimación del recurso contra la alusión a las disposiciones reglamentarias contenida en el art. 11.2 LODA toda vez que «nos parece que la ley autonómica no es una ley de desarrollo de la competencia exclusiva estatal en materia de fijación de las condiciones básicas de ejercicio igual por los ciudadanos del derecho fundamental de asociación, sino una ley autonómica de regulación de una materia exclusiva de la Generalidad respecto de una clase concreta de ciertas asociaciones comunes –las reiteradamente indicadas educativas, culturales, benéfico-asistenciales, etc., en los términos del art. 9.24 del Estatuto de Autonomía de Cataluña– y que desarrollen su actividad principalmente en Cataluña». Esta normativa autonómica tiene su propio desarrollo reglamentario, por lo que la referencia reglamentaria discutida

debe entenderse hecha al reglamento estatal que se dicte en su caso, algo para lo que tanto en el plano material (concepto material de las condiciones básicas) como en el formal (competencia del Estado para dictar los reglamentos de ejecución de las leyes) hay habilitación suficiente.

G) En defensa de los arts. 28.1 f) y 2 c) LODA se esgrimen los principios de publicidad y de seguridad jurídica como elementos clave del tráfico jurídico. Por otro lado, la representación del Senado subraya que es de interés general el conocimiento de la apertura y cierre de las delegaciones y establecimientos y la acreditación documental fehaciente de la apertura, traslado o clausura de los mismos porque no se entendería muy bien que en el ejercicio de la propiedad o de la libertad de empresa se consignasen los actos modificativos en los correspondientes registros y no sucediera lo mismo en materia asociativa. Aquí es justamente «donde esta información puede resultar más relevante por la relación del ejercicio del derecho de asociación con el derecho de participación en los asuntos públicos que contempla el art. 23 de la Constitución Española, o con otros derechos fundamentales».

A mayor abundamiento se recuerda que en la normativa catalana sobre asociaciones se contempla la comunicación registral y el sistema de información común en la Administración de la Generalidad (art. 10 de la Ley 7/1997) y los asientos de inscripción, entre los cuales el Decreto 206/1999 incluye «el cambio de domicilio o la apertura de delegación o de otros locales» [art. 16 e)]. No puede entenderse que estas previsiones autonómicas se erijan en obstáculo insalvable para el ejercicio de la competencia atribuida al Estado por el art. 149.1.1 CE.

H) Respecto de la expresión «en todo caso, de tres meses» del art. 30.1 LODA, puntualiza el Letrado de las Cortes Generales que pueden entenderse como plazo mínimo o máximo para que opere el silencio positivo, si bien la lectura de los siguientes párrafos de este artículo parecen apoyar la interpretación de que nos hallamos ante un plazo máximo. Pues bien, se trata de una función garantista que puede perfectamente encuadrarse en el art. 149.1.1 CE.

I) Sobre el apartado segundo de la disposición transitoria primera sostiene la representación del Senado que es una condición básica imprescindible la actualización por igual de todas las asociaciones de régimen común como método de garantía de un trato igual en el ejercicio del derecho de asociación. Además, de los términos en los que está definida la obligación claramente se deduce su escrupuloso respeto a la pluralidad registral propia de un sistema compuesto y cooperativo.

J) Finalmente se responde a las razones esgrimidas en el recurso contra el art. 36 LODA señalando que es la primera vez que se solicita una «competencia únicamente ejecutiva para una competencia exclusiva según el Estatuto de Autonomía» y que esas razones son contradictorias con los argumentos manejados en otros puntos de la demanda. En especial, por lo que a este último extremo hace, cuando se llega a aducir la identidad entre el art. 9.24 EAC y las asociaciones de utilidad pública de la Ley de 1964.

Tras manifestar que las asociaciones de utilidad pública son un ejemplo evidente, por su finalidad promotora del interés general, de la manifestación del derecho de asociación especialmente tutelado por el Ordenamiento, sostiene el Letrado de las Cortes Generales que no nos hallamos aquí ante una cuestión de concurrencia impropia sino ante el ejercicio paralelo de competencias estatales y autonómicas sin la necesaria cooperación temporal y material. Ciertamente, sería deseable una modificación legislativa en ese sentido, pero de ahí no se infiere que resulte contraria a la Constitución la previsión del art. 36 LODA.

Por las razones expuestas se concluye solicitando la desestimación íntegra del recurso interpuesto por el Parlamento de Cataluña contra diversos preceptos de la LODA.

6. Por providencia de 25 de abril de 2006 se señaló para deliberación y votación de la presente Sentencia el día 27 del mismo mes y año.

II. Fundamentos jurídicos

1. Según se ha expuesto con mayor detalle en los antecedentes de la presente resolución, el Parlamento de Cataluña impugna en este proceso constitucional diversos preceptos de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación (LODA), en cuya disposición final primera se identifican aquellos preceptos que tienen «rango de Ley Orgánica» (apartado primero), los dictados al amparo de lo previsto en el art. 149.1.1 CE (apartado segundo), los que constituyen legislación procesal de acuerdo con el art. 149.1.6 CE (apartado tercero), y los que se encuadran en la competencia atribuida al Estado por el art. 149.1.14 CE (apartado cuarto), en tanto que los restantes preceptos son aplicables «a las asociaciones de ámbito estatal» (apartado quinto). De un lado, la Cámara autonómica recurrente rechaza que algunos de los veintidós preceptos a los que total o parcialmente se califica como condiciones básicas *ex art.* 149.1.1 CE garantizadoras de la igualdad en el ejercicio del derecho fundamental de asociación merezcan dicha consideración. Este reproche se dirige específicamente contra los arts. 7.1 h), i) y j); 8.2 y 3; 11.2; 28.1 f) y 2 c); 30.1 y el apartado segundo de la disposición transitoria primera. De otro, con respecto al art. 36 LODA, denuncia lo que considera una abusiva utilización del título competencial sobre Hacienda General y Deuda del Estado (art. 149.1.14 CE), para establecer un régimen jurídico uniforme de las asociaciones de utilidad pública que invade la competencia exclusiva asumida por la Generalidad de Cataluña en virtud del art. 9.24 EAC. La actora solicita que se declare la inconstitucionalidad y nulidad de los preceptos recurridos.

Por su parte, tanto el Abogado del Estado como el Letrado de las Cortes Generales, personado en nombre y representación del Senado, postulan la desestimación íntegra del recurso pues coinciden en afirmar que todos y cada uno de los preceptos impugnados se atienen al orden constitucional y estatutario de distribución de competencias en materia de asociaciones.

2. Antes de examinar el fondo de las cuestiones planteadas en este proceso constitucional parece oportuno

recordar sucintamente el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias en materia de asociaciones. Al respecto, interesa tener presente que dichas competencias se ejercen en relación con una materia cuyo núcleo lo constituye el derecho fundamental proclamado en el art. 22 CE, sujeto a la reserva de Ley Orgánica del art. 81.1 CE. En torno a dicha reserva, este Tribunal ha afirmado que «debe considerarse reservado a la ley orgánica *ex art.* 81.1 C.E. la regulación de ‘los elementos esenciales de la definición’ del derecho de asociación o, en otras palabras, la delimitación de ‘los aspectos esenciales del contenido del derecho’ en lo tocante a la titularidad, a las facultades elementales que lo integran en sus varias vertientes (STC 101/1991, fundamento jurídico 2.), al alcance del mismo en las relaciones *inter privados*, a las garantías fundamentales necesarias para preservarlo frente a las injerencias de los poderes públicos y, muy especialmente, dada su naturaleza de derecho de libertad, corresponde en exclusiva al legislador orgánico la precisión de los límites que, en atención a otros derechos y libertades constitucionalmente reconocidos y respetando siempre el contenido esencial, puedan establecerse para determinar las asociaciones constitucionalmente proscritas —es decir, las ilegales, secretas y de carácter paramilitar—, así como los límites en relación al derecho de asociarse de determinados grupos de personas —militares, jueces, etc.—, o en relación a la libertad de no asociarse.» (STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 8)

Sentado lo anterior, debemos recordar que las asociaciones no figuran como título específico en ninguno de los apartados de los arts. 148 y 149 CE y que sólo se contemplan formalmente, a efectos de determinación de un título competencial expreso, a partir de lo establecido en los distintos textos estatutarios. La lectura de éstos pone de relieve la existencia de dos tipos diferentes de competencias autonómicas en la materia.

Por una parte, las Comunidades Autónomas de Cataluña, País Vasco, Andalucía, Comunidad Valenciana e Islas Canarias, así como la Comunidad Foral de Navarra ostentan competencia exclusiva sobre determinadas asociaciones. Este título se define en los diferentes Estatutos en unos términos sustancialmente idénticos a los que figuran en el art. 9.24 EAC, que delimita las competencias de la Comunidad Autónoma cuyo Parlamento ha promovido el presente recurso de inconstitucionalidad; de acuerdo con dicho precepto, se atribuye a la Generalidad de Cataluña la competencia exclusiva sobre «Fundaciones y asociaciones de carácter docente cultural, artístico, beneficio-asistencial y similares, que desarrollen principalmente sus funciones en Cataluña». Por otra, las restantes Comunidades Autónomas ostentan sólo competencia ejecutiva de la legislación estatal en la materia, bien en virtud de sus respectivas disposiciones estatutarias bien, para el caso de la Comunidad Autónoma de Galicia, como consecuencia de lo dispuesto en el art. 4 de la Ley Orgánica 16/1995, de 27 de diciembre.

La calificación de esta competencia autonómica como exclusiva no puede interpretarse como un total desajuste del Estado, pues además de estar condicionada por la normativa de carácter orgánico dictada en

desarrollo del art. 22 CE, el art. 149.1 CE otorga al Estado títulos competenciales que tienen una notable incidencia sobre las asociaciones. Como reiteradamente tiene declarado este Tribunal, la calificación jurídica y el alcance de las competencias de las Comunidades Autónomas no puede hacerse derivar únicamente de una lectura aislada de la denominación que reciben en los textos estatutarios, sino de una interpretación sistemática de todo el bloque de la constitucionalidad, dentro del cual la Constitución «conserva intacta su fuerza normativa dominante como *lex superior* de todo el ordenamiento, fuerza normativa que no se agota ni disminuye con la promulgación de los Estatutos de Autonomía, cuyos preceptos, por más que califiquen como exclusiva la competencia asumida *ratione materiae*, no pueden oponerse a las normas constitucionales que, en su caso, reconozcan al Estado títulos competenciales sobre esa misma materia» (por todas, STC 163/1994, de 26 de mayo, FJ 3).

En el caso específico de las asociaciones el entrecruzamiento competencial fue específicamente examinado en la ya citada STC 173/1998, de 23 de julio, cuya doctrina es preciso recordar. En esta resolución se señala que «la Comunidad Autónoma no posee un título competencial para regular todas las asociaciones de derecho común, ni menos aún todas las uniones de personas que resultan del ejercicio del derecho de asociación, en sus muchas manifestaciones y modalidades (SSTC 3/1981, FJ 1; 67/1985, FJ 3 y 5/1996, FJ 6). El Estatuto de Autonomía concreta la competencia exclusiva del País Vasco a un elenco de asociaciones caracterizadas por atender a unos fines y desarrollar unas actividades específicas. La locución ‘y similares’ flexibiliza y amplía la enumeración; pero, sea cual sea en la práctica el alcance final de la competencia autonómica, no la convierte en indefinida o indeterminada, ni la configura como una competencia genérica o residual sobre todas las asociaciones. Lo cual no impide que la Comunidad Autónoma ostente otras competencias sobre aquellas asociaciones cuyos fines y actividades coinciden con materias de competencia autonómica, como ocurre con la defensa de los consumidores y usuarios [STC 15/1989, FF JJ 4 b) y 7 b)] o con la juventud (STC 157/1992, FJ 2)» (FJ 3). Indudablemente, este último inciso amplía la esfera competencial de aquellas Comunidades Autónomas que han asumido exclusivamente competencias ejecutivas sobre asociaciones.

Por lo que hace al contenido material de la competencia, se indicó que «cuando un Estatuto de Autonomía atribuye a una Comunidad Autónoma la competencia exclusiva sobre un determinado tipo de asociaciones, no sólo le habilita para regular los aspectos administrativos de esas instituciones, es decir, sus relaciones de fomento, policía y sanción con los poderes públicos, sino también el régimen jurídico de las mismas tanto en su vertiente externa, es decir, la relativa a su participación en el tráfico jurídico –constitución, adquisición de personalidad jurídica, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad, extinción y disolución–, como en su vertiente interna –organización, funcionamiento interno y derechos y deberes de los asociados–» (FJ 5).

Finalmente, se hace hincapié en la necesaria inserción sistemática de estas competencias autonómicas exclusivas en el bloque de la constitucionalidad, advirtiéndose que «se halla acotada en cuanto a la titularidad y condicionada en cuanto a su ejercicio por los diversos preceptos constitucionales» (FJ 6). En particular, se identifican dos límites fundamentales: «que la Comunidad Autónoma, al regular el régimen jurídico de las asociaciones sometidas a su competencia, no puede entrar a regular el desarrollo directo de los elementos esenciales del derecho fundamental de asociación. Este es un ámbito reservado al Estado *ex art.* 81.1 CE y las normas que las Cortes Generales pueden dictar en su ejercicio constituyen un *prius* del que necesariamente debe partir la Comunidad Autónoma al regular, no el derecho de asociación en cuanto tal, sino el régimen de las asociaciones que surgen del ejercicio de ese derecho» y que «en las asociaciones objeto de la competencia autonómica existen elementos de muy diversa índole, civiles, administrativos, procesales, fiscales e incluso penales, sobre los que el Estado tiene títulos competenciales que deben hacerse compatibles con el título exclusivo atribuido a la Comunidad Autónoma» (*ibidem*).

3. Toda vez que el reproche que dirige el Parlamento de Cataluña contra la mayoría de los preceptos de la LODA impugnados consiste en su inadecuado encuadramiento en la competencia atribuida al Estado por el art. 149.1.1 CE, debemos recordar la doctrina establecida a este respecto en la STC 173/1998, de 23 de julio, cuyo objeto estaba constituido por diversos preceptos de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de 12 de febrero, de Asociaciones, aprobada al amparo de la competencia exclusiva sobre «asociaciones de carácter docente, cultural, artístico, benéfico, asistencial y similares, en tanto desarrollen principalmente sus funciones en el País Vasco» (art. 10.13 EAPV).

A pesar de que en el momento de aprobar aquella Resolución el Estado todavía no había dictado norma alguna a la que atribuyese el carácter de «condición básica» que garantizase la igualdad en el «ejercicio» del derecho fundamental que nos ocupa, pudimos entonces avanzar que «parece fuera de toda duda que, por su conexión con el derecho de asociación y por su carácter de ‘requisitos mínimos indispensables’ que posibilitan su ejercicio, el legislador estatal podrá considerar ‘condiciones básicas’ *ex art.* 149.1.1 CE, tanto lo que podríamos denominar la definición del concepto legal de asociación, como aquellos aspectos concretos de lo que hemos llamado régimen jurídico externo de las asociaciones (nacimiento de la personalidad, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad y causas y efectos de la disolución), que resulten ‘imprescindibles o necesarios’ en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación y [que], en cuanto tales, requieren un tratamiento uniforme» (FJ 9).

Como quiera que este Tribunal ha identificado cuatro facetas o dimensiones en las que se manifiesta el derecho fundamental de asociación, a saber: libertad de creación de asociaciones y de adscripción a las ya creadas; libertad de no asociarse y de dejar de pertenecer a

las mismas; libertad de organización y funcionamiento internos sin injerencias públicas y, como dimensión *inter privatos*, garantía de un haz de facultades a los asociados individualmente considerados frente a las asociaciones a las que pertenecen o a las que pretendan incorporarse (por todas, SSTC 173/1998, de 23 de julio, FJ 8, y 104/1999, de 14 de junio, FJ 4), habremos de concluir que merecerán la consideración de condiciones básicas de ejercicio del derecho de asociación *ex art.* 149.1.1 CE aquellos «requisitos mínimos indispensables» que guarden una conexión directa e inmediata con esas facetas del derecho fundamental. Esta delimitación de la competencia estatal se corresponde con el alcance que atribuimos a la misma en la STC 61/1997, de 20 de marzo, FJ 7 b), y evita eventuales injerencias o restricciones de la competencia que ostentan algunas Comunidades Autónomas para regular el régimen jurídico de las asociaciones y a cuyo alcance ya nos hemos referido en el fundamento jurídico anterior.

Especial relevancia reviste, en la aplicación de los criterios aquí señalados, el elemento teleológico de la competencia estatal, consistente en el aseguramiento de la «igualdad de todos los españoles» en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales, ya que obliga a examinar las «condiciones básicas» establecidas por el legislador estatal desde la perspectiva que nos ofrece el juicio de proporcionalidad, a fin de averiguar si la norma estatal «tiene cobijo en los límites formales y materiales del art. 149.1.1 CE y –complementariamente– si no contiene una injerencia o restricción de la competencia autonómica» (SSTC 164/2001, de 11 de julio, FJ 4 y 54/2002, de 27 de febrero, FJ 3). De tal suerte que «las condiciones básicas que garanticen la igualdad, por definición, no pueden consistir en un régimen jurídico acabado y completo de los derechos y deberes constitucionales afectados. La regulación de esas condiciones básicas sí corresponde por entero y en exclusiva al Estado, pero con tal normación, como es evidente, no se determina ni se agota su entero régimen jurídico» [STC 61/1997, FJ 7 b)].

4. La primera de las impugnaciones deducidas en este recurso de inconstitucionalidad tiene por objeto las letras h) a j) del art. 7.1 LODA, conforme a las cuales integran el contenido necesario de los Estatutos asociativos los siguientes extremos:

«h) Los órganos de gobierno y representación, *su composición, reglas y procedimientos para la elección y sustitución de sus miembros, sus atribuciones, duración de los cargos, causas de su cese, la forma de deliberar, adoptar y ejecutar sus acuerdos y las personas o cargos con facultad para certificarlos y requisitos para que los citados órganos queden válidamente constituidos, así como la cantidad de asociados necesaria para poder convocar sesiones de los órganos de gobierno o de proponer asuntos en el Orden del día.*

i) *El régimen de administración, contabilidad y documentación, así como la fecha de cierre del ejercicio asociativo.*

j) *El patrimonio inicial y los recursos económicos de los que se podrá hacer uso.»*

De estos apartados quedan al margen de la impugnación los siguientes extremos: la mención de «los órganos de gobierno y representación» del apartado h) y el inciso final «y los recursos económicos de los que se podrá hacer uso» del apartado j).

La representación del Parlamento de Cataluña reprocha a las determinaciones recurridas su excesivo detallismo, que poco tiene que ver con requisitos imprescindibles o necesarios en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación. Así, respecto del art. 7.1 h) e i) LODA denuncia que imponen una regulación de los órganos de gobierno y del régimen de administración de las asociaciones que no puede considerarse imprescindible para asegurar la igualdad de los españoles en el ejercicio del derecho de asociación; antes bien, las previsiones recogidas en ambos preceptos plasman un diseño completo y acabado de la organización interna de las asociaciones que no resulta admisible de acuerdo con la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio. Con respecto a la letra j), la inclusión del patrimonio inicial como contenido mínimo de los Estatutos poco tiene que ver con el derecho fundamental regulado pues las asociaciones no necesitan disponer de patrimonio propio. Este último reproche viene a cuestionar la validez del precepto legal no sólo desde la estricta perspectiva competencial sino también desde la óptica material.

Por su parte, el Abogado del Estado conecta la definición del contenido necesario de los Estatutos con lo dispuesto en los arts. 5 y 6 LODA, haciendo hincapié en que los Estatutos son parte del objeto del acuerdo de constitución del nuevo ente y, en cuanto tal, deben recogerse en el acta fundacional. Además, señala que en el art. 22 CE se establece la obligación de inscripción de las asociaciones a los solos efectos de publicidad y de articular la prohibición de asociaciones secretas; en este plano, sostiene que la publicidad de los Estatutos facilita el ejercicio del derecho fundamental de asociación por parte de los ciudadanos. A mayor abundamiento, el art. 2.5 LODA establece la obligación de que la organización interna y el funcionamiento de las asociaciones sean democráticos, con pleno respeto al pluralismo, obligación que, según sostiene el Abogado del Estado, forma parte del núcleo esencial del derecho de asociación conforme a la doctrina sentada en la STC 56/1995, de 6 de marzo y que se erige en límite constitucional a la competencia legislativa autonómica en materia de asociaciones. Siendo ello así, la publicidad de los extremos consignados en el art. 7.1 LODA permite comprobar el cumplimiento de este requisito constitucional.

A su vez el Letrado de las Cortes Generales, personado en este proceso constitucional en nombre del Senado, apunta que la concreción en los Estatutos asociativos de la elección de los órganos de gobierno y representación, así como de sus competencias [art. 7.1 h) LODA], enlaza directamente con la previsión de que la organización interna y el funcionamiento de las asociaciones deban ser democráticos, con pleno respeto al pluralismo (art. 2.5 LODA). Con respecto al art. 7.1 i) LODA, sostiene que su contenido garantiza los derechos de los asociados. Por lo que se refiere a la inclu-

sión del patrimonio inicial [art. 7.1 j) LODA], aduce, por una parte, su vinculación con lo dispuesto en los arts. 14, 15 y 18 LODA, en materia de obligaciones contables, responsabilidad patrimonial y liquidación de las asociaciones y, por otra, que se trata de un elemento probatorio del carácter no lucrativo del ente asociativo, requisito esencial de las asociaciones reguladas por la Ley Orgánica que nos ocupa (art. 1.2 LODA).

5. Con apoyo en la doctrina constitucional antes resumida podemos dar respuesta singularizada a la impugnación que el Parlamento de Cataluña hace de los tres contenidos necesarios de los Estatutos asociativos que se recurren.

A) Así, por lo que respecta al art. 7.1 h) LODA, ha de señalarse que su contenido guarda una conexión directa e inmediata con las diferentes facetas que integran el derecho fundamental de asociación.

Según tiene afirmado este Tribunal, el fundamento de las asociaciones debe buscarse en la libre voluntad de los socios de unirse y de permanecer unidos para cumplir los fines sociales, creando entre ellos no sólo un vínculo jurídico «sino también una solidaridad moral basada en la confianza recíproca» (STC 218/1988, de 22 de noviembre). Esa agrupación permanente se plasma en una estructura organizativa, concretada en los correspondientes Estatutos en virtud del *pactum associationis* original (STC 104/1999, de 14 de junio, FJ 2), cuya aceptación es un elemento esencial del acto de integración de los asociados (entre otras muchas, SSTC 218/1988, de 22 de noviembre, FJ 2 y 56/1996, de 16 de enero, FJ 9).

Pues bien, las diferentes determinaciones del art. 7.1 h) LODA impugnadas no limitan por sí mismas esa libertad organizativa sino que representan una garantía de publicidad de los términos en que se haya llevado a cabo su ejercicio, respecto de extremos conectados con distintas vertientes del derecho de asociación.

Así, en primer lugar, la consideración, como contenido necesario de los estatutos asociativos, de la composición de los órganos de gobierno y representación de la asociación, de las reglas y procedimiento para su elección y sustitución, de la duración de los cargos y causas de cese, garantiza la transparencia respecto de condiciones previas al ejercicio de los derechos de participación e información de los asociados reconocidos en su vertiente sustantiva en el art. 21 a) y b) LODA, en relación con las disposiciones sobre el régimen de las asociaciones contenidas en el art. 11.3 y 4 LODA (preceptos que tienen, respectivamente, carácter orgánico y de «condición básica», según lo previsto en la disposición final primera). Otro tanto sucede con la definición de las atribuciones de los órganos de gobierno y representación, la forma de deliberar, adoptar y ejecutar sus acuerdos y los requisitos para la constitución de esos órganos como presupuestos de validez de dichos acuerdos. Con la particularidad de que, además, estas determinaciones estatutarias pueden incidir en las relaciones de las asociaciones con terceros, representando una garantía de regularidad en el tráfico jurídico en que intervengan.

Esa incidencia en el tráfico jurídico de las asociaciones adquiere especial relevancia cuando se establece como

contenido necesario de los estatutos la identificación de «las personas o cargos» con facultad para certificar los acuerdos de los órganos de gobierno y representación. Razones de seguridad jurídica e interés general explican la necesidad de acreditar la autenticidad de dichos acuerdos, en particular porque no entra aquí en juego exclusivamente el derecho a la información de los asociados [art. 21 b) LODA], sino también el régimen de responsabilidades de todo tipo que pueda exigirse a los miembros de los órganos de gobierno y representación (art. 15 LODA, «condición básica» según la disposición final primera).

A su vez, el último inciso del art. 7.1 h) LODA garantiza la publicidad del número de asociados que serán necesarios para ejercer la facultad de iniciativa, consustancial al derecho de participación en la vida asociativa [art. 21 a) LODA], tanto en lo que respecta a la convocatoria de los órganos de gobierno como en lo que hace a la promoción de debates internos.

Consecuentemente, en la medida en que las determinaciones del art. 7.1 h) LODA aseguran un adecuado conocimiento de las reglas que permiten la participación de los asociados en la gestión y control de los órganos de gobierno y representación, al tiempo que sirven a la seguridad del tráfico jurídico de las asociaciones, hemos de convenir en que satisfacen los requisitos del juicio de proporcionalidad exigibles a las condiciones básicas de ejercicio del derecho de asociación *ex* art. 149.1.1 CE. En efecto, la publicidad de esas determinaciones suministra informaciones esenciales para que los ciudadanos puedan ejercer responsablemente las vertientes positiva y negativa de esta libertad respecto de las asociaciones a las que eventualmente pretendan incorporarse y preserva, en conexión con lo dispuesto en otros preceptos de la LODA, un haz de facultades en el seno de aquellas a las que ya pertenezcan (STC 104/1999, de 14 de junio, FJ 4).

Puede así afirmarse que la publicidad de estas determinaciones representa el corolario lógico del principio de transparencia que debe informar la organización de las asociaciones en nuestro Ordenamiento jurídico en aras de la efectividad de la libertad asociativa de los ciudadanos. Ciertamente, los términos empleados en el art. 7.1 h) LODA para preservar esa publicidad pueden merecer algún reproche en términos de técnica legislativa ya que de su redacción puede resultar una cierta oscuridad del precepto. Sin embargo, este reproche no puede llevarnos a concluir que el precepto ha agotado el régimen jurídico de la materia, como sí hace el art. 12 LODA respecto de las asociaciones de competencia estatal.

B) Distinto es el caso del art. 7.1 i) LODA, donde se identifica como contenido necesario de los estatutos de las asociaciones «el régimen de administración, contabilidad y documentación, así como la fecha de cierre del ejercicio asociativo». Se trata de una previsión que tiene un marcado carácter formal; así es, tanto si la referimos a los aspectos auxiliares de la gestión ordinaria de la asociación o a la fijación de criterios contables, como si atendemos al procesamiento de la información concerniente a la vida asociativa. De este modo se puede afirmar que sólo indirectamente guarda alguna rela-

ción con los cuatro aspectos del derecho fundamental de asociación a los que nos hemos referido. Desde tal perspectiva la disposición impugnada sólo de manera mediata se vincula con el derecho de los asociados a ser informados del estado de cuentas; un derecho que, por lo demás, está reconocido en el art. 21 b) LODA, precepto que no ha sido controvertido en este proceso constitucional. A mayor abundamiento, interesa reseñar que el art. 14 LODA, donde se definen las obligaciones documentales y contables que deben satisfacer las asociaciones y en el que se concreta el derecho de acceso de los asociados a la documentación, no figura entre los preceptos calificados como «condiciones básicas» por la disposición final primera, apartado segundo.

Es por ello que debemos estimar la impugnación formulada por el Parlamento de Cataluña contra este precepto en el concreto extremo relativo a su consideración como condición básica de ejercicio del derecho de asociación *ex art.* 149.1.1 CE.

C) Por lo que hace a la inclusión del «patrimonio inicial» entre los contenidos necesarios de los Estatutos [art. 7.1 j) LODA], no podemos compartir la interpretación que de su alcance defiende la representación del Parlamento de Cataluña puesto que el precepto impugnado no impone a las asociaciones la obligación de contar con un patrimonio inicial sino sólo la carga formal de que la existencia o inexistencia del mismo y, en su caso, la cuantía a la que asciende, se refleje en los Estatutos asociativos.

Al respecto, hemos de partir de la premisa insoslayable de que la Ley Orgánica que nos ocupa no exige que las asociaciones en ella reguladas cuenten, desde su creación, con unos determinados medios materiales. Una exigencia que, habida cuenta de que esta Ley tiene por objeto el desarrollo del derecho fundamental reconocido en el art. 22 CE (art. 1 LODA), que se refiere a un género dentro del que caben modalidades específicas [SSTC 67/1985, de 24 de mayo, FJ 3 c); 96/1994, de 21 de marzo y 219/2001, de 31 de octubre, FJ 10], parece que encontraría su ubicación más adecuada en las normas que regulen esas diversas modalidades asociativas.

Sin embargo, en la medida en que, como se ha dicho, no se impone la exigencia de patrimonio, sino sólo, en términos generales, la publicidad de si ese patrimonio inicial existe o no (con especificación, en el primera caso, de su cuantía), nos hallamos ante una carga formal cuya imposición puede explicarse como una garantía establecida en beneficio de terceros que puedan entablar relaciones jurídicas con la asociación, así como de los propios asociados toda vez que, en función de la actividad que se proponga desarrollar la asociación, y que resultará de la definición precisa de los «fines y actividades de la asociación», exigida por el art. 7.1 d) LODA, la existencia de un determinado patrimonio inicial –y su consiguiente reflejo documental en los Estatutos– puede servir como indicio de la viabilidad del nuevo ente. Obviamente, por las razones expuestas, también sirve al eventual ejercicio del derecho positivo de asociación de los terceros que pudieran querer incorporarse a la asociación. De donde se infiere su estrecha vinculación directa con una de las vertientes o

facetas del derecho fundamental de asociación (art. 22 CE), lo que explica su consideración como condición básica de ejercicio del mismo *ex art.* 149.1.1 CE.

En virtud de lo expuesto, no se aprecia la concurrencia de la extralimitación competencial denunciada en el inciso impugnado del art. 7.1 j) LODA, por lo que procede desestimar el recurso de inconstitucionalidad en este preciso extremo.

6. Del art. 8 LODA, dedicado a la denominación de las asociaciones, impugna el Parlamento de Cataluña sus apartados segundo y tercero. Tras señalarse en el art. 8.1 que «la denominación de las asociaciones no podrá incluir término o expresión que induzca a error o confusión sobre su propia identidad, o sobre la clase o naturaleza de la misma, en especial, mediante la adopción de palabras, conceptos o símbolos, acrónimos y similares propios de personas jurídicas diferentes, sean o no de naturaleza asociativa», en dichos apartados se establece:

«2. No serán admisibles las denominaciones que incluyan expresiones contrarias a las leyes o que puedan suponer vulneración de los derechos fundamentales de las personas.

3. Tampoco podrá coincidir, o asemejarse de manera que pueda crear confusión, con ninguna otra previamente inscrita en el Registro en el que proceda su inscripción, ni con cualquier otra persona jurídica pública o privada, ni con entidades preexistentes, sean o no de nacionalidad española, ni con personas físicas, salvo con el consentimiento expreso del interesado o sus sucesores, ni con una marca registrada notoria, salvo que se solicite por el titular de la misma o con su consentimiento.»

Para el Letrado del Parlamento de Cataluña lo dispuesto en el art. 8.2 LODA no puede merecer la calificación de condición básica de ejercicio del derecho de asociación porque se trata de una regla obvia aplicable a cualquier sujeto de derecho. En cuanto al art. 8.3 LODA, ve en él una regulación completa y acabada del principio general ya expresado en el art. 8.1 LODA, conforme al cual la denominación de las asociaciones no puede incluir términos o expresiones que induzcan a error sobre su identidad o naturaleza.

En opinión del Abogado del Estado, el reproche dirigido contra el art. 8.2 LODA plantea un juicio de calidad técnica mas no de validez, por lo que debe rechazarse. Además, entiende que la prohibición de denominaciones que incluyan expresiones contrarias a las leyes o que vulneren derechos fundamentales representa una condición básica de ejercicio del derecho de asociación. Por lo que atañe al art. 8.3 LODA, coincide con el Letrado del Parlamento de Cataluña en que concreta la previsión general del art. 8.1 LODA, al tiempo que apunta su conexión con el art. 30.2 del mismo texto legal, de acuerdo con el cual cuando la denominación incluya alguno de los extremos aludidos en el art. 8.3 LODA se habilita a la Administración para suspender el plazo de inscripción, habilitación que, en la medida en que supone una injerencia en el ejercicio del derecho de asociación, requiere una predeterminación suficiente que excluya la discrecionalidad administrativa en este ámbito.

Finalmente, el representante procesal del Senado sostiene que el establecimiento en el art. 8.1 LODA del principio de identificación asociativa y singularidad nominal es un elemento básico y, por ende, parte esencial del régimen jurídico del ejercicio del derecho fundamental. En desarrollo de este principio, en el art. 8.2 LODA se plasma un criterio de orden público básico y dotado de sentido porque, si bien es cierto que el art. 22.2 CE prohíbe las asociaciones que persigan fines o utilicen medios tipificados como delito así como las de carácter secreto o paramilitar, no es menos cierto que puede haber espacios entre la ilegalidad y la legalidad en los que el Ordenamiento debe introducir cautelas que eviten la comisión de ilícitos, como así se ha hecho en el art. 8.2 LODA. Por lo que hace al art. 8.3 LODA, indica que en él se trata de evitar la confusión con la denominación de otras asociaciones ya inscritas en el registro territorial competente.

7. El art. 8 LODA versa sobre un requisito esencial de las asociaciones y, en general, de todas las personas jurídicas, cual es la necesidad de identificarlas mediante una denominación que las singularice y distinga en tanto que sujetos de Derecho, requisito que, contemplado desde su envés, reviste la consideración de derecho al nombre, que permite a las asociaciones «cumplir una finalidad tan esencial como la propia identificación del grupo» (STC 85/1986, de 25 de junio, FJ 4). Concretamente, en los diferentes apartados de este precepto legal se enuncian los criterios de idoneidad, licitud y disponibilidad, respectivamente.

El Parlamento de Cataluña acepta el carácter de condición básica del primero de estos criterios, plasmado en el art. 8.1 LODA y que nos reconduce a la capacidad individualizadora de la denominación adoptada por las asociaciones. Por el contrario, entiende que esa caracterización no es predicable, por las razones antes expuestas, de los otros dos criterios.

Ciertamente, los criterios recogidos en los apartados segundo y tercero del art. 8 LODA limitan una de las vertientes que componen la libertad de autoorganización de las asociaciones, en este caso el derecho a dotarse de una denominación que las identifique. Ahora bien, debemos afirmar que dichas limitaciones guardan una relación directa e inmediata con las restantes facetas del derecho fundamental de asociación proclamado en el art. 22 CE, por lo que procede confirmar la calificación de condiciones básicas que les ha atribuido el legislador estatal.

Así sucede con la exigencia de licitud de la denominación, recogida en el art. 8.2 LODA. Lejos de representar una obviedad, calificación que le atribuye el Letrado del Parlamento de Cataluña y que únicamente podríamos compartir si con ella se indicara que el legislador ha reiterado aquí una fórmula relativamente usual en el panorama de las denominaciones de las personas jurídicas, mediante el establecimiento de este requisito se pretende evitar que con ocasión del ejercicio del derecho fundamental de asociación se atente contra la dignidad de la persona, que conforma, junto con el libre desarrollo de la personalidad, las bases de nuestro sistema de derechos fundamentales (STC 212/2005, de 21 de julio, FJ 4).

Por otro lado, el art. 8.3 LODA se refiere al requisito de la disponibilidad del nombre. Esa disponibilidad se concreta en la prohibición de homonimia o identidad sustancial tanto con otras asociaciones ya inscritas en el registro administrativo correspondiente, faceta que podemos considerar interna, como con otros sujetos de Derecho e incluso, salvo que medie autorización expresa de su titular, con marcas registradas notorias, faceta externa del Derecho de asociaciones. Con el fin de evitar la confusión proscrita por este precepto, en el art. 30.2 LODA se articula un mecanismo registral preventivo, al que se atribuye asimismo la consideración de condición básica de ejercicio del derecho de asociación y que no ha sido impugnado por el Parlamento de Cataluña. Al margen de ello, podemos concluir que el establecimiento de criterios que eviten equívocos en la denominación de las asociaciones es un instrumento idóneo y ponderado que facilita el ejercicio de la libertad positiva y negativa de asociación por los ciudadanos, por lo que no se aprecia extralimitación competencial alguna en su calificación como «condición básica» de ejercicio de este derecho fundamental.

8. En el art. 11 LODA, bajo la rúbrica «régimen de las asociaciones» se establece, en primer lugar, que estos entes se regirán, en lo que se refiere a su constitución e inscripción, «por lo establecido en la presente Ley Orgánica y en las disposiciones reglamentarias que se dicten en su desarrollo» (apartado primero). Una fórmula prácticamente idéntica se utiliza en el apartado segundo para referirse al régimen interno. Concretamente, de acuerdo con el art. 11.2 LODA:

«En cuanto a su régimen interno, las asociaciones habrán de ajustar su funcionamiento a lo establecido en sus propios Estatutos, siempre que no estén en contradicción con las normas de la presente Ley Orgánica y con las disposiciones reglamentarias que se dicten para la aplicación de la misma.»

Como claramente puede advertirse, en este precepto se define el marco normativo en el que se encuadran los Estatutos asociativos en los que se manifiesta la potestad de organización que comprende el derecho de asociación. Al respecto, este Tribunal Constitucional ha señalado en reiteradas ocasiones que esta faceta del derecho fundamental de asociación debe ejercerse «en el marco de la Constitución y de las leyes que, respetando el contenido esencial de tal derecho, lo desarrollen o lo regulen (art. 53.1)» [SSTC 218/1988, de 22 de noviembre, FJ 1, y 96/1994, de 21 de marzo, FJ 2 B].

Pues bien, el Letrado del Parlamento de Cataluña impugna el inciso final del artículo ahora reproducido en cursiva —«y con las disposiciones reglamentarias que se dicten para la aplicación de la misma»—, porque entiende que la remisión al reglamento implica la exclusión de la normativa autonómica en la regulación de esta materia. Frente a esta interpretación, sostiene el Abogado del Estado que dicha remisión no puede entenderse limitada a las disposiciones generales que apruebe el Gobierno de la Nación en virtud de la habilitación contenida en la disposición final tercera LODA, sino que comprende asimismo las normas reglamentarias que dicten las Comunidades Autónomas que ostenten competencia en materia de asociaciones. Para la represen-

tación procesal del Senado, el precepto no incurre en ningún motivo de invalidez porque una Ley autonómica no puede desarrollar las «condiciones básicas» fijadas por el legislador estatal para garantizar la igualdad de los españoles en el ejercicio del derecho fundamental de asociación. En el caso concreto de Cataluña, esa Ley versará sobre las clases de asociaciones mencionadas en el art. 9.24 EAC y tendrá su propio desarrollo reglamentario, que no comprende las «condiciones básicas».

9. A fin de dar una adecuada respuesta a la impugnación deducida por el Parlamento de Cataluña debemos comenzar rechazando la interpretación que del precepto legal recurrido hace el Abogado del Estado, quien defiende que la remisión a las normas reglamentarias que desarrollen lo dispuesto en la LODA comprende tanto las estatales como las autonómicas.

Esta interpretación no puede ser compartida, en primer lugar, porque este Tribunal ha afirmado reiteradamente que las «condiciones básicas» no son normas básicas susceptibles de desarrollo por las Comunidades Autónomas [al respecto, SSTC 61/1997, de 20 de marzo, FJ 7 a) y 37/2002, de 14 de febrero, FJ 12]. En segundo lugar, porque, en la actualidad, seis Comunidades Autónomas, entre las que se encuentra Cataluña, ostentan competencia exclusiva sobre determinados tipos asociativos que desarrollen su actividad principalmente en el territorio autonómico (arts. 10.13 EAPV, 9.24 EAC, 13.25 EA de Andalucía, 31.23 EACV, 30.7 y 44.19 LORAFNA). Como quiera que dicha competencia comprende la potestad legislativa (STC 86/1989, de 11 de mayo, FJ 7) y habilita a las mencionadas Comunidades Autónomas para regular, entre otros extremos, los referidos a la «vertiente interna» de las asociaciones: «organización, funcionamiento interno y derechos y deberes de los asociados» (STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 5 *in fine*), procede rechazar esta interpretación del art. 11.2 LODA ya que condicionaría indebidamente el ejercicio en este ámbito de la potestad legislativa autonómica, que se vería desplazada a favor de la potestad reglamentaria. Obviamente, ninguna de estas hipótesis se acomoda al orden constitucional y estatutario de distribución de competencias, lo que determina el rechazo de dicha interpretación.

En cuanto a la tesis auspiciada por el representante del Senado, hemos de indicar que su acierto al delimitar las esferas de regulación que corresponden a las instancias estatal y autonómica respectivamente no permite salvar por sí solo las dudas de constitucionalidad que suscita el inciso impugnado. Dicho de otro modo, no basta con afirmar que a los poderes autonómicos no les corresponde desarrollar las «condiciones básicas» establecidas por el Estado para concluir que se acomoda a lo previsto en el art. 149.1.1 CE el establecimiento de una condición básica consistente en la exigencia de adecuación de los Estatutos asociativos a la LODA y a las disposiciones reglamentarias que se dicten para su aplicación.

Avanzando un paso más en nuestra argumentación, debemos señalar ahora que el problema planteado por el Parlamento de Cataluña no se refiere propiamente a la inexistencia de una cláusula de salvaguardia de las

competencias que puedan ostentar las Comunidades Autónomas en la materia. Si así fuera, habríamos de insistir, una vez más, en que el legislador estatal no viene obligado a incorporar este tipo de cláusulas cuando actúa en el ejercicio de sus competencias (SSTC 191/1994, de 23 de junio, FJ 2, y 176/1999, de 30 de septiembre, FJ 4).

Dicho esto, podemos adelantar ya que el art. 11.2 LODA, en su inciso concretamente impugnado, no puede merecer la calificación de condición básica que garantice la igualdad en el ejercicio del derecho de asociación. De una parte, porque la igualdad a la que el art. 149.1.1 CE se dirige no puede garantizarse con ignorancia del sistema de fuentes que rige un concreto sector del Ordenamiento. Así sucede en este caso al exigir la adecuación de los Estatutos asociativos exclusivamente a las normas dictadas por el Estado e ignorando, con ello, la potestad legislativa que, en esta materia, ostentan diferentes Comunidades Autónomas. De otra, porque la remisión amplia e incondicionada a las disposiciones reglamentarias dictadas para la aplicación de la LODA en materia de «régimen interno» de las asociaciones no puede reputarse en sí misma una medida dictada al amparo del art. 149.1.1 CE. En efecto, el precepto controvertido no puede encontrar cobertura en dicho título dado que no se especifican qué aspectos concretos requerirían de desarrollo reglamentario, en atención, tanto a la especificidad técnica de dicho desarrollo, como a su apreciable conexión con las condiciones básicas que deben ser tuteladas en garantía de la igualdad a que se dirige este título competencial.

Consecuentemente, no habiendo realizado el legislador tal precisión, lo que resulta imprescindible para evitar el vaciamiento de las competencias autonómicas, procede concluir que el inciso «y con las disposiciones reglamentarias que se dicten para la aplicación de la misma» del art. 11.2 LODA no se acomoda a las exigencias del art. 149.1.1 CE, por lo que no constituye condición básica del ejercicio del derecho de asociación.

10. El Letrado del Parlamento de Cataluña niega el carácter de condición básica a los arts. 28.1 f) [de acuerdo con el cual la inscripción de las asociaciones deberá contener, entre otros, los asientos y sus modificaciones relativos a «la apertura y cierre de delegaciones o establecimientos de la entidad»] y 2 c) [a cuyo tenor en los Registros de asociaciones estará depositada, entre otra documentación, «la relativa a la apertura, traslado o clausura de delegaciones o establecimientos»]. A juicio del recurrente, estas exigencias registrales no resultan imprescindibles ni necesarias para garantizar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación.

Frente a ello, sostiene el Abogado del Estado que, habida cuenta de que los principios de publicidad y funcionamiento democrático de las asociaciones forman parte esencial del derecho fundamental, especialmente en su faceta «*inter privatos*», es lógico que, al amparo del art. 149.1.1 CE, se sometan a inscripción en el Registro de asociaciones la apertura, traslado o cierre de delegaciones o establecimientos de la entidad [art. 28.1 f) y 2 c)]. A su vez, el Letrado de las Cortes Ge-

nerales menciona los principios de publicidad y seguridad en el tráfico jurídico, añadiendo que existe un interés general en el conocimiento de la apertura, traslado y cierre de las delegaciones y establecimientos de las asociaciones, pues no se entendería bien que en el ejercicio de la propiedad o de la libertad de empresa se consignasen los actos modificativos en los correspondientes registros y no sucediera lo mismo cuando se ejerce el derecho de asociación, cuya conexión con otros derechos fundamentales y en particular con el derecho de participación en los asuntos públicos (art. 23 CE) subraya. Desde otra perspectiva, recuerda que en la legislación autonómica catalana sobre asociaciones, la apertura de delegaciones o de otros locales sociales es objeto de inscripción en el registro administrativo, previsión que, en opinión del Letrado de las Cortes Generales, no puede erigirse en obstáculo insalvable para el ejercicio de la competencia estatal *ex* art. 149.1.1 CE.

11. Al emprender el examen de los concretos apartados del art. 28 LODA cuya calificación como condición básica rechaza el Parlamento de Cataluña, hay que comenzar recordando que, de acuerdo con lo dispuesto en el art. 22.3 CE «las asociaciones constituidas al amparo de este artículo deberán inscribirse en un registro a los solos efectos de publicidad». De este precepto constitucional no puede en modo alguno deducirse la existencia de una obligación de inscripción cuyo cumplimiento se erija en requisito imprescindible para el ejercicio del derecho fundamental. No en vano, este Tribunal ha destacado que «el derecho de asociación reconocido en las modernas Constituciones supone 'la superación del recelo' con que el Estado liberal contempló el fenómeno asociativo –STC 67/1985, de 24 de mayo– de ahí que, en su vertiente positiva garantice la posibilidad de los individuos de unirse para el logro de 'todos los fines de la vida humana', y de estructurarse y funcionar el grupo así formado libre de toda indebida interferencia estatal» (STC 115/1987, de 7 de julio, FJ 3). De esta consideración del derecho fundamental de asociación como derecho de libertad, «que se plasma en la reconocida exigencia de que los poderes públicos no interfieran ilícitamente en la esfera de libertad por él acotada» (ATC 162/1995, de 5 de junio, FJ 4), se concluye, por tanto, que la inscripción registral ha de conceptuarse, obviamente, como un derecho de la propia asociación –así se refleja en el art. 24 LODA– y, examinada desde otra perspectiva complementaria, como una carga (en este sentido, STC 219/2001, de 31 de octubre, FJ 5), de cuyo cumplimiento se hace depender el disfrute por la asociación de determinadas ventajas, en particular las atinentes al régimen de responsabilidad en el tráfico jurídico (al respecto, art. 15 LODA).

Por las razones expuestas, debemos reiterar ahora que el reconocimiento del derecho fundamental de asociación en el art. 22 CE implica el respeto de la libertad de los ciudadanos para unirse para el logro de todos los fines de la vida humana, al margen de toda indebida interferencia estatal. Dicho de otro modo, para ejercer este derecho fundamental es suficiente la existencia de un acuerdo de colaboración mutua entre ciudadanos donde se manifieste su voluntad de asociarse y de con-

jugar sus cualidades para la consecución de los fines lícitos perseguidos, no siendo preciso que sobre ese *pactum associationis* haya de recaer intervención alguna de los poderes públicos, ni tan siquiera de carácter registral. Obviamente, la garantía de este régimen constitucional «no impide que el legislador, en el desarrollo legislativo de este derecho, pueda establecer ciertas condiciones y requisitos de ejercicio en relación con determinadas modalidades asociativas, o en atención a la distinta naturaleza de sus fines, siempre que los mismos no afecten al contenido esencial de este derecho fundamental» (STC 5/1996, de 16 de enero, FJ 6).

En relación con la inscripción registral, ese régimen constitucional mínimo permite la existencia de asociaciones no inscritas, sin perjuicio de que el legislador competente para establecer el régimen jurídico de los diferentes sujetos de Derecho resultantes del *pactum associationis* pueda, ponderando los intereses en presencia y atendiendo a las singularidades que puedan concurrir en los mismos, en particular en lo atinente a los fines que persigan y las actividades que se propongan desarrollar para alcanzarlos, imponer su inscripción obligatoria en los registros correspondientes para que el ejercicio del derecho de asociación despliegue todos sus efectos. Conviene no olvidar, a este respecto, que el art. 22 CE contiene un derecho fundamental a asociarse, no a crear unos concretos entes con sustrato asociativo y dotados de un régimen jurídico específico cuya configuración corresponde al legislador.

Sentadas estas premisas, interesa precisar que los asientos registrales regulados en los arts. 28.1 y 2 LODA hacen referencia únicamente a las asociaciones a las que resulte de aplicación dicha Ley Orgánica, de acuerdo con la delimitación subjetiva contenida en su art. 1, y que libremente decidan ejercer el derecho de inscripción (art. 24 LODA) «a los solos efectos de publicidad» (art. 22.3 CE).

12. Pues bien, la lectura de estos preceptos pone de manifiesto que los actos inscribibles mencionados en el art. 28.1 LODA se corresponden con algunos de los contenidos necesarios de los Estatutos asociativos *ex* art. 7.1 LODA [así sucede especialmente con la denominación, art. 28.1 a); el domicilio, art. 28.1 b); los fines y actividades estatutarias, art. 28.1 c) y el ámbito territorial de actuación, art. 28.1 d)], o bien hacen referencia a circunstancias relevantes para la vida de la asociación misma [es el caso de la fecha de constitución –contenido necesario del acta fundacional *ex* art. 6.1 d) – y de inscripción en el registro, art. 28.1 g); la declaración y revocación de la condición de utilidad pública, art. 28.1 h) y, finalmente, «la baja, suspensión o disolución de la asociación y sus causas», art. 28.1 k)] o relacionados con la vida interna de la asociación [la identidad de los titulares de los órganos de gobierno o representación, art. 28.1 e)]. Respecto de los asientos previstos en las letras i) y j), alusivos a la constitución o pertenencia a entes que trascienden a la propia asociación, como son las federaciones o confederaciones y uniones o entidades internacionales, resulta evidente su conexión con el art. 3 f) LODA, donde se reconoce a las propias asociaciones capacidad para ejercer el derecho de asociación.

En cuanto a lo dispuesto en el art. 28.1 f), donde se mencionan como actos inscribibles «la apertura y cierre de delegaciones o establecimientos de la entidad», apunta el Letrado de las Cortes Generales la existencia de una previsión sustancialmente idéntica en la normativa autonómica sobre asociaciones. Sin embargo, esa identidad sustancial no es tal puesto que los arts. 10.1 a) de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de 12 de febrero –que no fue impugnado en el recurso de inconstitucionalidad resuelto por la STC 173/1998, de 23 de julio– y 9.5 a) de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, exigen la inscripción registral del «domicilio principal y otros locales», mención esta última que no puede equipararse con las «delegaciones o establecimientos».

Dicho con otras palabras, no todos los locales de los que sea titular la asociación pueden merecer la consideración de «delegaciones» y «establecimientos», únicos supuestos a los que se limita la previsión de inscripción registral establecida por el legislador estatal. En efecto, dichos supuestos hacen referencia a la creación de nuevos centros en los que, con una cierta autonomía de gestión, se desarrollan permanentemente operaciones en nombre de la asociación. Por consiguiente, es claro que la carga de inscripción establecida por el legislador estatal no alcanza a la apertura de aquellos locales de la asociación en los que no concurren estas circunstancias. Examinado el precepto desde su perímetro exterior, baste añadir que tampoco se refiere a la creación de filiales pues ello implica el surgimiento de una nueva persona jurídica.

Así delimitado el alcance del precepto, puede aceptarse su carácter de condición básica de ejercicio del derecho de asociación ya que con la imposición de la carga de inscripción se trata de asegurar una adecuada protección a los terceros que entren en relación con la asociación en el curso del tráfico jurídico, así como de facilitar el ejercicio a la participación de los asociados [art. 21 a) LODA] en la toma de decisión sobre un aspecto tan relevante como es la apertura de delegaciones y establecimientos dotados de una cierta autonomía de gestión y que acaso implique una extensión del ámbito territorial de actuación de la asociación, favoreciendo eventualmente, el ejercicio del derecho positivo de asociación. Al respecto, no podemos descartar, al menos en principio, que en la decisión de incorporarse a una asociación ya existente los ciudadanos sopesen las posibilidades reales y efectivas que tienen de participar activamente en la vida interna de la entidad, que será mayor o menor en función de la proximidad geográfica de un centro operativo de la misma.

Por tanto, entendida en los términos expuestos, esto es que la carga de inscripción, establecida en el art. 28.1 f) LODA, se contrae a la creación de centros que gocen de autonomía de gestión y representación permanente de la asociación, la norma puede considerarse condición básica del ejercicio del Derecho de asociación.

Respecto de la impugnación del art. 28.2 c) LODA, hay que señalar que el conjunto del apartado segundo de este artículo se limita a disponer que la documentación objeto de inscripción conforme a lo previsto en el art. 28.1 LODA, quedará depositada en los correspondien-

tes registros administrativos de asociaciones. Con esta regla, que en el caso del art. 28.2 c) hace referencia a los documentos en los que se reflejen los actos inscribibles *ex* art. 28.1 f) LODA, se trata de asegurar la publicidad registral. Por consiguiente, la consideración de la obligación de inscribir la apertura y cierre de sucursales y establecimientos como una garantía en beneficio de terceros lleva consigo la lógica consecuencia de que la documentación en la que se acrediten estas actuaciones habrá de quedar depositada en el registro administrativo competente y ser accesible según lo dispuesto en el art. 29.1 LODA.

En consecuencia, así interpretada, la norma contenida en el art. 28.2 c) no incurre en tacha alguna de inconstitucionalidad.

13. Según se establece en el primer párrafo del art. 30.1 LODA, «el plazo de inscripción en el correspondiente Registro será, en todo caso, de tres meses desde la recepción de la solicitud en el órgano competente». De este precepto se recurre el inciso «en todo caso» porque, en opinión de la representación del Parlamento de Cataluña, si bien puede ser admisible que el legislador estatal fije un plazo máximo único, ello no debe impedir que las Comunidades Autónomas con competencias en materia de asociaciones establezcan plazos inferiores. Consecuentemente, lo que se impugna es la consideración del inciso discutido como norma de general aplicación.

Para el Abogado del Estado el art. 30.1 LODA merece la calificación de condición básica de ejercicio del derecho fundamental de asociación porque limita el ejercicio de la potestad administrativa de registro de las asociaciones. En particular porque la inactividad de la Administración en materia de inscripción registral entraña en sí misma una lesión del citado derecho fundamental, conforme a la doctrina establecida por este mismo Tribunal en la STC 291/1993, de 8 de octubre. A mayor abundamiento, indica que el plazo máximo coincide con el general del art. 42.2 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Finalmente, el Letrado de las Cortes Generales defiende que nos hallamos ante el establecimiento de un plazo máximo para la inscripción de las asociaciones en el correspondiente registro administrativo. El precepto cumple, así, una función garantista que se encuadra en la competencia estatal *ex* art. 149.1.1 CE.

14. Como claramente puede apreciarse, el rechazo del Parlamento de Cataluña a considerar el precepto legal impugnado como condición básica que garantice la igualdad de los españoles en el ejercicio del derecho fundamental de asociación es el resultado de una interpretación de su alcance, de la que resultaría el vaciamiento de la competencia autonómica para regular el procedimiento de inscripción registral de las asociaciones en el concreto extremo de la fijación de los plazos. No obstante, según ha reiterado este Tribunal, en la labor hermenéutica de los preceptos legales resulta obligado apurar todas las posibilidades de interpretación de conformidad con la Constitución y apreciar la invalidez sólo de aque-

llos cuya incompatibilidad con la Norma suprema «resulte indudable por ser imposible llevar a cabo dicha interpretación» (por todas, SSTC 176/1999, de 30 de septiembre, FJ 3, y 89/2004, de 25 de mayo, FJ 8).

Pues bien, en esta ocasión ese tipo de interpretación es perfectamente posible. En efecto, partiendo de la premisa insoslayable de que las condiciones básicas han de ser «las imprescindibles o necesarias para garantizar esa igualdad, que no puede consistir en una igualdad formal absoluta» (STC 61/1997, de 20 de marzo, FJ 8), debemos coincidir con las tesis expuestas en defensa del encuadramiento del precepto legal en la competencia estatal del art. 149.1.1 CE. Así, el primer párrafo del art. 30.1 LODA incorpora una garantía procedimental del ejercicio del derecho de asociación puesto que, según este Tribunal Constitucional ha tenido ocasión de subrayar, tanto la denegación infundada o arbitraria de la inscripción como la omisión administrativa, pueden lesionar el citado derecho fundamental, al tratarse de una prestación debida por la Administración encargada del correspondiente registro (SSTC 291/1993, de 18 de octubre, FJ 2, y 219/2001, de 31 de octubre, FJ 5).

Concretamente, en el párrafo primero del art. 30.1 LODA se establece como garantía procedimental del ejercicio de derecho de asociación, en su concreta modalidad de satisfacción de la carga de inscripción registral, un plazo máximo de tres meses. Es preciso entender que dicho plazo sólo vincula a las Comunidades Autónomas en cuanto constituye, justamente, el umbral máximo de duración del procedimiento administrativo –de ahí el inciso «en todo caso»–, pero ello no les impide su reducción al regular el procedimiento de inscripción de las asociaciones en su registro territorial cuando sean competentes para ello *ratione materiae*, en particular porque una mayor celeridad en el ejercicio de la función registral significa una más eficaz satisfacción de los intereses, públicos y privados, a los que sirve.

La interpretación del precepto en los términos expuestos lleva a la desestimación del recurso.

15. Se impugna asimismo el apartado segundo de la disposición transitoria primera LODA. Tras consignarse en el apartado primero de dicha disposición transitoria que las asociaciones inscritas quedarán sujetas a la LODA «y conservarán su personalidad jurídica y la plenitud de su capacidad, pero deberán adaptar sus Estatutos en el plazo de dos años», en el mencionado apartado segundo se establece lo siguiente:

«No obstante lo anterior, las asociaciones inscritas deberán declarar, en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de la presente Ley Orgánica, que se encuentran en situación de actividad y funcionamiento, notificando al Registro en que se hallen inscritas la dirección de su domicilio social, y la identidad de los componentes de sus órganos de gobierno y representación, así como la fecha de elección o designación de éstos.»

Para el Letrado del Parlamento de Cataluña, en este precepto se hace recaer sobre las asociaciones ya inscritas una obligación de declarar determinados extremos que no pueden merecer la calificación de impres-

cindibles para garantizar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de sus derechos constitucionales. Este reproche es replicado por el Abogado del Estado mediante la invocación del principio de publicidad ya que con la obligación discutida se pretenden satisfacer las exigencias que derivan de dicho principio en relación con el domicilio de las asociaciones ya inscritas así como la identidad de los titulares de sus órganos de gobierno y representación. La representación del Senado defiende la constitucionalidad de este precepto al entender que constituye una condición básica la actualización por igual de todas las asociaciones de régimen común como método de garantía de un trato igual en el ejercicio del derecho de asociación, sin afectar a la competencia autonómica en materia de registro de asociaciones.

16. En la disposición que nos ocupa se regula la incidencia que la nueva Ley ha de tener sobre las asociaciones existentes e inscritas en el correspondiente registro administrativo, con anterioridad a su entrada en vigor. Dicho de otro modo, no resulta de aplicación a aquellos entes surgidos del ejercicio del derecho de asociación pero que no hayan sido objeto de inscripción registral. Como ya hemos indicado anteriormente, al examinar la impugnación de los arts. 28.1 f) y 28.2 c) LODA, la eventual inscripción lleva consigo la aplicación de un régimen jurídico específico, pero no puede reputarse condición necesaria para el ejercicio del derecho de asociación consagrado en el art. 22 CE.

Así, en el apartado primero de la disposición transitoria que nos ocupa, se trata de hacer compatible la pervivencia de las mismas con su sujeción a la nueva Ley mediante la concesión de un plazo de dos años para la adaptación de los Estatutos asociativos al contenido obligatorio de la LODA. Por otra parte, en el apartado segundo, aquí controvertido, se impone a esas mismas asociaciones la carga de presentar una declaración de actividad y funcionamiento en la que se notifique al registro «la dirección de su domicilio social, y la identidad de los componentes de sus órganos de gobierno y representación, así como la fecha de elección o designación de éstos».

Conforme hemos tenido oportunidad de declarar en la STC 219/2001, de 31 de octubre, «sólo la continua correspondencia del Registro con la realidad permite cumplir el fin de publicidad a que se refiere el art. 22.3 CE» (FJ 5). Pues bien, examinado el precepto desde la perspectiva que nos ofrece este criterio, podemos afirmar que la carga que en él se establece a las asociaciones inscritas no puede reputarse desproporcionada a los efectos del ejercicio por el legislador estatal de la competencia que le atribuye el art. 149.1.1 CE.

En efecto, resulta manifiesto que la comunicación al registro administrativo correspondiente de que las asociaciones preexistentes e inscritas se encuentran «en situación de actividad y funcionamiento» sirve como garantía de los derechos e intereses legítimos tanto de terceros, que pudieran entrar en relación con una asociación sobre cuya pervivencia alberguen dudas, como de los propios miembros de la asociación, conforme se reconoce en el art. 10.2 LODA. Obviamente, también coadyuva al efectivo ejercicio del derecho positivo de

asociación, en la concreta vertiente de incorporación a un ente asociativo previamente existente, y que desarrolle las actividades estatutariamente definidas. Similares razones explican la exigencia de identificación del domicilio social actual, cuya inscripción registral figura, por otro lado, en el art. 28.1 b) LODA. Con respecto a «la identidad de los componentes de sus órganos de gobierno y representación, así como la fecha de elección o designación de éstos», el primer inciso se corresponde con lo previsto en el art. 28.1 e) LODA y, en cuanto al segundo, puesto en relación con la fijación de un *dies ad quem* de dos años desde la entrada en vigor de la LODA para efectuar las comunicaciones reguladas en el apartado segundo de la disposición transitoria primera, representa una ampliación del plazo general para el cumplimiento de la carga de inscripción que figura en el art. 28.4 LODA. En consecuencia hemos de concluir que la norma contenida en la disposición transitoria primera se ha dictado sin extralimitación de las competencias del Estado *ex art.* 149.1. CE.

17. Impugna por último el Letrado del Parlamento de Cataluña el inciso «a efectos de aplicar los beneficios establecidos en sus respectivos ordenamientos jurídicos» del art. 36 LODA. Este precepto se incluye en el Capítulo VI de la Ley que, rubricado «Medidas de fomento», está integrado por los arts. 31 a 36. Con excepción del primero de ellos, todos estos preceptos se dictan «al amparo del artículo 149.1.14 de la Constitución, sin perjuicio de los regímenes tributarios forales vigentes en los Territorios Históricos del País Vasco y en la Comunidad Foral de Navarra» (disposición final primera, apartado cuarto).

Los arts. 32 a 35 LODA versan sobre las asociaciones de utilidad pública (requisitos que deben reunir, derechos y obligaciones y procedimiento de declaración), estableciéndose en el art. 36 lo siguiente:

«Lo dispuesto en el presente capítulo se entiende sin perjuicio de la competencia de las Comunidades Autónomas para la declaración de utilidad pública, a efectos de aplicar los beneficios establecidos en sus respectivos ordenamientos jurídicos, a las asociaciones que principalmente desarrollen sus funciones en su ámbito territorial, conforme al procedimiento que las propias Comunidades Autónomas determinen y con respeto a su propio ámbito de competencias.»

En opinión del Letrado del Parlamento de Cataluña, resulta abusiva la invocación del título competencial del art. 149.1.14 CE para establecer un régimen uniforme en la regulación de las asociaciones de utilidad pública puesto que con esta figura se pretende fomentar el asociacionismo y la participación de las asociaciones en la promoción de actividades de interés general, no resolver cuestiones atinentes al funcionamiento de la Hacienda Pública y a los ingresos y gastos del Estado. En consecuencia, defiende la prevalencia del título específico «asociaciones» del art. 9.24 EAC sobre el genérico «Hacienda general» del art. 149.1.14 CE, habida cuenta, además, de que la declaración de una asociación como de utilidad pública no tiene efectos únicamente fiscales, según se aprecia en el art. 33 LODA.

El inciso discutido del art. 36 LODA da como resultado una dualidad de regímenes de declaración de utilidad pública, de tal suerte que si las asociaciones sobre las que ostenta competencias la Comunidad Autónoma de Cataluña pretenden disfrutar en su plenitud de los beneficios típicos de este tipo de entes asociativos deberán solicitar sendas declaraciones a la Administración autonómica y a la estatal. Para la representación del Parlamento de Cataluña, en el caso de las asociaciones referidas en el art. 9.24 EAC esa declaración deberá adoptarla exclusivamente la Generalidad de Cataluña, que habrá de aplicar la normativa dictada por el Estado necesaria para el disfrute de los beneficios fiscales estatales. En defensa de esta pretensión invoca la doctrina establecida en la STC 152/1988, de 20 de julio.

Para el Abogado del Estado el reconocimiento del derecho a disfrutar de exenciones y beneficios fiscales o económicos de conformidad con las leyes vigentes a las asociaciones declaradas de utilidad pública se incardina dentro de la competencia exclusiva del Estado *ex art.* 149.1.14 CE, si bien es cierto que el beneficio de justicia gratuita encuentra su acomodo en otras competencias, de titularidad igualmente estatal (art. 149.1.5 y 6 CE, puesto que se regula el acceso al proceso disfrutando de dicho beneficio). Consecuentemente, el sentido último del inciso recurrido es el de facultar a las Comunidades Autónomas para que reconozcan otros beneficios distintos a las asociaciones de su competencia. Sostiene el Abogado del Estado, por último, que no es aplicable en este caso la doctrina de la STC 152/1988 sino la fijada en la STC 13/1992, de 6 de febrero, donde se deslindan las competencias relativas a la facultad de gasto del Estado.

A su vez, la representación del Senado pone de relieve que la argumentación empleada por el Parlamento recurrente tiende a limitar la competencia exclusiva autonómica en una competencia meramente ejecutiva, lo que resulta contradictorio con el tenor literal de la demanda. Para el Letrado de las Cortes Generales, aunque pudiera ser deseable una modificación legislativa que facilitara la cooperación entre las distintas Administraciones competentes en la materia, de ello no se puede deducir que el inciso cuestionado sea contrario al orden constitucional de distribución de competencias.

18. A fin de dar una adecuada respuesta a las tesis defendidas por las partes personadas en este proceso constitucional es necesario conectar la competencia para declarar determinadas asociaciones «de utilidad pública» con los efectos que derivan de dicha declaración. Estos efectos se esbozan en el art. 33 LODA que, con la única excepción de la reserva de denominación que se consagra en la letra a), remite a la legislación sectorial el alcance de los derechos de los que gozan estas asociaciones.

Pues bien, a partir de la Ley 191/1964, de 24 de diciembre, de Asociaciones, más concretamente, de lo dispuesto en su art. 4, puede afirmarse que la principal consecuencia legal atribuida a la declaración de utilidad pública ha sido la de disfrutar de un régimen fiscal especial, actualmente compendiado en la Ley 49/2002, de 23 de diciembre, reguladora del Régimen Fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los incentivos fisca-

les al mecenazgo. De acuerdo con lo dispuesto en el art. 2 b) de esta Ley, las asociaciones declaradas de utilidad pública gozan de la consideración de entidades sin fines lucrativos, pudiendo acogerse, en los términos del art. 14, al régimen fiscal especial que la Ley 49/2002 diseña y que atañe particularmente al Impuesto sobre Sociedades y a los tributos locales.

Sentado esto, podemos concluir que la posibilidad de disfrutar de los beneficios fiscales que versen sobre tributos de titularidad estatal o cuyo establecimiento corresponde al Estado representa la determinación del deber tributario de los beneficiarios y, en cuanto tal, resulta natural a su incardinación en el ámbito competencial del art. 149.1.14 CE. Esta conclusión cuenta, por otro lado, con el respaldo de la doctrina sentada en las SSTC 176/1999, de 30 de septiembre, FJ 4, y 74/2000, de 16 de marzo, FJ 3, acerca de la determinación de la instancia competente para establecer beneficios fiscales.

Idéntico encuadramiento competencial merecerá la concreción del derecho reconocido en el art. 33 c) LODA, en aquellos supuestos en los que los «beneficios económicos» sean establecidos por la legislación en materia de competencia estatal, y a ello parece referirse el Abogado del Estado cuando invoca la aplicabilidad de la doctrina contenida en la STC 13/1992, de 6 de febrero, en torno a la incardinación del poder de gasto del Estado en el marco constitucional y estatutario de distribución de competencias. Obviamente, en este segundo supuesto la incidencia en la Hacienda General vendrá dada no ya por la minoración de los ingresos sino por el incremento de los gastos.

Lo expuesto nos lleva a rechazar, por otro lado, la aplicabilidad de la doctrina sentada en la STC 152/1988, de 20 de julio, pues no estamos aquí ante la definición de un sistema mixto de actuaciones yuxtapuestas sobre un sector, entonces la vivienda, sobre el que el Estado carece de competencias específicas, sino ante la identificación de unos sujetos que gozarán, en virtud de una previa declaración administrativa, de un régimen tributario especial.

En distinto orden de consideraciones, la mención a la asistencia jurídica gratuita en el art. 33 d) LODA no altera la conclusión alcanzada sobre los aspectos fiscales, sin perjuicio de señalar que, como acertadamente ha puesto de manifiesto el Abogado del Estado, su encuadramiento competencial adecuado debe remitir, en principio, al título sobre «administración de justicia» del art. 149.1.5 CE.

Ello no obsta para reconocer que sobre algunos de los entes sobre los que puede recaer la declaración administrativa de utilidad pública, algunas Comunidades Autónomas, y entre ellas la de Cataluña por mor de lo dispuesto en el art. 9.24 EAC, ostentan competencia exclusiva. Pero esta constatación no basta para concluir que se produce un vaciamiento de las competencias autonómicas habida cuenta de que en el art. 35.1 LODA, no impugnado en este proceso constitucional, se prevé que la referida declaración únicamente se llevará a cabo «previo informe favorable de las Administraciones públicas competentes en razón de los fines estatutarios y actividades de la asociación», lo que ga-

rantiza la intervención autonómica en el procedimiento estatal de declaración mediante la introducción de la figura del informe vinculante cuando sea negativo. Como hemos tenido ocasión de afirmar, esta figura representa una técnica «de acomodación o integración entre dos competencias concurrentes –estatal y autonómica– que, partiendo de títulos diversos y con distinto objeto jurídico, convergen sobre un mismo espacio físico [aquí, sobre un mismo sujeto], y que están llamadas, en consecuencia, a cohonestarse» (STC 40/1998, de 19 de febrero, FJ 38 y las resoluciones allí citadas).

Por lo demás el régimen descrito tampoco impide sino que, por el contrario, parece propiciar el que las Comunidades Autónomas con competencias plenas en la materia otorguen otros beneficios a las asociaciones de su ámbito competencial que merezcan su consideración como de «utilidad pública», cualquiera que sea la denominación utilizada.

19. Finalmente, debemos señalar que la estimación parcial del recurso de inconstitucionalidad, en cuanto se rechaza la consideración como condiciones básicas de ejercicio del derecho de asociación de determinados preceptos, ha de plasmarse en la parte dispositiva de esta resolución en la declaración de inconstitucionalidad de la mención de los mismos contenida en la disposición final primera, apartado segundo, de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación.

En efecto, esa estimación parcial se contrae a rechazar la consideración como condiciones básicas de ejercicio del derecho de asociación de lo establecido en el art. 7.1 i) y en el inciso «y con las disposiciones reglamentarias que la desarrollen» del art. 11.2 LODA, al apreciarse que el legislador estatal ha incurrido en extralimitación competencial. Sin embargo, como quiera que no hemos advertido vulneración material de la Constitución alguna, no procede la declaración de nulidad de los preceptos en cuestión, cuya aplicación se limitará a las asociaciones de competencia estatal, en los términos de la disposición final primera apartado quinto LODA.

FALLO

En atención a todo lo expuesto, el Tribunal Constitucional, POR LA AUTORIDAD QUE LE CONFIERE LA CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA,

HA DECIDIDO

Estimar parcialmente el recurso de inconstitucionalidad núm. 3.974-2002, interpuesto por el Parlamento de Cataluña contra la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación y, en consecuencia:

1º Declarar que es inconstitucional la disposición final primera, apartado segundo, de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación, en cuanto hace referencia al art. 7.1 i) y al art. 11.2, este último en el concreto inciso «y con las disposiciones reglamentarias que la desarrollen».

2º Declarar que no es inconstitucional la citada disposición final en su referencia a los arts. 28.1 f) y 28.2 c), y 30.1, interpretados en los términos de los fundamentos jurídicos 12 y 14, respectivamente.

3º Desestimar el recurso en todo lo demás.

Publíquese esta Sentencia en el «Boletín Oficial del Estado».

Dada en Madrid, a veintisiete de abril de dos mil seis.

VOTO PARTICULAR que formula el Magistrado don Vicente Conde Martín de Hijas respecto de la Sentencia de fecha 27 de abril de 2006, dictada en el recurso de inconstitucionalidad núm. 3974-2002, al que se adhiere el Magistrados don Jorge Rodríguez-Zapata Pérez.

Con el respeto que siempre me merecen las Sentencias del Pleno, aunque no comparta sus criterios, creo conveniente utilizar la facultad establecida en el art. 90.2 LOTC para expresar mi criterio discrepante.

Mi opinión personal en este caso se aparta de la mayoritaria en cuanto a la construcción general de la Sentencia que, a mi juicio, descansa en una doble línea argumental: la utilización como parámetro doctrinal de la STC 173/1998, de 23 de julio, en cuanto a la regulación general de las asociaciones, y la utilización de la STC 61/1997 para la definición del alcance del art. 149.1.1º CE. En la medida en que no comparto ninguna de las dos bases doctrinales utilizadas como ejes argumentales en la Sentencia, es lógico mi distanciamiento de partida de la construcción general de aquélla.

Mi discrepancia respecto a uno y otro ejes argumentales la tengo expresada, respectivamente, en el Voto particular a la STC de esta misma fecha dictada en el recurso de inconstitucional núm. 3914-1997, y en el Voto particular a la STC 188/2001, de 20 de septiembre, a los que me remito, excusándome aquí de reproducir lo que en cada uno de ellos tengo razonado.

Alejado así del planteamiento argumental de la Sentencia, y utilizando para la apreciación de lo que puedan considerarse «condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales» la concepción más amplia por la que me pronuncié en el último de los Votos de referencia (especialmente en su apartado 6), con el reconocimiento en él al Estado, por referencia a la STC 154/1988, de un cierto margen de apreciación en cuanto a la fijación inicial de las condiciones que, por su carácter de básicas, deben ser objeto de ordenación uniforme en todo el territorio nacional, no veo inconveniente en aceptar la constitucionalidad como tales de las recogidas en todos los preceptos, cuya referencia en la disposición final se recurre y respecto de los que la Sentencia niega en cuanto a algunos, con la consecuente declaración de inconstitucionalidad de la disposición final primera apartado 2º en la referencia a ellos, y que en cuanto a otros condiciona a una interpretación conforme, que no me parece adecuada en lo que tiene de correctora de su sentido literal.

Creo que todos los preceptos aludidos cumplen al fin de igualdad pretendido en el art. 149.1.1º CE y que con el reconocimiento al Estado del margen de apreciación para la fijación inicial de las condiciones básicas, a que se refería la STC 154/1988, se puede justificar la calificación de condiciones básicas que les atribuye la disposición final recurrida.

En tal sentido creo que la Sentencia debiera haber desestimado el recurso en su totalidad, y no sólo en parte.

En este sentido emito mi Voto.

Madrid, a veintisiete de abril de dos mil seis.

Recurs d'inconstitucionalitat núm. 3914/97 interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles de la Llei 7/1997, de 18 de juny, d'associacions

Tram. 381-00003/05

Sentència del Tribunal Constitucional
Reg. 41091 i 41276 / Coneixement: Mesa del Parlament, 23.05.2006

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

PLENO

Excmos. Sres.:

Casas Baamonde

Jiménez Sánchez

Conde Martín de Hijas

Delgado Barrio

Pérez Vera

García-Calvo y Montiel

Gay Montalvo

Rodríguez Arribas

Sala Sánchez

Aragón Reyes

Pérez Tremps

Número de registro: 3914/1997

Asunto: Recurso de inconstitucionalidad promovido por el Presidente del Gobierno.

Sobre: Diversos preceptos de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones.

El Pleno, en su reunión de esta fecha, acuerda señalar el próximo día 27 de abril, para la deliberación y votación de la Sentencia del presente recurso de inconstitucionalidad, y que se haga entrega al Abogado del Estado y a las representaciones procesales del Gobierno y del Parlamento de Cataluña de la respectiva copia de los escritos de alegaciones que en su día se formularon.

Se nombra Ponente al Magistrado de este Tribunal Excmo. Sr. D. Manuel Aragón Reyes.

Madrid, a veinticinco de abril de dos mil seis

Lo que se notifica a Vd. por medio de la presente.

El secretario de Justicia

Annexo: Copia de escrito

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

A efectos de notificación, adjunta tengo el honor de remitir a Vd. Copia de la Resolución dictada por el Pleno de este Tribunal en el recurso de inconstitucionalidad número 3914/97.

Madrid, 27 de abril de 2006

El secretario de Justicia

ANNEX

El Pleno del Tribunal Constitucional, compuesto por doña María Emilia Casas Baamonde, Presidenta, don Guillermo Jiménez Sánchez, don Vicente Conde Martín de Hijas, don Javier Delgado Barrio, doña Elisa Pérez Vera, don Eugeni Gay Montalvo, don Jorge Rodríguez-Zapata Pérez, don Ramón Rodríguez Arribas, don Pascual Sala Sánchez, don Manuel Aragón Reyes y don Pablo Pérez Trempos, Magistrados, ha pronunciado

EN NOMBRE DEL REY

la siguiente

SENTENCIA

En el recurso de inconstitucionalidad núm. 3914/1997, interpuesto por el Presidente del Gobierno de la Nación contra diversos artículos de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones. Han comparecido el Letrado del Parlamento de Cataluña y el Abogado de la Generalidad de Cataluña. Ha sido ponente el Magistrado don Manuel Aragón Reyes, quien expresa el parecer del Tribunal.

I. ANTECEDENTES

1. Mediante escrito registrado en este Tribunal Constitucional el 29 de septiembre de 1997, el Abogado del Estado, actuando en la representación que legalmente ostenta, interpuso recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 15, 16, 17, 20 (apartados 2 y 3), 21 (apartados 3, 4 y 5), 22, 23, 25, 26 (apartado 3), 27 (apartados 1 y 2), 28, 29 y 35 de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones.

En el escrito rector de este proceso constitucional se fundamenta la impugnación de la Ley autonómica en las razones que seguidamente se exponen.

a) Se toma como punto de partida lo afirmado en el primer párrafo del preámbulo de la propia Ley autonómica, donde se señala que «en el año 1978 se aprobó, en referéndum, la Constitución Española, cuyo artículo 22 reconoce como derecho fundamental el derecho de asociación. Sin embargo, no ha existido desde entonces una regulación específica de las asociaciones no lucrativas que tienen un lugar importante en nuestro tejido social. Se hace preciso un nuevo marco jurídico que acabe con la vigencia en Cataluña de una ley tan obsoleta como la de 1964». A juicio del Abogado del Estado, parte del desarrollo normativo de este preámbulo resulta inconstitucional por referirse a materias reservadas al legislador estatal, ya que se trata del desarrollo de un derecho fundamental contenido en la sección primera del capítulo segundo del título primero de la Constitución.

b) Sentada esta premisa, pasa el Abogado del Estado a desarrollar su primera alegación, referida a «la reserva al legislador estatal del desarrollo legal de determinados derechos fundamentales con la garantía de su ejercicio en términos de igualdad de todos los españoles». Al respecto, sostiene que la Ley autonómica impugnada ha violado la reserva de Ley Orgánica que impone el art. 81.1 CE al proceder a un desarrollo directo de un derecho fundamental, ignorando igualmente la regla competencial del art. 149.1.1ª CE.

En desarrollo de esta idea examina el Abogado del Estado la doctrina de este Tribunal Constitucional acerca del alcance de la reserva de ley orgánica. Una doctrina que ha hecho hincapié en el riesgo de petrificación del Ordenamiento por la vía de las leyes orgánicas, por lo que se impone la interpretación restrictiva del art. 81.1 CE. Este criterio ha llevado a entender que la referencia al desarrollo de los derechos fundamentales y de las libertades públicas únicamente alcanza a los proclamados en la sección primera del capítulo segundo del título primero del texto constitucional (STC 70/1983, de 5 de agosto). Profundizando algo más, este Tribunal ha precisado que la referencia a los «derechos y libertades» se ciñe exclusivamente a éstos y no a cualesquiera otros contenidos de los arts. 15 a 29 CE (STC 6/1981, de 16 de marzo, en relación con el art. 20.3 CE). Finalmente, se ha señalado que sólo están sujetas a la reserva de ley orgánica las normas relativas al desarrollo de esos derechos, por lo que no cabe extenderla hasta comprender todo lo que «afecte» al derecho, ni siquiera todo lo que pueda considerarse regulación de su ejercicio (SSTC 67/1985, de 24 de mayo y 137/1986, de 6 de noviembre). A la vista de esta delimitación, sostiene el Abogado del Estado que «los artículos impugnados (salvo el art. 15, el 16 y el 29, que conciernen al art. 149.1.6ª CE), entran de lleno en la reserva de ley orgánica, tal y como se contempla en los artículos 15 a 29; se trata de desarrollar el propio derecho; y se trata de un auténtico desarrollo general y directo del derecho como tal».

Señala a continuación que es posible que una determinada materia quede nominalmente atribuida a la competencia exclusiva de una Comunidad Autónoma, en virtud de las previsiones estatutarias, pero que se encuentre conectada directamente con algún derecho fundamental. En tales supuestos, la adscripción material de tales derechos a las leyes orgánicas, cuya elaboración y aprobación corresponde a las Cortes Generales, conlleva que «se establezca una nueva relación de distribución competencial entre el Estado y las Comunidades Autónomas». En este sentido, la STC 25/1981, de 14 de julio, en su FJ 5, alude a la doble condición objetiva y subjetiva de los derechos fundamentales, calificados expresamente como «elemento unificador» del sistema. Siempre en opinión del Abogado del Estado, esta resolución deja clara «la configuración de los derechos fundamentales mediante un régimen unitario estatal y, en consecuencia, la necesidad de su regulación uniforme, atribuida, por lo demás a la ley orgánica», una idea que ya figuraba en la STC 5/1981, de 13 de febrero (FJ 22). Para el Abogado del Estado, en estas resoluciones «el Tribunal Constitucional, además de reiterar la función de las leyes orgánicas en cuanto al desarrollo nor-

mativo de los derechos fundamentales, pone de manifiesto la conexión de éstos con el título competencial recogido en el art. 149.1.1ª de la CE».

Centrando ya la cuestión en las relaciones entre leyes orgánicas y leyes ordinarias en lo que específicamente se refiere al derecho de asociación, alude a la STC 67/1985, de 24 de mayo, donde se declara que «el artículo 22 de la Constitución contiene una garantía que podríamos denominar común; es decir, el derecho de asociación que regula el artículo mencionado se refiere a un género –la asociación– dentro del que caben modalidades específicas. Así, en la propia Constitución (artículos 6 y 7), se contienen normas especiales respecto de asociaciones de relevancia constitucional como los partidos políticos, los sindicatos y las asociaciones empresariales» y se añade que «por ello debe señalarse que la reserva de la Ley Orgánica en el artículo 81.1 de la Constitución en orden a las leyes relativas «al desarrollo de los derechos fundamentales» se refiere en este caso a la Ley que desarrolle el derecho fundamental de asociación en cuanto tal, pero no excluye la posibilidad de que las leyes ordinarias incidan en la regulación de tipos específicos de asociaciones, siempre que respeten el desarrollo efectuado en la Ley Orgánica» [FJ 3 C] .

Con estas alusiones a la doctrina constitucional, entiende el Abogado del Estado que «se han sentado ya pautas notablemente seguras en relación con el ámbito general de la ley orgánica respecto a la regulación uniforme de los derechos fundamentales como *status* de todos los ciudadanos en cualquier parte del territorio nacional». Una doctrina que se completa en la STC 5/1981, de 13 de febrero, con una indicación capital, cual es la de que cuando concurre la reserva de ley orgánica con algún título competencial exclusiva del Estado, entonces el definido en el art. 149.1.30ª CE, todo el desarrollo del derecho fundamental ha de permanecer en la esfera estatal. Bien es cierto que esta doctrina ha sido posteriormente matizada en la STC 137/1986, de 6 de noviembre.

Finalmente, se menciona la STC 157/1992, de 22 de octubre, donde, al hilo del enjuiciamiento de la regulación autonómica de las asociaciones juveniles formalmente amparada en el título «juventud», se afirma que esta competencia no faculta al legislador autonómico para «establecer límites a la libertad de creación de asociaciones, a la libertad de asociarse y de no asociarse, al derecho de dar personalidad jurídica a las asociaciones constituidas, ni puede tampoco reglar la organización interna de las asociaciones, la normativa aplicable a las mismas, los derechos y deberes de sus miembros o las causas de suspensión y disolución de las mismas. En suma, no puede regular ni el ejercicio de la libertad de asociación ni el régimen jurídico general de las asociaciones juveniles» (FJ 2). En esta resolución se pondría claramente de manifiesto, según el parecer del Abogado del Estado, cómo, por el juego de la reserva de ley orgánica y de la regulación de las condiciones básicas del ejercicio del derecho fundamental, existe una esfera normativa que corresponde al Estado y que debe ser respetada por el legislador autonómico.

c) Seguidamente se analizan «las competencias autonómicas en materia de asociaciones»; análisis que alcanza al «planteamiento general de la ley impugnada».

Recuerda el Abogado del Estado que, en el momento de interponer el presente recurso, no existía una ley orgánica postconstitucional que hubiera desarrollado el derecho fundamental de asociación. De existir, las materias en ella reguladas, ya fueran estrictamente propias de la ley orgánica, ya simplemente conexas con aquéllas, quedarían congeladas en su rango y, por tanto, no cabría su regulación autonómica. Sin embargo, también apunta que, al no existir esa ley orgánica, es posible entender que la ley ordinaria autonómica puede regular todas las materias a las que no alcance la reserva de ley orgánica, es decir, también las denominadas conexas.

Ante la ausencia de un ley orgánica en la materia, el Abogado del Estado apunta la conveniencia de atender a los criterios establecidos en la STC 5/1981, de 13 de febrero, dado que pueden servir para precisar qué preceptos de la ley impugnada invaden el ámbito estricto de la ley orgánica. Ciertamente, se señala, existen algunas diferencias sustanciales entre el supuesto entonces examinado y el actual. En la referida Sentencia se dilucidó la constitucionalidad de la Ley Orgánica del Estatuto de Centros Escolares, que versaba sobre un derecho prestacional, mientras que el ahora concernido es un derecho de libertad. Por otro lado, en este caso «la competencia estatal, referida a una parte del ordenamiento jurídico con carácter general, coincide en una primera aproximación, con la competencia autonómica implicada»: la competencia exclusiva sobre «asociaciones de carácter docente, cultural, artístico, benéfico-asistencial y similares». Es preciso, por tanto, «dirimir esta aparente concurrencia de competencias».

Al efecto, se invoca la STC 42/1981, de 22 de diciembre, en cuyo FJ 2 se afirma que «la Constitución distingue entre distintos núcleos de interés, en función de los cuales han de atribuirse las respectivas competencias» y que «la técnica empleada por la Constitución es compleja, dada la coincidencia sobre una misma materia de intereses generales de diverso alcance, y dado que un mismo objeto es susceptible –generalmente– de ser situado en diversos campos. De ahí que para solucionar las cuestiones que puedan plantearse hay que partir del contenido inherente de cada competencia y sólo si, aun aplicando ese criterio, se sigue produciendo un entrecruzamiento, habrá que determinar la competencia que debe prevalecer».

Acudiendo al contenido inherente del título competencial autonómico, señala el Abogado del Estado que hace referencia «a varios tipos o especies dentro del género asociación», por lo que no parece posible que partiendo desde esos tipos o especies el legislador autonómico proceda a regular todos los elementos definidores de la institución, ya que tales elementos corresponden al género y no a sus especies. En consecuencia, «el título competencial autonómico considerado debe entenderse como fundamentador de las facultades que se refieren a la *especificidad* resultante del carácter docente, cultural, artístico, benéfico-asistencial de ciertas asociaciones y *no de todas* las facultades

sobre las asociaciones que tienen alguno de aquellos caracteres». Dicho de otro modo, aun cuando se ostente competencia exclusiva sobre determinados tipos de asociaciones, su desarrollo normativo no podrá extenderse a las materias que forman parte de la regulación del ejercicio del derecho fundamental.

Partiendo de este criterio, se señala que deben incluirse dentro del ámbito competencial estatal las reglas relativas a los requisitos determinantes del nacimiento de una asociación como persona jurídica; la determinación del régimen jurídico básico por el que ha de regirse; la fijación de los elementos mínimos configuradores de sus órganos (determinación, composición, reglas básicas de funcionamiento y adopción de acuerdos); régimen de capacidad y responsabilidad de la asociación, así como de sus miembros, y causas y efectos de la extinción y liquidación de aquélla.

Según estas pautas, aplicadas a la Ley impugnada, se destaca en primer lugar que, conforme a su art. 1, la regulación que contiene hace referencia sólo a las asociaciones de competencia autonómica: las de carácter docente, cultural, artístico, benéfico, asistencial o similar. Ahora bien, «a pesar de esta declaración general, parece evidente que, de acuerdo con el criterio expuesto, el elemento esencial determinante de la adecuación competencial ha de ser la incidencia o no de la regulación contenida en la Ley examinada en el ámbito de substrato mínimo común, que es, incluso para tales tipos de asociaciones, de competencia estatal».

d) El Abogado del Estado afronta un examen del preámbulo de la Ley recurrida «como medio para aproximarse a su motivación y objeto», pues, aun reconociendo que el mismo no puede ser objeto del recurso de inconstitucionalidad, no por ello deja de resultar ilustrativo sobre los propósitos perseguidos por el legislador.

A este respecto, señala que se apunta la intención de acabar con la vigencia en Cataluña de la Ley de Asociaciones de 1964. Pues bien, la STC 36/1982, de 16 de junio, ya tuvo ocasión de afirmar el principio de continuidad de la legislación preconstitucional en tanto no sea incompatible con la Constitución, y se ha especificado dicho principio en relación con la citada Ley de Asociaciones en las SSTC 64/1985, de 24 de mayo, y 218/1988, de 22 de noviembre. También se manifiesta en el preámbulo la clara «vocación generalista» de la Ley, incompatible con la competencia limitada que ostenta el legislador autonómico y que choca frontalmente con la competencia atribuida en exclusiva al Estado por el art. 149.1.1ª, en relación con el art. 22, ambos de la CE. Finalmente, se indica en ese mismo preámbulo que la Ley autonómica «parte de la propia definición constitucional de las asociaciones y presupone el eventual desarrollo general de las asociaciones mediante ley orgánica», una afirmación radicalmente opuesta a los mandatos recogidos en los arts. 81.1 y 149.1.1ª CE, pues viene a afirmar que la Ley autonómica contiene una configuración que, en realidad, sólo puede llevar a cabo el legislador estatal mediante ley orgánica.

En opinión del Abogado del Estado «todo lo dicho nos lleva a concluir que los preceptos de la Ley que persi-

gan los objetivos descritos han de ser declarados inconstitucionales por invadir una competencia normativa que formal y materialmente corresponde al Estado. Afirmación que se hace no sólo en base a la literalidad de los preceptos que se analizarán más adelante sino también por el sentido y alcance que resulta del preámbulo de la Ley».

e) El examen de los preceptos impugnados se abre con una síntesis de las ideas previamente expuestas por el Abogado del Estado, para quien «no parece difícil establecer que las competencias de la Comunidad Autónoma se extienden a regular tipos concretos de asociaciones y, con carácter más general, pueden extenderse a establecer potestades administrativas sobre las mismas, desarrollando las clásicas modalidades de la acción administrativa: policía, fomento y sanción, y, en general también a regular aspectos materialmente conexos con la materia reservada a la ley orgánica». Pero no pueden entrar en la definición de los elementos esenciales del derecho ni en los aspectos que sean materialmente básicos para asegurar la igualdad *ex art. 149.1.1ª CE*.

El art. 2 de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 resulta inconstitucional, según el Abogado del Estado, porque regula la naturaleza y principios del derecho de asociación, recogiendo la definición de asociación, los principios básicos de su organización y funcionamiento y el ámbito jurídico del concepto de asociación sin ánimo de lucro. Se trata de una regulación del núcleo del derecho fundamental que sólo puede llevar a cabo el legislador estatal por medio de una ley orgánica que asegure la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho.

El art. 3 regula el régimen jurídico externo e interno de las asociaciones en Cataluña, excluyendo la aplicación de la norma general estatal, lo que produce una quiebra del principio de igualdad en el ejercicio del derecho. Concretamente, la Ley somete a las asociaciones catalanas al régimen de constitución, inscripción y obligaciones documentales de la propia norma autonómica, prescindiendo del régimen general, siendo así que se trata de aspectos que forman parte del núcleo esencial del derecho.

A su vez el art. 4 regula, en su aspecto básico, el ejercicio del derecho de asociación, incluyendo elementos esenciales de su estructura y requisitos formales constitutivos. También aquí es evidente, para el Abogado del Estado, que se trata de condiciones básicas para el ejercicio del derecho.

El art. 5 se refiere a los Estatutos como norma propia fundamental de la asociación y regula los requisitos mínimos y por tanto necesarios de los mismos. El establecimiento de estos requisitos mínimos es un elemento esencial del negocio jurídico, sin el cual no existe legalmente la asociación. Según el parecer del Abogado del Estado, su regulación desborda ampliamente el título competencial autonómico y se sitúa en el ámbito (tanto básico como reservado a la ley orgánica) de las competencias estatales.

Respecto del art. 7, donde se contiene otro elemento esencial de la asociación, su denominación, se reitera el reproche dirigido contra el precepto anterior.

El art. 8 regula una modalidad del derecho de asociación, la unión de asociaciones o federaciones para crear federaciones o confederaciones. Esta regulación es básica, pues remite a los requisitos y principios establecidos en la propia Ley para las asociaciones, por lo que debe declararse inconstitucional.

La inscripción registral se regula en el art. 9, al que se reprocha haber invadido un espacio normativo que corresponde al Estado, porque la inscripción y sus requisitos representan un elemento imprescindible para el despliegue de las relaciones jurídicas con terceros.

Sostiene el Abogado del Estado que el art. 11 «participa, por vía negativa de lo que se acaba de decir». En él se delimita la responsabilidad de la asociación y de sus miembros, penetrando en un ámbito propio del derecho de obligaciones y, por tanto, del art. 149.1.8ª CE; invoca también, por conexión de contenidos y especialidad, los arts. 81.1 y 149.1.1ª, en relación ambos con el art. 22 CE. Además, esta materia constituye un elemento estructural de la asociación como persona jurídica, con fundamental proyección en el orden patrimonial.

El art. 12 establece la configuración de la estructura de la persona jurídica asociativa, al enumerar los órganos que necesariamente han de existir, así como sus competencias. Se trata de garantías esenciales para los asociados y, como tales, elementos básicos del derecho asociativo, ya que son los cauces necesarios para su ejercicio; por consiguiente, representan condiciones básicas para la igualdad *ex art.* 149.1.1ª CE.

Por su parte, el art. 15 invade la competencia estatal exclusiva sobre «legislación procesal» (art. 149.1.6ª CE) pues en él se regula la impugnación de los acuerdos sociales. Además, se añade que también forma parte del núcleo básico del derecho de asociación (STC 71/1982, de 30 de noviembre) y que puede entenderse igualmente reservada al Estado por su conexión con la regulación civil del plazo de caducidad de la acción.

El art. 16 «contiene en su número 1 la regulación sobre las cuestiones administrativas que se susciten que constituye una vertiente esencial del derecho de asociación y una referencia al procedimiento administrativo común, cuya competencia corresponde al Estado en virtud del art. 149.1.18ª de la CE, así como el establecimiento de una atribución jurisdiccional que también corresponde al Estado en virtud de lo dispuesto en el art. 149.1.6ª de la CE».

El art. 17, en cuanto regula la estructura y competencia del órgano de gobierno se considera inconstitucional por las mismas razones que el art. 12.

Del art. 20 se impugnan sus apartados 2 y 3, que el Abogado del Estado considera inconstitucionales por los motivos ya señalados en relación con los arts. 15 y 16.

Del art. 21 se recurren los apartados 3, 4 y 5, que determinan el régimen de responsabilidad civil de los miembros del órgano de gobierno. Es ésta una materia típicamente civil reservada al Estado por cuanto no existe ninguna especialidad foral (art. 149.1.8ª CE) y su regulación también forma parte del contenido esencial del derecho de asociación (arts. 22 y 149.1.1ª CE).

Otro tanto sucede con los arts. 22 y 23, que definen el *status* del socio, sus derechos y deberes. La regulación de las obligaciones recíprocas entre la asociación y sus miembros es una garantía básica del derecho de éstos y de la subsistencia de aquélla, por lo que su regulación debe corresponder al Estado en virtud de los mencionados arts. 22 y 149.1.1ª CE.

El art. 25 regula la disolución de la asociación, que sin duda es una cuestión básica del derecho de asociación, igual que la constitución. Consecuentemente, el Abogado del Estado se remite a lo ya expuesto en relación con los arts. 4 y 5.

Del art. 26 se recurre el apartado 3, que establece la posibilidad de disolución judicial de las asociaciones, invadiendo así competencias estatales en materia procesal y civil (art. 149.1.6ª y 8 CE, respectivamente) y afectando al ejercicio del derecho de asociación (art. 149.1.1ª CE).

A los apartados 1 y 2 del art. 27 y al art. 28, donde se regula la liquidación de la asociación, se dirige un mismo reproche, el de invadir el ámbito de la regulación básica del ejercicio del derecho de asociación conectada con materias civiles, también de competencia estatal.

Idéntico reproche se dirige al art. 29, en cuanto regula el concurso de la asociación en caso de insolvencia.

Finalmente, el art. 35, que extiende expresamente el régimen contenido en la Ley a asociaciones de carácter especial, es inconstitucional porque invade el marco regulador de las condiciones básicas de garantía de igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación.

f) El escrito del recurso concluye solicitando que se dicte sentencia por la que se declare la inconstitucionalidad de los preceptos legales impugnados. Asimismo, mediante otrosí, y «al darse el requisito de conexión objetiva a que se refiere el art. 83 de la LOTC», se interesa la acumulación de este recurso al núm. 1014/1988, donde se impugna la Ley de Asociaciones del País Vasco.

2. Mediante providencia de 8 de octubre de 1997 la Sección Segunda de este Tribunal acordó admitir a trámite el presente recurso de inconstitucionalidad; dar traslado de las actuaciones recibidas, conforme establece el art. 34 LOTC, al Congreso de los Diputados y al Senado, así como al Parlamento y al Gobierno de la Generalidad de Cataluña, por conducto de sus Presidentes, al objeto de que en el plazo común de quince días pudieran personarse en el proceso y formular las alegaciones que estimasen pertinentes; oír a las partes mencionadas, así como al Gobierno y al Parlamento Vasco para que, en el mismo plazo del traslado, expusieran lo que considerasen conveniente acerca de la acumulación solicitada en el otrosí del escrito de demanda y, finalmente, publicar la incoación del recurso en el «Boletín Oficial del Estado» y en el «Diario Oficial de la Generalidad de Cataluña».

Dicha publicación se llevó a efecto en el «Boletín Oficial del Estado» núm. 269, de 10 de noviembre de 1997, y en el «Diario Oficial de la Generalidad de Cataluña» núm. 2527, de 11 de noviembre de 1997.

3. El 12 de noviembre de 1997 se recibió un fax del Gabinete Jurídico de la Generalidad de Cataluña solicitando que se tuviera por personado al Abogado de la Generalidad de Cataluña, en la representación que legalmente ostenta, y que se le concediera una prórroga de ocho días para formular alegaciones.

Por providencia de 14 de noviembre de 1997 la Sección Segunda acordó acordar a los autos el mencionado escrito, teniendo por personado al Abogado de la Generalidad de Cataluña, a quien se concedió una prórroga de ocho días sobre el plazo inicial para formular alegaciones.

4. El 14 de noviembre de 1997 se registró en este Tribunal Constitucional escrito del Presidente del Senado fechado el día 3 anterior, en el que se interesaba que se tuviera por personada a dicha Cámara en este proceso y por ofrecida su colaboración a los efectos del art. 88.1 LOTC.

Ese mismo día el Presidente del Congreso de los Diputados comunicó que la Mesa de la Cámara había acordado, en la reunión celebrada el 11 de noviembre de 1997, no personarse ni formular alegaciones en el presente proceso constitucional.

5. El 19 de noviembre de 1997 tuvo entrada en el Registro General de este Tribunal Constitucional un escrito del Letrado del Gobierno Vasco, quien, evacuando el trámite conferido por la providencia de 8 de octubre anterior, manifestaba sus dudas acerca de la conveniencia de acceder a la acumulación del presente recurso de inconstitucionalidad al núm. 1014/1988, tal y como solicitaba el Abogado del Estado en su escrito de demanda.

6. El escrito de alegaciones del Letrado del Parlamento de Cataluña, actuando en nombre y representación del mismo, se recibió el 24 de noviembre de 1997. Seguidamente se sintetiza lo expuesto en dicho escrito.

a) Éste se abre con una consideración previa acerca de la acumulación solicitada por el recurrente. Dicha consideración concluye con la apreciación de que «en los procesos cuya acumulación se solicita concurren ciertos elementos que aconsejarían resolver ambos en un mismo procedimiento, aun cuando no debe obviarse que uno de los procedimientos se halla en fase extremadamente avanzada para su resolución, lo cual además de incardinarse en el supuesto [...] que desaconseja la acumulación, podría suponer también la sujeción de la resolución del presente recurso a las consideraciones ya sedimentadas del Tribunal en cuanto al primero de los recursos, lo que podría a su vez significar la simple adición de un recurso a otro».

b) Seguidamente se defiende que «la actividad normativa del legislador autonómico no alcanza ámbitos de desarrollo del derecho fundamental de asociación». A este respecto, y tras sintetizar la tesis defendida de contrario en el escrito de demanda, subraya el Letrado del Parlamento de Cataluña que la reserva de ley orgánica no alcanza con carácter general a la materia objeto de especial protección constitucional, sino al ejercicio de la potestad legislativa del Estado, que debe limitarse a desarrollar el derecho fundamental; debiendo entender-

se por desarrollo «la delimitación del ejercicio del derecho en relación con el resto de derechos así como su relación con las demás personas en tanto que también titulares de derechos y libertades». La colaboración del legislador orgánico, cuya tarea se califica de excepcional y limitada, con el legislador ordinario se traduce en «la reserva al legislador excepcional del mínimo desarrollo directo del derecho fundamental en aquello que es substancial al mismo y a la vez lo hace reconocible del resto de derechos, y la intangibilidad para ese mismo legislador orgánico del ámbito de normación que debe abordar el llamado legislador ordinario».

Existe, así, una colaboración internormativa que permite alcanzar una disciplina integral y articulada del fenómeno asociativo, donde al legislador orgánico le corresponde el desarrollo del núcleo esencial y al ordinario la normación de la materia en concreto (art. 53.1 CE). Esta colaboración evita la privación absoluta o la limitación a expresiones insustanciales de la potestad del legislador ordinario estatal o autonómico, pues, como ya ha señalado este Tribunal, es difícil concebir un ámbito del orden social en el que de una forma u otra no incidan los derechos fundamentales.

Dicho de otro modo, la ley orgánica se interpone entre la Constitución y la ley ordinaria con una finalidad concreta, específica y excepcional, cual es la de proceder al desarrollo del ámbito nuclear del derecho fundamental (SSTC 132/1989, de 18 de julio y 101/1991, de 13 de mayo). La ley orgánica, como «ley de interposición», no es requisito de ejercicio de la actividad del legislador ordinario, ya que, por la efectividad directa de los derechos fundamentales y el sistema especial de protección de que gozan [arts. 53.2 y 161.1 b) CE], la Constitución no exige la existencia de ley orgánica, a salvo los específicos supuestos en los que ella misma llama al legislador para el desarrollo de un determinado derecho, o cuando la configuración legal del derecho represente un elemento esencial de su ejercicio.

Con cita de la STC 67/1985, de 24 de mayo, apunta el Letrado del Parlamento de Cataluña que la ley ordinaria, en tanto no constituye desarrollo del núcleo del derecho fundamental, no afectará materialmente al ámbito reservado al legislador orgánico. E, igualmente, que «como parece reconocer el propio recurrente en tanto no exista ley orgánica el legislador estatal o autonómico puede regular todos aquellos ámbitos con inclusión de las materias conexas, que no constituyan desarrollo directo del derecho». Eso es justamente lo que hace la Ley autonómica impugnada.

En el caso concreto del derecho de asociación, la no necesidad de la ley orgánica se acentúa por el hecho de que la Constitución, lejos de limitarse a su reconocimiento, establece un estatuto mínimo y ordenado para las asociaciones, con lo que el espacio de la ley orgánica queda reducido.

Seguidamente se pregunta el Letrado del Parlamento de Cataluña por el contenido esencial de este derecho fundamental, «por cuanto éste se configura como límite refractario a la acción del legislador *ex* artículo 53.1 CE». Esa esencialidad se corresponde con aquella parte del contenido del derecho sin la cual éste pierde su

peculiaridad, esto es, aquel conjunto de manifestaciones que lo hacen singularizable y reconocible como derecho correspondiente a un determinado tipo, incluyéndose en ese contenido aquella parte que es imprescindible para su efectividad (STC 11/1981, de 8 de abril). En el caso del derecho de asociación, tales extremos configuradores de su contenido esencial se encuentran ya recogidos y desarrollados en la propia Constitución. Así, en el art. 22 CE se contienen las libertades positiva y negativa de asociación, el libre desarrollo de la vida asociativa y de las actividades inherentes a la misma, configurando la Constitución directamente los límites al ámbito positivo en los apartados 2 y 5 del citado precepto. Asimismo, la previsión de existencia de registros, en los términos señalados en el art. 22.3 CE, no constituye un límite al derecho ni, por ende, requisito de reconocimiento de existencia del mismo, pues, como palmariamente se expresa en la Constitución, la inscripción registral sólo se establece a los puros y simples fines de publicidad, por lo que la no inscripción no puede dar como resultado negar el derecho de asociación ni desconocer la existencia de una asociación no inscrita.

Consecuentemente, la función del legislador orgánico ha quedado extremadamente reducida al existir en la propia Constitución una regulación suficiente del derecho de asociación. De donde resulta una disminución de la incidencia del legislador orgánico a favor del legislador ordinario (art. 53.1 CE).

c) A continuación se examina la competencia asumida por Cataluña en materia de asociaciones, recogida en el art. 9.24 de su Estatuto de Autonomía, donde se mencionan conjuntamente las fundaciones y las asociaciones. Un primer desarrollo de esta competencia tuvo lugar con la aprobación por el Parlamento de Cataluña de la Ley 1/1982, de 3 de marzo, de Fundaciones, que no fue objeto de impugnación ante este Tribunal Constitucional.

Frente a la interpretación del alcance de este título competencial defendida por el recurrente, asentada sobre la distinción entre la regulación de tipos específicos de la materia asociativa y la regulación general del régimen jurídico de las asociaciones, sostiene el Letrado del Parlamento de Cataluña que la competencia autonómica se extiende a toda la materia asociativa, con los límites que examina.

El primero de ellos es el establecido en el art. 149.1.1ª CE, si bien cree oportuno el Letrado parlamentario hacer algunas precisiones acerca de su utilización instrumental. Dichas precisiones toman como punto de partida la constatación de que no existe título competencial específico en favor del Estado en materia de asociaciones. Ciertamente, sólo al Estado le corresponde el desarrollo del derecho en forma de ley orgánica, pero esa función no puede mermar la competencia asumida por las Comunidades Autónomas «más allá del estricto ámbito de desarrollo cuyo alcance aquí ya se ha intentado delimitar». Corolario de todo ello es que el único título competencial que esgrime, inadecuadamente, el Estado es el recogido en el art. 149.1.1ª CE.

Del tenor de ese precepto constitucional se deduce con bastante claridad que la atribución al Estado de la fun-

ción que en él se menciona no le autoriza a regular todas las condiciones, sino sólo aquellas que tengan la consideración de básicas a los fines establecidos en el propio art. 149.1.1ª CE, lo que excluye de suyo una regulación genérica pormenorizada del ámbito material sobre el que se proyecte. Esas condiciones básicas deben ser relevantes para asegurar la igualdad en el ejercicio de los derechos y habrán de incluir lo estrictamente indispensable para no provocar una uniformidad normativa sin ámbito de actuación para el legislador autonómico y complementarse con los títulos competenciales específicos que el Estado pueda ostentar en un ámbito material determinado. En este sentido, se afirma que este Tribunal ha utilizado el art. 149.1.1ª CE en unión de otro título competencial estatal, «de cuya conjunción se deriva la potestad de establecer las condiciones mínimas a que se refiere el artículo 149.1.1ª con respecto a la materia en concreto». Si el art. 149.1.1ª CE no se conecta con ninguna competencia específica del Estado, «su función es de alcance hermenéutico», erigiéndose en límite negativo que impide al legislador territorial establecer o incidir en las condiciones básicas de ejercicio de los derechos cuando estén regulando materias de su propia competencia (al respecto se citan las SSTC 37/1981, de 16 de noviembre; 87/1985, de 16 de julio y 152/1988, de 20 de julio).

Lo expuesto le permite al Letrado del Parlamento de Cataluña alcanzar tres conclusiones. En primer lugar, constata que el Estado no tiene título competencial como legislador ordinario para la regulación del régimen jurídico de las asociaciones. En segundo lugar, precisa que el art. 149.1.1ª CE no atribuye competencias, puesto que carece de un ámbito material específico, sino que representa un elemento de interpretación al que deben sujetarse las Comunidades Autónomas. Por último, reitera que la potestad atribuida al legislador orgánico se limita a un mínimo desarrollo del derecho de asociación, puesto que el estatuto y régimen jurídico de este derecho se halla en la propia Constitución.

Se afirma en el escrito rector de este proceso que Cataluña ostenta competencias únicamente sobre los tipos específicos de asociaciones mencionados en el art. 9.24 de su Estatuto de Autonomía. Sin embargo, el Letrado del Parlamento de Cataluña discrepa de esta interpretación, puesto que ella ignora la utilización de una cláusula de cierre en el precepto estatutario el término «y similares», con la que se generaliza el ámbito material competencial hasta incluir la regulación del régimen jurídico de las asociaciones (en apoyo se citan las SSTC 157/1992, de 22 de octubre, y 5/1996, de 16 de enero).

d) Para concluir, entra el Letrado parlamentario a examinar los preceptos impugnados, cuya constitucionalidad defiende con los siguientes argumentos.

Con respecto al art. 2 de la Ley, señala que «el Parlamento de Cataluña en realidad no hace más que transcribir los principios inherentes al derecho de asociación según la configuración constitucional, esto es el principio de autonomía o de libertad positiva y negativa, exigiendo una estructura, organización y funcionamiento

democráticos como expresión del principio democrático y del pluralismo». Dificilmente puede aceptarse la existencia de otras modalidades de configuración del derecho de asociación que se ciñan al marco del art. 22 CE. Por ello no puede declararse inconstitucional un precepto que recoge los elementos esenciales del derecho ya expresados en la Constitución y sin los cuales éste resultaría irreconocible como tal.

Por lo que hace al art. 3 apunta el Letrado parlamentario que en él se regula el régimen jurídico de las asociaciones, lo que constituye uno de los elementos integrantes de la competencia en materia de asociaciones recogida en el art. 9.24 del Estatuto. A este respecto precisa que «la eventual ley orgánica no está llamada a determinar el régimen jurídico sino el desarrollo del derecho fundamental, integrándose la normación sobre el régimen jurídico en el ejercicio del derecho (artículos 53.1 CE y 9.24 EAC)». Esta misma consideración se predica para los arts. 4, 5, 7, 8, 12, 17, 20 (apartados 2 y 3), 25, 28 y 35.

La regulación de la inscripción registral contenida en el art. 9 no es tampoco inconstitucional, porque, «con independencia de la unicidad o pluralidad de registros, el acceso a los mismos no constituye elemento ni necesario ni imprescindible para la vida de la asociación», pues la inscripción lo es a los solos efectos de publicidad. De la Constitución no se deduce que deba existir un único registro y que las Comunidades Autónomas con competencia en materia de asociaciones no puedan establecer los respectivos registros de ámbito territorial y determinar los requisitos de acceso, en tanto no afecten al derecho.

En el caso de los arts. 11, 21 (apartados 3, 4 y 5), 22 y 23, relativos a los derechos de los asociados y a su responsabilidad frente a la asociación y frente a terceros, se trata nuevamente de una regulación del régimen jurídico de la asociación y del ejercicio del derecho que encuentra su fundamento competencial en el art. 9.24 EAC. Frente a esta regulación «no pueden invocarse títulos dispersos como la competencia en materia civil por cuanto en lo que respecta al estatuto de los asociados existe un título específico a favor de la Generalidad. La competencia en materia de asociaciones alcanza necesariamente a la regulación del estatuto del asociado de igual forma que alcanza a la determinación del régimen de responsabilidad del mismo, que no es desarrollo del derecho sino regulación de ejercicio».

Los arts. 15, 26.3, 27 (apartados 1 y 2) y 29 se impugnan por vulnerar la competencia estatal exclusiva en materia de legislación procesal (art. 149.1.6ª CE). En cuanto al art. 15, en él se contiene el régimen de impugnación de acuerdos, legitimación y caducidad, lo que no representa legislación procesal sino determinación del régimen jurídico que ordena la asociación y que tiene su fundamento competencial en el art. 9.24 EAC y con la que se trata de preservar la acomodación de los actos de la asociación a la ley y al pacto asociativo expresado en sus estatutos. Iguales consideraciones deben realizarse con respecto a los otros preceptos legales mencionados.

Finalmente, afirma el Letrado del Parlamento de Cataluña que en el art. 16 de la Ley no se pretende alterar

el régimen general establecido en el título cuarto de la LOPJ. La referencia a ese régimen general, que quizás pueda criticarse en términos de calidad legislativa, se explica por el deseo de conseguir la unicidad reguladora del régimen jurídico de las asociaciones, pero esa posible crítica no es suficiente para considerar inconstitucional el precepto.

Por todas estas razones el Letrado del Parlamento de Cataluña concluye su escrito de alegaciones solicitando que se dicte sentencia por la que se desestime íntegramente el presente recurso de inconstitucionalidad.

7. El 2 de diciembre de 1997 presentó sus alegaciones el Abogado de la Generalidad de Cataluña.

a) En lo que ahora estrictamente interesa, el escrito de alegaciones se inicia con una respuesta al planteamiento general del recurso defendido por el Abogado del Estado. Un planteamiento que arranca de la idea de que la ley impugnada entra de lleno en materias cuya regulación está reservada a la ley orgánica por desarrollar el contenido esencial del derecho fundamental de asociación. Frente a esta opinión, el Abogado de la Generalidad de Cataluña sostiene que «es preciso distinguir entre desarrollo del derecho a la libertad de asociación (del art. 22 CE) y régimen jurídico de las asociaciones, puesto que, a nuestro entender, se trata de materias afines pero perfectamente diferenciables». La competencia sobre la primera corresponde al Estado por el juego de los arts. 81.1 y 149.1.1ª CE, mientras que la titularidad de la segunda pertenece a la Generalidad de Cataluña *ex art. 9.24 EAC*.

Niega el Abogado de la Generalidad de Cataluña que la Ley 7/1997 contenga un desarrollo directo del derecho de asociación. Antes bien, en línea con lo anteriormente apuntado, sostiene que en ella se contiene una de las posibles regulaciones del régimen jurídico de las asociaciones. Son éstas materias «conexas pero separables», de suerte que el legislador autonómico habrá de respetar la legislación orgánica que el Estado pueda dictar como desarrollo del derecho fundamental, y así lo ha expresado el Parlamento de Cataluña en el preámbulo de la Ley impugnada, al referirse al «eventual desarrollo general de las asociaciones mediante ley orgánica», pero la eventualidad no puede invocarse como argumento para impedir el ejercicio actual de la competencia autonómica en materia de asociaciones. A este respecto, se contrasta la ausencia de un desarrollo del derecho mediante ley orgánica, con la utilización de la facultad estatal para llevarlo a cabo como instrumento para negar de manera sistemática a las Comunidades Autónomas el ejercicio de sus competencias en materia de asociaciones, como ponen de manifiesto tanto el presente recurso de inconstitucionalidad como el tramitado con el núm. 1014/1988, que tiene por objeto la Ley de Asociaciones del País Vasco.

b) Seguidamente se analizan «las particularidades que derivan del carácter del derecho de asociación como derecho fundamental». Dicho análisis arranca del contraste entre la interpretación restrictiva del espacio constitucionalmente reservado a la ley orgánica, a la que dice adherirse el Abogado del Estado en el escrito de demanda, y la pretensión concretada en el *petitum*,

que se dirige a invalidar la Ley autonómica 7/1997 en su práctica totalidad.

Frente a esta postura se destaca la conveniencia de abundar en la jurisprudencia constitucional «y recordar con ella que no toda regulación que afecte a un derecho fundamental ha de participar del carácter orgánico». En este sentido se mencionan las SSTC 6/1982, de 22 de febrero, y 76/1983, de 5 de agosto, donde se fija el criterio de que la ley orgánica sólo puede incluir preceptos que excedan del ámbito estricto de la reserva cuando su contenido desarrolle el núcleo orgánico y siempre que constituyan un complemento necesario para su mejor inteligencia.

Actualmente parece claro que a la aprobación de una ley autonómica en una materia que afecte, linde o tenga conexión con un derecho fundamental no puede oponerse la ausencia de una ley orgánica. Si se aceptara la «jerarquización temporal de los procesos legislativos» se estaría sometiendo al Parlamento autonómico a un criterio de oportunidad para legislar que quedaría en manos de las Cortes Generales, ignorándose con ello que los controles de este tipo son incompatibles con la autonomía (STC 4/1981, de 2 de febrero). Lo que podrá suceder al anticiparse la legislación autonómica a la orgánica es que, al dictarse esta última, «su contenido incida y, eventualmente, matice o desplace en algún punto las opciones ordenadoras contenidas en la norma autonómica y conectadas con ella». Un riesgo, por lo demás, nada extraordinario en un Estado como el autonómico, que se caracteriza por su estructura plural y por la diversidad de órganos legislativos. Por consiguiente, la especial naturaleza del derecho de asociación y la reserva de ley orgánica para el desarrollo de su «núcleo orgánico» no pueden impedir ni postergar el ejercicio de la competencia asumida por la Generalidad de Cataluña en el art. 9.24 EAC.

Tras constatar que la norma impugnada satisface plenamente la reserva de ley establecida en el art. 53 CE y que, por ello, «ningún reparo se formula en la demanda al respecto», el Abogado de la Generalidad de Cataluña defiende que la Ley 7/1997 es respetuosa con las limitaciones normativas que derivan de los arts. 139.1 y 149.1.1ª CE. Los derechos fundamentales tienen una «fuerza igualadora» que necesariamente ha de incidir en la estructura plural y heterogénea del Ordenamiento. Pero esa potencialidad no puede expandirse hasta incluir las materias conexas.

A juicio del Abogado de la Generalidad, la dificultad que el deslinde de ambos espacios entraña «se diluye al examinar la cuestión a la luz de la jurisprudencia constitucional», y, así, reproduce algunos pasajes de las SSTC 37/1981, de 16 de noviembre; 88/1986, de 1 de julio y 61/1997, de 20 de marzo. De la lectura de la doctrina contenida en estas resoluciones se concluye: a) que los derechos fundamentales representan una limitación a la diversidad de posiciones jurídicas, no en razón de su naturaleza sino por su configuración jurídico-positiva; b) debido a ese régimen específico corresponde en exclusiva al Estado la competencia para dictar, mediante leyes orgánicas, normas de desarrollo de los derechos fundamentales; c) también le corresponde la regulación del ejercicio de los derechos fun-

damentales, en la medida en que proceda a la regulación de las condiciones básicas del art. 149.1.1ª CE); y d) por su parte, a las Comunidades Autónomas les corresponde ejercer las competencias que estatutariamente hayan asumido, respetando, además de la Constitución, las condiciones básicas antes aludidas.

c) A continuación, el Abogado de la Generalidad de Cataluña expone los «distintos niveles en la regulación sobre asociaciones», tomando como premisa la consideración de que el art. 22 guarda estrecha relación con la consideración de la libertad como valor supremo del Ordenamiento. A su juicio, es en la STC 113/1994, de 14 de abril, «donde se une más llamativamente el derecho del art. 22 CE con el valor supremo de la libertad que está en su base», una línea luego seguida por las SSTC 179/1994, de 16 de junio, y 223/1994, de 18 de julio. En el bien entendido que la libertad se refiere «no ya a la persona individual sino al área de las manifestaciones sociales en la que varias personas se agrupan libremente a fin de alcanzar, por medios lícitos, fines igualmente lícitos y determinados de forma libre». Esta libertad asociativa se reconoce de modo especial para garantizar un ámbito de libertad frente a la actuación de los poderes públicos.

Ciertamente, el art. 22 CE no indica expresamente este contenido de libertad, lo que no ha impedido situarlo en primer plano en la doctrina constitucional compendiada en las SSTC 113/1994, de 14 de abril (FJ 8), y 179/1994, de 16 de junio (FJ 4), donde se dice que «esta libertad pública incluye, de forma general, la llamada libertad negativa de asociación, es decir, el derecho a no asociarse, con independencia de que una interdicción expresa y concreta de afiliación obligatoria sólo se contenga en el inciso cuarto del art. 28.1 CE. [...] el derecho de asociación, reconocido en nuestra Constitución en el art. 22.1, comprende no sólo en su forma positiva el derecho de asociarse, sino también, en su faceta negativa, el derecho de no asociarse [...] la libertad de no asociarse es una garantía frente al dominio por el Estado de las fuerzas sociales a través de la creación de Corporaciones o asociaciones coactivas que dispusieran del monopolio de una determinada actividad social». De esta misma doctrina constitucional puede deducirse, en opinión del Abogado de la Generalidad de Cataluña, que el art. 22.1 CE sólo contempla, para reconocerla, una garantía constitucional o faceta jurídico-pública del derecho fundamental de la libertad de asociación, lo que incluye sus vertientes positiva y negativa. Además, la intervención de los poderes públicos en esta área de libertad ciudadana está condicionada por el conjunto estructural del propio art. 22 CE.

Abordando el análisis de ese conjunto estructural, el Abogado de la Generalidad de Cataluña señala que, conforme a lo dispuesto en el art. 22.3 CE, el registro sirve a los solos efectos de publicidad, sin que pueda utilizarse como mecanismo de control material sobre las asociaciones; de tal suerte que la inscripción es una carga de la asociación para gozar de la protección constitucional del derecho, pero sin olvidar que, como se dijo en la STC 67/1985, de 24 de mayo, ello no excluye la existencia de asociaciones no registradas. El art. 22.4 CE representa otra garantía del derecho, al estable-

cer un contenido preceptivo que se impone al legislador en el momento de regular su ejercicio. Es evidente, por tanto, «que el propio texto constitucional incluye un primer desarrollo de los límites y garantías del derecho de la libertad de asociación, límites y garantías que bien pudieran haberse contenido en una hipotética ley orgánica de desarrollo del art. 22.1 CE», lo que tiene como consecuencia una gran relativización de la necesidad de esa ley orgánica.

También se examina el ámbito de aplicación del art. 22 CE, esto es, qué fenómenos asociativos comprende. Según se afirmó en la ya citada STC 67/1985, el art. 22 CE contiene una garantía común, referida a un género, la asociación, dentro del cual caben distintas modalidades específicas. Igualmente, la doctrina constitucional ha analizado las denominadas «asociaciones privadas de configuración legal», cuya creación no depende del *pactum associationis* y de las que se predica la adscripción obligatoria (por todas, STC 179/1994, de 16 de junio). Ahora bien, del hecho de que el art. 22 CE deba entenderse como una norma común aplicable a todo tipo de asociaciones no se infiere que cualquier norma que pueda afectar genéricamente a los distintos tipos de asociación deba dictarla el Estado mediante ley orgánica. Junto al derecho fundamental existe otro contenido jurídico, lo que habitualmente se conoce como el régimen jurídico de una institución, que también cabe referir genéricamente al conjunto de asociaciones, pero que no desarrolla el derecho fundamental. En resumen, «el art. 22 CE contiene y reconoce la garantía de la libertad de asociación predicable de todas las modalidades asociativas, por lo que cabe referirla al género común asociación –al igual que su desarrollo en una eventual ley orgánica–. A su vez, representa los límites que el legislador debe respetar al regular cualquier extremo que afecte, bien con carácter general a todos los fenómenos asociativos, bien a un tipo específico de asociación, pues en ambos supuestos se puede incidir en el ejercicio del derecho a la libertad de asociación». Cosa totalmente distinta es la determinación del régimen jurídico de las asociaciones en general o de alguna especie asociativa en particular.

d) Examina a continuación el Abogado de la Generalidad de Cataluña la «distinción material entre normas de desarrollo del derecho de asociación y la restante regulación sobre asociaciones» y sus «consecuencias a nivel competencial». Un examen en el que se presta especial atención a la jurisprudencia constitucional, en la que el deslinde entre ambos tipos de normas «ha sido un proceso que comienza en la STC 67/1985, sigue en la 132/1999 y llega, por el momento presente, hasta la muy importante STC 157/1992».

En la STC 67/1985, de 24 de mayo, se señaló que la Ley de Asociaciones de 24 de diciembre de 1964 no cumple la función de establecer una regulación que deba ser respetada por el legislador ordinario cuando incida sobre el ámbito del derecho de asociación reconocido en el art. 22 CE. Más tarde, en la STC 132/1989, de 18 de julio, se distinguió la regulación de los aspectos esenciales para la definición del derecho –previsión de su ámbito, fijación de sus límites en relación con otras libertades constitucionalmente protegidas–,

que corresponde a la ley orgánica y aquellos otros que no resultan decisivos o capitales en su configuración y que pueden ser establecidos en leyes ordinarias. Finalmente, en la STC 157/1992, de 22 de octubre, se diferencia con claridad la regulación del ejercicio del derecho del establecimiento del régimen jurídico general de las asociaciones, al rechazar que desde el título competencial «juventud» pudiera la Comunidad Autónoma de las Illes Balears «establecer límites a la libertad de creación de asociaciones, a la libertad de asociarse y de no asociarse, al derecho de dar personalidad jurídica a las asociaciones constituidas, ni puede tampoco reglar la organización interna de las asociaciones, la normativa aplicable a las mismas, los derechos y deberes de sus miembros o las causas de suspensión y disolución de las mismas. En suma, no puede regular ni el ejercicio de la libertad de asociación ni el régimen jurídico general de las asociaciones juveniles» (FJ 2).

Partiendo de la distinción entre «establecer límites» y «regular», el Abogado de la Generalidad de Cataluña apunta que los contenidos integrados en el primero (límites a la libertad de creación de asociaciones, a la libertad de asociarse y no asociarse, al derecho a dar personalidad jurídica a las asociaciones constituidas) pertenecen al ámbito propio de la regulación de la libertad de asociaciones, en tanto que los pertenecientes al segundo grupo (organización interna de las asociaciones, normativa aplicable a las mismas, derechos y deberes de sus miembros y causas de suspensión y disolución) atañen al régimen jurídico de las asociaciones. Se aclara con ello la diversidad material que confluye en el fenómeno asociativo y que hace posible su regulación desde distintos niveles.

e) Lo expuesto da paso al estudio del «alcance competencial del art. 9.24 del EAC», en el que se reitera la relevancia de la STC 157/1992, donde este Tribunal «distinguió dos tipos de preceptos: de un lado, los que regulan materias que en ningún caso pueden ser objeto de regulación desde el título de juventud, puesto que se refieren a cuestiones relativas al régimen jurídico de las asociaciones juveniles en general. De otro lado, los preceptos que se refieren a materias en las que sí puede incidir el título de juventud, siempre que [...] no entren a regular de modo general el régimen jurídico de todas las asociaciones juveniles. En consecuencia, cabe entender que las Comunidades Autónomas que han asumido competencia en la materia ‘asociaciones’ pueden regular en general su régimen jurídico».

En la propia STC 157/1992 se mencionan algunos de los aspectos que, genéricamente, conforman «los diversos estadios y fases de la vida jurídica de la asociación» y que, por tanto, se incluyen en su régimen jurídico. Conforme se indica en el FJ 3 de dicha resolución, éstos serían los relativos a las condiciones necesarias para la constitución de una asociación, el contenido de los estatutos, el procedimiento de inscripción registral, la organización interna, los derechos y deberes de los asociados, los libros de llevanza obligatoria, las causas de suspensión y disolución, la normativa procesal propia y el régimen transitorio, en especial, la adaptación a la nueva normativa. Toda vez que éstos son los elementos regulados en la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997

ahora impugnada, el Abogado de la Generalidad de Cataluña defiende que dicha ley se ajusta fielmente a la doctrina de este Tribunal.

De conformidad con el art. 1 de la Ley, su regulación se ciñe al ámbito funcional de las asociaciones que estatutariamente (art. 9.24 EAC) quedan comprendidas en la competencia de la Generalidad de Cataluña, y con él se trata de evitar los problemas que pudieran surgir en aquellos supuestos en los que el domicilio de la asociación no se corresponda con el lugar donde desarrolla principalmente sus actividades. Dicho esto, advierte el Abogado de la Generalidad de Cataluña sobre los riesgos que entraña una interpretación del art. 9.24 EAC como la postulada en la demanda, ya que, al primar el elemento finalista, viene a hacer coincidir el ámbito competencial autonómico con las asociaciones que cabe declarar de utilidad pública, por haber sido constituidas para alcanzar un fin común de interés general o que se dediquen a fines asistenciales, educativos, culturales, deportivos o cualesquiera otros que tiendan a promover el bien común.

Por el contrario, «partiendo de la constatación fáctica de que el fenómeno asociativo persigue prioritariamente intereses del grupo asociado –que pueden trascender a éste y ser de interés general o no–, puede observarse que en la redacción del art. 9.24 del EAC se ha optado por un sistema de enumeración tipológica de diversos campos de actuación asociativa y se ha cubierto la falta de exhaustividad, habitual en estas enumeraciones, mediante el añadido de la fórmula y *similares*». Los campos de actividad asociativa expresamente citados en el precepto estatutario se corresponden con otros tantos sectores materiales sobre los que ostenta competencia la Generalidad de Cataluña, por lo que cabe entender que la expresión «y similares» del art. 9.24 EAC hace referencia a aquellas asociaciones que actúan en los restantes sectores materiales de competencia autonómica. De este modo, el sistema de enumeración abierta utilizado en este caso se integra adecuadamente en el conjunto del sistema competencial. Por ello es perfectamente posible que el Parlamento de Cataluña establezca un marco jurídico para todas las asociaciones domiciliadas y que actúen principalmente en Cataluña y cuya actividad, además, incida en los sectores de competencia autonómica.

f) La respuesta a las impugnaciones específicamente dirigidas contra los preceptos de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 arranca con una consideración general de la Ley en la que se refuta la lectura que el Abogado del Estado hace del preámbulo, tras lo cual se exponen las razones concretamente aducidas en defensa de la constitucionalidad de los preceptos recurridos.

En cuanto al art. 2 («Naturaleza y principios»), señala el Abogado de la Generalidad de Cataluña que «evidentemente, una regulación sobre el régimen jurídico de las asociaciones debe partir de lo que se entiende por tales, para saber a qué entes o instituciones se está refiriendo, al objeto de distinguirlas de otras con las que pueden guardar cierta semejanza». A falta de un desarrollo del derecho de asociación en una eventual ley orgánica, parece lógico y razonable que la ley autonómica, en cuanto versa sobre materias conectadas con

ese derecho, se refiera a aspectos que tal vez puedan resultar afectados si se dicta aquélla.

Con respecto al art. 3 («Régimen jurídico»), «sólo cabe recordar que, según la STC 157/1992 (FFJJ 2 y 3), establecer el régimen jurídico de las asociaciones es el principal contenido que el art. 9.24 EAC –y los respectivos de los restantes Estatutos– atribuyen a las Comunidades Autónomas».

Idéntica respuesta se da a la impugnación del art. 4 («Constitución»), puesto que «la STC 157/1992 incluye entra las competencias autonómicas el establecer las condiciones necesarias para la constitución de las asociaciones». Además, como la Ley autonómica no pretende extender su aplicación a todos los españoles, no es cierto que ocupe el lugar de una eventual norma dictada al amparo del art. 149.1.1ª CE.

También se defiende la constitucionalidad del art. 5 («Estatutos») por remisión a la STC 157/1992, que «declaró que regular el contenido de los estatutos entra en las competencias autonómicas sobre asociaciones».

En el caso del art. 7 («Denominación») señala el Abogado de la Generalidad de Cataluña que es perfectamente posible distinguir aspectos que sólo afectan a las asociaciones, como su nombre, y que nada tienen que ver con el derecho de asociación como tal. El derecho de asociarse no comporta el de poder denominar a la asociación de cualquier manera; cabe establecer unas normas para evitar confusiones y en aras del bien común, como son las contenidas en este precepto legal.

La impugnación del art. 8 («Uniones de asociaciones») se responde por remisión a los argumentos expuestos al tratar de los requisitos y principios de las asociaciones.

En cuanto al art. 9 («Inscripción registral»), recuerda el Abogado de la Generalidad de Cataluña que el propio art. 22.3 CE establece la obligación de inscripción de las asociaciones para gozar del amparo constitucional. Evidentemente, el desarrollo de este precepto constitucional corresponde al legislador orgánico, pero este precepto no lleva a cabo tal desarrollo y se limita tan sólo a recoger el mandato constitucional y a determinar el procedimiento de inscripción, remitiendo al reglamento la estructura y funcionamiento del registro, lo que resulta compatible con la STC 157/1992.

El art. 11 («Asociaciones no inscritas. Actividades de recaudación pública») es la otra cara de la moneda del anterior, y en él se viene a establecer que los posibles efectos en perjuicio de terceros sólo se producirán a partir de la inscripción registral. En nada se regula el derecho de asociación, limitándose el legislador autonómico a determinar que quien no satisface la carga de la inscripción no puede disfrutar de sus beneficios.

Con relación al art. 12 («Organización y funcionamiento»), se recuerda que en la STC 157/1992 todo lo que se refiere a organización interna de las asociaciones se incluyó dentro de la materia «régimen jurídico», y, por tanto, de posible competencia autonómica. Además, se establece tan sólo una regulación de mínimos que no representa novedad alguna respecto al común de entidades asociativas.

La constitucionalidad del art. 15 («Impugnación de acuerdos de la asamblea») también se defiende invocando la STC 157/1992, en la cual se admite que la regulación del régimen jurídico de las asociaciones puede incluir aquella normativa procesal que les sea propia. En este caso no hay innovación alguna, y sólo la mera recepción de la regla de caducidad vigente en virtud del art. 12 del Decreto 144/1965, por el que se dictan normas complementarias de la Ley de Asociaciones de 24 de diciembre de 1964. Además se destaca que «en la STC 72/1983, se declaró la constitucionalidad del art. 37.2 de la Ley vasca 1/1982, de cooperativas, que estableció una regulación del plazo de caducidad de la impugnación en todo semejante a la que aquí se impugna».

En cuanto al art. 16 («Cuestiones suscitadas en vía administrativa y vía jurisdiccional»), el Abogado de la Generalidad de Cataluña sostiene que en él se incluye una simple remisión al procedimiento administrativo común, por lo que no se ocupa el lugar de quien debe establecerlo, sino que, antes bien, se acepta lo que éste decida al respecto. Por lo que hace a la atribución jurisdiccional denunciada, responde que el art. 11 de la Ley de Asociaciones de 1964 contiene una regulación de idéntico tenor bajo el rótulo «procedimiento», de donde cabe inferir que estamos ante una norma de carácter procedimental y no propiamente procesal.

La defensa de la validez del art. 17 («Competencia y estructura del órgano de gobierno») remite a los argumentos empleados con respecto al art. 12. Por otro lado, como quiera que los apartados 2 y 3 del art. 20 («Actas e impugnación de acuerdos») se recurren por los mismos motivos que los arts. 15 y 16, también al análisis de estos preceptos se remite el Abogado de la Generalidad de Cataluña.

Del art. 21 («Ejercicio del cargo y responsabilidad») se recurren sus apartados 3, 4 y 5, referentes a la responsabilidad de los miembros del órgano de gobierno, alegándose que invaden la competencia estatal en materia civil (art. 149.1.8ª CE), reproche también dirigido contra los arts. 22 («Derechos de las personas asociadas») y 23 («Deberes de las personas asociadas»). Sin embargo, la STC 157/1992 incluyó entre el contenido propio del régimen jurídico de las asociaciones la determinación de los derechos y obligaciones de los asociados. Se trata, además, de unos derechos mínimos.

La respuesta a la impugnación del art. 25 («Disolución») remite a lo ya expuesto en relación con los arts. 4 y 5, al tiempo que se recuerda que en la STC 157/1992 se incluye la regulación de las causas de suspensión y disolución en el régimen jurídico de las asociaciones.

Del art. 26 («Acuerdos de la asamblea sobre la disolución») se recurre su apartado 3, que «habilita para solicitar la convocatoria judicial de la asamblea o la disolución judicial de la asociación, lo que concuerda con lo dispuesto en el art. 22.4 CE y no supone más que una concreción del derecho de los socios a que se respeten las previsiones estatutarias», siendo la referencia al Juez de primera instancia del domicilio social mera recepción de la norma procesal vigente.

Los arts. 27.1 («Liquidación») y 28 («Operaciones de liquidación») tratan de regular las consecuencias de la disolución de la asociación, lo que debe entenderse propio del régimen jurídico de las asociaciones.

El art. 29 («Obligación de solicitar el concurso») no tiene naturaleza procesal puesto, que la obligación en él recogida se establece sin detrimento de las normas procesales al respecto y sin añadir ningún requisito.

Por lo que hace al art. 35 («Otras asociaciones de carácter especial»), el Abogado de la Generalidad de Cataluña se remite a lo expresado acerca del alcance subjetivo de la competencia del art. 9.24 EAC, referido a las asociaciones como categoría general y que abarca la globalidad del fenómeno asociativo.

g) Tras solicitar de este Tribunal la íntegra desestimación del presente recurso de inconstitucionalidad, mediante otrosí el Abogado de la Generalidad de Cataluña expresa sus dudas acerca de la conveniencia de acumular este proceso al tramitado con el núm. 1014/1988.

8. Mediante el ATC 11/1998, de 13 de enero, este Tribunal acordó denegar la acumulación del presente recurso de inconstitucionalidad al registrado con el núm. 1014/1988.

9. Por providencia de 25 de abril de 2006 se señaló para deliberación y votación de la presente Sentencia el día 27 de dicho mes y año.

II. FUNDAMENTOS JURÍDICOS

1. El Presidente del Gobierno de la Nación impugna en este proceso constitucional 22 –algunos de ellos parcialmente– de los 38 preceptos que componen el articulado de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones. Sostiene el recurrente que la obra del legislador autonómico está inspirada en el propósito de establecer un régimen universal para todas las asociaciones que actúan en el territorio de Cataluña, careciendo de competencias para ello. En particular, le reprocha que esta extralimitación competencial ha desatendido la reserva de ley orgánica recogida en el art. 81.1 CE, así como las competencias atribuidas al Estado para regular las condiciones básicas que garanticen la igualdad en el ejercicio del derecho (art. 149.1.1ª CE) y en materia de legislación procesal (art. 149.1.6ª CE), civil (art. 149.1.8ª CE) y sobre procedimiento administrativo común (art. 149.1.18ª CE). Las representaciones del Parlamento y de la Generalidad de Cataluña han postulado de consuno la desestimación del recurso, al entender que la Ley autonómica respeta el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias sobre asociaciones.

2. Antes de examinar el fondo de las cuestiones planteadas en este recurso de inconstitucionalidad resulta pertinente exponer el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias en materia de asociaciones.

Al respecto hemos de recordar que, sin perjuicio de las facultades normativas estatales derivadas de los arts. 81.1 y 149.1.1ª CE, en los arts. 148 y 149 CE no existe ninguna mención expresa de las asociaciones, que

sólo se contemplan formalmente, a efectos de determinación de un título competencial expreso, a partir de lo establecido en los diferentes textos estatutarios. En el caso concreto de la Comunidad Autónoma de Cataluña, el art. 9.24 EAC atribuye a la Generalidad la competencia exclusiva sobre «Fundaciones y asociaciones de carácter docente, cultural, artístico, beneficio-asistencial y similares, que desarrollen principalmente sus funciones en Cataluña».

a) Para aquilatar el alcance de esta competencia autonómica resulta imprescindible sintetizar la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio. En esta resolución, con ocasión de la impugnación de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de 12 de febrero, de Asociaciones, dictada al amparo de un título competencial idéntico al que dispone la Generalidad de Cataluña, se señala que «la Comunidad Autónoma no posee un título competencial para regular todas las asociaciones de derecho común, ni menos aún todas las uniones de personas que resultan del ejercicio del derecho de asociación, en sus muchas manifestaciones y modalidades (SSTC 3/1981, FJ 1; 67/1985, FJ 3 y 5/1996, FJ 6). El Estatuto de Autonomía concreta la competencia exclusiva del País Vasco a un elenco de asociaciones caracterizadas por atender a unos fines y desarrollar unas actividades específicas. La locución 'y similares' flexibiliza y amplía la enumeración; pero, sea cual sea en la práctica el alcance final de la competencia autonómica, no la convierte en indefinida o indeterminada, ni la configura como una competencia genérica o residual sobre todas las asociaciones. Lo cual no impide que la Comunidad Autónoma ostente otras competencias sobre aquellas asociaciones cuyos fines y actividades coincidan con materias de competencia autonómica, como ocurre con la defensa de los consumidores y usuarios [STC 15/1989, FF JJ 4 b) y 7 b)] o con la juventud (STC 157/1992, FJ 2) » (FJ 3).

En cuanto al contenido material de la competencia, se indica que «cuando un Estatuto de Autonomía atribuye a una Comunidad Autónoma la competencia exclusiva sobre un determinado tipo de asociaciones, no sólo le habilita para regular los aspectos administrativos de esas instituciones, es decir, sus relaciones de fomento, policía y sanción con los poderes públicos, sino también el régimen jurídico de las mismas tanto en su vertiente externa, es decir, la relativa a su participación en el tráfico jurídico –constitución, adquisición de personalidad jurídica, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad, extinción y disolución–, como en su vertiente interna –organización, funcionamiento interno y derechos y deberes de los asociados» (FJ 5).

b) Por otra parte, en la STC 173/1998 se hace hincapié en la necesaria inserción sistemática de esta competencia exclusiva autonómica en el bloque de la constitucionalidad, advirtiéndose que «se halla acotada en cuanto a la titularidad y condicionada en cuanto a su ejercicio por los diversos preceptos constitucionales» (FJ 6). En particular, se identifican dos límites fundamentales: «que la Comunidad Autónoma, al regular el régimen jurídico de las asociaciones sometidas a su competencia, no puede entrar a regular el desarrollo directo de los elementos esenciales del derecho funda-

mental de asociación. Este es un ámbito reservado al Estado *ex* art. 81.1 CE y las normas que las Cortes Generales pueden dictar en su ejercicio constituyen un *prius* del que necesariamente debe partir la Comunidad Autónoma al regular, no el derecho de asociación en cuanto tal, sino el régimen de las asociaciones que surgen del ejercicio de ese derecho» y que «en las asociaciones objeto de la competencia autonómica existen elementos de muy diversa índole, civiles, administrativos, procesales, fiscales e incluso penales, sobre los que el Estado tiene títulos competenciales que deben hacerse compatibles con el título exclusivo atribuido a la Comunidad Autónoma» (*ibidem*).

Complementando lo anterior, no puede dejar de advertirse que la propia STC 173/1998 señaló también la existencia de otro importante límite a la competencia autonómica en materia de asociaciones, límite que se vincula, lógicamente, con otra competencia estatal. Se trata, como consecuencia del «principio constitucional conforme al cual todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio español (art. 139.1 CE), [de] la competencia estatal para la regulación de las condiciones básicas que garantizan la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales (art. 149.1.1ª CE) » (STC 173/1998, FJ 6).

c) Con respecto al límite que representa la reseñada reserva de ley orgánica para el desarrollo del derecho fundamental de asociación (art. 81.1 CE), nos referimos entonces tanto a su alcance material como a su correspondencia con el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias.

Sobre el primer aspecto recordamos que este Tribunal ha advertido, desde la temprana STC 5/1981, de 13 de febrero (cuya doctrina hemos reiterado en la reciente STC 124/2003, de 19 de junio, FJ 11), sobre la necesidad de aplicar un *criterio estricto* o restrictivo para determinar el alcance de la reserva, no sólo en lo referente al término «desarrollar» sino también a la «materia» objeto de reserva, a fin de evitar petrificaciones del Ordenamiento y de preservar la regla de las mayorías parlamentarias no cualificadas (STC 173/1998, FJ 7). Habida cuenta del objeto del proceso constitucional, no fue preciso reiterar en aquella ocasión que la remisión a los derechos fundamentales y las libertades públicas que se efectúa en el art. 81.1 CE debe ceñirse a los regulados en la sección primera del Capítulo Segundo del Título Primero de la Constitución (por todas, STC 116/1999, de 17 de junio, FJ 4). En cambio, tuvimos ocasión de hacer hincapié en que «requiere Ley Orgánica únicamente la regulación de un derecho fundamental o de una libertad pública que *desarrolle* la Constitución de manera directa y en elementos esenciales para la definición del derecho fundamental, ya sea en una regulación directa, general y global del mismo o en una parcial o sectorial, pero, igualmente, relativa a aspectos esenciales del derecho, y no, por parcial, menos directa o encaminada a contribuir a la delimitación y definición legal del derecho»; esto es, «lo que está constitucionalmente reservado a la Ley Orgánica es la regulación de determinados aspectos esenciales para la definición del

derecho, la previsión de su ámbito y la fijación de sus límites en relación con otras libertades constitucionalmente protegidas» (STC 173/1998, FJ 7; en similares términos, posteriormente, SSTC 129/1999, de 1 de julio, FJ 2 y 53/2002, de 27 de febrero, FJ 12).

La delimitación del alcance de la reserva de ley orgánica debe inspirarse en un criterio estricto que permita acotar con rigor el espacio que puede ocupar este tipo de legislación, destinado a establecer el «desarrollo normativo inmediato de la Constitución en aquellos aspectos básicos o fundamentales del orden constitucional [...] complemento indispensable o necesario de la obra del constituyente» (STC 173/1998, FJ 7). En particular, la utilización de ese criterio lleva a circunscribir la reserva de ley orgánica «a las normas que establecen restricciones de esos derechos o libertades o las desarrollan de modo directo, en cuanto regulan aspectos consustanciales a los mismos, excluyendo por tanto aquellas otras que simplemente afectan a elementos no necesarios sin incidir directamente sobre su ámbito y límites» (*ibidem*). Posteriormente, en la STC 292/2000, de 30 de noviembre, FJ 11, prestamos especial atención a la distinción entre la imposición de límites a un derecho fundamental, actividad normativa reservada a la ley orgánica (art. 81.1 CE), y la regulación del ejercicio del derecho, tarea que compete al legislador ordinario en virtud de lo dispuesto en el art. 53.1 CE, lo que no significa que la ley orgánica que desarrolle derechos fundamentales tenga como único ámbito la imposición de límites (y así se reconoce, entre otras, en la STC 173/1998, FJ 8).

Acerca de la correspondencia de la reserva de ley orgánica con el sistema de distribución de competencias, perspectiva desde la que contemplamos la «materia» reservada, en la STC 173/1998 hemos advertido «que la técnica de la reserva de ley tiene hoy, como tuvo en su origen y en su evolución histórica, una naturaleza distinta de la que poseen las reglas de atribución de competencia. El contenido y la finalidad de ambas figuras ha sido y es sustancialmente diverso. Por ello, como hemos reiterado desde la STC 5/1981, la reserva de ley orgánica del art. 81.1 CE no contiene, en puridad, ningún título competencial habilitante a favor del Estado» (FJ 7). Lo que no impide apreciar la notable incidencia que esta reserva tiene en el orden competencial, pues «en virtud del art. 81.1 CE, sólo el Estado puede dictar esta forma de leyes en desarrollo de los derechos fundamentales y libertades públicas y que las Comunidades Autónomas al ejercer sus competencias deben respetar el contenido de las mismas so pena de incurrir en un vicio de inconstitucionalidad por vulneración del art. 81.1 CE» (*ibidem*).

La constatación de ese hecho, junto a la necesidad de preservar la unidad sistemática del orden constitucional, que quedaría afectada si lo establecido en el art. 81 CE desvirtuase íntegramente lo dispuesto en el art. 149 CE, o si un precepto ordenador del sistema de fuentes pudiera sobreponerse a la norma articuladora de los ámbitos materiales correspondientes al Estado y a las Comunidades Autónomas (STC 137/1986, de 6 de noviembre, FJ 3, expresamente citado en la STC 173/1998, FJ 7), ha llevado a este Tribunal Constitucional

a establecer tres criterios de interpretación fundamentales: «de un lado, que el ámbito de la reserva de Ley Orgánica no es coextenso al de las competencias atribuidas al Estado –así se establece de forma implícita en la práctica totalidad de las resoluciones de este Tribunal que han abordado este tema– [...] de otro lado, que, en aplicación de un elemental criterio de interpretación sistemática, al fijar el alcance de la reserva de Ley Orgánica debe coherenciarse con el contenido de los preceptos del llamado bloque de la constitucionalidad que distribuyen las competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas» (STC 173/1998, FJ 7). Y, por último, que esa definición sistemática se ha traducido en la reserva al Estado *ex* art. 81.1 CE de «la regulación de los aspectos esenciales, el desarrollo directo del derecho fundamental considerado en abstracto o ‘en cuanto tal’, en tanto que se atribuye la regulación de la ‘materia’ sobre la que se proyecta el derecho al legislador ordinario, estatal o autonómico, con competencias sectoriales sobre la misma (SSTC 127/1994, 61/1997 y, en relación concretamente con el derecho de asociación, SSTC 67/1985 y 157/1992)» (*ibidem*).

Cierto es que este último criterio no puede aplicarse mecánicamente, pues «con suma frecuencia resulta difícil distinguir dónde acaba el desarrollo del derecho en cuanto tal y dónde comienza la regulación de la materia sobre la que éste se proyecta» (STC 173/1998, FJ 7). Pero no es menos cierto que, en lo que ahora estrictamente interesa, «aun admitiendo que entre la regulación del derecho de asociación y la del régimen jurídico de las asociaciones existe una zona de difícil delimitación y que, en consecuencia, en algunos casos la inclusión en una u otra categoría dependerá del grado más o menos intenso de proximidad con uno u otro ámbito, este criterio ha de ser el punto de partida inexcusable para delimitar lo reservado a la Ley Orgánica y lo que corresponde a los títulos competenciales relacionados con la materia de asociaciones y muy especialmente lo que corresponde al legislador ordinario, sea estatal o autonómico, con competencias en estas materias» (*ibidem*).

La dificultad de esta tarea se veía acentuada en el momento de dictar la STC 173/1998 por la ausencia de una «norma genérica de desarrollo directo del art. 22 CE», lo que si bien no impedía «controlar el respeto de la reserva de Ley Orgánica por parte de la Ley impugnada, [...] dificulta nuestra tarea ya que el contraste del contenido normativo de la Ley Vasca recurrida debe hacerse con el contenido abstracto de la reserva de Ley Orgánica, pero no es posible llevarlo a cabo con relación al articulado de una ley estatal, que puede concretar con mayor o menor intensidad el ámbito de la reserva» (STC 173/1998, FJ 7). Esta situación ha cambiado sustancialmente tras la aprobación de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación (en adelante, LODA).

En todo caso, dicha dificultad no fue entonces obstáculo para, a partir de las cuatro facetas o dimensiones en las que, conforme a la doctrina elaborada por este Tribunal Constitucional, se manifiesta el derecho fundamental de asociación (libertad de creación de asociaciones y de adscripción a las ya creadas; libertad de no

asociarse y de dejar de pertenecer a las mismas; libertad de organización y funcionamiento internos sin injerencias públicas; y, como dimensión *inter privatos*, garantía de un haz de facultades a los asociados individualmente considerados frente a las asociaciones a las que pertenecen o a las que pretendan incorporarse), identificar los contenidos constitucionalmente reservados a la ley orgánica *ex art. 81.1 CE*. Concretamente consideramos que esa reserva comprende «la regulación de ‘los elementos esenciales de la definición’ del derecho de asociación o, en otras palabras, la delimitación de ‘los aspectos esenciales del contenido del derecho’ en lo tocante a la titularidad, a las facultades elementales que lo integran en sus varias vertientes (STC 101/1991, FJ 2), al alcance del mismo en las relaciones *inter privatos*, a las garantías fundamentales necesarias para preservarlo frente a las injerencias de los poderes públicos y, muy especialmente, dada su naturaleza de derecho de libertad, corresponde en exclusiva al legislador orgánico la precisión de los límites que en atención a otros derechos y libertades constitucionalmente reconocidos y respetando siempre el contenido esencial, puedan establecerse para determinar las asociaciones constitucionalmente proscritas –es decir, las ilegales, secretas y de carácter paramilitar–, así como los límites en relación al derecho de asociarse de determinados grupos de personas –militares, jueces, etc.–, o en relación a la libertad de no asociarse» (STC 173/1998, FJ 8).

d) En cuanto al límite que representa la competencia estatal para establecer las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales (art. 149.1.1ª CE), debemos reiterar ahora la síntesis realizada en la Sentencia de 27 de abril de 2006 recaída en el recurso de inconstitucionalidad núm. 3974-2002, interpuesto por el Parlamento de Cataluña contra diferentes preceptos de la LODA. En esta resolución hemos señalado que, aun a pesar de que en el momento de pronunciarse la STC 173/1998, de 23 de julio, el Estado no había dictado norma alguna a la que atribuyese el carácter de «condición básica» que garantizase la igualdad en el «ejercicio» del derecho fundamental de asociación, pudimos entonces avanzar que «parece fuera de toda duda que, por su conexión con el derecho de asociación y por su carácter de ‘requisitos mínimos indispensables’ que posibilitan su ejercicio, el legislador estatal podrá considerar ‘condiciones básicas’ *ex art. 149.1.1ª CE*, tanto lo que podríamos denominar la definición del concepto legal de asociación, como aquellos aspectos concretos de lo que hemos llamado régimen jurídico externo de las asociaciones (nacimiento de la personalidad, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad y causas y efectos de la disolución), que resulten ‘imprescindibles o necesarios’ en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación y, [que] en cuanto tales, requieren un tratamiento uniforme» (FJ 9).

En esa misma resolución hemos recordado que este Tribunal ha identificado cuatro facetas o dimensiones en las que se manifiesta el derecho fundamental de asociación, a saber: libertad de creación de asociaciones y

de adscripción a las ya creadas; libertad de no asociarse y de dejar de pertenecer a las mismas; libertad de organización y funcionamiento internos sin injerencias públicas; y, como dimensión *inter privatos*, garantía de un haz de facultades a los asociados individualmente considerados frente a las asociaciones a las que pertenecen o a las que pretendan incorporarse (por todas, SSTC 173/1998, de 23 de julio, FJ 8, y 104/1999, de 14 de junio, FJ 4). Y hemos afirmado que merecerán la consideración de condiciones básicas de ejercicio del derecho de asociación *ex art. 149.1.1ª CE* aquellos «requisitos mínimos indispensables» que guarden una conexión directa e inmediata con esas facetas del derecho fundamental. Esta delimitación de la competencia estatal se corresponde con el alcance que atribuimos a la misma en la STC 61/1997, de 20 de marzo, FJ 7 b), y evita eventuales injerencias o restricciones de la competencia que ostentan algunas Comunidades Autónomas para regular el régimen jurídico de las asociaciones y a cuyo alcance ya nos hemos referido en el fundamento jurídico anterior.

Para concluir, parece oportuno reiterar que en la aplicación de los criterios reseñados cobra especial relevancia el elemento teleológico de la competencia estatal, consistente en el aseguramiento de la «igualdad de todos los españoles» en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales, ya que obliga a examinar las «condiciones básicas» establecidas por el legislador estatal desde la perspectiva que nos ofrece el juicio de proporcionalidad, a fin de averiguar si la norma estatal «tiene cobijo en los límites formales y materiales del art. 149.1.1ª CE y –complementariamente– si no contiene una injerencia o restricción de la competencia autonómica» (SSTC 164/2001, de 11 de julio, FJ 4 y 54/2002, de 27 de febrero, FJ 3). De tal suerte que «las condiciones básicas que garanticen la igualdad, por definición, no pueden consistir en un régimen jurídico acabado y completo de los derechos y deberes constitucionales afectados. La regulación de esas condiciones básicas sí corresponde por entero y en exclusiva al Estado, pero con tal normación, como es evidente, no se determina ni se agota su entero régimen jurídico» [STC 61/1997, FJ 7 b)].

En resumen, en materia de derechos fundamentales cuyo desarrollo está reservado a ley orgánica (art. 81.1 CE), como sucede con el derecho de asociación, la capacidad normadora del Estado *ex art. 149.1.1ª CE* puede extenderse más allá de ese desarrollo (circunscrito a la determinación de los elementos nucleares del derecho), incidiendo sobre la regulación del ejercicio del derecho en cuestión, siempre que, de un lado, tal regulación tenga una conexión, directa o indirecta, con aquellos elementos nucleares antes señalados, y que, de otro, se dirija a garantizar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho (que es la finalidad que justifica la competencia estatal del art. 149.1.1ª CE).

e) En cuanto a los restantes títulos de competencia estatal, antes indicados, y comenzando por el de legislación procesal (art. 149.1.6ª CE), baste recordar la síntesis de la consolidada doctrina que este Tribunal ha establecido al respecto y que se contiene en la STC 47/

2004, de 25 de marzo. En dicha resolución pusimos de relieve la concurrencia de las siguientes pautas: «en primer lugar, que la atribución al Estado de la competencia exclusiva sobre legislación procesal responde a la necesidad de salvaguardar la uniformidad de los instrumentos jurisdiccionales [SSTC 71/1982, de 30 de noviembre, FJ 20; 83/1986, de 26 de junio, FJ 2; 173/1998, de 23 de julio, FJ 16 c)]; en segundo lugar, que la competencia asumida por las Comunidades Autónomas al amparo de la salvedad recogida en el art. 149.1.6ª CE no les permite, sin más, introducir en su ordenamiento normas procesales por el mero hecho de haber promulgado regulaciones de Derecho sustantivo en el ejercicio de sus competencias, esto es, innovar el ordenamiento procesal en relación con la defensa jurídica de aquellos derechos e intereses que materialmente regulen, lo que equivaldría a vaciar de contenido o privar de todo significado a la especificidad con que la materia procesal se contempla en el art. 149.1.6ª CE, sino que, como indica la expresión ‘necesarias especialidades’ del citado precepto constitucional, tan sólo pueden introducir aquellas innovaciones procesales que inevitablemente se deduzcan, desde la perspectiva de la defensa judicial, de las reclamaciones jurídicas sustantivas configuradas por la norma autonómica en virtud de las particularidades del Derecho creado por la propia Comunidad Autónoma, o, dicho en otros términos, las singularidades procesales que se permiten a las Comunidades Autónomas han de limitarse a aquellas que, por la conexión directa con las particularidades del Derecho sustantivo autonómico, vengan requeridas por éstas (SSTC 71/1982, de 30 de noviembre, FJ 20; 83/1986, de 26 de junio, FJ 2; 121/1992, de 28 de septiembre; FJ 4; 127/1999, de 1 de julio, FJ 5), correspondiendo al legislador autonómico o, en su defecto, a quienes asuman la defensa de la Ley en su caso impugnada, ofrecer la suficiente justificación sobre la necesidad de alterar las reglas procesales comúnmente aplicables por venir requeridas por las particularidades del Derecho sustantivo autonómico, salvo que del propio examen de la Ley se puedan desprender o inferir esas ‘necesarias especialidades’ (STC 127/1999, de 1 de julio, F. 5)» (FJ 4).

La recapitulación de estas consideraciones resulta ahora pertinente toda vez que la representación del Parlamento de Cataluña discute el carácter procesal de algunos de los preceptos legales impugnados y su consiguiente encuadramiento en el título competencial del art. 149.1.6ª CE. Por el contrario, no es preciso recordar el alcance de las competencias estatales sobre legislación civil (art. 149.1.8ª CE) y para el establecimiento del procedimiento administrativo común (art. 149.1.18ª CE), igualmente invocadas por el Abogado del Estado en el escrito rector de este proceso constitucional puesto que las representaciones del Parlamento y de la Generalidad de Cataluña no discuten el contenido de dichas competencias estatales, sino que sostienen que ninguno de los preceptos de la Ley 7/1997 puede encuadrarse bajo los referidos títulos.

3. Expuesto el marco competencial que debemos tener en cuenta, conviene seguidamente fijar los principales criterios a los que nos atenderemos en nuestro enjuiciamiento:

a) En primer lugar, es preciso recordar que, según doctrina constante de este Tribunal, «la normativa estatal a tener en cuenta como elemento de referencia para el enjuiciamiento de las normas autonómicas en procesos constitucionales en los que se controla la eventual existencia de excesos competenciales ha de ser la vigente en el momento de adoptarse la decisión por parte de este Tribunal sobre la regularidad constitucional de los preceptos recurridos» (STC 1/2003, de 16 de enero, FJ 9; con posterioridad, STC 178/2004, de 21 de octubre, FJ 5). Consecuentemente, habremos de tomar en consideración el *ius superveniens* representado, en esta ocasión, por aquellos preceptos de la LODA que tienen la consideración de normas orgánicas o que recogen condiciones básicas de ejercicio del derecho fundamental de asociación *ex* art. 149.1.1ª CE. Aunque ese canon siempre está condicionado, como es obvio, a su propia validez constitucional (por todas, SSTC 227/1988, de 29 de noviembre, FJ 3, y 253/2005, de 10 de octubre, FJ 10).

b) Cuando, como consecuencia de lo anterior, el contraste que se ha de realizar entre la ley recurrida y la LODA lo sea a efectos de valorar si aquélla ha incidido en el ámbito de la regulación de los elementos esenciales del derecho de asociación propios del art. 81.1 CE, es claro que cuando la ley autonómica regule algún elemento esencial, no previsto en la LODA, o lo hubiese regulado de modo distinto, la consecuencia será la inconstitucionalidad de la ley autonómica. Sin embargo, cuando la regulación autonómica coincida con la legislación estatal, incluso complementándola, confirmaremos su constitucionalidad.

c) Cuando el contraste de la ley recurrida se haga respecto de preceptos de la LODA dictados al amparo del art. 149.1.1ª CE y determine la oposición de la primera a la segunda, la consecuencia será la inconstitucionalidad de la ley catalana. Por el contrario, si ésta contuviera una regulación que coincida con la de la LODA o incluso la complemente, de modo que permitiera su integración, afirmaríamos la constitucionalidad de la ley recurrida.

d) Por último, en el contraste entre regulaciones autonómicas dictadas al amparo de su competencia en materia de asociaciones que pudieran encuadrarse en otros títulos de competencia estatal (se han aducido, en este sentido, la cláusulas 6, 8 y 18 del art. 149.1 CE), se estará a lo que corresponda como consecuencia del contenido y finalidad de cada precepto, según nuestra doctrina constitucional (STC 190/2000, de 13 de julio, FJ 4, con cita de otras); pudiendo operar incluso, en ciertos casos, la consecuente inconstitucionalidad en los supuestos de «*lex repetita*» (STC 341/2005, FJ 9, con cita de jurisprudencia anterior), a diferencia de lo que sucede en los criterios anteriores, en los que, por existir competencias legislativas del Estado y de la comunidad Autónoma sobre la misma materia, la «*lex repetita*», de acuerdo con nuestra doctrina (*ibidem*) no produce la correspondiente inconstitucionalidad.

4. Como ya hemos indicado con mayor detalle en los antecedentes de esta resolución, el Abogado del Estado reprocha a la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 aquí impugnada su pretensión de regular con carácter general el régimen jurídico de las asociaciones.

La Ley autonómica incurriría así en extralimitación competencial, puesto que el art. 9.24 EAC ciñe la competencia autonómica a unos tipos asociativos concretos, respecto de los cuales la Generalidad de Cataluña está habilitada exclusivamente (dirá el Abogado del Estado) «para establecer potestades administrativas sobre las mismas, desarrollando las clásicas modalidades de la acción administrativa: policía, fomento y sanción».

Este primer reproche no puede compartirse porque, en cuanto al ámbito subjetivo de la Ley autonómica, es preciso señalar que en su art. 1.1 se declara expresamente que la misma «tiene por objeto la regulación jurídica y el fomento de las asociaciones que son competencia exclusiva de la Generalidad», inciso este último que remite al ámbito competencial definido en el art. 9.24 EAC, por lo que, como no podía ser de otra manera, la ley autonómica sólo será aplicable a las concretas asociaciones de competencia de Cataluña, según el citado precepto estatutario. Consecuentemente, no puede apreciarse la denunciada extralimitación competencial genérica. A mayor abundamiento, como ya apuntamos en la STC 173/1998, «a esta conclusión no puede oponerse ni la rúbrica, ciertamente genérica, del título de la Ley –'de Asociaciones'–, ni alguna de las expresiones contenidas en el Preámbulo en las que parece hacerse referencia al fenómeno asociativo en general» (FJ 4). Es cierto que ello pudiera ser reprochable desde el punto de vista de la técnica legislativa, pero lo importante, a efectos de constitucionalidad, es que dicha vaguedad, atribuible al título de la Ley de Cataluña que ahora examinamos, o a determinadas expresiones de su preámbulo, se disipa después, según se ha dicho más atrás, en la parte dispositiva de la Ley (como acaba de recordarse que también sucedía con la ley del País Vasco), donde queda resuelto y aclarado el concreto ámbito competencial al que esta Ley, necesariamente, ha de aplicarse. Por otra parte, como también entonces señalamos, «el hecho de que la Comunidad Autónoma solamente posea competencia para regular unos tipos concretos de asociaciones y no las asociaciones en general, no significa que deba regular las asociaciones objeto de su competencia de forma separada, con ocasión de dictar leyes en los distintos sectores donde desenvuelven su actividad las referidas asociaciones. Se trata de una opción de técnica legislativa que entra de lleno en la libertad de configuración del legislador, y que tiene la indudable virtud de paliar la dispersión normativa existente en la materia» (*ibidem*).

En cuanto al alcance material de la competencia autonómica, ya hemos indicado en el fundamento jurídico anterior que no puede entenderse limitada a la regulación y ejercicio de las potestades administrativas que eventualmente recaigan sobre esos concretos tipos asociativos. Como hemos recordado, la competencia exclusiva del art. 9.24 EAC habilita a la Generalidad de Cataluña para regular el ejercicio del derecho de asociación y, por ello, el régimen jurídico de las asociaciones «tanto en su vertiente externa, es decir, la relativa a su participación en el tráfico jurídico –constitución, adquisición de personalidad jurídica, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad, extinción y disolución–, como en su vertiente interna –organización, funcionamiento interno y derechos y deberes de los asociados» (STC 173/1998, FJ 5 *in fine*).

5. El art. 2 de la Ley de Asociaciones de Cataluña se impugna en su totalidad porque, en opinión del Abogado del Estado, contiene una regulación del núcleo del derecho fundamental de asociación –definición del concepto, principios básicos de su organización y funcionamiento y concreción de la ausencia de ánimo de lucro– reservada al legislador estatal en virtud de lo dispuesto en los arts. 81.1 y 149.1.1ª CE. Frente a ello arguye la representación del Parlamento de Cataluña que el precepto legal se limita a recoger los «principios inherentes» al derecho fundamental proclamado por el art. 22 CE (autonomía o de libertad positiva y negativa, así como organización y funcionamiento democrático) y sin los cuales ese derecho fundamental no sería reconocible como tal. A su vez, el Abogado de la Generalidad de Cataluña sostiene que la regulación del régimen jurídico de las asociaciones precisa inexcusablemente, como punto de partida, de una definición de estos entes jurídicos que permita diferenciarlos de otras figuras afines; ésta es la función que desempeña el art. 2 de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997. El propio Abogado de la Generalidad apunta que esta tarea resultaba tanto más necesaria cuanto que al momento de aprobarse la Ley autonómica no existía una ley orgánica de desarrollo del derecho de asociación.

Pese a que las tesis esgrimidas por las partes personadas en este proceso constitucional se refieren al artículo en su conjunto, es preciso que analicemos separadamente lo dispuesto en sus apartados primero y tercero, de un lado, y segundo, de otro.

a) Conforme a lo dispuesto en el art. 2.1 de la Ley recurrida, en las asociaciones «tres o más personas se unen de forma voluntaria, libre y solidaria para lograr, sin ánimo de lucro, una finalidad común de interés general o particular, y a tal fin se comprometen a poner en común sus conocimientos, actividades o recursos económicos, con carácter temporal o indefinido». A su vez, el art. 2.3 contiene la siguiente precisión: «se considera que una asociación no tiene ánimo de lucro aunque desarrolle una actividad económica si el fruto de tal actividad se destina exclusivamente al cumplimiento de las finalidades de interés general establecidas en sus estatutos. En ningún caso pueden repartirse los bienes de la asociación entre los asociados y asociadas ni ser cedidos gratuitamente a personas físicas o jurídicas con interés lucrativo. Se exceptúan las aportaciones condicionales, que tienen el trato impuesto por la condición».

La impugnación de estos apartados debe ser desestimada en aplicación de la doctrina sentada en la STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 14 b), donde afirmamos que «el legislador autonómico puede, sin duda, definir las asociaciones objeto de su regulación siempre que respete el concepto legal de asociación». Y añadimos, entonces por referencia al art. 5 de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de Asociaciones, que «en el supuesto aquí enjuiciado, la definición adoptada no se aparta de las condiciones básicas que pueden deducirse del concepto de asociación utilizado por el legislador estatal y, aunque por su generalidad pudiera hacer pensar que con ella se pretende consagrar un genérico concepto de asociación, lo establecido al regular el objeto y el ámbito de aplicación de la ley obliga a entender que la definición contenida en este precepto se refiere exclusivamente a

las asociaciones docentes, culturales, artísticas, benéficas y asistenciales que son de la competencia del País Vasco».

En esta ocasión, la definición de las asociaciones objeto de regulación por el legislador autonómico contenida en el art. 2.1 de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 resulta adecuada a lo que posteriormente ha establecido el art. 5.1 LODA, que constituye condición básica que garantiza la igualdad de los españoles en el ejercicio del derecho fundamental de asociación *ex art.* 149.1.1ª CE, de acuerdo con lo establecido en la disposición final primera. 2 LODA. Con respecto a la específica exclusión de afán lucrativo recogida en el art. 2.3 de la Ley autonómica, cumple apreciar su correspondencia con lo establecido en el art. 13.2 LODA, que tiene igualmente el carácter de condición básica de ejercicio del derecho fundamental de asociación. Obviamente, la excepción contemplada en el inciso final del art. 2.3 de la Ley recurrida no altera en absoluto la conclusión alcanzada, pues se trata de una regla establecida en garantía de las características esenciales del negocio jurídico del que trae causa la aportación de bienes a la asociación, sin que se incida en configurar, de ningún modo, el citado negocio jurídico, cuya naturaleza y efectos serán los que deriven de la legislación civil y de la libertad de pactos, aspectos en los que no interfiere el precepto que estamos examinando. En puridad de términos, cabe añadir que tanto la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, en virtud de lo dispuesto en el precepto que ahora centra nuestra atención, como la LODA, por mor de la concreción hecha en su art. 1.2, aquilatan el ámbito subjetivo de aplicación respectiva combinando la atención a los fines perseguidos y a la estructura de los entes surgidos del acuerdo de colaboración mutua entre ciudadanos.

En consecuencia, a los apartados 1 y 3 del art. 2, no cabe reprochar exceso competencial de Cataluña y, por ello, como anticipamos más atrás, su impugnación debe ser desestimada.

b) Distinto es el caso del art. 2.2, conforme al cual «la organización interna y el funcionamiento de las asociaciones deben ser democráticos, con pleno respeto al pluralismo». Como ya dijimos en la STC 173/1998, de 23 de julio, una previsión de este tipo excede la competencia del legislador autonómico, que, en tanto que legislador ordinario, no puede «imponer como condición genérica para la constitución y el reconocimiento de una asociación como hace el artículo ahora examinado, un tipo global de organización interna de las asociaciones –por más que del modelo de organización democrática quepan diversas concreciones–» [FJ 13 c)]. Esta condición genérica, dijimos entonces, «constituye un desarrollo directo de un elemento esencial para definir la libertad de autoorganización de las asociaciones, por lo que solamente las Cortes Generales mediante Ley Orgánica tienen competencia para pronunciarse sobre si las asociaciones deben organizarse y funcionar democráticamente o, por el contrario, los estatutos de la asociación pueden establecer libremente otros modos de organización y funcionamiento» (*ibidem*).

Sin embargo, en este momento tenemos que realizar una valoración complementaria, consecuencia de que

el art. 2.5 LODA, precepto de naturaleza orgánica (disposición final primera, 1), dispone que «la organización interna y el funcionamiento de las asociaciones deben ser democráticos, con pleno respeto al pluralismo», afirmando la nulidad de pleno derecho de los pactos, disposiciones estatutarias o acuerdos que se opongan a tal principio.

Para ponderar si la señalada exigencia de organización y funcionamiento democráticos de las asociaciones, establecida por el legislador orgánico, se configura como un elemento esencial del derecho de asociación, lo que determinaría su exigencia en todo tipo de asociaciones, hay que profundizar en el tratamiento de esta cuestión en nuestra Constitución.

Así, inmediatamente se aprecia que mientras el art. 22 CE, regulador del derecho fundamental de asociación, nada dice sobre la exigencia de que tal derecho se deba materializar en asociaciones organizadas de modo democrático y funcionando en igual sentido (precisamente la STC 173/1998, FJ 8, reiterará que forma parte del derecho de asociación garantizado en el art. 22 CE la libertad de autoorganización), otros preceptos constitucionales reguladores de tipos singulares de asociación, como son los partidos políticos, las asociaciones empresariales o los sindicatos de trabajadores, disponen, ciertamente, que dicha estructura interna y funcionamiento sean de carácter democrático (arts. 6 y 7 CE). Lo propio se predica también de los Colegios Profesionales y de las organizaciones profesionales (arts. 36 y 52 CE).

Como consecuencia, del diferente trato que la Constitución otorga en este punto a determinadas formas de asociación respecto de las asociaciones en general surgidas del ejercicio del derecho, cabría cuestionarse la constitucionalidad de la hipotética imposición por el legislador de la exigencia de estructura y funcionamiento democráticos a todas las asociaciones que configure, tengan o no relevancia pública, con la correspondiente limitación de su libertad de autoorganización. En respuesta a este planteamiento, hay que decir que no es esa imposición general la que parece desprenderse del art. 2.5 LODA, y ello, de un lado, porque el mismo, como es obvio, ha de interpretarse constitucionalmente, y, de otro, porque dicho artículo no extiende la aludida exigencia a cualquier tipo de asociaciones, pues el art. 1.3 y 4 de la propia LODA excluye de su ámbito de aplicación a numerosas figuras asociativas.

Ante la situación que se acaba de reflejar, no cabe en este punto aplicar el criterio de enjuiciamiento contenido en el anterior FJ 3 b), de modo que la identidad de regulaciones entre la ley estatal y la autonómica conlleve la constitucionalidad de esta última, pues, en este caso, la Ley Orgánica, en su cometido de desarrollo del derecho, no está definiendo, de manera general, uno de sus elementos nucleares. Precisamente porque, dado lo que antes acaba de explicarse, cabe sostener que tal definición general en lo referente a este punto (imponiendo a todo tipo de asociaciones una organización interna democrática) le estaría constitucionalmente vedada al legislador.

En efecto, sólo el legislador orgánico puede excepcionar (con justificación constitucional suficiente y

proporcionada), para asociaciones concretas, la libertad de autoorganización que, sin duda (STC 173/1998, FJ 8), se deriva del art. 22 CE. Lo que significa, pues, que, esa excepción únicamente puede contenerse en la ley orgánica y nunca en la ley ordinaria (del Estado o de las Comunidades Autónomas), dado que supone la realización de una función de auténtica concreción constitucional que «solamente las Cortes Generales mediante Ley Orgánica tienen competencia» para desempeñar [STC 173/1998, FJ 13 c)]. Aquí, pues, no se está desarrollando de manera general y abstracta un derecho, sino determinándose una excepción, esto es, limitándose (o incluso suprimiéndose) de manera especial y concreta, para determinadas asociaciones, una libertad que se deriva del derecho reconocido en el art. 22 CE. En consecuencia, el art. 2.5 LODA hay que considerarlo como una excepción y no como una regla general.

En definitiva, si el constituyente quiso que determinadas asociaciones, por la relevancia de las funciones que se les reconocía, hubieran de tener de modo necesario una organización y funcionamiento democráticos, pero no impuso ese principio a cualquier otra asociación surgida del ejercicio del derecho fundamental de asociación, no cabe que el mismo sea establecido por las leyes de las Comunidades Autónomas, pues ello significaría que dichas leyes autonómicas podrían realizar el cometido de excepcionar reglas generales derivadas de la propia Constitución, función que sólo a la ley orgánica le está conferida y que, por lo dicho más atrás, no cabe entender que pueda estar incluida en la competencia autonómica de regulación del ejercicio del derecho.

Por tal razón, debemos afirmar la inconstitucionalidad del art. 2.2 de la Ley 7/1997, del Parlamento de Cataluña, como en su día hicimos con el correspondiente precepto de la Ley de Asociaciones del País Vasco.

6. El art. 3 de la Ley de Asociaciones de Cataluña enuncia la normativa aplicable a los entes asociativos sujetos a este texto legal, tanto en su vertiente externa (apartado primero), como en lo que se refiere a su régimen interno (apartado segundo). Con respecto a este precepto el Abogado del Estado denuncia que la regulación de esa doble vertiente del régimen jurídico de las asociaciones supone la exclusión de la aplicación de las normas estatales, lo que quebranta el principio de igualdad en el ejercicio del derecho. En particular, señala que la Ley autonómica prescinde del régimen general de constitución, inscripción y obligaciones documentales de las asociaciones, aspectos todos ellos que forman parte del núcleo esencial del derecho. En respuesta a esta impugnación, tanto la representación del Parlamento de Cataluña como el Abogado de la Generalidad de Cataluña apuntan la necesidad de diferenciar entre el desarrollo del derecho fundamental, ámbito que corresponde a la ley orgánica, y la determinación del régimen jurídico de las asociaciones, que forma parte de la competencia exclusiva asumida por el art. 9.24 EAC.

También en este punto debemos reiterar la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 14 a), donde, al dar respuesta a la impugnación del art. 4 a) de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de 12 de febrero, se mencionan las fuentes por las que se rige la constitución e inscripción de las asociaciones de com-

petencia autonómica. Como entonces tuvimos ocasión de afirmar, «ninguna extralimitación competencial cabe advertir, desde el punto de vista de la titularidad, en el hecho de que la Comunidad Autónoma, desde su competencia exclusiva sobre determinadas asociaciones, dicte disposiciones aplicables tanto a su constitución como a su inscripción, siempre, claro está, que al ejercer esta competencia respete lo establecido por el Estado en ejercicio de sus propias competencias. Por ello, la falta de referencia a la normativa estatal no merece tacha de inconstitucionalidad si se interpreta que ese silencio no es sinónimo de una exclusión, respecto de la que la Comunidad Autónoma carece de toda competencia, puesto que la aplicación o no de la normativa estatal no está a la disponibilidad de lo que pueda establecer la Comunidad Autónoma sino a lo que derive de la Constitución y de los Estatutos, sin necesidad de cláusulas de salvaguardia. Como afirma nuestra jurisprudencia, ‘el orden de fuentes en un ordenamiento compuesto es el establecido por el bloque de la constitucionalidad’: Ni el legislador estatal, ni el legislador autonómico, pueden imponer al otro una prelación de las distintas disposiciones legales que confluyen en la regulación de una materia (STC 214/1989, fundamento jurídico 5)». En la actualidad, esa confluencia reguladora se plasma en el contraste entre lo dispuesto en el art. 3 de la Ley 7/1997 y lo establecido en el art. 11, apartados 1 y 2 LODA, apartado este último sobre el que ha incidido la Sentencia [STC...] por la que hemos resuelto el recurso de inconstitucionalidad núm. 3974-2002, interpuesto por el Parlamento de Cataluña contra determinados preceptos de la LODA.

Esa doctrina (consistente en que el silencio de la ley autonómica sobre la aplicación de la legislación estatal no puede significar nunca la exclusión de ésta si tal aplicación viene exigida por el bloque de la constitucionalidad) que entonces sostuvimos y ahora debemos reiterar, haciéndola extensiva a la determinación de las obligaciones documentales y al régimen interno de las asociaciones, conduce a que, así interpretado, el art. 3 de la Ley 7/1997 no sea inconstitucional.

7. El art. 4, rubricado «Constitución», de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 se impugna porque, a juicio del Abogado del Estado, en él se regulan aspectos básicos del ejercicio del derecho de asociación que están reservados al legislador estatal *ex art. 149.1.1ª CE*. A su vez, el Letrado del Parlamento de Cataluña y el Abogado de la Generalidad de Cataluña sostienen de consuno que, al igual que sucede con el art. 3 antes examinado, lo dispuesto en este precepto se incardina en la potestad que el legislador autonómico ostenta para regular el régimen jurídico de las asociaciones, encuadrable en la competencia exclusiva asumida por el art. 9.24 EAC.

A fin de dar adecuada respuesta a la impugnación del precepto legal que nos ocupa, es preciso examinar separadamente el contenido de cada uno de los tres apartados en los que se divide.

a) Concretamente, en el art. 4.1 se precisan los tipos de personas que pueden constituir y ser miembros de las asociaciones competencia de la Generalidad de Cataluña, utilizando unos términos idénticos a los recogidos

en el art. 5.2 de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988. Como quiera que sobre los mismos tuvimos ocasión de pronunciarnos en la STC 173/1998, de 23 de julio, resulta pertinente reiterar ahora lo que entonces afirmamos.

Así, en relación con los sujetos mencionados en los párrafos a) y c), y en atención a su identidad con los mismos párrafos del art. 5.2 de la Ley del Parlamento Vasco, baste reiterar que el legislador autonómico «se limita a establecer condiciones de ejercicio de derecho de asociación respecto de quienes la legislación estatal ha reconocido previamente la titularidad de este derecho. En consecuencia ningún reproche cabe formular desde el punto de vista competencial a esta regulación» [STC 173/1998, FJ 14 c)]. A lo dicho debemos añadir, ahora, que bajo la denominación «asociaciones juveniles», empleada por el art. 4.1 c) de la Ley del Parlamento de Cataluña impugnada para acotar los tipos asociativos donde los menores ejercen con plenitud el derecho de asociación, deben entenderse comprendidas tanto las asociaciones infantiles, según lo dispuesto en el art. 7.2 b) de la Ley Orgánica 1/1996, de 15 de enero, de Protección Jurídica del Menor, como las asociaciones de alumnos a las que se refiere el art. 7 de la Ley Orgánica 8/1985, de 3 julio, reguladora del Derecho a la Educación, a tenor de la mención que a éstas se hace en el art. 3 b) LODA y siempre que se trate de asociaciones incluidas en el ámbito de aplicación de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio.

Por su parte, en el párrafo b) se establece –como igualmente sucede en el art. 5.2 b) de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988– que las personas jurídicas públicas y privadas pueden constituir y ser miembros de las asociaciones reguladas por la Ley. Pues bien, en la STC 173/1998, tras constatar que «la determinación de los elementos esenciales relativos a la titularidad del derecho de asociación y, muy especialmente, la precisión de las limitaciones constitucionalmente impuestas a determinados grupos de personas deben considerarse incluidas en el ámbito de la reserva de Ley Orgánica» [FJ 14 c)], precisamos que «el inciso enjuiciado no regula ninguna limitación constitucional del derecho de asociación, ni entra en contradicción con ninguna previsión que haya pretendido establecer con carácter excluyente quiénes son los titulares de ese derecho o con el concepto legal de asociación actualmente reconocido en nuestro ordenamiento» (*ibidem*). Y añadimos: «por otro lado, el reconocimiento de que las personas jurídicas, tanto privadas como públicas, puedan constituir y ser miembros de las asociaciones objeto de la Ley analizada tampoco contradice, como queda dicho, el concepto legal de asociación, que *ex art.* 149.1.1ª CE corresponde determinar en sus rasgos esenciales al legislador estatal. Debe señalarse al respecto que el referido legislador ha reconocido ya esa posibilidad tanto a las personas jurídicas privadas (por ejemplo, en el art. 12 de la Ley 10/1990, del Deporte, de 15 de octubre o, indirectamente, en el art. 21 de la Ley 26/1984, general para la defensa de los consumidores y usuarios), sino también a las personas jurídicas públicas (puede traerse a colación, aunque se trate de asociaciones dotadas de características particulares, la disposición adicional quinta de la Ley 7/1985, Reguladora de las Ba-

ses de Régimen Local. Esta previsión se ha incorporado a diversas leyes de régimen local autonómicas). La perspectiva exclusivamente competencial en la que se ha planteado el presente proceso constitucional y el propio tenor del inciso enjuiciado, hace innecesario entrar en el análisis de los problemas que desde la perspectiva del art. 22 CE pudieran plantear hipotéticas asociaciones formadas a la vez por personas privadas y públicas o determinar si estas últimas al constituir y ser miembros de asociaciones están ejerciendo en puridad el derecho constitucional de asociación pues, como ya se advirtió en la STC 67/1985, fundamentos jurídicos 3 y 4, no forma parte del contenido de tal derecho ‘de asociaciones’ el de constituir asociaciones cuyo objeto sea el ejercicio de funciones públicas de carácter administrativo en relación con un sector de la vida social. A nuestros efectos basta señalar que el reconocimiento de esta posibilidad no se opone al concepto legal de asociación hoy reconocido» [STC 173/1998, FJ 14 c)]. Cabe añadir, por último, que los arts. 2.6 y 3 g) LODA, dictados en ejercicio de la competencia atribuida al Estado por el art. 149.1.1ª CE, incluyen a las entidades públicas entre los sujetos que pueden ejercer el derecho de asociación.

Habida cuenta de que este proceso constitucional se plantea, como ya sucediera en el resuelto por la STC 173/1998, de 23 de julio, desde una perspectiva exclusivamente competencial, debemos desestimar la impugnación del art. 4.1 de la Ley de Asociaciones de Cataluña en aplicación de la doctrina expuesta.

b) En el art. 4.2 se prevé que una asociación «que no sea específicamente juvenil» cuente entre sus miembros con menores de edad, reconociendo a éstos el derecho de voto, por sí mismos, en la asamblea general y añadiendo que «la actuación en los actos jurídicos para los que no tengan capacidad de obrar y el ejercicio del derecho de voto de los socios y socias menores de edad deben ser regulados en los estatutos, y, en cualquier caso, debe realizarse a través de sus representantes legales».

Esta previsión, que no resulta de aplicación a las asociaciones juveniles a las que se refiere el art. 4.1 de la Ley, término cuyo alcance ya hemos precisado, debe contrastarse con lo dispuesto en el art. 3 b) LODA, donde el legislador orgánico ha incluido entre quienes pueden constituir asociaciones y formar parte de las mismas a «los menores no emancipados de más de catorce años con el consentimiento, documentalmente acreditado, de las personas que deban suplir su capacidad». Este precepto tiene carácter orgánico en virtud de la disposición final primera.1 LODA. Esta calificación no merece ahora reproche alguno, pues en el art. 3 b) LODA se regula un aspecto esencial del derecho fundamental de asociación, ya que atañe a la titularidad del mismo y al ejercicio de las facultades elementales que se integran tanto en su vertiente positiva como en su faceta *inter privatos* (de acuerdo con la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de junio, FJ 8, antes expuesta).

Pues bien, dicho esto, debemos concluir que lo establecido en el art. 4.2 de la Ley autonómica impugnada no puede acomodarse al régimen general del art. 3 b)

LODA. Este último precepto establece que para el ejercicio de la vertiente positiva del derecho de asociación los menores no emancipados deben tener, al menos, catorce años cumplidos, y exige, como único complemento de la eficacia de sus actos, la prestación previa de su consentimiento por quienes «deban suplir su capacidad». Ahora bien, una vez integrados en el ente asociativo, el art. 21 LODA no establece, en línea de principio, limitación alguna de sus derechos como asociados y únicamente el art. 11.4 LODA exige como requisito indispensable «para ser miembros de los órganos de representación» (en la terminología de la Ley 7/1997, órganos de gobierno) «ser mayor de edad». Siendo ello así, lo previsto en el art. 4.2 de la Ley del Parlamento de Cataluña no resulta conciliable con este régimen general porque, con independencia que su ámbito subjetivo de aplicación sea más amplio que el definido por el legislador orgánico, el legislador autonómico ha fijado unos límites al ejercicio de los derechos inherentes a la condición de asociado más estrictos –pues sólo reconoce el libre ejercicio del derecho de voz, pero requiere «en cualquier caso» la intervención del representante legal para el ejercicio del derecho de voto– que los definidos por el legislador orgánico en el ejercicio de la función que tiene constitucionalmente reservada.

De lo expuesto se deduce que debemos estimar el recurso en lo que se refiere al art. 4.2 de la Ley impugnada y declarar su inconstitucionalidad y nulidad ya que el contenido de dicho precepto legal invade el espacio normativo constitucionalmente reservado a la ley orgánica al regularse en él aspectos esenciales del derecho fundamental de asociación, como son los atinentes a la titularidad y condiciones de ejercicio del derecho por los menores de edad.

c) Finalmente, en el art. 4.3 se establece que el acuerdo de constitución de la asociación «debe constar en acta pública o privada» y se identifica su contenido mínimo. En relación con este último extremo es suficiente señalar la correspondencia de ese contenido mínimo con el recogido en el art. 6 LODA, caracterizado como condición básica en el ejercicio del derecho de asociación por la disposición final primera.2 de la LODA, para poner de relieve que no concurre extralimitación competencial alguna.

Por lo que hace a la formalización documental del acuerdo asociativo, abstracción hecha de su correspondencia con el art. 5.2 LODA, debemos reiterar ahora que, como ya dijéramos en la STC 173/1998, de 23 de julio, «plantea (...) problemas de orden competencial ya que la actividad de determinar los supuestos en los que es necesaria escritura pública debe considerarse incluida en la competencia estatal exclusiva para la ordenación de los instrumentos públicos (art. 149.1.8ª) (SSTC 72/1983, fundamento jurídico 8 y 156/1993, fundamento jurídico 5). No obstante, el tenor del precepto permite entender que la opción entre ‘documento público o privado’ para plasmar el acta de constitución y los estatutos ha de interpretarse, no como una facultad libre de optar por uno o por otro, sino como una remisión a las normas estatales que detallan los supuestos en que es necesaria la escritura pública. Así inter-

pretado, este inciso no es inconstitucional» [FJ 14 d)]. En este caso, esa interpretación resulta extensiva tanto a la expresión ‘acta pública o privada’ del art. 4.3, como a la referencia hecha al «documento público o privado» en el art. 9.3, ambos de la Ley impugnada.

8. El Abogado del Estado dirige un mismo reproche contra los arts. 5, rubricado «Estatutos», y 7, que lleva por título «Denominación». En su opinión, estos preceptos regulan sendos elementos esenciales del negocio jurídico asociativo, incurriendo en extralimitación competencial, puesto que el establecimiento de este tipo de elementos está reservado al Estado por los arts. 81.1 y 149.1.1ª CE. El Letrado del Parlamento de Cataluña discrepa de ese encuadramiento competencial, al entender que se trata de aspectos relativos al régimen jurídico de las asociaciones, que se inserta dentro de la competencia exclusiva del art. 9.24 EAC, en tanto que el Abogado de la Generalidad de Cataluña invoca la aplicabilidad de la doctrina sentada en la STC 157/1992, de 22 de octubre, y apunta, específicamente en relación con el art. 7, que existen aspectos que únicamente afectan a las asociaciones, como es su nombre, cuya regulación no se confunde con la del derecho fundamental proclamado en el art. 22 CE, pues éste no incluye la facultad de dotar a la asociación de cualquier denominación, añadiendo que los criterios del art. 7 tienden a evitar confusiones en aras del bien común.

Con respecto al art. 5, nuevamente es preciso recordar la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio. En esta resolución afirmamos que la determinación del contenido necesario de los Estatutos asociativos no rebasa la competencia legislativa autonómica para regular el ejercicio del derecho de asociación y por ello el régimen jurídico de las asociaciones, aquí *ex art. 9.24 EAC* [vid. FJ 15 b)]. A la aplicación de esta doctrina no obsta la fijación de un contenido mínimo en el art. 7.1 LODA, con el carácter de condición básica de igualdad en el ejercicio del derecho de asociación en los términos de la disposición adicional primera.2 de la propia LODA y con el alcance que a algunos de sus apartados hemos atribuido en la Sentencia de 27 de abril de 2006 dictada en el recurso de inconstitucionalidad núm. 3974-2002, pues la regulación del precepto legal autonómico aquí impugnado no entra en contradicción con ese contenido mínimo concretado en el ejercicio de la competencia estatal *ex art. 149.1.1ª CE*. En especial, debe descartarse que lo previsto en el art. 5 i) de la Ley 7/1997 entre en contradicción con lo dispuesto en el art. 7.1 h) LODA. Según el precepto autonómico, la duración de los cargos «no puede exceder de los cinco años, sin perjuicio de su posible reelección si no lo excluyen los estatutos». Ciertamente es que esta limitación temporal de los cargos no figura en el art. 7.1 h) LODA, donde únicamente se incluye como contenido necesario de los estatutos asociativos la determinación de la «duración de los cargos»; pero no es menos cierto que esa limitación no vulnera la condición básica de ejercicio del derecho de asociación, en cuanto que no restringe la libertad de autoorganización de las asociaciones sobre la duración de los cargos, pues los estatutos pueden legítimamente fijar una duración inferior así como prever los términos de las posteriores reelecciones, en la eventualidad de que no las excluyan

completamente, en ejercicio de la autonomía de la voluntad de los asociados. Consecuentemente, ambos preceptos legales coinciden al remitir a los estatutos la precisión de los términos temporales de ejercicio de los cargos asociativos, si bien la norma autonómica acota la duración máxima de los mandatos.

Esta acotación no cabe entenderla como opuesta a la prescripción de la LODA en la medida en que, si bien impide que los estatutos prevean una duración mayor de los mandatos, no dificulta, como se ha dicho, que estos estatutos posibiliten el alargamiento del tiempo de ocupación del cargo por medio de posteriores reelecciones. Lo único que hace imposible, en realidad, es la indeterminación de la duración de cada mandato, es decir, la fijación estatutaria de que los mandatos puedan ser de duración indefinida, imposibilidad que refuerza la intervención de los asociados en un extremo de tanta trascendencia en la vida de las asociaciones como es la designación de los miembros de sus órganos de gobierno. La precisión, pues, de la Ley de Cataluña, no cabe entender que vulnera la condición básica prevista en el art. 7.1. h) LODA al amparo del art. 149.1.1ª CE.

Igualmente, debe desestimarse la impugnación del art. 7. De una parte, como ya hemos recordado, la competencia exclusiva autonómica sobre determinadas asociaciones le habilita para regular su régimen jurídico «tanto en su vertiente externa, es decir, la relativa a su participación en el tráfico jurídico –constitución, adquisición de personalidad jurídica, capacidad jurídica y de obrar, régimen de responsabilidad, extinción y disolución–, como en su vertiente interna –organización, funcionamiento interno y derechos y deberes de los asociados» (STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 5), siendo evidente que su denominación es uno de los elementos que atañen a esa participación de las asociaciones en el tráfico jurídico, toda vez que no sólo la hacen reconocible sino que también la diferencian de otros sujetos de derecho. De otra parte, tampoco aquí cabe apreciar ninguna contradicción insalvable entre los criterios establecidos por el legislador autonómico y los fijados en el art. 8 LODA, sobre cuyo carácter de condición básica ya nos hemos pronunciado en la Sentencia de 27 de abril de 2006 que resuelve el recurso de inconstitucionalidad núm. 3974-2002.

9. El Abogado del Estado recurre el art. 8 de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 porque sostiene que en él se regula una modalidad del derecho de asociación, como es la unión de asociaciones o federaciones para crear federaciones o confederaciones. Tanto el Letrado del Parlamento de Cataluña como el Abogado de la Generalidad responden que el contenido del precepto debe incardinarse en la competencia autonómica para establecer el régimen jurídico de las asociaciones.

En aplicación de la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 15 g), debemos ahora reiterar que la regulación de las federaciones y confederaciones, limitada, como es lógico, a las que unen asociaciones de competencia de Cataluña, no desborda la competencia del Parlamento de Cataluña para regular el régimen jurídico de las asociaciones a las que se refiere el art. 9.24 EAC. Por otra parte, sobre el reconocimiento de la titularidad del derecho fundamental del

art. 22 CE a las propias asociaciones, en tanto que personas jurídicas, hemos de remitirnos igualmente a la STC 173/1998, en cuyo FJ 14 c) señalábamos que, en ausencia por entonces de ley orgánica, «la regulación genérica de la titularidad del derecho de asociación se halla en el art. 3 de la Ley preconstitucional de Asociaciones de 1964 que la atribuye únicamente a las ‘personas naturales’». Esta determinación, sin embargo, a la luz de la Constitución de 1978 no puede considerarse excluyente de otros posibles titulares del derecho, como ya advirtió este Tribunal en un *obiter dictum* en la STC 64/1988».

Lo expuesto determina la desestimación del recurso en este punto, con la lógica salvedad de la segunda frase del apartado tercero del precepto, donde se reitera la decantación del legislador autonómico por el principio democrático en la organización y funcionamiento de los nuevos entes asociativos surgidos de la unión de asociaciones. En aplicación ahora de los mismos criterios que hemos manejado [FJ 5b)] en nuestro examen del art. 2.2 de la Ley impugnada procede que declaremos la inconstitucionalidad y nulidad en cuanto al art. 8.3, tanto del inciso «la organización y funcionamiento deben ser democráticos», como de la precisión «y, en todo caso, debe garantizarse la participación de todos en la adopción de acuerdos», ya que representa el corolario lógico de la proclamación del principio democrático y que, por ello mismo, rebasa los límites de la competencia que ostenta en materia de asociaciones la Comunidad Autónoma de Cataluña.

10. En el art. 9 se regula la inscripción en el Registro de Asociaciones de la Generalidad de Cataluña de los entes asociativos, mientras que el art. 11 se refiere a las asociaciones no inscritas. Para el Abogado del Estado, el primero de estos preceptos incurre en extralimitación competencial porque la inscripción y sus requisitos constituyen elementos imprescindibles para el despliegue de las relaciones jurídicas de las asociaciones con terceros, por lo que su establecimiento corresponde al legislador estatal; en cuanto al art. 11, señala que «participa, por vía negativa de lo que se acaba de decir» e invoca, respecto de este concreto precepto, tanto la competencia estatal en materia de legislación civil (art. 149.1.8ª CE), como la reserva de ley orgánica (art. 81.1 CE) y la competencia para el establecimiento de las condiciones básicas que garanticen la igualdad en el ejercicio del derecho de asociación (art. 149.1.1ª, en relación con el art. 22 CE). En respuesta a estas alegaciones, el Letrado del Parlamento de Cataluña, partiendo de la premisa de que la inscripción lo es a los solos efectos de publicidad, defiende que entra dentro de las competencias de la Generalidad de Cataluña *ex* art. 9.24 EAC el establecimiento de un registro de asociaciones propio, así como la determinación de los requisitos de inscripción, en tanto no afecten al derecho fundamental. Por su parte, el Abogado de la Generalidad de Cataluña apunta que el art. 9 se limita a reiterar lo ya proclamado en el art. 22.3 CE y a regular el procedimiento de inscripción, remitiendo al reglamento la estructura y funcionamiento del registro, todo lo cual se encuadra en la competencia del art. 9.24 EAC, en tanto que el art. 11 representa «la otra cara de la moneda» de aquél, al establecerse que los posibles efectos en

perjuicio de terceros sólo se producirán a partir de la inscripción registral.

a) Pues bien, debemos declarar que los apartados primero y segundo del art. 9 de la Ley de Asociaciones de Cataluña no incurren en ningún vicio de inconstitucionalidad.

El art. 9.1 se limita a afirmar el carácter público del Registro de Asociaciones de la Generalidad de Cataluña. Dicho carácter ya se predicaba de los Registros provinciales y Nacional de Asociaciones en el art. 5 *in fine* de la Ley 191/1964, de 24 de diciembre, y, en la actualidad, representa la lógica e inexorable consecuencia de lo dispuesto en el art. 22.3 CE, como así resulta del art. 29.1 LODA.

A su vez, en el art. 9.2, tras reiterarse que las asociaciones constituidas de acuerdo con lo establecido en la Ley autonómica impugnada deben inscribirse «a los únicos efectos de publicidad» en el Registro de Asociaciones de la Generalidad, se añade que «la inscripción es garantía, tanto para terceras personas que se relacionan con las mismas como para sus propios miembros». Una previsión idéntica, como es la contenida en el art. 9 de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, fue declarada acorde con el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias en materia de asociaciones en la STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 14 f), sin perjuicio de lo que pudiera establecer el Estado *ex art.* 149.1.1ª CE «sobre aquellos aspectos relativos al nacimiento de la personalidad jurídica que resultan imprescindibles para garantizar el ejercicio en condiciones de igualdad del derecho de asociación. Entre estos aspectos figura, sin duda, el de los efectos que puedan atribuirse a la inscripción registral en relación con la adquisición o no de esa personalidad» (*ibidem*). La desestimación del recurso en este punto, en aplicación de la doctrina expuesta, torna innecesario el análisis del carácter orgánico del art. 10.2 LODA.

b) En el caso del art. 9.3, ya hemos avanzado en el fundamento jurídico 7 c) la interpretación conforme a la cual no resulta inconstitucional su inciso «documento público o privado», a lo que ahora cabe añadir que la obligación de que el documento se ajuste a las disposiciones «de la presente Ley» no puede interpretarse en un sentido excluyente de la legislación estatal que pudiera resultar de aplicación, como es obvio.

Ahora bien, la interpretación establecida en el citado fundamento jurídico 7 c) no puede extenderse al art. 9.4 de la Ley de Asociaciones de Cataluña, porque en él se concretan los supuestos que requieren escritura pública para la inscripción de las asociaciones de competencia autonómica, siendo así que, como hemos recordado, «la actividad de determinar los supuestos en los que es necesaria escritura pública debe considerarse incluida en la competencia estatal exclusiva para la ordenación de los instrumentos públicos (art. 149.1.8ª) (SSTC 72/1983, fundamento jurídico 8 y 156/1993, fundamento jurídico 5)» [STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 14 d)]. Por consiguiente, debemos declarar inconstitucional y nulo el art. 9.4.

c) En el art. 9.5 se enumeran los actos y documentos susceptibles de inscripción en el Registro de Asocio-

nes de la Generalidad de Cataluña, cuya estructura y funcionamiento se remite al reglamento en el art. 9.6. No se aprecia en ninguno de estos dos apartados la denunciada extralimitación competencial, en particular si reparamos en que la enumeración de actos inscribibles del art. 9.5 de la Ley impugnada no entra en colisión con el art. 28.1 LODA, que tiene el carácter de condición básica de ejercicio del derecho de asociación y sobre algunos de cuyos apartados nos hemos pronunciado en la Sentencia de 27 de abril de 2006 que resuelve el recurso de inconstitucionalidad núm. 3974-2002.

d) Para concluir, tampoco puede estimarse el recurso contra lo dispuesto en el art. 11 sobre las asociaciones no inscritas, puesto que, como ya dijimos en la STC 173/1998, la regulación del régimen de responsabilidad de las asociaciones que no accedan al registro corresponde a la Comunidad Autónoma en relación con las asociaciones sometidas a su competencia exclusiva, aunque también en este ámbito el legislador estatal puede establecer las condiciones básicas *ex art.* 149.1.1ª CE [FJ 14 f)]. Dichas condiciones básicas resultan ahora de lo dispuesto en el art. 15, en conexión con el art. 10 y la disposición adicional cuarta de la LODA, con los que no entra en contradicción el precepto legal impugnado.

11. En el art. 12, rubricado «Organización y funcionamiento», se identifican los órganos necesarios de las asociaciones sujetas a la Ley autonómica impugnada, regulándose pormenorizadamente las competencias de la asamblea general en el art. 12.1 y con menor detalle las correspondientes al órgano de gobierno, cuya competencia y estructura figura en el art. 17. Ambos preceptos son recurridos por el Abogado del Estado al entender que en ellos se regula la estructura de la persona jurídica asociativa, estableciéndose el régimen de los órganos necesarios, lo que supone una intromisión en los elementos básicos del derecho asociativo, reservados al Estado por el art. 149.1.1ª CE. El Letrado del Parlamento de Cataluña y el Abogado de la Generalidad de Cataluña defienden de consuno la constitucionalidad de ambos preceptos, al incardinarlos en la competencia para regular el régimen jurídico interno de las asociaciones comprendidas en el art. 9.24 EAC.

De nuevo es pertinente recordar la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio, conforme a la cual la regulación de la estructura interna de las asociaciones de competencia autonómica corresponde a la Comunidad Autónoma, que debe ejercerla respetando la libertad de organización de las asociaciones, extremo este último aquí no controvertido [FJ 15 d)]. En aplicación de esta doctrina debemos desestimar el recurso dirigido contra los dos preceptos legales que ahora centran nuestra atención, cuyas disposiciones, por otra parte, no entran en contradicción con lo establecido en los arts. 11.3 y 4 LODA como condiciones básicas de ejercicio del derecho de asociación.

12. Los arts. 15, 16, 20.2 y 3 y 26.3 se recurren por invadir la competencia estatal sobre legislación procesal (art. 149.1.6ª CE), reproche al que añade el Abogado del Estado la vulneración de otros títulos competenciales estatales, como son los relativos a la legislación civil

(art. 149.1.8ª CE), en el caso de los arts. 16 y 26.3, o para el establecimiento del procedimiento administrativo común (art. 149.1.18ª CE), en el caso del art. 16. Tanto el Letrado del Parlamento de Cataluña como el Abogado de la Generalidad de Cataluña postulan la incardinación de estos preceptos en la competencia autonómica para establecer el régimen jurídico de las asociaciones a las que se refiere el art. 9.24 EAC, señalando que en su contenido únicamente se refleja la recepción de la legislación procesal vigente.

a) Los arts. 15 y 20.2 y 3 deben ser analizados conjuntamente pues se refieren a la impugnación de los acuerdos de la asamblea general de la asociación y del órgano de gobierno, respectivamente. En estos preceptos se establecen los supuestos impugnables, determinándose los sujetos que ostentan legitimación activa, y se fija el plazo de caducidad de la acción. Su similitud con lo dispuesto en el art. 12.3 de la Ley del Parlamento Vasco 3/1988 determina la aplicación de la doctrina establecida en la STC 173/1998, FJ 16 a), donde declaramos que «es claro que la norma sobre la impugnación ante la jurisdicción de los acuerdos de los órganos de las asociaciones, que enuncia el art. 12.3 de la Ley vasca de Asociaciones, invade la competencia estatal sobre la legislación procesal. Desde la STC 71/1982, fundamento jurídico 20, que anuló precisamente el artículo de una Ley vasca que regulaba la legitimación de las asociaciones de consumidores para ejercitar acciones judiciales, hemos sostenido que ésta es una cuestión que corresponde en exclusiva al legislador estatal», añadiendo a renglón seguido que «del mismo modo, el segundo inciso excede de la competencia del legislador autonómico. Que la acción de impugnación caduque a los cuarenta días naturales, contados a partir de un determinado momento, es una prescripción que sólo puede adoptar el legislador procesal, no el legislador competente en materia de asociaciones. No se trata de fijar el plazo de ejercicio de un derecho creado por las leyes de la Comunidad Autónoma, como pudiera ser un derecho de tanteo o retracto sobre determinado bien sito en su territorio y sujeto a su competencia material (STC 156/1995, fundamentos jurídicos 5 y 6). Se trata de fijar un plazo temporal que limita el acceso a los Tribunales, y por ende atañe al núcleo del derecho fundamental de acceso a la justicia (STC 37/1995), que cae de lleno en la competencia de las Cortes Generales sobre la legislación procesal (art. 149.1.6ª CE). Por consiguiente, el segundo inciso del art. 12.3 es inconstitucional y nulo». Las razones expuestas son de aplicación a los preceptos que estamos examinando de la Ley de Asociaciones de Cataluña, por lo que el recurso debe ser estimado en este particular.

b) A su vez, el art. 16 de la Ley impugnada viene a coincidir con lo dispuesto en el art. 21 de la Ley del Parlamento Vasco, coincidente a su vez con el art. 11 de la Ley de Asociaciones de 1964.

El citado precepto de la Ley de Asociaciones del País Vasco fue declarado inconstitucional en la STC 173/1998, FJ 16 c), porque en él se «discierne la competencia de los órdenes judiciales contencioso-administrativo y civil para conocer de las cuestiones suscitadas sobre el régimen de las asociaciones sujetas a la Ley vasca 3/1988».

Tarea esta que no corresponde realizar al legislador autonómico, puesto que la competencia para regular el régimen jurídico de las asociaciones no comprende el establecimiento de una regla de competencia jurisdiccional, cuya determinación corresponde a la Ley Orgánica del Poder Judicial de acuerdo con el art. 122.1 CE. En especial señalamos entonces que «la delimitación de competencias entre la jurisdicción contencioso-administrativa y la jurisdicción civil, para pronunciarse sobre controversias en materia de asociaciones, cae fuera de la competencia legislativa del País Vasco. Sea una mera reiteración de la actual división entre esos dos órdenes jurisdiccionales o, por el contrario, introduzca una novedad al prescindir de si se aplican o no normas de Derecho administrativo, lo cierto es que el art. 21 de la Ley 3/1988 es inconstitucional y nulo por proceder de un legislador que carece de competencia para promulgarlo».

La aplicación de la doctrina ahora expuesta conduce a la estimación del recurso contra el art. 16 de la Ley 7/1997, en aquello que supone delimitación de competencias entre los órdenes jurisdiccionales civil y contencioso-administrativo, con excepción, por tanto, del inciso inicial del apartado primero del precepto, según el cual «en todas las cuestiones que se susciten en vía administrativa sobre el régimen de las asociaciones es de aplicación la normativa relativa al procedimiento administrativo común». En efecto, como quiera que la competencia para establecer el régimen jurídico de las asociaciones mencionadas en el art. 9.24 EAC comprende la potestad para establecer el procedimiento administrativo específico *ratione materiae*, podemos concluir que el legislador autonómico ha hecho uso de esa potestad mediante la declaración de aplicabilidad de las normas del procedimiento administrativo común dictadas *ex art.* 149.1.18ª CE. Esta opción resulta plenamente acorde con la doctrina establecida en las SSTC 126/2002, de 23 de mayo, FJ 10 a), y 175/2003, de 30 de septiembre, FJ 10 c).

c) Finalmente, el art. 26.3, aquí controvertido precisa que «si la asamblea no ha sido convocada, no ha tenido lugar o no ha adoptado ninguno de los acuerdos a que se refiere el apartado 2, cualquier persona interesada puede solicitar al juez de primera instancia del domicilio social que convoque la asamblea o disuelva la asociación». Resulta inconcuso que este precepto establece un cauce para la resolución heterónoma de conflictos, precisando no sólo los sujetos activamente legitimados para hacer uso del mismo sino también el concreto órgano jurisdiccional al que corresponde su resolución. Por ello mismo, el precepto debe encuadrarse en la materia «legislación procesal», atribuida en exclusiva al Estado para salvaguardar la uniformidad de los instrumentos jurisdiccionales, como ya hemos tenido ocasión de recordar anteriormente [en el fundamento jurídico 2 E)] con cita de la STC 47/2004, de 25 de marzo, FJ 4. En consecuencia, el art. 26.3 debe ser declarado inconstitucional y nulo.

13. El art. 21 versa sobre el ejercicio del cargo y responsabilidad de los miembros del órgano de gobierno de las asociaciones sujetas a la Ley que es objeto de este proceso constitucional. Con respecto a lo primero,

se establecen sendos deberes de actuación «con la diligencia de legal representante» y de sigilo (art. 21.1), así como las reglas de gratuidad y no onerosidad (art. 21.2), estrechamente relacionadas con la prohibición de integrar el órgano de gobierno que alcanza a los asociados que desarrollen una actividad retribuida para la asociación, con la sola salvedad del secretario (art. 21.6).

En cuanto a lo segundo, en el art. 21.3 se hace referencia a la responsabilidad de los miembros del órgano de gobierno «ante la asociación, los asociados y asociadas y las terceras personas por los actos u omisiones contrarios a las leyes o los estatutos, así como por los daños causados dolosamente o negligentemente que hayan sido cometidos en el ejercicio de sus funciones», todo ello «sin perjuicio de la responsabilidad de la asociación frente a terceras personas»; seguidamente, en el art. 21.4 el legislador autonómico se decanta por el criterio de la solidaridad «cuando la responsabilidad no pueda ser imputable personalmente a ningún miembro del órgano de gobierno», exceptuando en todo caso a «aquellos que prueben que no han participado en la realización y ejecución de dichos actos u omisiones y desconocen su existencia o que, aun conociéndolos, hicieron lo posible para evitar su realización o, al menos, expresamente se opusieron a ello»; por su parte, en el art. 21.5 se reconoce a la asamblea la facultad para «decidir el ejercicio de acciones de responsabilidad hacia el órgano de gobierno y puede designar a tal fin a un mandatario especial. Dicho ejercicio no afecta a las acciones que corresponden a los asociados o asociadas o a terceras personas por los actos de los miembros de los órganos de gobierno que lesionen directamente sus intereses».

Son estos tres últimos apartados los que impugna el Abogado del Estado al entender que la determinación del régimen de responsabilidad patrimonial de los miembros del órgano de gobierno se encuadra en la competencia estatal en materia de Derecho civil (art. 149.1.8ª CE), pues no existe ninguna especialidad foral, y en la relativa a la regulación de las condiciones básicas del art. 149.1.1ª CE. Tanto el Letrado del Parlamento de Cataluña como el Abogado de la Generalidad de Cataluña discrepan de este encuadramiento, pues entienden que lo dispuesto en los apartados recurridos del art. 21 forma parte del régimen jurídico de las asociaciones sobre las que ostenta competencia la Comunidad Autónoma *ex* art. 9.24 EAC.

Según hemos ocasión de recordar, en la STC 173/1998, de 23 de julio, entre los aspectos que comprende la potestad legislativa de las Comunidades Autónomas con competencia exclusiva sobre asociaciones se incluyen tanto la determinación del régimen de responsabilidad como la fijación de los derechos y deberes de los asociados (FJ 5 *in fine*). Obviamente, esta competencia autonómica no impide que el legislador estatal pueda considerar «condiciones básicas» *ex* art. 149.1.1ª CE los deberes fundamentales que definen las posiciones jurídicas fundamentales y, en particular, aquellos aspectos del régimen de responsabilidad que «resulten imprescindibles o necesarios en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho

de asociación y, en cuanto tales, requieren un tratamiento uniforme» (*loc. cit.*, FJ 9).

Es cierto que esa doctrina general no puede amparar supuestos concretos en que se invadieran competencias específicas del Estado (por ejemplo, sobre la legislación civil), sino sólo salvaguardar la competencia legislativa autonómica que, sin realizar tal invasión, respete las condiciones básicas cuya regulación corresponde al Estado en virtud del art. 149.1.1ª CE.

Sentado esto, no puede estimarse que los preceptos legales impugnados incurran en la extralimitación competencial denunciada, si reparamos en la coincidencia sustancial que se aprecia entre lo establecido en los apartados tercero y cuarto del art. 21 de la Ley recurrida y las «condiciones básicas» contenidas en los arts. 15.3, 4 y 5 LODA. Por otra parte, en tales apartados del art. 21 no se regulan condiciones sustantivas acerca del instituto jurídico de la responsabilidad patrimonial, que se regirán, como es obvio, por la legislación civil aplicable. En cuanto a lo dispuesto en el apartado quinto, del que cabe decir lo mismo ya expuesto en relación con los apartados anteriores, ha de precisarse, además, que la exigencia de mandatario especial no puede considerarse una decisión comprendida dentro de la competencia estatal sobre «legislación civil» (art. 149.1.8ª CE), pues el legislador autonómico no regula esta figura sino que hace uso de ella en unos términos coherentes con la clasificación contenida en el art. 1712 del Código Civil. Se trata de un supuesto muy similar a la constitución de derechos de adquisición preferente a favor de las Administraciones autonómicas, por lo que es de aplicación *mutatis mutandis* la doctrina sintetizada en la STC 207/1999, de 11 de noviembre, FJ 5.

Hay que añadir, por último una consideración muy específica sobre el art. 21.3, en relación con las obligaciones a que se extiende la responsabilidad. Y es que la responsabilidad por «las deudas contraídas por actos dolosos, culposos o negligentes» a que se refiere el art. 15.3 LODA, no puede considerarse excluida por la dicción del art. 21.3 de la ley impugnada, que sólo se refiere a la responsabilidad (que también se prevé en el art. 15.3 LODA) por «los daños causados dolosamente o negligentemente», puesto que, en primer lugar, la exigencia de la LODA, al ser en este caso condición básica *ex* art. 149.1.1ª CE, se aplica con carácter general (haya o no haya previsión autonómica) y en segundo lugar, y por ello mismo, la previsión de la ley autonómica («daños causados dolosamente o negligentemente») ha de interpretarse de conformidad con lo dispuesto en el art. 15.3 LODA, en cuanto que ambas normas han de integrarse y complementarse, por lo que el citado art. 21.3 de la Ley de Cataluña ha de ser entendido en el sentido en que, además de por los «daños», se responde por las «deudas contraídas» «dolosamente o negligentemente» (interpretación que tampoco resulta forzada, ya que este precepto prevé también la responsabilidad, en general, por los «actos u omisiones contrarios a las leyes o los estatutos»). Así interpretado, el art. 21.3 no resulta inconstitucional.

En consecuencia, el art. 21.3.4 y 5, no vulnera las competencias atribuidas al Estado por los arts. 149.1.1ª y 149.1.8ª CE.

14. Los arts. 22 y 23 de la Ley 7/1997 establecen respectivamente los derechos y deberes de las personas asociadas. Para el Abogado del Estado, la definición del estatuto del asociado corresponde al legislador estatal en virtud de lo dispuesto en los arts. 81.1 y 149.1.1ª CE. Por el contrario, el Letrado del Parlamento de Cataluña y el Abogado de la Generalidad de Cataluña sostienen que se trata de una regulación de mínimos de una parte del régimen jurídico de las asociaciones que, en cuanto tal, se encuadra en la competencia exclusiva asumida por la Comunidad Autónoma en el art. 9.24 EAC.

La respuesta a esta impugnación debe partir inexorablemente de la STC 173/1998, de 23 de julio. En dicha resolución este Tribunal señaló que entre los aspectos integrantes de la vertiente interna del régimen jurídico de las asociaciones que corresponde regular a las Comunidades Autónomas con competencia exclusiva (aquí, art. 9.24 EAC) figuran los «derechos y deberes de los asociados» (FJ 5 *in fine*). Ahora bien, el reconocimiento de un ámbito competencial autonómico en la materia se acompañó entonces de la afirmación de que «debe considerarse reservado a la Ley Orgánica *ex art.* 81.1 CE la regulación de ‘los elementos esenciales de la definición’ del derecho de asociación o, en otras palabras, la delimitación de ‘los aspectos esenciales del contenido del derecho’», en lo tocante, entre otros aspectos, «al alcance del mismo en las relaciones *inter privados*» (FJ 8). Obviamente, entre otros, uno de los contenidos propios de esa función delimitadora del alcance de la vertiente *inter privados* del derecho fundamental que corresponde realizar al legislador orgánico es el relativo a la definición de las facultades que los asociados ostentan frente a la asociación, esto es, los derechos subjetivos que ostentan *uti socii*.

Por otro lado, la incardinación de los deberes de los asociados dentro de la competencia autonómica para regular el régimen jurídico de determinadas asociaciones no supone ignorar que el art. 149.1.1ª CE habilita al Estado para regular «el contenido primario, las facultades elementales y los límites esenciales en aquello que sea necesario para asegurar la igualdad de los españoles en el ejercicio del derecho de asociación» (STC 173/1998, FJ 9). Dentro de esa habilitación ha de entenderse incluido el establecimiento de los deberes elementales de los asociados, función que corresponde desempeñar a la ley ordinaria habida cuenta de que no supone desarrollo directo del derecho.

Finalmente, debemos recordar que en la citada resolución desestimamos el recurso interpuesto contra los arts. 13, 14 y 20 de la Ley del Parlamento Vasco 3/1998, al apreciar que en ellos se enuncian unos derechos y deberes mínimos de los socios «en términos que no rebasan la competencia de la Comunidad Autónoma para establecer el régimen jurídico de las asociaciones de su competencia» [FJ 15 f)].

De lo expuesto claramente se infiere la imposibilidad de delimitar sendos espacios competenciales estancos de titularidad estatal y autonómica. En el reconocimiento de los derechos y deberes de los asociados existe un *continuum* entre la definición normativa del dere-

cho y el establecimiento de los deberes elementales, de una parte, y la regulación del régimen jurídico de determinadas asociaciones (en este caso, las enunciadas en el art. 9.24 EAC), de otra. Esa continuidad comporta la existencia de zonas de intersección entre ambas normativas, cuya compatibilidad debe resultar en todo caso de la inexistencia de contradicciones.

Advertido esto, debemos reseñar que, frente a lo que sucedía en el momento de dictar la STC 173/1998, en la actualidad el legislador estatal ha ejercido sus competencias mediante la aprobación de la LODA. Concretamente, en el art. 21, al que se atribuye carácter orgánico en la disposición final primera.1, se enuncian los derechos de los asociados, en tanto que en el art. 22 del mismo texto legal, dictado al amparo del art. 149.1.1ª CE, según se indica en la disposición final primera.2, se relacionan los deberes elementales de los asociados.

Consecuentemente, debemos examinar, en primer lugar, si el contenido del art. 22 de la Ley impugnada puede considerarse regulación del régimen jurídico de las asociaciones sobre las que Cataluña ostenta competencia exclusiva o si, por el contrario, invade el ámbito constitucionalmente reservado al legislador orgánico y al que podemos entender que se contrae, a los efectos del presente enjuiciamiento, lo dispuesto en el art. 21 LODA.

a) El primero de los «derechos mínimos de las personas asociadas» proclamados en el art. 22 de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997 es el de «asistir a las asambleas generales y participar en las mismas. Si los estatutos lo disponen así, el asociado o asociada puede autorizar a otra persona para que le represente. La forma de esta representación debe ser la determinada en los estatutos o, si no lo regulan, debe serlo en la forma determinada en las leyes». Este precepto coincide parcialmente con el art. 21 a) LODA en el que se proclama que todos los asociados tienen derecho a participar en los órganos de gobierno y representación, a votar y «a asistir a la Asamblea General, de acuerdo con los Estatutos». La coincidencia parcial que se aprecia en lo dispuesto por los dos preceptos contrastados no conduce en esta ocasión a la declaración de inconstitucionalidad del art. 22. Primero de la Ley impugnada, habida cuenta de que el delicado deslinde competencial en esta materia, llevado a cabo en la STC 173/1998, de 23 de julio, en los términos arriba expuestos, no da como resultado una separación radical de los ámbitos reservados a los distintos legisladores competentes.

Por lo demás, el resto del art. 22. Primero se dedica a regular la asistencia y participación en las asambleas mediante representación, siempre que los estatutos contemplen esta posibilidad. Debe notarse que, para las asociaciones de competencia estatal, el art. 12 c) LODA también hace referencia a esta hipótesis, igualmente con carácter dispositivo. En todo caso, lo regulado a este respecto por el legislador autonómico no trasciende la competencia sobre régimen jurídico de las asociaciones, habida cuenta de que las previsiones contenidas en los dos últimos incisos del precepto recurrido sirven de marco para el ejercicio de la potestad de autoorganización de las asociaciones sobre las que ostenta competencia la Comunidad Autónoma de Cataluña.

b) En el art. 22. Segundo se reconoce el derecho de todas las personas asociadas a «votar en la asamblea». A la vista del contenido de los tres apartados en los que se divide el precepto, se alcanza la conclusión de que el legislador autonómico no ha pretendido tanto diferenciar claramente entre ese derecho y el correlativo a participar en la asamblea, cuanto, nuevamente, acotar la potestad de autoorganización de las asociaciones, tarea que entra dentro de la competencia para regular el régimen jurídico de éstas. En efecto, en el apartado a) se abre la posibilidad de que los estatutos establezcan sistemas de voto ponderado en las asociaciones de interés particular y aquellas otras en las que personas jurídicas tengan la condición de asociadas, fijándose como límite infranqueable el de que «en ningún caso puede corresponder a una única persona asociada más del 25 por ciento de los votos sociales», un límite que puede entenderse establecido en garantía de los derechos de participación de los demás asociados. Por otro lado, en el apartado b) se remite a los estatutos la determinación del ejercicio del voto por correspondencia, siempre que los propios estatutos asociativos admitan esta modalidad.

Finalmente, en el apartado c) se especifica que «el asociado o asociada no puede ejercer el derecho de voto en la toma de decisiones sobre los asuntos en los que se halle en situación de conflicto de intereses personales o patrimoniales con la asociación, ni mientras desarrolle un trabajo remunerado para la asociación. Incidentalmente, y en votación separada y secreta, la asamblea debe decidir sobre la cuestión, a petición de cualquiera de las personas asistentes». Con carácter general, estamos nuevamente en presencia de un supuesto atinente al régimen jurídico de las asociaciones en su vertiente interna, como es el relativo a las causas de abstención. Sin embargo, este precepto contiene dos regulaciones diferentes. Por una parte, la relativa a la concurrencia de conflictos de intereses personales o patrimoniales, sobre los que debe decidir, con carácter incidental, la asamblea y, por otra, la privación del derecho de voto a todo asociado «mientras desarrolle un trabajo remunerado para la asociación». Esta previsión, en cuanto plasma una presunción *iuris et de iure* de conflicto de intereses y, subsiguientemente, priva del derecho de voto a los asociados incurso en ella, trasciende el ámbito competencial en el que debe moverse el legislador autonómico, situándose en el correspondiente a la definición del alcance del derecho de asociación en las relaciones entre particulares. En efecto, no se trata aquí de la consideración del trabajo remunerado como un supuesto en el que puede producirse conflicto de intereses, cuya apreciación en el caso concreto corresponde a la asamblea, sino de la denegación del derecho de voto a quienes se encuentren en esa situación, que por su carácter objetivo no queda a disposición de la decisión asamblearia.

Por ello debemos declarar la inconstitucionalidad y nulidad del inciso «ni mientras desarrolle un trabajo remunerado para la asociación» del art. 22. Segundo c) de la Ley autonómica impugnada.

c) En el art. 22. Tercero se reconocen a todos los asociados los derechos a «ser informados de la marcha de la

asociación, la identidad de los demás miembros de la asociación, el estado de cuentas y, con anterioridad a la convocatoria, los asuntos que se haya previsto tratar en las asambleas y verbalmente durante la asamblea. Los miembros del órgano de gobierno deben proporcionar la información solicitada, salvo que, según su parecer, esta información perjudique los intereses de la asociación. Tal excepción no procede cuando solicitan la información el 10%, como mínimo, de los asociados y asociadas». Nuevamente se aprecia una coincidencia parcial con el art. 21 b) LODA, no incura en tacha de inconstitucionalidad por las razones antes apuntadas. En cuanto a lo dispuesto en los dos últimos incisos, se trata de una regla de ponderación entre el derecho a la información y los intereses de la asociación que no rebasa el marco competencial de la Comunidad Autónoma de Cataluña.

d) Según el art. 22. Cuarto, los asociados tienen derecho a «ser escuchados previamente a la adopción de medidas disciplinarias tras haber sido informados de las causas que las motivan, que sólo pueden fundarse en el incumplimiento de los deberes como asociado o asociada. La imposición de las sanciones debe ser siempre motivada».

Este precepto coincide, en su contenido procedimental, con el art. 21 c) LODA al prever sendos derechos de audiencia y a una resolución motivada en el ejercicio disciplinario de las asociaciones. Sin embargo, incorpora un contenido sustantivo propio, que incide directamente sobre la libertad de pactos consustancial al ejercicio del derecho de asociación, toda vez que establece que las medidas disciplinarias sólo podrán imponerse por incumplimiento de los deberes de los asociados, lo que conlleva la prohibición de que los estatutos configuren como ilícitas conductas ajenas a la vida asociativa. Esta limitación se encuadra dentro de la competencia autonómica para regular el régimen jurídico de las asociaciones citadas en el art. 9.24 EAC. Consecuentemente, debemos desestimar el recurso también en este punto.

e) En los apartados cuarto a octavo del art. 22 se mencionan una serie de derechos de los asociados que no tienen correspondencia con los reconocidos en el art. 21 LODA. Se trata de los derechos a poseer un ejemplar de los estatutos vigentes y del reglamento de régimen interno, si existiese, a consultar los libros de la asociación, que debe entenderse referido a los libros de llevanza obligatoria por las asociaciones enumerados en el art. 24.1 de la Ley impugnada, a «ser electores y elegibles para formar parte de los órganos de la asociación y a transmitir la condición de asociados o asociadas si los estatutos lo permiten». La ya mencionada ausencia de contradicción con el art. 21 LODA, unida a la indudable incardinación de estos derechos en la regulación del régimen jurídico de las asociaciones, determinan la desestimación del recurso en este concreto extremo.

En cuanto a los deberes de las personas asociadas regulados en el art. 23, no se aprecia contradicción alguna, antes al contrario, con los deberes enunciados en el art. 22 LODA como «condición básica» de ejercicio del derecho de asociación. Por consiguiente, debemos des-

cartar la existencia de la extralimitación competencial denunciada.

15. En el art. 25 se recogen las causas de disolución de las asociaciones. El Abogado del Estado se remite, en su impugnación, a las razones ya expuestas en relación con los arts. 4 y 5, relativos a la constitución de estos entes. Conforme a la doctrina expresada en la STC 173/1998, de 23 de julio, entre los aspectos de la vertiente externa de las asociaciones cuya regulación corresponde a las Comunidades Autónomas con competencias exclusivas en la materia figura su disolución (FJ 5), sin perjuicio de que el Estado, en el ejercicio de la competencia que le atribuye el art. 149.1.1ª CE, pueda establecer aspectos concretos de ese mismo régimen jurídico externo «que resulten ‘imprescindibles o necesarios’ en orden a asegurar la igualdad de todos los españoles en el ejercicio del derecho de asociación y, en cuanto tales, requieren un tratamiento uniforme» (FJ 9).

Actualmente, el Estado ha ejercido esa competencia en el art. 17 LODA, calificado como «condición básica» por la disposición final primera.2 de este mismo texto legal. Pues bien, la inexistencia de contradicción alguna entre lo dispuesto en el precepto ahora impugnado y dicha condición básica determina la desestimación del recurso en este punto.

16. En opinión del Abogado del Estado, los apartados 1 y 2 del art. 27, así como los arts. 28 y 29 de la Ley 7/1997, invaden el espacio competencial que corresponde al Estado ex art. 149.1.1ª CE, al tratarse de una regulación básica del derecho de asociación, en conexión con materias civiles que también son de competencia estatal en virtud del art. 149.1.8ª CE.

El apartado 1 del art. 27 establece, en términos prácticamente idénticos al art. 18.1 LODA que «la disolución de la asociación abre el período de liquidación hasta cuyo término la entidad conserva su personalidad jurídica». A su vez el apartado 2 del art. 27 determina que «los miembros del órgano de gobierno en el momento de la disolución pasan a ser liquidadores, salvo que los estatutos establezcan otra cosa o bien los designe la asamblea o el Juez que, en su caso, resuelva sobre la disolución», regla que viene a coincidir con la contenida, en similares términos, en el art. 18.2 LODA. En fin, el art. 28 de la Ley 7/1997 enumera las operaciones de liquidación que corresponde realizar a los liquidadores de la asociación, con una redacción muy semejante a la que ahora se contiene también en el art. 18.3 LODA. Pues bien, la impugnación de los arts. 27, apartados 1 y 2, y 28 de la Ley 7/1997 debe ser rechazada, porque, como ya quedó señalado, conforme a la tantas veces citada STC 173/1998 (FJ 5), la regulación de la disolución de las asociaciones corresponde a las Comunidades Autónomas con competencias exclusivas en la materia, sin que los apartados 1, 2 y 3 del art. 18 LODA, según resulta de su disposición final primera, tengan carácter de ley orgánica ni de «condición básica» ex art. 149.1.1ª CE.

El art. 29 de la Ley 7/1997, que regula la obligación de solicitar el concurso en caso de insolvencia de la asociación, se impugna por el Abogado del Estado por los mismos motivos que sustentan la impugnación de los

arts. 27 (apartados 1 y 2) y 28, añadiendo que esa obligación tiene contenido procesal e invade también por ello la competencia estatal establecida en el art. 149.1.6ª CE. Esta impugnación tampoco puede estimarse porque, además de lo ya señalado acerca del encuadramiento genérico de la disolución en la competencia exclusiva autonómica sobre asociaciones, la obligación del órgano de gobierno o, en su caso, de los liquidadores, de solicitar la declaración del concurso ante el Juez competente en caso de insolvencia de la asociación, que se establece en el apartado 1 del art. 29 de la Ley 7/1997, no entra en contradicción con lo dispuesto en términos prácticamente idénticos en el art. 18.4 LODA, al que se atribuye, en la disposición final primera.2, el carácter de «condición básica», ni invade la competencia estatal en materia de legislación procesal (art. 149.1.6ª CE), pues no establece ninguna regla de competencia jurisdiccional ni modula o afecta a las normas procesales al respecto, contenidas actualmente en la Ley 22/2003, de 9 de julio, Concursal. Por consiguiente, no existe la denunciada extralimitación competencial, lo que determina la desestimación del recurso en este punto.

17. El Abogado del Estado impugna el art. 35, rubricado «otras asociaciones de carácter especial», en la medida en que extiende expresamente el régimen de la Ley 7/1997 a otras asociaciones, invadiendo así el marco regulador de las asociaciones que corresponde al Estado. Tanto el Letrado del Parlamento de Cataluña como el Abogado de la Generalidad de Cataluña sostienen que el precepto debe encuadrarse dentro de la competencia autonómica para la definición del régimen jurídico de las asociaciones incluidas en el art. 9.24 EAC.

De acuerdo con lo dispuesto en los diferentes apartados del precepto recurrido, las asociaciones de alumnos y de padres de alumnos, de usuarios y consumidores, de carácter cultural, de vecinos y vecinas, y de voluntarios y voluntarias, se rigen «en sus aspectos generales» por las normas contenidas en la Ley 7/1997, sin perjuicio de la aplicación de la legislación específica que incida sobre cada uno de estos tipos asociativos. Obviamente, estos criterios no excluyen de por sí la aplicación de las normas dictadas por el legislador estatal al amparo del art. 81.1 CE o como «condiciones básicas» de ejercicio del derecho de asociación y que versen sobre lo que el legislador autonómico ha denominado «aspectos generales» puesto que, como hemos señalado reiteradamente, «la aplicación o no de la normativa estatal no está a la disponibilidad de lo que pueda establecer la Comunidad Autónoma sino a lo que derive de la Constitución y de los Estatutos, sin necesidad de cláusulas de salvaguardia» [STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 14 a); posteriormente, STC 176/1999, de 30 de septiembre, FJ 4].

Hecha esta precisión, debemos advertir, no obstante, que el auténtico *punctum dolens* del precepto impugnado radica en la indebida extensión del régimen general de asociaciones establecido por el legislador autonómico en la Ley 7/1997 a algunos tipos asociativos que no se encuadran dentro de la competencia asumida por la Comunidad Autónoma de Cataluña ex art. 9.24 EAC. Es el caso de las asociaciones de usuarios y consumi-

dores, cuya regulación «es uno de los puntos especiales de la defensa de tales consumidores y usuarios», por lo que debe incardinarse dentro del título competencial relativo a la materia general de defensa de los consumidores y usuarios [STC 15/1989, de 26 de enero, FJ 7 b)]. Es, asimismo, el caso de las asociaciones de vecinos y vecinas, entidades de participación ciudadana en la vida local y cuya regulación se encuadra dentro de la competencia sobre régimen local ya que incide en la organización y funcionamiento de las Entidades Locales.

Ciertamente, la Comunidad Autónoma de Cataluña ostenta competencias tanto en materia de régimen local –exclusiva, «sin perjuicio de lo que dispone el número 18 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución» (art. 9.8 EAC) – como para la defensa del consumidor y del usuario –exclusiva «de acuerdo con las bases y la ordenación de la actividad económica general y la política monetaria del Estado» [art. 12.1 5) EAC]–. Ahora bien, desde estos ámbitos competenciales la incidencia sobre las asociaciones será de menor intensidad que la que puede ejercer el legislador autonómico cuando actúa al amparo del título competencial recogido en el art. 9.24 EAC. Concretamente, desde dichas competencias podrán abordarse aspectos relacionados con estas asociaciones, pero no podrá regularse su régimen jurídico general (STC 157/1992, de 22 de octubre, FJ 2), que es justamente lo que se hace en el precepto legal ahora impugnado al ampliar el ámbito de aplicación de la Ley 7/1997 hasta comprender unos tipos asociativos que no se corresponden con aquellos que definen la competencia autonómica en la materia.

Por consiguiente, debemos estimar el recurso con respecto a los apartados 2 y 4 del art. 35 de la Ley impugnada, habida cuenta de la ya advertida extralimitación competencial que en ellos se aprecia.

FALLO

En atención a todo lo expuesto, el Tribunal Constitucional, POR LA AUTORIDAD QUE LE CONFIERE LA CONSTITUCIÓN DE LA NACIÓN ESPAÑOLA,

HA DECIDIDO

Estimar parcialmente el recurso de inconstitucionalidad núm. 3914/1997, interpuesto por el Presidente del Gobierno contra diversos preceptos de la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, de Asociaciones y, en consecuencia:

1º Declarar la inconstitucionalidad y nulidad de los arts. 2.2; 4.2; 8.3, en el inciso «la organización y funcionamiento deben ser democráticos y, en todo caso, debe garantizarse la participación de todos en la adopción de los acuerdos»; 9.4; 15; 16, a excepción del inciso inicial de su apartado 1 «En todas las cuestiones que se susciten en vía administrativa sobre el régimen de asociaciones es de aplicación la normativa relativa al procedimiento administrativo común»; 20.2 y 3; 22. Segundo c), en el inciso «ni mientras desarrolle un trabajo remunerado para la asociación»; 26.3 y 35.2 y 4.

2º Declarar que no son inconstitucionales:

– El art. 3, interpretado en los términos expresados en el fundamento jurídico 6.

– El art. 4.3, interpretado en los términos expresados en el fundamento jurídico 7 c).

– El art. 9.3, interpretado en los términos expresados en los fundamentos jurídicos 7 c) y 10 b).

– El art. 21.3, interpretado en los términos expresados en el fundamento jurídico 13.

3º Desestimar el recurso en todo lo demás.

Publíquese esta Sentencia en el «Boletín Oficial del Estado».

Dada en Madrid, a veintisiete de abril de dos mil seis.

VOTO PARTICULAR que formula el Magistrado don Vicente Conde Martín de Hijas respecto de la Sentencia de fecha 27 de abril de 2006, dictada en el recurso de inconstitucionalidad núm. 3914-1997, al que se adhieren los Magistrados don Javier Delgado Barrio, don Jorge Rodríguez-Zapata Pérez y don Ramón Rodríguez Arribas.

Con el respeto que siempre me merecen las opiniones de los Magistrados cuyos votos constituyen la mayoría que da lugar a las sentencias del Tribunal, creo conveniente dar a la publicidad mi opinión discrepante, que no logré ver aceptada por el Pleno, ejercitando al respecto el derecho establecido en el art. 90.2 LOTC.

1. Mi discrepancia tiene que ver de partida con la construcción general de la Sentencia que en su línea argumental básica es una transposición al recurso contra la Ley del Parlamento de Cataluña 7/1997, de 18 de junio, que «regula y fomenta las asociaciones que son competencia de la Generalidad», de la doctrina establecida en la STC 173/1998, de 23 de julio, dictada en el recurso contra la Ley del Parlamento Vasco 3/1988, de 12 de febrero, de Asociaciones.

En la medida en que disiento de la construcción argumental de la STC 173/1998, es lógico que lo haga también de la aplicación de su doctrina en el recurso actual.

Sobre el particular comparto básicamente la crítica de esa doctrina que se contiene en el Voto particular a dicha Sentencia, suscrito por el Magistrado don Manuel Jiménez de Parga y Cabrera, y al que prestaron su adhesión los Magistrados don José Gabaldón López (Vicepresidente a la sazón), don Fernando García-Mon y González-Regueral, don Vicente Gimeno Sendra y don Rafael de Mendizábal Allende, crítica que hago propia sin necesidad de reproducirla, bastando la simple remisión a ese Voto.

Me interesa, no obstante, destacar del mismo las afirmaciones contenidas en el apartado 2, párrafos primero y segundo, en los que se dice:

«[...] En la sentencia, por el contrario, se considera autosuficiente el título del art. 10.13 del Estatuto de Autonomía del País Vasco, con una competencia exclusiva a favor de la Comunidad Autónoma que estaría externamente condicionada, o limitada, por las competencias que al Estado atribuye la Constitución». (Final del párrafo primero, apartado 2).

«Insistimos: El error es colocar en el centro al Estatuto y en la periferia la Constitución. Olvidarse que el

origen y principio de donde dimana el Estatuto es la Constitución, que sirve de base y razón de ser a aquél». (Párrafo tercero).

En relación con esas observaciones críticas del referido Voto, que comparto plenamente, es conveniente llamar la atención sobre una argumentación contenida en el planteamiento general inicial del FJ 2 de la actual Sentencia, que entiendo que insiste en ese denunciado error.

Se dice en el pasaje que indico:

«Al respecto hemos de recordar que, sin perjuicio de las facultades estatales derivadas de los arts. 81.1 y 149.1.1.º, en los artículos 148 y 149 no existe ninguna mención expresa de las asociaciones, que sólo se contemplan formalmente, a efectos de determinación de un título competencial expreso, a partir de lo establecido en los diferentes textos estatutarios. En el caso concreto de la Comunidad Autónoma de Cataluña el art. 9.24 EAC atribuye a la Generalidad la competencia exclusiva sobre «Fundaciones y asociaciones de carácter docente, cultural, artístico, benéfico-asistencial y similares, que desarrollen principalmente sus funciones en Cataluña».

Aunque la expresa referencia a los arts. 81.1 y 149.1.1.º CE permitiera quizás rebajar la crítica del Voto particular de que se coloca «en el centro al Estatuto y en la periferia a la Constitución», ello no justifica que se prescindiera aquí de dicha crítica, habida cuenta de que más adelante en ese mismo fundamento, en el que se sintetizan las claves generales de la STC 173/1998, en el apartado c), al abordar el «límite que representa la reseñada reserva de ley orgánica para el desarrollo del derecho fundamental de asociación» y a la correspondencia de ese límite «con el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias», se recoge (párrafo 5º) un pasaje de esa Sentencia, que se acepta sin matices, en el que se dice que «en aplicación de un elemental criterio de interpretación sistemática, al fijar el alcance de la reserva de Ley Orgánica debe coherencia con el contenido del llamado bloque de la constitucionalidad que distribuyen las competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas» (STC 173/1998, FJ 7).

Si se relacionan los dos pasajes que se acaban de referir, el uno genuino de nuestra actual Sentencia, y el otro tomado de la STC 173/1998, creo que puede sostenerse que en la actual se insiste en el error censurado en el Voto particular de reiterada cita, y me parece oportuno abundar en la crítica de ese error, destacando matices que quedan oscurecidos en la alusión al concepto de bloque de la constitucionalidad.

2. No puede olvidarse que cuando se trata de la correspondencia del límite de reserva del art. 81.1 CE con el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias, se está abordando un problema de distribución del poder normativo entre el Estado y las Comunidades Autónomas, lo que implica que la inclusión en el ámbito de la reserva cierra el paso a la competencia de las últimas; y a la inversa, la inclusión constitucionalmente válida en el ámbito de la competencia de la Comunidad Autónoma deberá suponer un correlati-

vo y obligado criterio constitucional a la hora de interpretar la extensión del ámbito reservado a la Ley Orgánica.

Ahora bien, en trance de establecer la relación dialéctica, con un «elemental criterio de interpretación sistemática» (STC 173/1998, FJ 7), debe evitarse que con la alusión al concepto del bloque de la constitucionalidad quede difuminado el sentido de cuál sea la posición que cada uno de los elementos de ese bloque ocupa en el sistema constitucional, pues no puede olvidarse que «la Constitución conserva intacta su fuerza normativa dominante como *lex superior* de todo el ordenamiento; fuerza normativa que no se agota ni disminuye con la promulgación de los Estatutos de Autonomía» (STC 173/1998, FJ 6).

Partiendo de esa base conceptual, debe advertirse que no es lo mismo que los dos elementos de la relación entre reserva de Ley orgánica y título competencial se encuentren en el propio texto de la Constitución, (caso en el que el juego simultáneo de ambos elementos normativos vedará que se prescinda de ninguno de ellos y por tanto ambos se limitan mutuamente), que el hecho de que el título competencial a relacionar con la reserva no esté directamente establecido en la Constitución, sino que originariamente se establezca en los estatutos de autonomía. Si éste es el caso, no veo razón para que en la interpretación del precepto constitucional la norma infraconstitucional pueda operar como límite.

La amplitud de los resortes del poder del Estado constitucionalmente asignado (y uno de ellos me parece que es el de la exigencia de Ley orgánica), no creo que pueda quedar en ningún sentido ni limitada ni modalizada por la norma estatutaria, debiendo partir de la primacía de la Constitución para enjuiciar la validez de la norma estatutaria, o para interpretarla en función de la intangibilidad de la norma constitucional.

Con esta visión se comprenderá que no pueda aceptarse sin reservas la aceptación en nuestra Sentencia, como título competencial respecto de las asociaciones, de uno que «solo se contemplan formalmente en los diferentes estatutos», en función de cuyo título se establece limitativamente el alcance de la reserva de Ley orgánica respecto del derecho de asociación.

3. En todo caso, y al margen de la expuesta disidencia doctrinal básica, debe destacarse en la construcción formal de la Sentencia un elemento clave que, de haber sido atendido con rigor, aconsejaría un alejamiento de la tan citada Sentencia, para construir la argumentación, tomando directamente como parámetro constitucional de análisis la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación (en adelante, LODA).

Comprendería (y no sólo eso, sino que en mi personal criterio me parece lo más correcto, aunque sé que ello no se ajusta al criterio consolidado de este Tribunal, censurado en el Voto particular de la STC 1/2003, de 16 de enero, suscrito por los Magistrados don Manuel Jiménez de Parga y Cabrera –Presidente a la sazón–, don Javier Delgado Barrio y don Jorge Rodríguez-Zapata Pérez, cuyos razonamientos me convencen más que los de la doctrina consolidada), comprendería, repito, que se ra-

zonase al margen del *ius superveniens*, ateniéndonos a la situación normativa del momento del recurso, en cuyo caso consideraría formalmente adecuado (aunque no comparta sus criterios), que se tomase como parámetro doctrinal de análisis la tan citada STC 173/1998, como de hecho se hace en la actual. Pero una vez que en el FJ 3 de ésta, al fijar los criterios a los que se debe atener el enjuiciamiento, se fija, como primero de ellos, el de la aplicación del *ius superveniens*, en este caso de la LODA, creo que la construcción formalmente más lógica debiera haber utilizado directamente aquélla como canon constitucional de análisis, enjuiciando con arreglo a él la constitucionalidad de la Ley recurrida. Lejos de ello, lo que hace nuestra Sentencia en el análisis de los diferentes artículos impugnados es utilizar básicamente como canon la STC 173/1998 y la LODA en general como argumento de mayor abundamiento.

Debe advertirse que en no escasa medida los razonamientos de la STC 173/1998 partían del hecho de que no existía a la sazón una Ley orgánica postconstitucional reguladora del derecho de asociación, lo que relativiza el valor de su doctrina una vez que el legislador ha promulgado tal Ley, que debe ocupar el primer plano como canon de enjuiciamiento de las leyes autonómicas sectoriales.

Sobre esa base no tengo inconveniente en aceptar los criterios de los apartados c) y d) del FJ 3 de nuestra Sentencia, no así los del b).

En cuanto a éste, creo que cuando se trata de preceptos de la LODA, caracterizados en ella, según su Disposición Final primera 1, con el «rango de Ley Orgánica», tales preceptos acotan un ámbito reservado, vedado a la regulación de una ley que carezca de ese carácter, como es la Ley catalana recurrida.

Y ello al margen de la coincidencia o no de la ley autonómica con la estatal. Si se produce la invasión del ámbito reservado a la Ley orgánica, cualquiera que sea el contenido de la Ley autonómica, los preceptos en que se produzca tal invasión son, a mi juicio, inconstitucionales.

Al propio tiempo, como elementos esenciales del derecho de asociación, constitutivos del desarrollo de ese derecho, sólo pueden considerarse ya los caracterizados como tales por el legislador orgánico.

4. Partiendo de las pautas precedentes, y siguiendo el propio orden de análisis de la Sentencia en el enjuiciamiento de los preceptos impugnados, se puede llegar a las conclusiones que siguen.

En cuanto al art. 2 de la Ley recurrida, apartados 1 y 3, coincido con la apreciación de la Sentencia en considerarlos constitucionales por su correspondencia respectiva con los arts. 5.1 y 13.2 de la LODA, caracterizados en ella (Disposición final primera 2) como condiciones básicas del ejercicio del derecho fundamental de asociación.

El apartado 2 del art. 2 de la Ley impugnada, por el contrario, debe considerarse inconstitucional al invadir el «ámbito normativo del art. 2.5 de la LODA», caracterizado como Ley orgánica, y ello independientemente de la coincidencia del contenido de aquél con éste.

No comparto las dudas de la Sentencia sobre la constitucionalidad del art. 2.5 de la LODA, para cuyo esclarecimiento se sigue en ella un discurso interpretativo que me parece innecesario. En mi criterio en el concepto constitucional de desarrollo del derecho, del art. 81.1 CE, entra sin violencia, en lo atinente al de asociación, la posibilidad de exigencia de lo contenido en el art. 2.5 de la LODA, que es una alternativa no inconstitucional de configuración de ese desarrollo.

5. Por lo que hace al art. 3 de la Ley recurrida, y poniéndolo en relación con el art. 11.1 y 2 de la LODA, aunque me resultaría más convincente entender que el silencio de la legislación estatal configurada como condición básica del ejercicio del derecho fundamental de asociación resultaría contrario a esa condición básica, con la consecuente inconstitucionalidad del precepto de la Ley autonómica aquejado de tal omisión, aunque sólo en lo atinente a tal omisión, no tengo inconveniente en compartir el criterio de interpretación conforme FJ 6 *in fine* de la Sentencia en el sentido de que «el silencio de la ley autonómica sobre la aplicación de la ley estatal no puede significar nunca la exclusión de ésta si tal aplicación viene exigida por el bloque de la constitucionalidad», cual es aquí el caso, dado lo dispuesto en el art. 11.1 y 2 de la LODA. Garantizada así la primacía y salvaguarda de la normativa estatal, puedo aceptar la interpretación conforme de la autonómica.

6. Respecto al art. 4 de la Ley impugnada sus apartados 1 y 2 se corresponden con contenidos del art. 3 de la LODA, por lo que se invada el ámbito de la reserva del art. 81.1 CE, debiendo ser declarados por ese solo hecho inconstitucionales.

Valoración diferente debe hacerse del apartado 3 del art. 4, que se corresponde con la condición básica regulada en el art. 6 de la LODA, sin contradecirla lo que justifica su constitucionalidad.

7. Los artículos 5 y 7 de la Ley impugnada (a los que se refiere el FJ 8 de la Sentencia), deben relacionarse, respectivamente, con los arts. 7 y 8 de la LODA, caracterizados en éste como condiciones básicas del ejercicio del derecho de asociación; y en la medida en que no se aprecia contradicción entre cada artículo de la ley autonómica impugnada y su correspondiente de la LODA, debe rechazarse su inconstitucionalidad. Comparto al respecto los razonamientos de la Sentencia que explican esa compatibilidad, no así la insistente referencia a la doctrina de la STC 173/1998 como base argumental de constitucionalidad.

8. El art. 8 de la Ley impugnada es objeto de enjuiciamiento en el FJ 9 de la Sentencia, que llega a la conclusión de su constitucionalidad con la salvedad de la última frase del apartado 3, que declara inconstitucional.

Frente a ese criterio considero que el precepto impugnado debe ponerse en relación los arts. 3 f) y 2.5 de la LODA, caracterizado como ley orgánica, relación que pone de manifiesto que el contenido del precepto impugnado invade el ámbito de la reserva de Ley orgánica, y por ello debe declararse en su totalidad inconstitucional.

9. Los artículos 9 y 11 se examinan en el FJ 10 de la Sentencia, en el que se declara la constitucionalidad de

los apartados 1 y 2 del art. 9, la constitucionalidad del apartado 3 del art. 9 en una interpretación conforme, la inconstitucionalidad del apartado 4, la constitucionalidad del apartado 5 y la constitucionalidad el art. 11. Discrepo en parte de esa valoración, concretamente en cuanto a los apartados 1 y 2 del art. 9.

El art. 9.1 de la Ley impugnada viene a reiterar lo dispuesto en el art. 29.1 de la LODA, declarado orgánico, lo que conduce a apreciar similar invasión del ámbito reservado e idéntico motivo de inconstitucionalidad, que en otros casos en que se da ese fenómeno.

Acepto la interpretación conforme del art. 9.3 y por ende su constitucionalidad, contenida en el apartado b) del FJ 10, así como la declaración de inconstitucionalidad del art. 9.4 y de constitucionalidad del 9.5 y del art. 11 por las razones expresadas, respectivamente en el FJ 10, apartados b) *in fine*, c) y d), que comparto en cuanto a los pronunciamientos de compatibilidad de los preceptos impugnados con las correlativas condiciones básicas de la LODA que en dichos apartados se precisan.

10. La constitucionalidad del art. 12 de la Ley impugnada se razona en el FJ 11 de la Sentencia, por aplicación de la doctrina de la STC 173/1998, ratio de la que discrepo, y por la no contradicción del precepto con los apartados 11.3 y 4 de la LODA, caracterizados como condiciones básicas del ejercicio del derecho fundamental de asociación, ratio que comparto.

11. Comparto el análisis y conclusión de inconstitucionalidad contenido en el FJ 12 de la Sentencia en cuanto a los arts. 15, 16, 20.2 y 3 y 26.3 de la Ley impugnada, así como la declaración de la constitucionalidad de los apartados recurridos del art. 21 (apartados 3, 4 y 5), contenida en el FJ 13, si bien en este caso no por la insistente cita de la doctrina de la STC 173/1998, sino por la coincidencia sustancial de los apartados impugnados con las condiciones básicas contenidas en el art. 15.3 y 4 de la LODA. Y comparto también la no calificación del apartado 5 del art. 21 de la Ley impugnada como legislación civil, a que se refiere el último párrafo del citado FJ 13 de la Sentencia.

12. La impugnación de los arts. 22 y 23 de la Ley autonómica recurrida se analiza en FJ 14 de la Sentencia, del que discrepo en lo referente al análisis del primero de los artículos y conclusión de constitucionalidad, y coincido sin embargo en cuanto a la declaración de constitucionalidad del último; y en cuanto a éste, por la no contradicción del precepto con los deberes enunciados en el art. 22 de la LODA, definido como condición básica del ejercicio del derecho de asociación, a lo que se alude en el último párrafo del Fundamento jurídico.

El FJ en el inicio de la respuesta a la impugnación que analiza afirma que se «debe partir inexorablemente de la STC 173/1998». Es precisamente esa «inexorable» línea de partida la razón de mi discrepancia, una vez que, como expuse al principio, me sitúo frente a la doctrina de esa Sentencia en una posición de discrepancia y de adhesión a los argumentos críticos del Voto particular formulado contra ella.

Se toma de la Sentencia referida la distinción entre desarrollo del derecho de asociación y régimen jurídico-

co de las asociaciones, como parámetro argumental para incluir los contenidos impugnados del art. 22 en el segundo término de la distinción y a la postre salvar de la declaración de inconstitucionalidad la mayoría de los apartados del precepto.

Es precisamente tal distinción de la Sentencia de tan continua cita uno de los elementos que me suscita más intensa discrepancia intelectual, pues me parece sumamente artificiosa, remitiéndome en tal sentido a lo que sobre el particular se indica en el Voto particular a aquella Sentencia.

Rechazada la línea argumental referida, creo que una vez más debe partirse de la relación entre la Ley impugnada y la LODA, para concluir que, si el art. 22 de aquélla se introduce en espacios de ordenación ocupados con el carácter de Ley orgánica por la LODA, se invade el ámbito constitucionalmente reservado a la Ley orgánica, y sólo por ello deviene inconstitucional al margen de su contenido. Tal es lo que ocurre, si se compara la regulación del art. 22 de la Ley catalana con la del art. 21 de la LODA, de ahí la inconstitucionalidad del precepto de la ley autonómica, según mi criterio, en los ámbitos de coincidencia (lo que se produce en los apartados primo y cuarto).

Por el contrario, los apartados quinto a octavo no inciden en la regulación contenida en el art. 21 de la LODA, ni entran en colisión con ningún precepto de ésta, por lo que debe declararse, como hace la Sentencia, su constitucionalidad.

13. Los arts. 25, 27.1 y 2, 28 y 29 de la Ley catalana recurridos se salvan en su constitucionalidad en la Sentencia en los FFJJ 15, respecto al primero, y 16 en cuanto a los demás.

Comparto la valoración del art. 25, no por la conformidad con la doctrina de la STC 173/1998, sino por el argumento final del FJ 15; esto es, la conformidad del precepto autonómico con la condición básica correlativa a él, contenida en el art. 17 de la LODA.

Y por lo que hace al art. 27.1 y 2, 28 y 29, la inexistencia en cuanto a los primeros (arts. 27.1 y 2 y 28) de correlativos preceptos de la LODA caracterizados como orgánicos o condiciones básicas deja un espacio libre para la regulación autonómica, siendo, por lo demás, como detalla el FJ 16, similar la regulación de los arts. 27.1 y 2 y 28 de la Ley autonómica a la contenida, con el simple carácter de ley ordinaria, en los arts. 18.1 y 2 de la LODA y 18.3, respectivamente.

En cuanto al art. 29 de la Ley impugnada en coincidencia con el art. 18.4 de la LODA, declarado condición básica, justifica su constitucionalidad, declarada en la Sentencia, compartiendo con ella el rechazo de su pretendido encuadramiento en la legislación procesal.

14. Finalmente comparto la argumentación del FJ 17 respecto a la declaración de inconstitucionalidad del art. 35 de la Ley catalana.

15. La consecuencia final de todo lo argumentado es la de que, a mi juicio, además de los preceptos que en el fallo de la Sentencia se declaran inconstitucionales, se debían haber incluido en la declaración de inconstitucionalidad

los arts. 4.1, 8, en su totalidad, 9.1 y 2 y 22, apartados primero a cuarto inclusive.

En este sentido emito mi voto.

Madrid, a veintisiete de abril de dos mil seis

4.89. COMISSIÓ DE CONTROL DE LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR

Composició de la Comissió de Control de la Iniciativa Legislativa Popular

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de maig de 2006, atès el que disposa la Disposició transitòria primera de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular, i l'acord de la Mesa del Parlament del dia 2 de maig, acorda que la Comissió de Control de la Iniciativa Legislativa Popular quedi formada per les persones següents:

- Sr. Jordi Capó i Giol
- Sra. Mercè Barceló i Serramalera
- Sr. Enoch Albertí Rovira
- Sr. Lluís Jou i Mirabent
- Sr. Josep Delfí Guàrdia i Canela
- Sr. Alfonso Hernández Moreno

Constitueixen a més la Comissió de Control els magistrats del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya:

- Il·lm. Sr. Sebastián Moralo Gallego
- Il·lma. Sra. Sara M. Pose Vidal
- Il·lma. Sra. Angeles Vivas Larruy

La presidència de la Comissió de control serà exercida per la Sra. Angeles Vivas Larruy.

Actuarà de secretari el Sr. Xavier Muro i Bas, lletrat del Parlament.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Anna Miranda i Torres Ernest Benach i Pascual
Secretària primera President del Parlament

N. de la R.: Aquest acord completa el publicat al BOPC 332, del 8 de maig de 2006, pàgina 64.

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball d'ajudant de la botiga del Parlament de Catalunya

Tram. 500-00034/07

Nomenament d'una funcionària interina
Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006

SECRETARIA GERENAL

Acord de 23 de maig de 2006, de la Mesa del Parlament, d'adscripció en comissió de serveis de la senyora Raquel Vilches i Grau.

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 4 d'abril de 2006, va acordar convocar un concurs per a proveir temporalment un lloc de treball d'ajudant de la Botiga del Parlament de Catalunya (BOPC núm. 318, de 10 d'abril de 2006), grup D, nivell 4.

D'acord amb la base setena de l'esmentada convocatòria el concurs s'ha de resoldre a favor de l'aspirant que obtingui la millor valoració de la totalitat dels mèrits allegats i comporta l'adscripció en comissió de serveis de l'aspirant al lloc de treball convocat.

De conformitat amb l'establert a la base cinquena de la convocatòria, en data 15 de maig de 2006 la comissió tècnica d'avaluació acorda formular la proposta d'adscripció en comissió de serveis de la senyora Raquel Vilches i Grau a un lloc de treball d'ajudant de la Botiga del Parlament de Catalunya.

En ús de les competències atribuïdes pels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament;

ACORDA:

Primer. Adscriure en comissió de serveis la senyora Raquel Vilches i Grau a un lloc de treball d'ajudant de la Botiga del Parlament de Catalunya, grup D, nivell 4, a partir de la data de la presa de possessió.

Segon. Contra l'acord de la Mesa, que exhaureix la via administrativa, els interessats poden interposar, potestativament, i d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, recurs de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva publicació al BOPC, o bé recurs contenciós administratiu, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva publicació al BOPC, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Imma Folchi i Bonafont
Secretària general

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de tècnic o tècnica de protocol del Departament de Relacions Parlamentàries i Projecció Institucional

Tram. 500-00037/07

Convocatòria

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006

SECRETARIA GENERAL

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 23 de maig de 2006, convoca un concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de tècnic/a de protocol del Departament de Relacions Parlamentàries i Projecció Institucional, grup B, nivell 11, d'acord amb el que estableixen els articles 33, 34, 53 i 54 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, el que estableix l'article 20 de l'Acord sobre les condicions de treball del personal del Parlament per als anys 2005-2008, i d'acord amb la normativa corresponent sobre funció pública de la Generalitat de Catalunya.

Les funcions assignades al lloc de treball convocat consisteixen a gestionar, executar i assistir tècnicament i administrativament les tasques relacionades amb les activitats de l'Àrea de Protocol, sota la supervisió del cap o la cap de l'Àrea de Protocol: actes oficials del Parlament de Catalunya, visites i viatges oficials de delegacions parlamentàries, audiències oficials i assistència a actes en què participen representants del Parlament; també tenir cura de la producció dels documents de protocol; ocupar-se de fer les gestions amb les agències de viatges, els hotels, els restaurants i els intèrprets, i controlar la tramesa dels documents gràfics dels actes oficials.

BASES DE LA CONVOCATÒRIA

1. REQUISITS DE PARTICIPACIÓ

1.1 Pot prendre part en aquest concurs el personal funcionari, interí o contractat que ocupi actualment una plaça a l'Administració del Parlament de Catalunya i que compleix els requisits següents:

- Tenir el títol de diplomatur universitari o equivalent, o títol propi de primer cicle en relacions públiques, o formació professional de tercer grau o equivalent.
- Tenir el certificat del nivell de suficiència de català (C) o un altre d'equivalent, que, d'acord amb el que estableix el Decret 161/2002, de l'11 de juny, sobre

l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya, s'ha d'acreditar en el decurs del procediment.

1.2 Pot participar en aquest concurs el personal comprès en l'apartat 1.1 que es trobi, respecte a l'Administració del Parlament de Catalunya, en qualsevol de les situacions administratives regulades per la normativa vigent. No pot participar-hi el personal que es trobi en situació de suspensió mentre en durin els efectes, ni el personal traslladat de lloc de treball, ni el destituït de càrrecs de comandament com a conseqüència d'un expedient disciplinari, mentre durin els efectes corresponents. Tampoc no pot participar-hi el personal, que trobant-se en una situació altra que la de servei actiu, no hi hagi estat el temps mínim exigít per a reingressar.

2. SOL·LICITUDS I DOCUMENTACIÓ

2.1 Tothom qui compleixi les condicions de la base 1 i vulgui prendre part en aquest concurs ha de presentar, fins al 7 de juny de 2006, al Registre del Parlament de Catalunya, la documentació següent:

- La sol·licitud de participació adreçada a la Direcció de Govern Interior, que s'ha de formalitzar en un model normalitzat els exemplars del qual són a disposició de les persones interessades al Departament de Recursos Humans del Parlament de Catalunya.
- El currículum, que ha d'exposar la idoneïtat i l'adequació del candidat o candidata per al lloc de treball a proveir.
- La documentació acreditativa de la titulació requerida i dels mèrits allegats, els quals han d'ésser valorats per la comissió tècnica d'avaluació d'acord amb el barem establert per la base 6.
- La sol·licitud dels certificats acreditatius dels mèrits, de conformitat amb la base 3.3, adreçada a la Direcció de Govern Interior, o bé la sol·licitud d'un informe de l'expedient personal, en la part que pugui ésser objecte de valoració, tal com estableix la base 3.2.
- La documentació acreditativa de tenir el certificat del nivell de suficiència de català (C) o un altre d'equivalent.

2.2 El fet de no presentar el currículum implica que l'òrgan de selecció no el pot tenir en compte a l'efecte de la valoració dels mèrits. Tampoc no es poden tenir en compte els mèrits no acreditats documentalment.

3. ACREDITACIÓ DELS MÈRITS

3.1 Els mèrits s'han de referir a la data de publicació d'aquesta convocatòria en el *Bulletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) i només es tenen en compte els mèrits allegats i justificats dins aquest termini.

3.2 Els mèrits s'han d'acreditar documentalment mitjançant els certificats corresponents. Es pot substituir la certificació de les dades o dels mèrits allegats que ja consten en l'expedient personal del funcionari o funcionària per un informe de la Direcció de Govern Interior emès als efectes d'aquest concurs, o per qualsevol altre mitjà admès en dret.

3.3 Els certificats esmentats per la base 3.2 han d'ésser expedits per:

a) La Direcció de Govern Interior, en el supòsit de mèrits referits a llocs de treball de l'Administració del Parlament de Catalunya.

b) L'òrgan competent en matèria de personal, en el supòsit de mèrits que es refereixin a llocs de treball en institucions públiques diferents del Parlament de Catalunya o en l'àmbit de l'empresa privada.

c) L'autoritat acadèmica, local o administrativa que correspongui, en el supòsit d'altres mèrits.

4. COMISSIÓ TÈCNICA D' AVALUACIÓ

La comissió tècnica d'avaluació és formada per:

a) El director de Govern Interior, que pot delegar en la cap del Departament de Recursos Humans.

b) La cap del Departament de Relacions Parlamentàries i Projectió Institucional.

c) Un funcionari o funcionària designat d'entre una terna proposada pel Consell de Personal, per raó de la seva especialització, tenint en compte les funcions del lloc de treball a proveir.

5. PROCEDIMENT D' ACTUACIONS

5.1 Un cop transcorregut el termini de presentació de sol·licituds, la Direcció de Govern Interior ha d'elaborar i fer pública, d'acord amb el que estableixen les bases 5.4 i 5.5, en el termini de quinze dies, la llista de persones admeses i excloses, amb la indicació de si resten exemptes o no de fer la prova de llengua catalana, i també dels motius d'exclusió, si escau.

5.2 La comissió tècnica d'avaluació, en el termini de cinc dies des de la publicació de la llista de persones admeses i excloses, ha de fer públics el dia, l'hora i el lloc per a fer la prova o les proves de coneixement suficient de la llengua catalana, per als candidats que no l'hagin acreditat, amb una antelació mínima de dos dies. La qualificació d'aquesta prova és d'apte/a o no apte/a i s'ha de fer pública d'acord amb el que estableixen les bases 5.4 i 5.5.

5.3 La comissió tècnica d'avaluació, en el termini d'un mes des de la publicació de la llista de persones admeses i excloses, ha d'elaborar una relació ordenada dels candidats admesos a la convocatòria, amb les puntuacions atorgades, la qual es fa pública al tauler d'anuncis del Parlament.

5.4 Totes les comunicacions i les notificacions derivades d'aquesta convocatòria es fan públiques al tauler d'anuncis del Parlament de Catalunya, sens perjudici que es publiquin també en el diari oficial que estableixen aquestes bases.

5.5 Les qualificacions de les proves i de la fase de concurs es fan públiques, als efectes del que estableix l'article 59.5.b de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificat per la Llei de l'Estat 4/1999, del 13 de gener, al tauler d'anuncis del Parlament de Catalunya. Amb aquesta publicació es considera feta la notificació oportuna a les persones interessades i s'inicien els terminis als efectes dels possibles recursos.

6. MÈRITS I CAPACITATS A VALORAR

6.1 Els aspirants han d'adjuntar a la sol·licitud els documents a què es refereix la base 2.1.b, c, d i e, els quals han d'ésser valorats per la comissió tècnica d'avaluació, segons els criteris i els barems següents:

Experiència laboral

a) Per experiència professional com a tècnic/a de protocol en una administració parlamentària: fins a 30 punts.

b) Per l'experiència professional com a tècnic/a de protocol en l'àmbit de l'administració pública o d'una organització privada: fins a 10 punts.

Antiguitat

Pel temps de serveis prestats en qualsevol administració pública o ens públic, atenent els grups, el nivell i les categories en què s'hagin prestat: fins a 5 punts, a raó de 0,5 punts per any complet de serveis. Els serveis efectivament prestats en el Parlament de Catalunya puntuen el doble que els prestats en altres administracions. Es computen els serveis efectius prestats i reconeguts a l'empara de la Llei 70/1978, del 26 de desembre, i les disposicions concordants, tenint en compte que el temps de serveis prestats simultàniament només es pot computar una vegada.

Formació i perfeccionament

Pels cursos de formació que versin sobre matèries relacionades amb les funcions pròpies del lloc de treball que es convoca, en funció de la utilitat i l'aprofitament dels dits cursos: fins a 10 punts.

Titulacions acadèmiques

Per les titulacions acadèmiques, si són rellevants pel lloc de treball convocat: fins a 10 punts.

Coneixement d'idiomes

Pel coneixement d'idiomes: fins a 20 punts.

6.2 La puntuació mínima per a superar el concurs és de 30 punts.

6.3 La comissió tècnica d'avaluació té la facultat de convocar personalment els candidats, en els casos en què ho consideri convenient, a fi d'aclarir punts dubtosos o qualsevol altre aspecte de la documentació que hagin aportat.

7. RESOLUCIÓ DEL CONCURS

7.1 La Mesa del Parlament, a proposta de la comissió tècnica d'avaluació, resol el concurs a favor dels aspirants que obtinguin la millor valoració de tots els mèrits i les capacitats que especifica la base 6. Aquesta resolució comporta l'adscripció en comissió de serveis dels funcionaris o funcionàries als llocs de treball convocats, amb les funcions descrites. En el cas que les persones proposades no fossin funcionàries de carrera, la provisió adopta el caràcter d'interina.

7.2 L'empat en la puntuació global s'ha de dirimir, si escau, d'acord amb l'aplicació successiva dels criteris següents:

a) A favor de l'aspirant que tingui la condició de funcionari.

b) Si la situació d'empat es produeix entre dos aspirants en igualtat de condicions laborals, a favor de qui ha obtingut la puntuació més alta en la valoració dels mèrits establerts per la base 6.

c) Si persisteix l'empat, a favor de l'aspirant que ha obtingut la puntuació més alta, tenint en compte l'ordre dels apartats de valoració dels mèrits i les capacitats establert per la base 6.

7.3 El concurs pot ésser declarat desert.

8. TERMINIS D'INCORPORACIÓ I DE PRESA DE POSSESSIÓ

8.1 El termini per a incorporar-se a la nova destinació és de tres dies hàbils comptadors a partir de l'endemà de la publicació de la resolució del concurs en el BOPC.

8.2 El termini per a la presa de possessió de la nova destinació, que ha d'acreditar la cap del Departament de Recursos Humans, és de dos dies hàbils comptadors a partir de l'endemà de la data de cessament en el lloc de treball anterior. Si aquesta resolució comporta el reingrés al servei actiu, el termini de presa de possessió s'ha de comptar des de l'endemà de la publicació d'aquesta. Així mateix, per causes justificades per necessitats del centre gestor d'origen, que el cap o la cap del dit centre gestor ha de valorar en cada cas, es pot concedir una pròrroga de fins a deu dies.

9. RÈGIM D'IMPUGNACIONS

9.1 Contra aquestes bases i l'acord de la Mesa del Parlament de resolució del concurs, que posen fi a la via administrativa, les persones interessades poden interposar un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de la publicació o la notificació, o directament un recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la publicació o la notificació, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

9.2 Contra els actes de tràmit de la comissió tècnica d'avaluació que decideixin directament o indirectament sobre el fons de l'assumpte, que determinin la impossibilitat de continuar el procés selectiu o que produeixin indefensió o un perjudici irreparable a drets o interessos legítims, les persones interessades poden interposar un recurs d'alçada davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la publicació dels dits actes al tauler d'anuncis del Parlament.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Imma Folchi i Bonafonte
Secretària general

Nomenament de l'òrgan qualificador

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006

SECRETARIA GENERAL

La Mesa del Parlament, vist l'informe del director de Govern Interior i d'acord amb el que disposa la base quarta del concurs, ha designat per a formar part de la comissió tècnica d'avaluació el senyor Xavier Muro i Bas, director de Govern Interior, la senyora Anna Fornesa i Clapera, cap del Departament de Relacions Parlamentàries i Projecció Institucional, i el senyor Eduard Triay i Moll, en representació del personal.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Imma Folchi i Bonafonte
Secretària general

Cessament d'una funcionària interina

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 23.05.2006

SECRETARIA GENERAL

Acord de 23 de maig de 2006, de la Mesa del Parlament de cessament de la senyora Montserrat Garcia i Solsona.

En data 9 de maig de 2006 la Mesa del Parlament va acordar nomenar interina uixera especialitzada en visites del Departament de Relacions Parlamentàries i Projecció Institucional, grup D, nivell 4, la senyora Montserrat Garcia i Solsona, en substitució de la senyora Marta Díaz i Serra, en situació de baixa per incapacitat transitòria, amb efectes des del dia 1 de maig de 2006.

Atès que en data 23 de maig la senyora Marta Díaz i Serra es reincorpora al seu lloc de treball i com a conseqüència finalitzen les causes que motivaren el nomenament interí de la senyora Montserrat Garcia Solsona; d'acord amb el que disposa l'article 51.3 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i en ús de les competències atribuïdes pels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament;

ACORDA

Primer. Cessar la senyora Montserrat Garcia Solsona com a interina uixera especialitzada en visites del Departament de Relacions Parlamentàries i Projecció Institucional, grup D, nivell 4, amb efectes des del dia 23 de maig de 2006.

Segon. Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, els interessats poden interposar, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de

novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener, recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, o bé recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, d'acord amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Imma Folchi i Bonafonte
Secretària general

Nomenament d'un funcionari interí

Acord: Mesa del Parlament, sessió de 23.05.2006

SECRETARIA GENERAL

Acord de 23 de maig de 2006, de la Mesa del Parlament, de nomenament d'uixer interí del senyor Joan Francesc López Alcázar.

En data 26 de juliol de 2005 la Mesa del Parlament acorda nomenar els funcionaris que han estat proposats pel Tribunal del concurs oposició lliure per a proveir nou places d'uixer/a del Parlament de Catalunya, incorporant-se a una llista d'espera els candidats aprovats que no han estat proposats per a ésser nomenats funcionaris, per tal de cobrir temporalment les vacants que es puguin produir.

Atesa la necessitat de cobrir un lloc de treball d'uixer/a de serveis general, actualment vacant fins a la reincorporació de la persona titular amb dret a reserva de plaça i de conformitat amb el que disposa la base 8.7 de la convocatòria del concurs oposició lliure per a proveir 9 places d'uixer/a del Parlament de (BOPC núm. 135, de 5 de gener de 2005).

Atès que el senyor Joan Francesc López Alcázar va superar el procés selectiu sense plaça i per tant formava part de la llista d'espera com a candidat aprovat no proposat per a ésser nomenat funcionari; que mitjançant una entrevista personal s'ha comprovat l'adequació dels mèrits a les funcions de la plaça a cobrir i que el Sr. López reuneix els requisits necessaris per a ocupar provisionalment el lloc de treball esmentat

Vist que s'ha dut a terme el tràmit establert als Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, en relació a l'òrgan de representació del personal del Parlament.

Atès el que disposen els articles 33 i 34 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya.

En ús de les competències atribuïdes pels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament;

ACORDA:

Primer. Nomenar el senyor Joan Francesc López Alcázar uixer interí de serveis generals de la Direcció de Govern Interior del Parlament de Catalunya, a partir de la data de la presa de possessió i fins a la reincorporació de la persona titular amb dret a reserva de la plaça.

Segon. Contra aquest acord, que exhauereix la via administrativa, els interessats poden interposar, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener, recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, o bé recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, d'acord amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Imma Folchi i Bonafonte
Secretària general

4.90.15. CONTRACTACIÓ**Contractació de Mediació d'assegurances del Parlament de Catalunya**

Tram. 600-00002/07

Nomenament de la Mesa de contractació

MESA DEL PARLAMENT

Vist el Plec de clàusules econòmiques i administratives aprovat per acord de la Mesa el passat 25 d'abril de 2006 que regeix la contractació del servei de mediació d'assegurances i d'acord amb el que preveu la clàusula 13 dels esmentats plecs que determina la composició de la Mesa de contractació, s'acorda nomenar com a membres d'aquesta Mesa els següents:

President:

Sr. Ramon Camp i Batalla, vicepresident

Vocals:

Sr. Rafael Luna i Vivas, secretari de la Mesa del Parlament

Sr. David Pol i Torrella, oïdor de Comptes

Sra. Anna Casas i Gregorio, lletrada per delegació de la Secretaria General

Sra. Mercè Casademont, cap de l'Àrea de previsió social i de gestió del Departament d'Oïdoria de Comptes

Secretària:

Sra. Yasmina Garcia, secretària de Serveis Jurídics

Palau del Parlament, 23 de maig de 2006

Anna Miranda Torres
Secretària primeraErnest Benach i Pascual
President del Parlament